Ketabton.com

:□#شهاب

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

یخ مې دبدن مغز، مغز او هډوکي ته رسیږی او زه د ډیر یخ څخه لړزیږم، داسی لړزیږمه چي هر سوک زما د ځنګ څخه تیریږی په زړه سوانديې نظر راګوری. او زه چي بغير له کوم موخي او هدف څخه پر لیسي سړکونه تیره وم، او زه چي حتا موخه او لاره مي معلومه نده او بې منزله په حرکت یمه. او زه چي کورنی نلرم، او زه چي حتا یو چټ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر له پاسه د ژوند تیره ولو لپاره نلرم، او زه چي ځومره بی پناه او بیچاره یم.

او زه؟ اصلاً زه سوک یم؟ یغما؟
څو ځله په کراره دا نوم لځان سره تکراره وم
یغما، یغما...

هغه یغما چی خپل د عمر په شلم مني موسم کي پښه ایخودلي.

یو ترخه مسکا مې په شونډو باندی خپره کیږی، او لځان سره فکر کوم زما نوم او زما ژوند څومره ښایسته ورته والي لری.

خپل د قدمو سرعت زیاته وم، داسي چي څو غټ او قوی سپیې راپسی ویي او زه خپل د ژوند د ژغورلو لپاره نه بلکي خپل د عزت او حیا ژغورلو لپاره د هغه ځای څخه د تلو کوښښ کوم.

مګر هغوی ندی راپسي؟!یواځی هغوي په ظاهر کي څلور پښی نه بلکي دوه پښو والا دی، دا فکر عجیبه لړزه مي په ناتوانه وجود باندی قایمه کړه.

لاس مي خپل د کمیس جیب ته چي د حجاب پشان دی راته ننباسم، ګوتي مي د یو څیز د لټون پسی دی، او زه ویریږم چي هغه شئ مي په هدیره کي لیاده باسلي نه ویي.

د یو شئ په لمس کولو چي د کلک پلاستیک پشان دی، نری مسکا کوم.

اه نو خپل ژغورونکي مي لځان سره راوړی د ګولیو پاکټ ته چي اوس زما په لاسونو کي دی ګورم او بیا یي بیرته په جیب کی ایږدم

شاوخوا د نظر څخه تیره وم او په ځیر سره ګورم چي اوس د ښار په کوم ځای کي کرار لرم؟ خو هر څومره چي خپل په مغزو فشار او بوج راوړم هیڅکله مي داسی ځای ذهن ته نه راځی چی ما دی لیدلی ویی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه څومره د هغه ځای څخه لرې شوې یم؟ او څومره فاصله مې تیره کړې؟ ضرور ډیر لرې شوی یم...

په همدې فکرونو کې نظر مې د هټې او هوټلونو خواته چې یو دبل په څنګ کې موقعیت درلودو وشو او بیا ولړزیدم، پېښې مې بې واقه شوې او د تلو یاری راسره نکول.

دا ځل د یخ له لاسه و نه لړزیدم بلکې، د خلکو د ناپاکه نظر او مردار خندا وه چې زړه کې راته ویره واچول.

لکه چې تازه مې فکر شو چې زه جنۍ یم او دا هم هغه وینه څکونکې ښار د جنګیانو لپاره دی د هغه انجونو لپاره چې زما د جنس څخه دی د نرم والې او درد...

د هغه ځای څخه لرې کیږم، د نانوای خواته ځم او د ډوډۍ غوښتنه کوم
اه چې څومره د ډوډۍ ګرم او خوندور بوی عجیبه ورته والې د ژوند د بوی سره لری.

ههه د کوم ژوند څخه خبری کوم د هغه ژوند څخه چې هیڅکله ماته ژوند نشو!

ډوډۍ راخلم او د څو شپو وږو پشان یې خورم، خپل مات شوی ساعت ته ګورم او تازه مې فکر د وقت تیریدو ته کیږی. یعني زه پینځه ساعت بغیر له کومې وقفې او دمې څخه د یو نامعلوم منزل په لوری په حرکت یم! هک حیرانه کیږم و دی دومره توان او انرژی ته چې زه یې په پښو دره ولې یم.

په هغې تیږی چې زما څنګ ته وه کیناستم او خپل په فکرونو کې ډوبیږم، ډوبیږم په هغه تور ماضې وقت کې چې سم زما د تقدیر پشان تور دی.

خپل د عمه خبری مې یاد ته راغلل" پخدای که پوهیږم چې د دی لیونۍ او عصبي جنۍ سره څه وکړم؟ مور او پلار یې خپل شَر کم کړو او دا مریضه جنۍ یې زما غاړی ته را واچول اه چې د هغوې مړینه لا زما په فایده نه وه." خو د دې خبرو هضم کول دومره ګرانه نه وه بلکې جواب یې وو چې زما ساه یې بنده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" ښځې دومره زما د غوږ لاندي بنګ،بنګ مه کوه خپله خو پوهيږی چي دا مريضي خيرنه زموږ په څه درد راځی."
په لوړ غږ خاندي او بيا وايي:
" لکه چي لياده دی وتي چي د دی ډنګری په سر موږ دولس لک افغاني اخلو، يواځی يو ځو وقته صبر وکړه ترڅو سليم کاپيسا ته لاړشي، بيا د دی جنۍ شَر او مصيبت خپل د سر څخه کم کو، نجيب څلور ورځې وقت راکړي ترڅو امانت يي ورته تسليم کړو"

صبر نجيب! دا خو هغه نجيب ندی چي څو ځله يي ماته د مزاحمت اراده درلود؟
همغه نجيب چي يو کور د بيځايه او بي پناه جنکيانو درلود همغه چي خپل د عيش او نوش پيسي د دی جنکيانو په سر پيدا کول!

بدن مي بي ساه کيږی او تازه د مصيبت لوې والي ته مې فکر کيږی چي څه بد مرغه تقدير مې په تمه دي

که سليم لاړشي بيا څه؟ هغه کس چي زما يواځني حمايت کونکي په هغه کور کيدی، هغه کس چي په وار، وار يي ماته د واده وړانديز کړی وو، په وار، وار يي د مئيني اظهار کړی وو، او ما يواځی هغه ته ورور ويلي وه

هغه ورور چي ما خپل خور نه مني.
نه، نور نشم کولي د هغه په مرستي حساب کړم عمه هيڅکله سليم نه پريږدی چي زما سره مرسته وکړی نشم کولي هغه ته يو مصيبت وګرځم

د دی ترخه خاطراتو په ياد راوړل چي يواځی څو ساعته مخکي د شپي په تياره کي تير شوي وه حال مي خراب شو او څو ځاځکې اوښکې مې په څهري توې شوی.!
نه داسي نه کيږی زه غښتلي يم، زه بايد قوی اوسيږم خپل د ځان لپاره خپل د آيندي لپاره.....

بايد يو لاره مې خپل د ژغورلې لپاره لټولي وايي يو داسې لاره چې ما د هغه کور او د دی مردار نظرنو څخه لرې وساتي خو کوم لاره؟ آيا کوم لاره هم شتون لرې؟ دا پوښتنه څو ځله لځان سر تکراره وم....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږم څومره وقت کېدو چې خپل ځان مې خپل ذهني خبرو ته سپارلي وو چې یو غږ د هغه ځای ښځه زه وویستلم.

و دوه هلکانو ته چې زما ښځه په لږ فاصله کې ولاړ وه ګورم

- اوووو سترګو ته یې وګوره زما په نظر د ظالم لور د کور ښځه تختیدلې، ته راځه چې خدای رحم پر موږ کړی!

دواړه په لوړ غږ خاندی او زما طرف ته را نږدی کیږی.....

زه څومره کرکه لرم د دی نږدی والي او د دی ناپاک کتلو ښځه...
په تلوار خپل لځایه پاسیږم او په غټو ګامونو د هغه ځای ښځه لرې کیږم، یواځی خدای،خدای کوم چې زما پسې نه ویي راغلې، د څو دقو وروسته خپل شاته ګورم او کله چې ډاډمن کیږم چې د هغوی ښځه هیس کوم خبر نشته یو هوسا نفس اخلم

هوا په تیاره کېدو ده او زه تراوسه نه پوهیږم چې شپه چیرته تیره کړم ترڅو د دغه وحشي ځناورو ښکار نشم..

بغیر له کوم فکر ښځه لځان سره وایم کاش جنی نه وایی! لاس خپل په اوږده ویښتیانو چې د ټکری لاندی دی تیره وم او یو فکر مي مغزو ته راځی، څو دقي خپل په فکر کي بنده پاتی کیږم، او لځان سره وایم دا یواځنې لار ده چې ماته پاتي
مګر بله چاره هم لرم؟

په بیرو بار کي داخله کیږم ښار ډک دی د لیلا مې د هر ډول وسایل او کالیو ښځه.
خپل په فکر شرمیږم او له خدایه بخښنه غواړم.

د یو کراچي خواته ځم
- وروړ د دي قیچي قیمت څو دی؟
- خوري ماښام شوي او څکه چې نن ما کوم خرڅلاو ندی کړی تاسو 150 افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راکړی.

بغیر د کوم چانه وهلو د قیمت په سر قیچي اخلم او د سړیانو د کالو پسې ګرځم.
تول دوکانونه کرار،کرار په بند کیدو دی، او زما تشویش او ویره په زیاتیدو..

مخکې ځم او نظر مې په یو دوکان چې یو د عمر پوخ سړی پکی شتون لری پریوځي، په منډه د دوکان خواته ځم چې هغه دوکاندار په حیرت باندی وایی:
- لوري خیرت خو دی؟ کوم شي دی په کار وو؟
- هو کاکا یو جوړه مردانه کالي او یو د غاړی پټو مي پکار دی!

سړی ما د نظر څخه تیره ویي بیا وایي:
- صبر اوس درته یو څو جوړی راوړم.
د څو دقو وروسته د څو جوړو کالو سره راځی او وایي:
- دا دي لوري وګوره بواخی تلوار کوه چې دوکان بنده وم.

په غور باندی کالي ګورم، دلږ دمي وروسته یو جوړه تور کالي دهغه خوا ته نیسم
- د دی قیمت څو دی کاکا؟
- ستا لپاره 800 بواځی یو دوه ځلي اغوستل شوی نوي دي.
- سمده، کولي شې یو د غاړی پټو هم د دی سره راته حساب کړی؟

- ځکه چې ناوخته ده او ته هم بواځی یي منم یي زما له خوا تاته ډالي. یو سپین دسما پټو مي خواته نیسي
- همدا سم دی؟

مننه کوم، کالي را اخلم او د بیرو بار څخه ځان باسم، افففف اوس خالي ځای له کومي کړم چې کالي بدل کړم؟

یو زړي غرفي ته مي فکر کیږی چې یو کونج کي ولاړه ده، شاوخوا ګورم کله چې د خلکو په نشتون ډاډمنه کیږم، نو د فرصت څخه استفاده کوم، او د غرفي خوا ته ځم او په تلوار خپل کالي بدله وم او یو هوسا ساه اخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځومره خوشحاله یم چې کوچني او ماشومانه بدن لرم د عمه په خبره چې ویل یې: د هلکانو پشان صاف یې!

بنه اوس د وینتیانو نوبت مې دی چې د شر څخه یې ځان بیغمه کړم، زړه نا زړه غچې خپل د وینتیانو خوا ته وړم سترګې مې پټی کوم، او په بیخ کې غچې کوم، د لړ اخوا دیخوا جوړه وم یې. البته داسې فکر مه کوي چې د فلمو پشان بنایسته او شتیلې مې قیچې کړی نه! یو اځی شکل مې ورڅخه ماشومانه او لنډ او پورته کړی.

یو ځل بیا ځانته ګورم او کله خپل د کالو په منظم اوسیدو ډاډمنه کیږم، د مسافرخانو خواته قدمونه تیزه وم، د یو کلک ځیز په لګیدو باندی په سرک وغورځیدم

- اخ پینه مې ماته شوه خدای دي ستا جزا درکړي چې زما پشان غټ پټ انسان دی ونه لیدو!

ځان سره لګیا وم او بنګ بنګ مې و، چې یو مردانه غږ د هغه ذهني جنجال څخه وویستم.
- بنه یاست ورور؟ وبخښی له قصده نه و تاسو ناساپه د موټر مخي ته راغلي..
هغه خبری کول او ما خلاص خوله د حیرت څخه ورته کتل دا اوس انس دی یا حور!
لوړ قد، بیحده توری سترکې، اوږد باڼره، قلمي پوزه، سپین مخ او تور بنواره وینتیان...

د ژبي لاندی داسې چې یو اځې خپله یې وآورم وایم: خدای دی واخله د خلکو زوی دي وخوړی، لیونې جینې اصلاً زما د ورور لځایه دی وي!

خلک زموږ شاوخوا راټول شوي او بنګ،بنګ یې وو...
د خلکو خواته ګورم او به کلکه لهجه وایم.

- هیله کوم خپل کارونو ته ورسیږي یو حادثه وه تیره شوه مننه ستاسو ټولو څخه!
د ځای څخه د پورته کیدو کوښښ کوم چې د پښي په بند کې مې سخته درد احساس کوم.
- بنه یاست؟
- مننه تاسو هم تلي شې.
په سترګو کې حیرت ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

- یعنې تاسو خپل د پیښې تاوان نغواړی؟
خلک تیت پرک کیږی او زه راحته نفس اخلم.

- پرې شوي خو نده وروره، خپل کار ته ورسیږی. استغفرالله څه لیونې خلک دی.

پداسې حال کې چې زما لاس نیسې وایي:
- پاسیږی ډاکتر ته ځو یو معاینه وکړی چې مات شوي نه ویي؟!

د هغه د لاس په لمس کولو مې تندې تروش کړو او په تلوار خپل لاس د هغه د لاس څخه کشه وم.
- وایم ښه یم نه یې آوری؟ توبه خدایه
په قهر او ډیر کلک لهجې باندی وایې:
- محترم وروره زه هم بېکار نه یم اوس چې ستاسو د پیښې مسؤول یم باېد تاسو ویسم نو زر پاسیږې.

د هغه په جدی لهجه مې خوله بنده شوه او بې له خبرو لځایه اوچته شوم.او ګوډه ګوډه د چنار ګل بابا(دا هغه لقب دی چې د هغه په لیدو مې ذهن ته راغلې و) د موټر په طرف روانه شوم.(په دی لقب ایخودو خندا هم راتله) خو کوښښ مې کولو چې ښکاره نکړم.موټر خپله چوپتیا خوره کړی وه،نه ما او نه هغه خبرې کولې!
د تلیفون زنګ چوپتیا ختمه کړه.

- بلی مور جانی آورم.
د هغه طرف غږ مې وانه وریدو، بیا ده ورته وویل:
- یو مشکل کی یم شاېد لږ ناوخته کورته درشم.
- هو مور جانی خیرتی ده زه وروسته زنګ وهم.
- خدا پامان.

یو څو دقیقې وروروسته شفاخانې ته ورسیدو.

بیا یې لاس رامخکی کړو چی راسره مرسته وکړی. او زه فکر کوم چی دا ولی دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غور نه کوې. زه جلی یم او دا هم افغانستان ؟؟

مخکې له دې چې زه انکار وکړم، زما لاس نیسي او زه تازه خپل ځان ته مې خپال کیږی چې زه خو د هلکانو په جامو کې یم !

نو هغه گناه نه لرې ځکه هغه فکر کوې زه هلک یم، نو د یو هلک لمس د مرستې کولو لپاره گناه لرې؟ نه نه لرې...

ولی زه څه؟ زه خو پوهیږم چی جلی یم، او هغه نا محرم دی.
خو څه وکړم؟ بله چاره نشته اول دا چې زه په دې پینې تللي نشم.
او دویم دلیل دا چې ما په خپل وجود کې د جلی توب ټول حس وژلی دی او تر اخره به د هلکانو جامو کې به ژوند کوم.....

زموږ د یو بل لمس کول د هوس او شهوت څخه پاک دی.
نو بیا څه ستونزه ده؟ په همدې خبرو باندې ځانته تسلي ورکوم او نه پوهیږم چې څه وخت د ډاکټر کوټې ته ورسیدو. د دروازې ټک،ټک وهلو وروسته کوټې ته داخل شو! په کراره سلام کوو.

ډاکټر- علیکم السلام مهرباني وکړې.
هلک زر وایی: ډاکټر صایب د ورور پینې مې ستونزه پیدا کړې یعنی له موټر سره یې ټکر کړې یو ځلې که وگوری چی کوم خاص مشکل خو نلری؟
او زه د چنارگل بابا د ژبې د تیزوالی په حیرت کې پاتې کیږم.

ډاکټر- سمه ده راشي دلته کینې.

د چنارگل بابا په مرسته زه په چپرکټ کېناستم.
او ډاکټر په معاینه کولو باندی لگیا شو.....

ډاکټر- کوم خاص مشکل نه لرې یواځې لږ ضربه یې خوړلې چی گچ کوم یې ورته تر یو هفته خلاصه نکړی او هو ونه گرځی ورباندي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تلوار وایم: یو هفته ډېر وقت دي بې له کچ نه کیږی؟
ډاکټر- نا نه کیږی که کچ نشي نو مشکل یې زیاتیږی.
بیا چنارګل بابا جواب ورکوې.

چنار ګل بابا- ګچ یی کړې ډاکټر صایب!
بد، بد چنار ګل بابا ته ګورم چی هغه خپل اوږه اوچته وې (معنا دا چی ماته څه لږ وخت لپاره په چپرکټ کی کینم او هغه پیسې حسابوې.یو ځل بیا د نامعلوم راتلونکي په فکر کې ډوبه شوم، نو د دې لارې پای به څه وي! د دروازی غږ شو او چنار ګل بابا دننه راننوته لاس یی راته راکړو او زه یې پوره اوچته کړم،د زینو په طرف ځو او کرار کرار لاندی ښکته کیږو!

په کوچنیو ګامونو موږ تر موټر ورسیدو، چنار ګل بابا د موټر دروازه خلاصه کړه او زه په مخامخ څوکی کېناستم.

چنار ګل بابا- نو اوس راتهووایه چې ستا کور په کوم لوري دی؟

غلی پاتې شوم او نه پوهېږم چې څه ځواب ورکړم، له لږ ځنډ وروسته مې خوله خلاصه کړه چې خبرې وکړم:

- زه د بدخشان یم او مسافر یم، یو نسبتاً ارزانه مېلمستون ته لاړ شه.پیسې نه لرم، باید کار ته ولاړ شم، یوازې هغه شېږ زره افغانۍ مې راوړې چې په خزانې کې مې وی. او بس.

زما د خبرو وروسته بیا خاموشي حاکمه شوه!
چنارګل بابا-که تاسو کوم مشکل نه لرئ، زموږ د کور میلمستون لوې دی، تاسو کولې شئ زما سره لاړ شئ!

نه پوهېږم چې څه ووایم، زما په اند دا بده خبره (وړاندیز) نه ده، اوس چې زه هلک یم، دا ماته څه توان رسولې شي! په هرصورت، زه د خپلې خوښې خلاف وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ نه مننه، زه تاسو ته تکلیف نه درکوم !
چنار ګل بابا- نه د څه تکلیف دنده مې ده اوس چې ستاسو د وضیعت سبب شوی یم.اوس تاسو ته څه فرق کوې چې مسافر خاني ته لاړشي یا که زما کور ته!

خبرو سره یی موافقه وم هغه صحیح ویل ماته نو څه توپیر دهغه کور او مسافر خاني کې و؟ نو ځکه مې ورته وویل:سمه ده که کوم مشکل تاسو ته نه ویې او آرام یاست، زه کوم خبره نلرم.

هغه ماته په فکرمند نظر راګوري او بیا په کراره لځان سره یو څه وایي چې زه یې نه آورم.

او زه لځان سره وایم هغه زما پېنه ماته کړی اوس دی نو ما وزغمې خود نو.
د نږدې شل دقیقو سفر وروسته، چې بغیر له کوم رابندون او ترافیک څخه وه، هغه د یوه لوړ بالا منزله ودانې مخکې ودرېدو! او ساتونکو دروازه خلاصه کړه، تقریبا، 6,5 دانې ساتونکې وه! ما په خلاصه خوله هک حیرانه خپل د مخ منظری ته کتل

داسې خو نده چې دا کور نه نه وبخښې دا مانې د دی چنار ګل بابا ده!
دننه ننوځو او زه د پخوا څخه لا ډیر حیرانه شوم،دا اوس کور دی که مانۍ ده!؟
د دې مانې په لیدو اخته کیږم،څومره هم غټ او فراخه دی، دا زما د عمه د کور څخه تقریبا پنځوس چنده لویه ده،یو لوې باغ د ونو ډک، یو حوض او دوه کوټې چې له دې مانۍ څخه په څو متری کې لرې موقعیت لري.د حویلی او د هغو دوو کوټو تر منځ یو لوی چمن شتون درلود..

د کور د لیدو په حال وم چې د ټوخې آواز د دی سبب شو چې د هغه ښکلې منظرو د کتلو څخه لاس واخلم..

چنار ګل بابا- که ستاسو کتل خلاص شوې وی نو، مهرباني وکړئ دننه لاړشي (او د مانۍ په لور یې اشاره وکړل)دواړه یوځای دننه لاړو او هغه زه یوې لویې کوټې ته چې شاېد میلمستون یې و راوبللم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران، د مېلمه ښه راغلاست وکړه، هغه دا خبره وکړل او پخپله لاړ او زه یوازې پاتې شوم د یو نالي خوا ته ځم او پر هغه کینم.

په وجود کې مې یو حس پېدا شو, شاېد دا کینه وه،د چنار ګل بابا سره.
د ګیلي په توګه لځانه سره وایم، چې ولې خدای هر څه یو چا ته ورکوي! ښکلا، پیسې، شتمني او خوښۍ! یو غټه ساه اخلم ترڅو له دې بې ځایه فکرونو څخه ځان خلاص کړم په هرصورت، هغه زما سره مرسته کړی وه.
د هغه د موټر ماډل څه وو؟ نه پوهیږم یو لوی تور موټر څومره آرام وو!

زه به د موټر په ماډل له کومه خوا خبره شم؟ کله چې په ژوند کې مې داسې موټر نه وو لیدلی، افسوس کوم په خپل حال باندې. هغه هلک چې عمران نومیده، د اوبو کوزه په لاس کوټې ته راداخل شوو، د هغه په راداخل کیدو زه وشرمیدم، چې یو هلک دی زما لاسونه پریوی..! لاسو منځلو وروسته,دوه ځوان هلکان له ډوډۍ سره راننوتل.! حتماً دا شاهی مانۍ ده،او زه یې په خوب کې وینم! یعنې دا ټول د چنار ګل بابا د کور نوکران دی..؟

چنار ګل بابا د کور ساده کالو کې کوټې ته راننوتې او زما څنګ ته کېناستو، د هغه په کیناستو زما څنګ کې زه پعذابه کیږم خو د دی خبرې په یاد راوړل چې زه اوس هلک یم یوه لنډه موسکا مې په شونډو خپره کیږی.ډوډۍ دومره خوندوره وه، چې ما لکه قحطی وهلو خلکو پشان په ډوډی حمله کړل او پر خوړلو ی اخته شوم!

کله چې ښه موړ شوم، سر مې پورته کړ، چې د چنارګل بابا د حیرت څخه ډک نظر باندی مې سترګو ولګیده، اوږه مې پورته کړه.او ومې ویل: زه وږی وم!
هغه یو کم رنګه موسکا وکړه، چې ژر یې خپل مسکا له منځه ویوړل.له میز څخه ډوډۍ نوکرانو ټوله کړه، او میوه او د هغه څخه وروسته چای راوړل..

زما په لاس کې د چای پیاله وه چې یو بل ځوان هلک راغی، هغه هم ښکلی وو، خو د چنارګل بابا د ښایست په اندازه نه. ځان سره وایم:اه سترګې دی وتړه لیونی جلی.

- زید، ته چیرته یې وه هلک؟
چنارګل بابا- په ربښتیا چې ړوند یې، رضوانه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه نوې راغلې هلک موږ ته پام کيږی، او مخکې له دې چې څه ووايي، سترګې يې زما په لور تينګې شوې.
چنارګل بابا خواته يې(چی زه تازه خبره شوم چی د هغه چنارګل بابا نوم زيد دی اشاره وکړل او ويې ويل: نه يې رامعرفي کوی زيد؟

چنارګل بابا- ته خپله ورڅخه پوښتنه وکړه، زه نه پوهيږم چې نوم يې څه دی؟
رضوان په حيرانی ماته ګوري!
زه په چټکی سره ټوخی کوم،او آرامه ورته وايم:زه يوسف يم، او اوس دلته مسافر يم!

د رضوان جواب مې په يو نارينه غږ چې ډير زحمت مې وباسو د هلکانو پشان واوسيږی ورکړو، تر څو څوک راباندی شک ونکړی چې جلې يم!

رضوان- له پيژندګلوی څخه مو خوشحاله شوم، يوسف جانه.
ما په مسکا جواب ورکړو: زه هم.

رضوان د چنارګل بابا په لوری ګوری او په سترګو تری پوښتي کوې چې څه خبره ده؟

چنارګل بابا- دا همغه هلک دی چی په موټر می ورسره ټکر کړی.

چنار ګل بابا دا خبره کوی او په بی حوصلګی د کوټې څخه وځی.
رضوان چې اوس يی سترګی د حيرت څخه د توپ په شان راوتې ماته ګوری

چې زه بې اختياره مسکا کوم او وايم: داسی مه راګوری اوس ښه يم!
زما په خبری رضوان خاندی او د ناستی لپاره راته اشاره کوی او زه هم ورسره په ډير واټن کې کينم. د چنارګل بابا څخه رضوان ډير اخلاقي هلک وو او ډير ژر ملګری شو،له خپل حاله ورته وايم او رضوان يی آوری او په ډير زړه سواندی نظر راته ګوری البته د ويلو وخت کی لګ مالګه مرچکې پکې زياتوم او يو د دروغو قيصه ورته کوم..
" دلته به د جنې نوم چې يغما ده او ځان يې يوسف معرفي کړی په همغه د يوسف په نوم په مکالمه کې ليکو پام کوی چې غلط نشي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زما مور او پلار مړه شوی او زه د هغوی یواځینی اولاد وم هلته راته شرایط بیحده سخت ول نو ځکه ددی خوا په لور راغلم تر خو یو کار پیدا کړم چی د چنارګل بابا په مهربانی" خپلی پښې ته اشاره کوم"چی داسی شوم.

رضوان لومړی په حیرت راګوری خو یو دم په کړس کړس خاندی او وریځې پورته اچوی او وایې: چنار ګل بابا؟!

د هغه په خبره تازه مې فکر شو چې څه مې وویل او د شرم څخه تکه سره شوم، او کوښښ مې وکړو خپل خبره اصلاح کړم خو رضوان همغسی بی واکه له خندا څخه پر ځمکې پروت وه.

یوسف : هغه...هغه زما مطلب زید جان وه..
په مظلومانه ډول دا خبره وایم: دا خبره دی زموږ تر مینځ پاتې شي سمده.

چې دا ځل رضوان نور هم په کړس خاندی او وایې: هلکه ! ته ځومره د نجونو په څیر یی!

د رضوان پدی خبره رنګ مې د څیرې څخه الوځی خو کوښښ کوم ځان له لاسه ورنکړم او په کلکه لهجه وایم: نه هیڅ هم داسی نده فقط تنه مې وړه ده چې مخکې مې درته دلایل یی وویلې.
رضوان: کوم هدف مې نه درلوده فقط ټوکه مې وکړه!
ورته مسکا کوم او وایم: پوهیږم ستونزه نشته

اوس پوهه شوې وم چې رضوان له زید نه مشر دی، دوه ورونه او یوه خور یې لرله پلار یې د ښار نامتو سوداګر وه چې ما نه پیژنده! د ډیر خبرو او خندا ګانو وروسته رضوان د پورته کیدلو اراده وکړه او په همغه حال کې په خندا وویل: وینې دا چنارګل بابا ځومره بی پروا او بیعقل دې؟ میلمه یې د خداې په هیله پریښودی او دې لاړ.

د رضوان پدی خبره چې زما ورکړل شوی لقب یې زید ته استعمال کړو دواړه په خندا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو چې رضوان په همغه حال وويل: البته که ربښتيا ووايم زما خو ستاسره ښه سات تير شو.

يوسف : زما لپاره هم گرانه وروره
زما په دي خبره رضوان په زوره زوره وخندل او د اشاري گوته يې زما په لور ونيول او ويې ويل: تر يوي اوني پوري هيڅ ځاي ته نشي تللی گرانه وروره...

داخل دواړه خاندو! رضوان شپه پخير وايی او ځی،عمران هم زما ځای جوړوی او ځی، بيا هم زه پاتی شوم او اندیښنی دا څو ساعتونو کی لکه چې هر غم او انديښنه می هيره کړی وه.زه يو شوخ او خوشحاله مزاج لرم تل هڅه کوم چې د نورو په شونډو مسکا ميلمنه کړم خو له دننه نه ددي سرچپه يم سترگي مي درنديږي او د خوب نړي ته ځم.

رضوان- يوسف.. يوسف! پورته شه سهار شوی يوسفففففف....
سترگي مي غړوم او د رضوان په ليدلو له خوبه راپورته کيږم،بيا هم په خپل شوخ پوستکي کي ورننوځم دا چي زما حال ښه ندي، غم لرم، درد لرم دليل نه کيږی چی نورو تولو ته هم دا بی معنا حس ولیږدوم..

يوسف- مرگ يوسف اوس يوه شپه دې دودی راکړه داسي يی بيرته رانه وباسی.؟
زما په خبری د رضوان قهقهه پورته کيږی،آيا دا مخلوق غير له خندا هم ژوندی پاتی کيدلی شی؟!

رضوان- ای يوسف پخدای په يوه شپه کی درپسی خپه شوم، ما هيڅکله ستا په څير ملگري نه درلود.
يوسف- مهربانی مو ده اوس صبا ناري راکوی يا نه؟

رضوان پداسي حال کي جواب راکړو چې په غږ کی خپی وهلی:راځه پورته شه مخ او لاس دی پريمينځه صبا ناري چمتو دی!

پورته کيږم او د حمام په لور ځم،په آئينه کې ځان ته گورم،دا زه يم! يغما!؟ يو هلک په گډوډو او تيټ او جيګ ويښتو وينم! غټي سترگی نه خو اوږدی او د نورو په وينا ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

،توری وریځې، منځوی پوزه چی له مخ سره می جوړښت لری، لوړ قد البته د نجونو په مینځ کې لوړ شمیرل کیږم او د شیدو په څیر سپین. پوستکی؛مسکا کوم هغه کس ته چې په آئینه کې یې ګورم چی نپوهیږم څه یی په انتظار کی دی؟

له آئینه نه مخ اړوم او کوټې ته ورځم رضوان ناست دی، او لکه چې ماته په تمه وو؟

رضوان- څومره دی وقت تیر کړو؟ ښه ده چی ته انجلی نه یی کنه څه به دی کول!
(رضوان هم زما په څیر شوخ طبیعته وه)
یوسف: ستا په څیر خو بدرنګه او بدشکله نه یم چې آیینه پریښودل راته آسانه وی!
زما په خبری رضوان خاندی او په ویاړ وایی: نه ریښتیا ووایه تر اوسه دی زما په څېر ښکلی هلک لیدلی؟(او خپلی سترګی ډیر په ناز اړوي، په دې حالت یی زما په ستونی کی کړی ګوله الوځی او ټوخیږم او د ډیری خندا له امله لکه لبلبو (چوغندر) سور اوړم..

په ریښتیا چی ښکلی وه مګر نه د چنارګل بابا په کچه او اندازه.....

یوسف: ښه ده چی انجلی نه یی کنه په دی سترګو اړولو په دیې څو نفره تباه کړی وای؟

دا ځل ما په قهقه وخندل او رضوان راته هک پک کتل!
یوسف: څه دی ګرانه وروره تراوسه دی ژوندی موجود ندی لیدلی؟
رضوان د مربا مړی پورته کولو حال کې په مسکا یی وویل:ژوندی موجود می لیدلی خو ستا په څېر نه..؟!

هیس مې ونه ویل او ډوډی مو وخوړل،د صبا ناری وروسته رضوان دفتر ته ځی او زه یواځې پاتی کیږم، بیا هم غم مې د زړه په لوري برید کوی، او زه خپل د دی بیځایه ففکرونو څخه د نجات لپاره د چمن او باغ لوری ته ځم !
نپوهیږم څومره وخت تیر شوی وو چی د یو کس غږ اورم..

_ یوسف .... یوسف
د رضوان غږ وه، په لوړ غږ وایم:دلته یم.
په غوصه زما په لوری راځی او وایي:چیرته ورک یی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- دلته ورک وم.(د باغ په لوری اشاره کوم)
رضوان- غرمه چیرته وی؟
یوسف- همدلته وم نو.
رضوان د خولې ځخه یو پوف کوي او وایي: نو ولی دی ډوډی نده خوړلی؟؟

د رضوان په خبره تازه مې د هوا تیاره کیدلو ته پام شو! او په کراره وایم: وبښې وخت می بیخې له لاسه وتې وو،دا ځاې دیر ښکلی دی.
زما په خبره رضوان راته په مسکا ګوری او وایې: ډاکټر درته نه وه ویلی چې یوه هفته له ځایه مه پورته کیږه !؟
:□#شهاب
د ډاکټر خبره مې تازه یاد ته راغله، خو ځان بی خبره نیسم او د رضوان خبره بدله وم او وایم: دفتر کې کار ښنګه تیر شو؟
زما په خبری رضوان خپل سر په دواړو خوا وخوره ویې او ویې ویل: په رښتیا چې ډیر سپین سترګې یی خبره ولی تیروی!

د هغه پدی خبره دواړه خاندو او د کور په لور ځو
چنارګل بابا- سلام یوسف خان.

مخ می اړوم او تازه مې چنارګل بابا ته پام کیږي او وایم:علیکم سلام ښه راغلئ.
رضوان زما د ځیری او د خبرو طریقی ته په کتلو هڅه کوی خپله خندا تیره کړی!
او بریالی کیږی او چنارګل بابا ته مخ اړوي او وایې ورته.

رضوان- زید پخدای که یو سم کار تا خپل په ټول ژوند کې کړی وی نو هغ همدا د یوسف راوستل دی.

چنارګل بابا داسی لکه چې د رضوان خبره یی نه وی اوریدلی وایی:مور چیرته ده؟
رضوان- د ترور دوی کره تللی.
چنارګل بابا- ډوډی مو خوړلی؟
رضوان- نه عالیجناب ته په تمه وو.
چنارګل بابا بی له کومی خبری ځی او خدمتګارانو ته غږ کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپې ډوډی تیاریږی او په پوره آرامتیا کې خوړل کیږي
زید- عمران چای راوړه
عمران- په سترګو ښاغلیه.
چای راوړل کیږی د وچې میوې سره؛

هغه دواړه په ټیلفون کې مصروف ول او زه لګه د لیونو په څیر می ورته کتل
رضوان خپل سر پورته کوی او زما په لیدو وایې:راکړه ټیلفون دی چې د وای فای کوډ درته ووهم

په حیرانې وایم- وای فای څه دی؟
دا ځل ښاغلې چنارګل بابا هم سر راپورته کړ او دواړو په حیرت ماته را وکتل او رضوان په همغه حیرت وویل: په قرآن رښتیا ووایه ته یی نه پیژنی؟
یوسف- نه پخدای.
بیا هم زما په خبری دواړه هک حیران شول.
رضوان- ته راکړه ټیلفون دی.

یوسف : نه یی لرم
دا ځل نو په واضح ډول د دواړو سترګې د توپ په څیر د حیرت څخه راوتلی او رضوان وویل: له غره نه راغلی یی یوسف جانه؟
یوسف- هو رضوان جانه بدخشان ډیر ښکلی او سمسور غرونه لری!

زما په دې خبری رضوان په کړس وخندل او چنارګل بابا هم لږ غوندی مسکا وکړه.
رضوان بیا وویل: درس دی ویلی؟
یوسف- هو تر دولسم ټولګې پورې.

رضوان-انګلیسی څنګه؟
یوسف : لږ لږ می زده ده.

زما په خبرو رضوان په فکر کی ډوبیږی او هیڅ نه وایی. په دی دوه شپو کی ولی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عصبی حملی پته نه لګیږي؟ نیو هیږم ورته حیران یم! ځلور شپې تیریږی او رضوان له ما سره عادت کړی دواړه خاندو خو چنارګل بابا لږ وینم،یو ځل هم د چنارګل بابا مور زما پوښتنی ته راغله په ربښتیا چی ښکلی او زړه سواندی ښځې وه.

د چنارګل بابا مور- زویه ښنګه یی؟
یوسف- ښه یم ترور جانی وبښي ستاسو مزاحم هم شوم.
د چنارګل بابا مور- دا ښنګه خبره ده زویه زموږ د سترګو په سر ځاې لرې.
وروسته له لنډو خبرو کولو له کوټې نه لاړه
په دا څو ورځو کی هیڅ ورځ نه وه چې د دوی میلمستون خالی ووسی ډیر قومی خلک ول...

نن شپه می دلته پنځمه شپه ده !
نور باید ورو ورو تللی په همدې فکرونو کې وم چې رضوان دهلیز ته راغی او مخامخ ماته کیناسته کرار یي سلام کړو.
یوسف- علیکم سلام
په تیلفون کې بوخت شو، په یو څه لوړ غږ می وویل:رضوان!
رضوان- وایه!
یوسف- صبا ځم
زما په خبری رضوان په جدی نظر راوکتل او ویې ویل: چیرته؟

یوسف- د کار او مسافر خونې پسې.
رضوان- چا درته څه ویلی؟
یوسف- نه خو میلمستیا هم یو حد لری.
مخکی له دی چې رضوان کومه خبره وکړی د چنار ګل بابا غږ پورته شو چي ویې ویل:رضوان دا باغوان چیرته دی؟
رضوان- کلی ته ولاړ.
چنارګل بابا- بیرته نه راځی؟
رضوان- نه فکر نکوم.

رضوان لنډ ځوابونه ورکول ګواکی فکر یی ګډوډ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل بابا پوف کړو او ویې ویل: نو باید یو بل باغوان پیدا کړم!

باغوان .... باغوان له فکر نه چی په سر مې درلوده وړه شانتی مسکا مې وکړه خو په ویلو یې باوری نه وم بیا هم جرأت مې وکړ او ومې ویلې: که ستونزه نه وی زه باغوانی کولی شم؟

دواړه حیران شول چنارګل بابا څه ونه ویل خو رضوان په نه زړه وویل: څه وایی یوسفه! ته زموږ میلمه یی او تر اوسه ښه شوی هم نه یی!!

یوسف- مېلمستیا هم حد لری ځنګه چی ګوری زه هم کار پسی ګرځم او صبا مې پینه هم له ګچ نه خلاصیږی.

په تمه د دواړو طرف ته ګورم چی رضوان وايې: بیا پاتې کیږی؟

خاندم او د سر په ښورولو یی خبره تایید کوم،یو دفعه الوځی چی غیږه راکړی چې زه هم پورته کیږم او لاسونه مې مخې ته نیسم او وایم.

یوسفچ- عه عه نو حیا دی چیری زما خورکی نه ګوری زه نامحرم یم هوم؟
رضوان: هههههه زه دی وډار کړم چې څه خبره ده لیونیه!

چنار ګل بابا چی تراوسه غلی ناست وه وی ویل: په دی ډنګر او ضعیف ځان دی دومره لوی باغ د کارونو له ضماواري وتلی شې؟
یوسف- هو ما هلته هم باغوانی کوله!

سر ښوروی او څه نه وایی چی رضوان وویل: نو ښه راغلاست باغوان یوسفه!!!!!!
ومو خندل او دا ځل چنارګل بابا هم زموږ سره وخندل،ځومره په مسکا باندی ښکلی ښکاری دا مخلوق،البته د وړور په ځای مې دی وی!
په دی فکر مې په کراره ځان سره وخندل....

نن له چنارګل بابا سره ځم چی پینه مې له ګچ څخه خلاصه کړی، له مخکې نه اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

راسره ښه شوی کله چې څوک نه وی راسره خاندی او ټوکی کوی خو له نورو سره رسمی خبری کوی؛

- مهربانی وکړی.
یوسف- سلام.
همغه ډاکټر می چی مخکې لیدلی وه په کراره یی وویل:
ډاکټر- علیکم السلام پینه دی څنګه ده؟
یوسف- ښه ده شکر..

وروسته له دې چې پینه می له ګچ نه وباسی له روغتون نه وځو
چنارګل بابا په خندا وایی: زه وایم ته یو دفعه انجلی ونه اوسیږی یوسفه!

په لاس مې د هغه په سر ګوزار کوم او ورته وایم:سړی شه چنارګل بابا.

زما پدی خبره هغه 180 درجې زما خواته را وڅرخیده او په حیرانتیا یی وویل: څه دی وویل چنارګل بابا بیا څوک دی؟

د هغه پدی خبره تازه خپل خبری ته مې فکر شو او په ډار می وویل: مخ دی واړوه. چې اوس ما غوندې بل څوک په موټر ونه وهې او معیوبه یې نکړی.

چنارګل بابا- خبره مه بدلوه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟
یوسف- زید جانه وایم چې له رضوان نه احوال لری؟؟؟
چنارګل بابا- یوسف سړی شه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟

موټر یی ودروه او زما تازه پام شو چی کور ته رسیدلی یو.
چنارګل بابا- نه یی آوری وایم چنارګل بابا څوک دی؟

تیښته می پر پاتې کیدلو ښه وګڼله په هغه حال کې چې د موټر دروازه مې خلاصوله په خندا می وویل: خپله دی یې ګرانه وررور جانه خپله دی!
د دی خبری نه وروسته مې د مانې په لور منډه واخیسته! او چنارګل بابا هم راپسې شو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حال کی چی زما پسی منډی وهلی، په لوړ آواز سره د خندا یی وویل:

چنارګل بابا: مګر زما لاس به درته ونه رسیږی یوسفه وژنم دی!
په منډه مانې ته ورننوتم چی رضوان می ولیده خواته می ورمنډه کړه او شاته یی پټ شوم،په داسی یو غږ چی هیجان او پاریدنه پکې پټه نه وه ومی ویل: هله چی وژنی می!!

د چنارګل بابا آواز پورته شو: یوسفففففف!!!!!!!!!!
زما په لیدلو چې د رضوان شاته پټ وم شیطانه مسکا یی وکړه، رضوان بیچاره هک پک زموږ دواړو تر منځ لیدونکی وه. چنارګل بابا له فرصت نه ګټه پورته کړه او زما خواته یی رامنډه کړه، چې ما په لوړ او غټ غږ وویل: رضوان خاورې دې په سر شه ددی چنارګل بابا مخه ونیسه یوه نړی ارمانونه لرم!

زما په خبری رضوان په کړس وخندل او ویې ویل: آخر دی هم خپل کار وکه.؟!

لا د رضوان خبره خلاصه شوی نه وه،چی چنارګل بابا رضوان یو لوري ته ټیل واهه او زما په خوا یی حمله وکړه چی زما د چیغه پورته شوه، په لاس یی زه د شا لخوا له کالیو ونیولم او لکه ماشوم یی پورته کړم!

د رښتیا هم د هغه چنارګل بابا پهمخکي زه یو ماشوم ښکاریدم نور هیس.
چنارګل بابا-ووایه وګورم څه دي ویل؟! چاته دي چنارګل بابا ویلی هوووم ؟؟؟

د ډار څخه په ډک غږ می ورته وویل: زید جانه ته چیرته چنارګل باباي یې په ټوکو دی هم سر نه خلاصیږی او نه پو هیږي هان؟؟؟

زما په خبری دواړو په جګ غږ وخندل اوما ادامه ورکړه: سمده زما په اندازه جذاب نه یی ، خو بیاهم ښه یی په خدای زه خپله درته ښځه پیدا کوم سمده وروره په زړه مه نیسه اوس می راښکته که..!

زما پدی خبرو اوس نو دواړو خنداوی د ګاوندي کورته رسیدلي وه، زه دي زید په لاسونوکی داسي وم لکه ماشومه اوس باید جزایي شم دي شرمم احساس می وکه او ومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل !

یوسف- هی ځمکه ته می ښکته که، اوس سمده چنارګل یې هې خپل قد زما په مخکې مه راوړه یاالله ځمکه ته می ښکته که.

دواړو خپله خندا تولة کړه چنارګل بابا زه ځمکي ته ښکته کړم. او ما ناساپه مخ د رضوان خواته کړو او ورته می وویل: اووو تور ماره ولی خاندي! هیڅ دي کولی نشوو ما دي آدم خوار له لاس څخه راخلاصه کي زما ټول حیثیت دي سوال لاندي لاړ! بیا مې پام شوو چې ګل ته می آوبه ورکړل...

خدایه بیا مې څه وویلې نن حتماً مړه کیږم دي دي ژبې ده لاسه، خاوري دي په سرشه یغما خاوررررر دي په سر شه یغمااا.. دا ځلی دي رضوان نوبت شوو ما پسې منډي ووهي، وای خدایه بیا دی موړک او پیشو لوبه پیل شوه، چنارګل بابا په زوره، زوره خندلي او رضوان سترګي سری وي ماپسي منډي وهلي او ویل یې:اووو لنډیه اوس زه درته ښایم څوک تور مار دی؟! آیا تا زما په شان داسي جذابه او ښایسته انسان لیدلی ده لنډیه!؟ودریږه!

باید یو بل تخنیک وکاروم،داخلي د چنارګل بابا شاته می پناه ویوړه،او په خوږه او شیرنه لهجه می ورته وویل:زید جانه صدقه دي شم الهي، څومره مهربانه یی خدای ته وګوره ماخه ورته وویلی هغه ته (اشاره می رضوان ته وکړه) چې د څه پشان راپسې منډي وهي..؟!

چنارګل بابا د حیرت څخه په خلاصو سترګو ماته کتل..رضوان کرار، کرار رانیږدي کیده چي ما په لوړ غږ ورته وویل: په قرآن که زما دسر یو ویښته وشکوې،زید دی ژوندي نه پریږدی. نور دي زړه وروره (او بیا مې مخ د چنارګل بابا خواته کړه او مې ویل: کنه زید جانه؟؟؟

وااای بیا دوی د ډیر خندا څخه خپل پښتورګي نیولي وه،
زید په جګ غږ وویل: هرڅوک که زما ښځي ته نیږدي شو پښي ورته ماتي کوم خیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه..

د چنارګل بابا پې خبره داخل ما در حیرانتیا څخه ښکرونه پیدا کړل! او رضوان نور رانیږدې نشوو همله ځکمی په سر کیناسته او خندل یې، چې ما څو سوکه د چنارګل بابا په اوږه وکړل او ومې ویل: سپین سترګیه، لږ حیاهم ښه شي ده (د هغه په شان خو لږ د خولې او سترګو په کږه کولو مې په مسخره لهجه د هغه پیښې وکړل او ورته مې وویل: هرڅوک زما ښځې ته نیږدې شي وژنمی. تا چنارګل بابا ته نو څوک ښځه درکوي؟

دا خبره مې وکړل او مانې په لورمی پښو ته زور ورکړه ، او د دواړو څخه لرې شوم، او یواځې‌رمې د هغوی د خنداګانو غږونه د شا لخوا څخه آوریدل..

***

زما یوه میاشت ده راتګ څخه تیره شوی وه، خوو تراوسه د دې کورنې د پلار سره می کتلې نه وه؟! موږ ټول یوځای په یو دسترخوان ډوډی خوړل.زید خور 23 کالو عمر لرې،او ډیره ښه او با حجابه جلی ده.رضوان 28 او زید 26 کالو دي، ښه اخلاقي او ښه کورني لرې،اوس زه هم د دې پنځه نفرې کورنې یو غړي حساب کیدم' دې یو میاشت کی تقریبآ 2 ځلې عصبې حملې راته پیدا شوې خو ډیره شدیده او دوامداره نه وه....

نن شپه د زید پلار د سفر څخه راغې، مهربانه سړی وه ربښتیا هم نیکبخته کورنې وه. او زه بیا د لیونیانو پشان د داسې یو ژوند حسرت او آرمان خورم...

نن شپه د ټولو شپو پر خلاف ژر خپلې کوټې ته راغلم، یوه د هغه دوه کوټو څخه چې د مانې څخه د باندې وې د اوسیدو لپاره مې انتخاب کړی وې، دلته می د آرامتیا احساس کوه. ترڅه اندازه ټول شیان په دې دوه کوټو او آشپزخانې کې موجود وه، تریخ چاې مې ځانته واچوه اوپه تخت کیناستم لاس کی کتاب ته می کتل
د کتاب نوم څو ځلې لځان سره تکراره وم... بینوایان... بینوایان.

بیا هم تیروخت کې ډوبه کیږم تیاره ماضې کې مې او خپل راتلونکې ته په اندیښنې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم، څومره په نور حقیقت پټ پاتی شی؟څو ځلي می دا پوښتنه لځانه څخه وکړل خو په ځواب باندی نپوهېږم.

دروازه غږ زما خیالونه په نیمه کې پاتی کوی...

د زید لوړ قد او چهارشانه قامت په دروازه کي ښکاره شو چې ویې ویل: ولی دومره وختي راغلې، ښه یی؟
یوسف- ښه یم لږ می یوازي توپ غوښته!

زید راځی او زما په تخت باندی ځان اچوي او په ستړی لهجه وایې: یوسف زړه می تنگ دی، فکر کوم زړه می د سینی څخه د باندي راوځې!

نپوهېږم ولی! خو احساس کوم چې د زید زړه نیولې دی او اړتیا لرې ترڅو یو نفر و ته غوږ ونیسې، نو ځکه ورته وایم: کوم څه شوي دي؟

زما د پوښتني په جواب کې هیس نه وایې، چې زه خپل لځاي څخه پورته کیږم، مخ د زید خواته گرځه وم او وایم: چای که قهوه؟
هغه آرامه وایي:قهوه.

آشپزخاني ته ځم او د یوی پیالی قهوې سره راځم، د هغه څنگ ته په تخت باندی کینم، هغه بیا هم په فکرونو کي ډوب شوي او خاموش دی، وربانديي غږ کوم: زید!

خپل توري سترگي را پورته کوی او ماته راگوری،په کراره باندیچ خپل سر زما پر پښو کیږدی چې زه ورخطا کیږم او ټول بدن می لکه آور گرم کیږی..تر اوسه پوري هیڅکله کوم هلک سره دومره نیږدي نه وم،کولی می نشوو د هغه سر خپل د پښو څخه لري کړم، هغه یواځي د یو وړور په شان دا کار وکړ او زه هم په دي شرایطو کي هلک یم، نور باید نورماله اوسم .....

زید- ته څومره ظریفه، کمزوری یې هیڅ زموږ په شان نه یی !
یوسف- ښه اوس د دی خبرو لپاره خپل ځان دي لکه خرس زما په تخت اچولی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې باندی په آرامه خاندي او بیا خاموشه کیږی.څومره ښکلی ویښتان لري، تک تور بی اختیاره وایم: ده کومي شامپو څخه ګټه اخلي؟ څومره ښه ویښتان لري

زید- ذاتی همدا رقم دی شامپو پوري اړه نلري.

د زید پدی خبر لځان سره وایم هو رښتیا وایی د فرشته خاله(د زید مور) ویښتان هم همداسی تک تور دی، هغه لږ خاموشه پاتي کیږی او بیا وایي: ستا ویښتان ولی بی نظمه دي؟ ما تراوسه لیدلی ندی فکر کوم ویښتان دي یو اندازه صاف ندی همداسی نده؟؟

نباید هم هغه زما ویښتیان لیدلی واي!؟ ځکه هروخت به په سر مې خولی او دستمال تړو، په کراره ورته وایم: هو بې نظمه دي تیټ والي او جګ والي لري،ځکه چې زه یې خپله اصلاح کوم او جوړه وم یې.

زما په خبرې هغه خپل سر را پورته کړو، او ښه په ځیر،ځیر یې راته وکتل خو بیا هم خاموش شوو، نن شپه ډیر په فکر کی دی حتماً کوم څه شوي دي؟ کوښښ کوم ترڅو د کوټې درانه چوپتیا ماته کړم او وایم: چنارګل بابا، هله زر پورته شه ځآن دي زما غیږي کي اچولی نه شرمیري د بل چا ځای دی اخیستی بل سبا ښځه کوم د خلکو حق مه خوره سپین سترګیه!

هغه په خندا وویل: بلکل په یو سم ځای کي شتون لرم یوسف خان!
د هغه په خبره تکه سره کیږم، او فکر کوم دغوږونو څخه می دود پورته کیږي خپل ځان کنترول کوم، ویښتان ورته کش کوم، چې هغه یو" اخ" واي

یوسف- دا زما د ښځي حق دی بی ادبه لاړشه حق دی بل ځای که پیدا کړه،
دا خبره کوم او په تلوار د هغه څخه لرې کیږم، زما پدی کار د زید خندا د کوټې فضا ډکه کوي.

زید- ته راشه ستا ویښتان وګورم.
یوسف- ولې د خاله کور خوو ندی محترم وروره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په طرف راځي تر څو د سر ښخه مي خولي لرې کړې خو زه ورښخه لرې کيږم.
زيد- اه ندی خورمه يوسف دوه دقيقه آرامه اوسه.

په سل جار او جنجال باندی زما له سر ښخه خولي لرې کړه،حيرانتياي په سترګو کی وينم په حيرانه غږ وايې: يوسف په خدای ويښتان دي هم د جينکيانو په شان دي ښنګه اوږده دي، تيټ والي جګ والي سره هم ښايسته ښکاري لاسونی زما په ويښتانو کي ننباسي لکه په ګوتو باندي ويښتانو سره مې لوبي کوي

زيد- ښنګه نرم دی کومي شامپو ښخه ګټه اخلي؟
يوسف- اه بس ده لري که لاسونه دي لکه چې غل دی نيولی وي ټول ويښتان دي راته وشکول لري شه لري ...

زما په خبرو خاندی او وايې: د همدی لپاره دي ويښتان چاته نښکاره کوي ښاغلي يوسف!
يوسف- په خدای وهم دي چنارګل بابا انسان په شان کينه قهوه دي زهرکه
او داسي هم ما غيږ کي مه نيسه لکه چې خپله ښځې غيږي نيولي وي،بی حيا هلکه.
(پدی خبری مي دواړه خاندو او زه بيا وايم: بده ده زما وروره ، بده ده

زما په خبرو زيد خپل لاسونه د تسليم په نښاني پورته کړل او ويې ويل: سمده تسليم مولوي صاحب.

دواره په تخت باندی کيناستلو هغه خپله قهوه په لاس کي ونيوله، او ما خپل يخ چای بدل کړو د چای ښکلو حال کې وم چې زيد وويل: يوسف سهار لاړشوو جامي يا کالي درته واخلم يوه مياشت کيږي د عمران کالي او جمپر اغونديم، زما کالی ستا په اندازه ندی ټول، ژمي دي همدا دوه جوړه کالو و جمپر کي تيره کړل.

زيد رښتيا ويل ما ټول ژمي همدط دوه جوړه کالو لو جمپر کي تير کړو،خو نيمکرغي دلته وه چې کوټي کې دننه د کالو مينځلو ماشين درلوده يو به مې ماشين کي اچوه بل به مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغوندې.

په صاف غږ ورته ووايم: نه همدا دوه جوړ‌ط کالي زما بس دی څه ضرور..؟!
زيد- د ماسپښين وروسته څلور بجي په تمه اوسه.

زيد دا خبره و کړل او خالي پياله د قهوه يې د ميز په سر کېښوده او د دروزاه په خوا روان شوو او ويې ويل:شپه پخير.
يوسف- شپه پخير.

ژوره ساه مي واخيسته او لځان سره مي وويل: چنارګل بابا هم ليونی راوخته!سهار وختي پاسيدلم دي منډو غږ مي غوړونه ته راورسېده،د کړکې دباندې مي وکتل ژمي هم هيڅ خلاصيږي نه! زيد په ورزشي کالو کې د مانې په لوري منډې وهلي،لاړم کالي مي بدل کړل او کالو لاندي مي ډبل شي هم واغوستو ترڅو کوم شی مشخص نشي، کنه هروخت مي اغوستلو،خولی مي په سر کړه عمران جمپر مي واغوسته او مانې په لوری لاړم.

تقريباً ټول راټول وه په جګ غږ مي سلام وکو، ټولو عليکم وويل او په خندايي راته کتل، آسما غږ وکړ(آسما دي زيد او رضوان خور ده)

آسما- يوسف لالا راځه رضوان سره کينه.
په خندای مي ځواب ورکو:سمده.

د رضوان څنګ کې کيناستم، هغه په تلوار،تلوار او تيزه ډوډی خولې ته کوله.
يوسف- زهر دی شه انسان په رقم يی وخوره ټوله دي خلاصه کړل.

زما په خبری رضوان د خندا څخه سور شوؤ او ويې ويل: يو ورځ هم انسان په کراره نه پرېږدي مزاحم لنډيه!

زيد غږ وکړ: آسما د يوسف ناشته څه شوه؟
آسما- دغه ده لالا جانه ظريفه ترور يی راوړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روسته د څو دقیقونه ترور یو پتنوس سره راغله د ناشته وروسته، چمن او باغ مې یوځل وکته، د ګلانونه څخه باید بیحده زیات محافظت وشي ځکه ډېر حساس دی.
رښتیا هم دا کورني په ما باندی ډېر احسان کړي او هیڅکله ماته یی د یو نوکر په سترګه ندی کتلي هغوی لپاره دي کورني غړي وم،تر ماښامه په باغ کي مصروفه وم د موټر غږ راغی شاید زید وي!

زه لا په باغ کې وم چې هغه د څو ثانیو وروسته غږ وکړ: یوسف ته تراوسه پوری تیار شوې نه یې؟
یوسف- سلام دې څه کړو بی ادبه؟
زید- سلام می دي یوسف خان په ښکلا او جمال باندي.
خاندم او ورته وایم: زه تیاریم اوس درځم.

لاسونه می د پیپ په اوبو ومینځل او دواړه د زید د موټر په طرف چې اوس پوهیږم لندکروزر دي روان شو،څومره موټر یې ګرم دی! مارکیټ ته تر رسیدو دواړه خاموش وو. یو نارینه مارکیټ مخې ته ودریده.

زید- ښکته شه.

د موټر څخه ښکته شو او د مارکیت په خوا روان شوو، یو دوکان ته ورغلو

زید- وګوره او خوښي کړه.
یوسف- زه پتلون او بلوز نه اغوندم.
زما په خبری زید په حیرانتیا وایی: هغه وخت ولی؟
یوسف- ځکه خوښیږي می نا!.

زما په خبری زید پوففف کوي او د یو بل کالویو دوکان په خوا روان شوو.
زید-اوسی واخله خوښ کړه!

یوجوره نقره یی کالی مې سترګی نیسي غاړه یی نازک وه، وایم: اوبخښی هغه نقره یی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالي راښکته کړي.

دوکاندار کالي راښکته کړل تقریبآ نو زما په اندازه وه صرف لږ لوی وه،خو زما بلکل همدا لویوالي آزاد والي زما خوښ شول.

یوسف ـ دغه زید دغه همدا واخله.
زید په سترګو باندي کالي اندازه کړل او وویل: په تاباندې لوی دي.
یوسف- تاته یی څه ؟؟؟؟
زید زما په خبری په حیرانو سترګو راته وکتل او وویل: بی ادبه!

یوه خاکستری جمپر، جګریی کرتی،او یو جوړه نخودی کالي د زید په انتخاب باندی می واخستیل او د مارکیټ څخه راووتو.

زید- راځه یو رستورانت ته لاړشوو ډوډی به وخورو څه وایې؟
د زید په ځواب کی می وویل:نیکی او پرسش عجبه!

زما په خبری زید خاندي خوو څه نه وایي،چ موتر دریږي او پیاده کیږو رستورانت ته ننوځو،رستورانت ډیر لوکس وه دوم منزل ته یی ورغلو یو کونچ او د نظر څخه لرې میز مو خوښ کوو او کیناستو، د څو شیبو وروسته ګارسون راغی ترڅو سفارش یا فرمایش واخلې، چې یوه ډله جینکانی راځي، او یو میز مخکي بلکل د زید مخامخ کیناستلې او د خندا غږونه یی پورته شو.

زید زما خواته مخ کوي وایي: ځای ښنګه دي؟
یوسف- زما په رقم جذابه او ښکلي.
زما په خبری زید خاندي او وایي: په ځان مینه.

موږ دواړو خبری کول چې یوه جلی وویل:جینکیانو خدای هم څه ښکلاګانې خلق کړي.

د هغه جنې پدی خبری باندی زما سترګی د حیرت څخه خلاصی کیږی او زید خوا ته ګورم، خو زید ډیر جدي ناست وو او مبایل که مصروف وه، د بلي جلی غږ راغی...

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسيه که بد ورته وګوری سترګی دی درباسم اوبني د دی!
بلی انجلی په غوسه وويل:دواړه چوپ شی په کوڅه کی خو نه ياست.

د هغوی په خبرو زما سترګي د حيرت څخه خلاصې پاتې وي،! انجلی هم دونه بې حيا اوسيدی شي! د زيد غږ لوړ شو.

زيد- څه شوی ولی لکه بيزو غوندی شوی يې يوسف؟
يوسف- بيزو به پخپله يی وادی وريدل هغه انجونو څه وويل؟

زيد خپل اوږه پورته کړه او په شيطانه مسکا باندی وويل: نا کوڼ يم.
يوسف- ښه شو وادی وريده ما درته ويل وه چې زه سومره جذاب يم دا هم ثبوت يې.

اوس نو د چنارګل بابا نوبت و چی سترګی تر اخير حد خلاصی شوی، زما په خبره او په لوړ غږ يې خندا شروع کړه او همغه حال کې وويل:يوسف جان کولې شې ماته ووايې دا دومره په ځان باور دی له کوم ځای څخه سرچشمه اخلي؟

مخکی له دی چی زه جواب ورکړم زموږ غوښتل شوی شيان راورسيدل، په خوړلو بوخت شو چی زيد يو دم په ټوخی شروع وکړل، سترګی می پورته کړی او کوم څه مې چی سترګو وليد خوله می خلاصه پاتی شوه! يو انجلی ميز ته نږدی ولاړه وه او يو کاغذ پر ميز ايخې و؟! زيد ته يې خپله شميره ورکوله!؟ زه دومره په ډوډی بوخت وم چې بيخی مې پام نه و شوی.له يو ټوپ سره زيد څنګ ته ځان رسه وم او په کلکه باندې پر شا يې وهم چی هغه نور هم سور شو اواوبه يی په يو نفس وڅکلی په کراره وايم: خاوری دی په سر شه زيد يو عالم خلکو ته دی و شرمه ولو.

داسی می وويل چی يواځې زيد وآوريد مخ مې انجلی ته واړوه او مسکی شوم ومی ويل:اغلی که غواړی مونږ سره ډوډی خوړی شی.

انجلی نامحسوسه خندا وکړه او بغير له کومې خبری د دی سره راغلې هغه نور انجونو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: راځې انجونو ښاغلو سره ډوډی خورو.

چنارګل بابا په غوسه ماته را وکتل خو ما ځان تیر باسو، دری واړه انجونی راغلی ګارسون میز له سره ډک کړو تولو په آرامه خپل خواړه خوړل هیچا خبری نکولې، چې انجلی په ډیر ناز زید ته وویل:وبخښئ کولې شم ستاسو نوم باندی پوهه شم؟!

زید په نه زړه وویل: زید!
انجلی- څه ښکلې نوم.
زید د دروغو موسکی کیږی او خپل خواړه خوړلو باندی مصروف کیږی.خواړه په خاموشی کی خوړل کیږی د قهوی سفارش مو ورکړو، دری واړه انجونی چی نومونه یې آسیه ,فرخنده او زیبا وه د زید سره په خبرو بوخت شول او دا جناب یوسف صیب کدو تشریف فرما وو؟!!

د هغه انجونو د تلو ورسته مې وویل: څومره بی حیایی زیاته شوی په خدای نمبر یې هم واخیسته..! خاوری مو پر سر شه انجلی باید لږ سنګینه وی کنه زید؟
زید په غوسه وویل:ودی خوړه !خپله شپه دی هم خرابه کړه او زما ده هم.

په شیطنت مې وخندل او ومې ویل: ما خو ستا له عذاب درکولو څخه خوند واخیست.

چنارګل بابا خپل سر وخورو او ویې ویل: ولا حول ولا قوت پاسیږه یوسف له مخې مې لرې شه کنه وهم دی.

د هغه په خبره مې وخندل او د ډوډی د پیسو ورکولو لپاره د حساب صندوق خوا ته لاړو حساب دار وویل: ستاسو حساب ورکول شی..!

د هغه پدی خبره په حیرانتیا موږ یو بل ته وکتل او بیا پوی شو چی هغه انجونو حساب کړی..؟ د هوټل څخه د وتلو په حال په خندا مې زید ته وویل: زید وایم بلاخره پیسه دار خاوند دی پیدا کو ده ډوډی پیسی هم درته حساب کړی. هههههههه

زید د غوسې څخه سور واوخت او زما خواته یې حمله وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ما په خندا وویل: په خدای ټوکې مې کول ولې اوس وحشی کیږی خو ته یې خوښ شوی زه څه وکړم.

زید هیس نه وایي او زما لاس نیسي او موټر طرف ته مې وړی او د توپ په څیر مې د موټر مخکی سیټ کی مې اچوی. او موټر حرکت کوی، او شکر ژر ورسیدو، همدا چې ښکته شو رضوان زموږ خواته ته ورختا رامنډی کړل او په لوړ غږ یې وویل: چیرته وې لنډه غرانو..!

یوسف- هوی تور ماره څه شوی دی؟خرید ته تللې و څه ځان په زمکه او آسمان وهی!
د زید د خندا غږ آورم او رضوان چې په غوسه وایې: بد دی وکړل لنډیه ماته مو ولی ونه ویل ها؟!

کرار مې د زید د غوږ ښنګ کې وویل: په خدای که دا تور مار ما ووهې نو مور جانی ته دی هر څه وایم نور خپله پوهیږی!
:□#شهاب
زما په خبری د زید خندا د غږ یی چوپ کیږی او ماته ګوری، چې زه وایم: رییښتیا رضوان پوهیږی رستورانټ کی څه وشو..؟
زما په خبری رضوان وویل: څه شوی بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی !?
په خندا می وویل: له دی وروړ نه مو پوښتنه وکړه.
زید چې وضعیت خراب ولید ډیر جدی وویل: رضوان بس که ماشوم خو نه یی لاړو یوسف ته مو کالې واخیستل یو میاشت شوی د عمران کالی او جمپر اغوندی،ته په کور کی نه وی نو ځکه تنها لاړو.

رضوان خپل سر وخوځه وه او مشکوکه غوندی چوپتیا اختیار کړل او کرار یې وویل: زیدا! عمه راغلی.

د هغه پدی خبری زید په لوړ غږ وویل: څه!? ولی !!
رضوان عاجزانه ورته وکتل او ویې وویل: آرام اوسه زیدا!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په غوسه باندی د مانې طرف ته لاړو، ما مخ د رضوان خواته کو او ومی ویل: ده باندی سه وشو؟

رضوان زید ته چې د مانې خواته تلو وکتل او ويې ويل: قصه یی اوږده ده.
خپل اوږه مې پورته کړل او خپل د کالیو پلاستیک مي واخیست او کوټې ته مي لاړم او حمام مې وکړو،نوې کالې او نوی چمپړ می واغوست هوا ریښتیا هم سړه وه،دی خلکو ریښه وباسی،ویښتیان مې وچ کړل خولې مې په سر کړه، داسی چې څو تار دی ویښتیان مې د باندی را ووتل،مانې خوا ته لاړم او آشپزخانی لاره مې ونیوله

اسما په جیګ غږ وویل:سلام لالا.
په خندا مې وویل: علیک سلام زیدا او رضوان چیرته دی !
آسما په خفګان وویل: د زید کوټه کې دی.
سر می ښکته پورته کو د سمده په توګه او زینو خواته لاړم، د زید کوټې ته ورسیدم دروازه می ټک ټک کړه له لږ زنډ وروسته غږ وشو: راځه.

ننوتم او دروازه می بنده کړه، مخ می د هغوی دواړو خواته کړو او ومې ویل: دلته مو سنګه باندار اچولی خیریت خو دی؟؟؟

پرته له کومی خبری دواړو په حیرت کتل راته خپل وریځی می پورته کړی او په حیرت می وویل: هوي څه شوی؟؟ پیری مو لیدلی!؟

زما په خبری رضوان وخندل او ويې ويل: څنګه ښایسته او دلکش شوی یی؟!

مغرورانه می تعظیم وکړو او ومی ویل: وروره ګله زه همدا یم نو او دری واړو وخندل، چې ما بیا وویل: ولی ښکته نه راځې؟

رضوان په عاجزانه توګه زید ته وکتل او آرامه يې وویل: خان صیب ضد کړی او وايې ښکته نه ځم.
په حیرت مې ویل: وای..! ولی څه شوی؟؟؟
رضوان غټه ساه واخیسته او ويې ویل: قصه يې اوږده ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- خو ووایه چې پوه شم!
منتظر می د رضوان خواته کتل چې زید پاسیدو او د کړکی خواته لاړو، او بیرون ته په کتو شو چې رضوان خپل ستونی صاف کړو او ویې ویل: دی عمه لور مریم د ماشومتوب څخه په زید مینه ده...!

بی لدی چې زید ته پام وکړم رضوان ته وایم: ښه بیا؟!!
رضوان- خو زید نده قبوله ښاغلی وایی چې هغه می د خور په شان ده، هر ځل یی رد کوی چې د هغې بیچاره حالت خرابیږی.حتی یو ځل یی د ځان وژنی کوښښ وکړو خو، وژغورل شوه..!

زه د حیرت څخه خاموشه وم او غوږ نیولې منتظره وم خو رضوان څه ونه ویل چې بی طاقته مې پوښتنه وکړل: بیا ؟؟!!!
زما په خبری رضوان په کراره وویل: دری میاشتې مخکې جنجال وشو او ترور غوسه شوه او لاړه اوس د دری میاشتو وروسته راغلې خو زید خان حتی نغواړی هغوې وګوری پیچاره ګناه لری بیا د مریم حالت خراب نشې.

د رضوان د خبرو وروسته خاموشی په کوټه کی خپره شوه، چوپتیا می ماته کړه، او رضوان ته می وویل: دا مریم او ترور دی مانه مخ پټه وی؟؟؟

رضوان- نا فکر نکوم مور می ستا په اړه ورسره خبری کړی.
یوسف- سمده نو ته ورځه زه زید راوړم.

زما په خبری رضوان سر وښوره و او ویې ویل: ښه نو لږ زر چی ناوخته شوي.
په خندا می د تاکید په ډول سر وخوځه وو. چې رضوان په نرمه مسکا د کوټې څخه ووتې، د هغه په تلو په کراره مې وییل: زید، زه چی ځو ښکته.

زما په خبری هغه په غوسه وویل: د بحث حوصله نلرم ته زه' زه نه ځم.
خواته یې ځم په سختی تر وری رسیدم لاسونه می د هغه له متو تاو کړل او ځان خوا ته می کش کړ ترڅو لاندی ویسم خو هغه لږ شور لا ونخوړ په دروغجنې غوسه وایم: انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوندی ښکته لاړ شه! ترور دی پتمه ده.

هغه زما خواته را وکتل او ویې ویل: نشم کوی،په خدای نشم کولې پریمیږدی یو دوه دقی ارامه ساه واخلم.
دهغه پدی خبره زه لځان سره وایم: یعنی زید هم ستونزه لری؟؟ خپل فکر بیرته بدله وم، او وایم: یو ځل زما لپاره کوښښ وکړه هغه ګناه نلری (او په لاس می د زید زړه خوا ته اشاره کوم او وایم: د زړه ګناه یی ده.

زید جواب رانکړو چې ما بیا وویل: هرو مرو درسره ډیره مینه لری، کنه هیس انجلی خپل غرور د یو هلک لپاره د پښو نه لاندی کوی!

زما په خبری زید په شیطانت وویل: ته له کومه پوهیږی لکه چی انجلی یی ؟؟
په سر یی وهم، او وایم: اپلاتې مه وایه زه چی ځو ناوخته شوه.

زید نرمه مسکا وکړه او زما سره یوځای د کوټې څخه را ووت د هلیز ته په رسیدو د هغه لاس خوشی کوم او جدی انداز باندی ورته وایم: آرامه اوسه هغه انجلی بی ګناه ده عادی رفتار وکړه سمده ؟!

زما په خبرو هغه خپل سر وښوره وو، چې د هغه پدی کارما وخندل او دهلیز ته داخل شو،چ ټولو ته مو سلام ورکړو او ورسیدو مریم او د هغه مور ته،
مریم ته به رسیدو هغې ته په کتو شوم، غنم رنګه څهره، غټی سترګی نری پوزه، ګرد مخ او، جیګ قد، په ربښتیا چې ښکلی وه، نپوهیګم د زید ولی نده خوښه؟! که واده یې ورسره کړی وایې سومره ښکلی جوړه به وه..!خپل فکرونه می هخوا کړل او مریم ته می وویل: ستړی مشی خوری.

مریم- ته هم ستړی مشی وروره.
یوسف- ستړی مشی ترور جانی پخیر راغلی
عمه- خیر ویسی زویه.

د مریم مور مهربان او نورانی څهره لرله چی په لیدو یی انسان ښه احساس پیدا کو، پر یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچ کیناستم او د زید ستړه مشی می کته چی سرقم ستړه مشی کوی..!؟

زید- ستړی مشی ترورجانی!
عمه- خیر ویسی د ترور ګرانه سنګه یی؟؟

عمه دا خبره کوی او د زید مخ ښکل کوی.
زید۔ ښه یم مننه ترور جانی ستاسو ښه والی هم غواړم.

په مسکا له ترور نه تیریږی او مریم ته مخامخ دریږی، چې د مریم رنګ د ګچ په څیر کیږی او لاسونه یی لړزیږی، د وریم د حال په لیدو په زړه کې وایم: اه چی سومره زید ظالم دی !

مریم۔ س .... سلام زید ښ... ښه یی؟؟
زید۔ علیکم سلام مننه، شکر ته ښه يي؟ (مریم همغسی د زید په کتو کی ډوبه وه وویل: مننه د اوس ځخه نور شه نشم اوسیدی.

زید خپل سر وښورو او راغی زما څنګ ته کیناست،زړه می په مریم وسوزید بیچاره مریم ! سترګی می په مریم ولګیدی د زید په کتو کی ډوبه وه او ټول مجلس ته يې هیس پام نه وه، مجلس ګرم و هر چا خپل د همزولو سره خبری کولی خو مریم بیا هم د زید په کتلو کی ډوبه وه چې ما آرام د زید غوږ سره وویل: ډیر ظالم یی یو نظر خو ورته وګوره..!

زما په خبری زید د مریم خواته ګوری او موسکی کیږی(نظر نشی اول ځل جنار ګل بابا زما خبره ومنل. د زید په موسکا مریم په تلوار له ځایه پاسیده او لاړه پخلنځی ته! د هغې په تلو آسما هم پاسیده او لاړه! د هغوی پدی کار باندی زه لږ کنجکاوه کیږم او د لږ زنډ وروسته د اوبو څکلو په پلمه پاسیدم، چې زی وویل: چیرته ځی؟؟

یوسف۔ اوبه څکم؟ ته يې هم څکی؟!
زید۔ نه.

پورته شوم، د پخلنځي پۀ لور لاړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې،پخلنځي ته ورسېدم د یو چا د ژړا غږ زه ودرولم.

مریم- ودې لیده قسم په خدای اسما ویې خندل!
او بیا یې ژړا هغه سکون او آرامتیا یوړل هق هق یې پورته شول، او د اسما ځواب ته تم نه شوم، په چټکو ګامونو د هغه ځایه څخه لاړم، نور مې د پاتې کیدو توان نه لرلو، د خپلې خونې په لور روان شوم، نه پو هیږم، خو د مریم حال ما د خپلو بدبختیو په سوچ کې بیایي.دوې میاشتې کیږي، چې هره شپه زه په ډارونکو

خوبونو، ویښیږم، دوې میاشتې وشوې، هره ورځ تمثیل کوم، خاندم او خندوم یې خو شپه په بې رحمۍ سره دردونه زما په لور راکاږي.اخ ژونده! سترګې مې له خوبه درنې درنې کیږي، بیا ویده شم، سهار بیا د تیلیفون په غږ را ویښیږم. هغه زوږ تیلیفون چې رضوان راکړی و.! زید زنګ کوي خو ولې؟هغه پرونۍ شپې ته په سوچ کولو سره غوسه کیږم، او زنګ پرې کومه!او خپل ځان سمبالومه، د ودانۍ په لور روانیږم.او ننوتلو وروسته د خپلې خرمنې، توده هوا موږم

یوسف- سلام
ټول مې د سلام ځواب راکوي.د میز لرې برخه ټاکم،او خاله صباح ناری راوړي.
مشغول خوردن صبحانه میشم نګاهم سوی مریم کشیده د صبانارې په خوړلو بوخت شم.
او سترګې مې به مریم ولګیده چې بیا هم د زید په سوچ کې ډوبه ده!

له زید څخه یې ځانته بت جوړ کړی، خو زید یی ارزښت لري؟
ددې بت عبادت کول کومه ګټه لري؟

ولې خپل ځان ته درد اخلي همم؟؟ یو غږ مې د زړه له تله پورته کیږي او وایې کله چې ته د مریم په درد روږدې نه یې، نو پریکړه مه کوه!سر خوځوم چې ترڅو خپل خیال مې په نورو سوچونو بوخت شي. صبا ناری خلاصوم، پورته کیږم، دمریم د باغ(بڼ)په لور، ګلونه چک کوم، ونې چک کوم،زیږې پاڼې له روغو پاڼو را ټولوم.
تر شپې پورې ځان په کار بوختوم، هو تیاره کیږي،او د ودانۍ په لور ځم.

ډیر په آرامه په خپل ځای کې کښینم،چې رضوان راځي او زما تر خوا ځای خوښوي،او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په آرامه غږ سره وايي: څه شوي پهٔ سوچ کې يې؟
يوسف- نه يوازې لږ ستړې يم.
وروسته له نيم ساعت څخه زيد راځي،سلام کوي،راځي زما تر خوا کښيني،په چټکۍ سره پاسيږم،د خونې په لور روانيږم.وروسته له نيم ساعت رضوانه غږ کوي:يوسفه چرته ځې؟ ډوډۍ چمتو ده.

يوسف- وږی نه يم!
د خونې په لور بغير له خبرو روان شوم، د ننه کيږم، چای ږدم چې له کيک سره مې خوښيږي، ګولۍ مې هم د خلاصيدو په لور وې، خدايه! په پخله رحم وکړه، له دغې لعنتي ناروغۍ څخه مې وژغوره.مرکز ګرمي روښانه کوم، او کښينم، چای په لاسونو کې نيسم،په تلوسې سره يې مزه مزه کوم.له خدايه شکر کوم، له بد څخه بد تر هم شتون لري،خدای (ج) مې دې له بدو څخه وساتي.

خندا مې په، شونډو ښکارنديي کوي، د لاسونو لړزه مې حس کوله،نه، خدايه،نه! ساګانې مې ټکنی ويستلې،خو ګټه هم نه لري؟ د وره غږ سره ما ټوپ کړو

زيد ډير په غوسه سره د ننه کيږي او په لوړ او عصبي غږ وايي: وګورم چې څه په تا شوي؟زما نه مخ پټوي کم عقلې.زړه دې ورته وسوزيدو نو زه بدبخته څه ها؟ زړه دې ماته نه سوزيږي؟(چيغې وهي وايي ځواب راکه!)

په بې حوصلګۍ وايم: ووځه بهر تا ته حوصله نه لرم ويده کيږم.

زيد په لوړو قدمونو زما په لور راځي،ډاريږم ورڅخه نه پوهيږم ولې داسې وحشي شوی؟ زما اوږه په کلکه نيسي او په غوسه وايې: نو حوصله نه لرې؟ زما حوصله نه لرې کنه! زما زنګ ته ځواب نه راکوې؟؟؟

زيد دا خبرې په غوسه کوی او نور هم زما لاس کلک نيسي چې په درد ورته وايم:وحشي توب مه کوه ستړې يم لاس مې خوشې که.
زيد- زما سره سمې خبرې وکړه ،پوهيږې؟زه په نړۍ کې د هيچا په کيسه کې نه يم، هيچا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی غوسه باندی زما لاسونو په لړزيدو پيل وکړ،نه خدايه اوس يې وخت نه دی، په دغه حالت کې بايد ما ونه ګوري. په پسخند خپل زړه کې وايم"کوم وخت دې زما غږ اوريدلی، چې دا ځل يې دويم ځل وی خدايه؟؟" زه عصبی ناروغتيا لرم او اوس هم د ډير استرس او ويری څخه راباندی بيا هم عصبي حمله راغله. او په لړزيدو مې شروع وکړه..

ساه مې تنګه شوه، سوچ کوم تر همدې ځايه وو. زما د ژوند کيسه مې نيم ګړ يې پاتې شوه! د خبرو کولو کوښښ کوم،او د زيد غاړی ته منګولې اچوم، او په بند بند غږ وايم:ګ...ګو..لې مې...

زما د حال په ليدو زيد په ورختا او غمژن انداز وايي: چيرته دی ګولی دی چيرته دی؟

لاس مې د ميز په سر د ګولې پاکټ ته نيسم، چې زيد په چټکۍ سره د ميز په سر د ګوليو پاکټ خواته ځي، زما حال نور هم بدتره کيږي، لاسونه او پښې مې، د نور مال حالت څخه وځي.ساه مې وځي خو له خولې مې زګ وځي.

زيد مې په خوله کې ګولې را اچوي، او او اوبه وه چې د ستونې څخه مې پ زحمت تيری کړی،د زيد په غيږه کې وم، د هغه د ورختا زړه درزا مې چې تيزه تيزه وه آوريده،خو خوځيدلی نه شوم زما دواړه لاسونه خپل په يوه لاس کې کلک نيسې او د سر څخه مې خولې لرې کوی، وينتان مې چې د پخوانه څخه غټ شوي وو، او ما د کم کولو وخت يې پيدا کړی نه وو خپل په ګوتو موږي يې، او زما په بدن کې حرکت نشته!

سر مې د زيد په سينه ايښی و، عطر يې زما دماغو ته را رسيدو،،خو زه له مخکې هم بد تره وم، هيڅ حس مې د انجلۍ په حيث نه و، چې ووايم سوچ وکړم،سوچ مې ګډ وډ شو نه هيڅ نه شو.کوښښ کوم، وخوځيږم ، له دغې لعنتي تندې، او خراب موقعيت څخه ووځم ،خو نه کيدل.

زيد- يوسفه ښه يې؟ اورې يوسفه؟
ما اوريدل،خو خوځيدلی نه شوی، ډير په ستونزه وتوانيدلم چې ځواب ورکړم: ښه ی....يم..مم...او...اوبه..اوبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبری زید په چټکۍ سره د میز څخه اوبه را واخیستې، او ماته یې ونیولې، غړپ، غړپ له اوبو څه مې وڅښلې،او لږ په حال شوم، زړه مې لکه لیونی په سینه سینه مې وهې، ای لعنت دې په دغې حمله وي، چې هر ځل ما ددغې مصیب سره مخ کوي.
کوښښ کوم چې د زید له غیږې را ووځم، خو هغې زه کلک نیولی یم په غیږه کې.په سخت وایم:

یوسف: هڅوکې مې مات شول خوشې مې که، زید په لړزیدونکی غږ وویل: ولې داسې شوی؟ مریض یې؟

د زید په خبره مې تندی تروش کیږی ما د مریض د نوم څخه بد راتلل په تنده لهجه وایم: هو عصبی حملې او دوری راباندی راځې کله ناکله.

زما په خبری هغه لږ خاموش پاته کیږی او بیا وایې: سهار چمتو اوسه ډاکټر ته ځو!
یوسف- اړینه نه ده ښه یم!

زما په خبری زید په کلکه وویل:کله مې چې وویل چې چمتو شه، نو بیا چمتو شه پوه شوې؟
په بې حوصله ګۍ وایم.ډاکټر ته لاړم، دغه یې هم دوا ده، ځینې وخت ورسره مخ کیږم،خو ښه کیږم!

زما په خبری زید وایې: ډاډمن یې چې سم تکړه ډاکټر ته تللی یې؟
یوسف- هو سم ډاکټر و اوس ورځه غواړم ویده شم، مړ شوم له بیخوبی څخه.

زید زما د خبری په جواب کې یواځې خپل سر پورته او ښکته کوی او وایې:ښه شپه بې حاله په تخت لویږم، او نه پوهیږم، څه وخت ویده شوم.سهار ګڼه ګونه شوه ویښیږم په چټکۍ سره، مې خپل کالې بدل کړل، او د ودانۍ په لوري منډې وهم،غږونه اوریدل کیږي! د ځانه سره وایم یعنې څه شوي؟؟ ګامونه مې تیز کوم د ودانۍ په لور ، د رضوان غږ راځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان-انسان اوسه، زیده څه په ځان نازیږې، نه وینې چې حال یې څنګه دی؟ لعنتي!

د زید په خبره لځان سره وایم: یعني د مریم حال بد شوی؟
دا ځل د زید د چیغو په ډول آواز مې تر غوږ شو چې ویې ویل: ما وویل حالیت یې بد شي هاا؟ما بد بخت څه کړي، مه مجبوروی مې چې دا کورته تاسو ته پرېږدم!

زما په ور رسیدلو دواړو ساه تیزه تیزه باسله، چې پوه شوم د ډېر خبرو څخه دواړه ستړی شوی.د زید مور په کوچ کې ناسته وه او سر یې په لاسو کې نیولی و
عمه او مریم نه وه نو چیرته تللی؟

د رضوان پام ماته کیږي.او کرار وایي: یوسفه ته یو څه دغه ناپوه ته ووایه چې په خدای کم پاتې هه بیچاره جني ځان مړه کړی، او د دغه ناپوه(زید ته اشاره کوی) هیس فکر او خیال نشته.

زید زما خواته راګوی خو زه هیس نه وایم او ځم د فرښتې خاله خواته او وایم: ښه یې خاله جانې؟

زما په غږ هغې خپل ستړېي سترګې را پورته کړی او په ستړي انداز یې وویل: هو بچې مې ښه یم، صبانارى دې خوړلی؟

د خاله پدی خبره زه ځانته شرمنده کیږم، زه څومره ددې کورنۍ پوروړی یم، په جنګ کې د خاله فکر زما خوراک ته دی! دهغی جواب خپل د سر په خوځه ولو ورکوم او د رضوان خواته ځم او وایم: بیا څه شوي؟
رضوان- د ښاغلي زید څخه وپوښته (او په غوسه د زید خواته ګوري.زید پرته له خبرو د باغ خواته ځي؛ چې رضوان به همغه لهجه ویې: مور مې د مریم په اړه د هغه سره خبرې کولې چې بیا وحشي شو. (او مات شوي ګلاس ته یې اشاره وکړه،) دا هم ښه کار د ښاغلي!

د رضوان په خبرو زه ځان سره وایم بی له شکه کله چې زید په غوسه کیږی نو د کنټرول

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه وځي او وحشی کیږی. په کراره رضوان ته وایم: مریم خو د زی انکار اوګ خبری وا نه وریدل؟

زما په خبری رضوان په غمژن لهجه وايي: وایي وریدل فشار یې ښکته شو، کمزوری شوی اوس هم د آسما کوټه کیده.

رضوان دا خبره وکړل او چوپ شو د مور خواته یې ځي او زه زړه نا زړه د باغ په لوري ګورم چې زید شته که تللی. نه نشته تللي .....

نو بیرته د ودانۍ په لور ځم! ټول غمژن او فکرمند حالت کې دي،د رضوان خواته چې بیحده په سوچونو کې غرق دی ځم او وایم: رضوان راځه آسما او مریم بهرته وباسو کیدای شي سوچ یې بدل شي!؟

زما په خبری رضوان سر پورته کړو او په مسکا یې وویل: ښه خبره ده.

رضوان دا خبره کوی او د زینو خواته ځي،د څو شیبو ورسته دری واړه، ښکته راځي، د مریم رنګ زیړ و بې کراره انداز له زینونه راښکته شوه.موږ د رضوان په موټر کې روان شو، څلور واړه.لکه د زید موټر داسې نه و خو ښکلی و، زه په مخکې سیټ کې کښیناستم، مریم،او آسما د شا په سیټونو کې کښیناستې. چې رضوان وویل:

رضوان- ښا نو اغلو میرمنو کومې خواته ځو؟
مریم چوپه وه، خو اسماکرار وویل: نه پوهیږم لالا، هر ځای چې تاسو وایی.

د اسما د خبری وروسته رضوان موټر روښانه کړو او حرکت یې وکړو، او زه نه پوهیدم چې چرته ځو؟خو بلاخره د یوه پلورنځي مخې ته ودریدلو.

رضوان- دادی ورسیدو!

ټول ښکته شوو،او د پلورنځي خواته مو حرکت وکړ، او د دوکانو په کتلو بوخت شولو. د مریم غږ و چې د خاموشۍ لړۍ یې ماته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم- اسما.. اسما ته راشه چې دا ښکلې ګوتمې ګورې!

اسما ودریدله او بیا دمریم خواته چې د هغه شیانو په کتلو بوخته وه ولاړه او په خندای ورته وویل: رېښتیا وایې، یو ځل یې وګورو..

د نقرې د پلور ځای ته راغلي یو.مریم او اسما دواړه د ګانو په کتلو بوختې شوې.
مریم- اسما وګوره ښکلې ده؟
اسما وروسته له لږ ځنډ،ځواب ورکړ: اې دا خو نارینه ده لیونۍ(اسما لږ چپتیا غوره کړه، او بیا یې کرار وویل: د زید لپاره یې اخلې؟

د اسما په خبره مې په زړه کې وویل: اوووووووف زید زید څومره مې له دغه نامه څخه بد راځي، هغه نر چې خود خوا دی! هغه چې مغروه دی.

اسما کرار وویل: ښکلې ده !
رضوان زما خواته ودریدو او ویې ویل: یوسفه ته کوم څه نه اخلې؟
خپل معاش مې اخیستی و په ډاډه زړه مې وویل: راځه وګورو چې څه مې خوښیږي که نه؟
رضوان مسکی شو او ویې ویل: راځه دواړه د ګوتمو او ښکلو زنځیرونو په کتلو بوخت شو.

رضوان- یوسفه دغه ګوتمه ښکله ده؟
یوسف- کوم یو؟
رضوان- دغه تور غمی والا.

یوه نارینه ګوتمه چې د غمی یې څلور کونجه او چار چاپیره یې وړو وړو غمیو چې رنګونه یې تور وو، رېښتیا هم چې ډیره ښایسته وه.

یوسف- ولا دا ښایسته ده، ته ورته ووایه چې را و باسه ګوتمهچ.

ګوتمه یې را وویستله، رضوان چټکی وکړه او ګوتمه یې واخیسته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان پدی کار په دروغجنه غوسه وایم: هوی دغه ما خوښه کړې وه نو را یې کړه!
رضوان خاندی او وایې: ښا داده واخله، مه غوسه کیږه.

ګوتمه اخلم او په ګوته کوم یې، چې زما د ګوتو له اندازې څخه غټه وه ،مایوسه غونډې ګوتمې ته ګورم او رضوان ته وایم: رضوانه ته یې واخله،دا زما د ګوتو له اندازې غټه ده.

رضوان- ته یې را وښیه؟

رضوان زما د لاس د ګوتو په لیدو په شیطنت باندی وایې: پخدای چې لاسونه دې لکه د نجونو ښایسته دی حتا د مریم او د آسما څخه ډیر ښایسته دی (دا خبره کوی او په خندا کیږی او بیا په همغه خندا وایې: یوسفه! ریښتا راته ووایه! انجلۍ خو نه یې؟

د رضوان په خبره په غوسه ورته وایم: ورځه ورک شه نر توبې خو په لاسونو او قد او قواری نده(رضوان زما په خبرو خاندی او دوکاندار ته غږ کوی او ورته وایې: وبخښې دا ګوتمې کوچنې کوی؟ (او زما لاس ته اشاره کوی، چې دوکاندار وایې:

دوکاندار- هو، شل دقیقې وخت نیسي.

زه ګوتمې د ګوتې څخه باسم او خپل د ګوتې اندازه اخلم، مریم او اسماء په خپل مینځ کې لیګا ویې او خبری کول چې رضوان غږ پورته شو او ویې ویل: اوس نو یوسف ماته هم یو ګوتمې خپل په ذوق خوښه کړه.

د رضوان خواته ګورم او په خندا ورته وایم: ولې خپله سترګې نلری؟
زما په خبری رضوان خاندی او وایې: زه ستا ذوق او انتخاب ګورم.

د رضوان په خبره ما خپل سر وښوراوه او وایم: سمه ده راځه.

یوه حلقه چې د تور ګردي جواهر سره د جواهراتو لخوا محاصره شوې.او سپینه وه او زما سترګې یې ونیولې زه حلقې ته په اشاره وایم: وګوره دا څنګه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان په ځیر،ځیر هغه ګوتمې ته ګورې او وایې: بده نده.
د رضوان په داسې بې خونده لهجه زه ورته وایم: سمه ده زه یې یو بل چاته اخلم.
رضوان- بد کوی زه یې خپله اخلم.

د رضوان پدې غوسه ناکه لهجه ورته وایم- و دی خوړی بیا ته ووایه بده ده.
رضوان څه نه وای او اسما و مریم خواته ګوري پداسې حال کې چې خپل غږ کرار کوی ترڅو یواځې زه یې واورم کرار وایې: یوسف پخدا دغه دوه دانې زما جیب خالي کوی.

زما سترګې په یو مردانه زنځیر پریوت چې یو کوچنی قفل سره د زنځیر په پای کی وو او د بنیینې په منځ کې کیخودل شوی و، زه په لاس زنځیر ته اشاره کوم او وایم: کیدی شې هغه راښکته کړی؟(څومره د پام وړ او ښایسته زنځیر دی..)

د شل دقیقو وروسته، همغه زما انتخاب کړی ګوتمې راته په لاس برابره کړی راوړه، زه د رضوان، مریم او اسماء خواته چې دواړه لګیا دی خبری کوې ځم او وایم: خلاص نشو ستاسو خرید؟

رضوان راته وایې: یوسف ټول دوکانونه دوی دواړو تش کړل.

د رضوان په خبره د هغوی خواته ګورم چې د مریم په لاس کې څلور پلاستیک ګورم! آسما ته اشاره کوم او وایم چې مریم څه اخیستی؟

آسما د مریم خواته ګورې او ورته وایې: مریم خپل خرید دوی دواړو ته وښایه چې څه دی اخیستي؟

مریم پلاستیکونه خلاصه وی، په یو کې یو دانه څلور کونجه زمردی ګوتمې وه، چې موږ ټول پوی شو هغه یې د زید لپاره اخیستې، او یو همغه ډیزاین خو ښځینه ګوتمې چې جوړه یې د هغه مردانه ګوتمې سره خپل ځانته اخیستې وه. او په بل پلاستیک کې هم دوه دانې دسبندونه وه چې بیا هم جوړه یې وه یو یې مردانه او بل زنانه...!

اسماء هم د غاړګې،ګوتمو او دسبندو یوه ښیږ سیټ اوجوړه اخیستې وه، لاړو ترڅو پیسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حساب کړو رضوان اول د آسما او مریم خرید پیسی ورکړل کله چې زموږ د خرید پیسو ته ورسیدو نو ما پوښتنه وکړه څو شول؟

دوکاندار: 4600

ما تلوار وکړو او د رضوان د پیسو ورکولو څخه مخکې ما پیسی دوکاندار هه ورکړل، چې زما په کار رضوان په غوسه وویل: واخله بیرته خپل پیسی شابه.
بغیر له خبری رضوان د کورتې څخه نیسم او د دوکان څخه د وتلو په حال ورته وایم: بل ځل بیا ته یې حساب کړه.

رضوان څه ونه ویل خو تندی تروش وو، د دواکن څخه چې ووتلو یو څه نور هم وګرځیدو خو د اغلو میرمنو نور شي خوښ نشو، البته ما د هغوی ځخ په پټه یو عطر ځانته واخیستو ترڅو د چانه وهلو لپاره فرصت ولرم هسی دا خان خلک دی د دوی په مخ کې د خرید په سر چانه وهل بده ده.

کله چې خرید مو خلاص شو د ډوډی خوړلو لپاره یو ښایسته هوټل ته لاړو، ډوډی خوړو وقت کې ما او رضوان ښه ټوکې او مجلس وکړو، او بیا د کور په خوا روان شو نګهبانانو دروازه خلاصه کړه او کورته ننوځو هغوی د ماڼې په خوا ځې او زه خپل کوټې خواته حرکت کوم، د ماښام د لمانځه وروسته کالې مې چې یو څه نمناکه وه بدله وم چې نظر مې د زنځیر په قطعې ولګیدو، په ډیر زحمت هغه زنځیر خپل په غاړه کوم او خپل خولې په سر جوړه وم او خپل د اخیستل شوی عطر څخه یو څه لږ به ځان وهم.

جمپر مې را اخلم او د ماڼې پخوا روانیږم، کله چې ننوتلم ټول مې به دهلیز ناست ولیده زید خپل د مور څنګ کې وو، د رضوان خواته ځم او د هغه څنګ ته کینم. چې زما به کینستلو رضوان راته وایې: چیرته ورک شوی ناساپه؟

په شیطنت وایم: ږوند خو نه یې تور ماره کالې مې بدل کړل.
زما په حبری رضوان خاندی او وایې: ولی نو به قهر کیږی کدووو(لندیه)

د رضوان نظر زما په غاړه کې اچول شوی زنځیر ته کیږی او وایې: دا څه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زنځیر.
رضوان- تر څو دقو مخکې خو ستا په غاړه کی هیس نه وه؟
په شیطانه خندا وایم: ځکه چې نن ماښام مې په طلا فروشی کی واخیستو.
زما به خبری رضوان په دروغجنی غوسې او قهر وايې: ای ناځوانه زما څخه په پټه دی واخیستو، اوس سم وښایه ښنګه دی؟

پداسې حال کې چې زنځیر مې خپل کالیو دننه اچو په خندا مې وویل: خوند یې په همدی خاص والو کېږدی ورور ..

موږ دواړه خاندو چې زید زموږ خواته راګوری او هغه هم لږ مسکې کیږی، ټول د میز خواته ځو ظریف خاله ډوډی راوړی، د ډوډی وروسته ښځې په دهلیز کې پاتی کیږی خو موږ د میلمه خانې خواته ځو، میلمه خانه کې د زید پلار رحیم کاکا هم وو رضوان او زید خپل په موبایلو موښتې وه او ما و رحیم کاکا بیکاره پاتې و چې رحیم کاکا ماته وویل: بچیه سنګه یې د باغبانې سره؟ به تکلیف خو نه یې ورسره؟

د رحیم کاکا جواب په خلاص تندی ورکوم او ورته وایم: نه کاکا جانه باغبانې ماته ساتیر او وخت تیره ولو پشان ده.
رحیم کاکا- ډیر ښه که کوم څیز دی بکار وو ماته ووایه.
یوسف- په سترګو کاکا جانه.
:□#شهاب
لږ مجلس وروسته رحیم کاکا ولاړو او یواځې موږ دری پاتې شو، خپل د چای پیاله مې راوخیسته او چای مې څکو چې رضوان وویل: سهار ځم د ځمکو کتو ته راځې راسره؟(
د چای پیاله د یو لاس څخه بل ته راخلم او د رضوان د خبری به جواب کط وایم: نه سبا نوی نیالګې راوړی او چمن هم باید اصلاح کړم.

رضوان- سبا ته زما سره راځه بل سبا بیا دواړه یوځای چمن اصلاح کو، زه هسی هم بل سبا بیکار یم.
یوسف- نه نکیږی ته یواځې لاړشه.
رضوان- دومره ناز کوی بیخی مه راځه.(رضوان ته هغه بالښت دی راکړه. چې زه ورته وایم: ربښتیا رضوان هغه سفر دی سنګه شو؟ کله لخیره د کور څخه ځی او ورک

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیږی؟
زما په خبری رضوان په خندا وویل: اخ ستا آرمان دی پوره نشی، زه نه ځم زما لځایه زید ځي هغه سفر ته.

غوښتل مي د رضوان جواب ورکړم ی یو دروند ځیز مي به پښو کیخودل شو! به حیرت می وکتل چي زید خپل سر زما په غیږ کی ایخودلي وو! د زید پدی کار رضوان ورته وايي: اووو نر غواي ځای کم وو چي تا خپل د ده بیچاره په پښو کیخودو؟

رضوان په خندا وايي: تاته ولې زور درکوی؟ زما بالښت به دی نه وايي اخیستی.
رضوان- ما بد کړی راشه بالښت دی واخله.

زه چي تراوسه د زید پدی کار باندی هک حیرانه وم، خپل غږ می پورته کړو او ومي ویل: هوی خیرتي ده زر ځله مي درته ویلي چي د نورو حق مه خوری، او دا غیږه هم ستاسو د ورینداد ده نو هله پاسیږه.(زما په خبری رضوان به قهقهه خاندی خو زید کرار مسکا کوی او وايي: یو نن مراعات وکړه، سبا سهار ځم هلته ستاسو پسي مي زړه تنګ کیږی.

د زید پدی خبره نه پوهیږم ولي خو بیحده خوشحاله شوم او په همغه خوشحاله لهجه مي وویل: رښتیا ځومره وقت پاتي کیږی هلته؟؟!

نه پوهیږم ولي زما به خوشحاله لهجه زید خفه شو او په خفه لهجه يي وویل: زما تګ دومره تا خوشحاله کوی؟

همدا چي خوله مي جواب ورکولو ته جوړه کړه، زید پاسیدو او لاړو!؟ په حیرات مي رضوان ته وویل: په ده څه وشو؟ ما بده خبره وکړل رضوان؟!

رضوان پداسي حال کې چي خندل او زما خواته راروان وو ویې ویل: زه ښه شو چي لاړو بالښت يي زه نیسم.(همدا چي رضوان غوښتل خپل سر زما په غیږ کې کیږدی زه پاسیدم او ومي ویل: فکر يي هم مه کوه ګرانه ورور جاننه ورځه خپل ځای ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان وخندل او ویې ویل: هلک خو نه یې چې داسې وویریدې.
بد بد مې د رضوان خواته وکتل او ومې ویل: بیځایه خبرې مه کوه ځم ویدېږم سبا کار لرم.

بغیر د نور خبرو د مانۍ څخه ووتلم او خپل کوټې ته ورغلم، اول مې خپل ګولۍ وخوړل او بیا بې حال خبل بر ځای پریوتم... چې خوب مې لیدو.....

منډې مې وهل او چغې مې وهل، خو هیچا زما غږ نه آوریدو عمه او نجیب راپسې و د هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم یې د انسانانو پشان و، د خولو څخه یې زګ بهیدل او زما پسې منډې وهل، دومره چیغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډیر چغو له لاسه زخمې شوی، سترې شوم خو د منډې وهلو څخه ونه دریدم، لځان څخه مې یو څه لرې یو نفر ولیدو چې مخ یې سم نه معلومیدو راته خو مخ یې د لمر پشان ځلیدو..

د هغه کس په لیدو بی اختیاره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسیړې خو د هغه کس په لیدو شاته ځې او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زید....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زید وو؟ غواړم د هغه د غیږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کیړې او وینه ورنه په بهیدو شې...

د خوب څخه را وېښه کیړې زړه مې د ویرې څخه به تلوار درزا کوی، او نفس مې نه پورته کیړې د تږې احساس کوم د میز له سره ګیلاس اوبه راخلم او یو نفس به سر یې پورته کوم، لځان سره وایم: څومره ویرونکې خوب وو؟ د سهار آذان مې تر غوږ کیړې او زړه ته مې آرمتیا حاصله کیړې، اودس کوم او په لمانځه دریږم، او خپل ځان د خدای سره په خبرو او مناجاتو کې اخته کوم د کوټې په روښانه کیدو پوهیږم چې هوا روښانه شوې..

خپل ځان سم کوم او به هینداره کې ځانته ګورم، ځم د مانۍ خواته ټول د میز سره راټول شوی وه، ښه احساس نلرم د دوی سره په یو میز ډوډې خوړلو ته خو هغوی اجازه نه راکوی او هر ځل وایې زموږ سره یوځای ډوډې وخوره. عمه او مریم نن لکه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړی لاړشی سلام کوم او ټول بغیر له زید څخه جواب راکوی.

خاله فرشته- علیک سلام بچیه راشه دلته زما څنګ کي کینه.
مسکا کوم او د خاله فرشتي څنګ ته کینم، سبا ناری خوړل کیږی او هر یو خپل په کارو اخته کیږی چي اسما زما خواته راځي او کرار وايي: يوسف لالا د دوکان څخه ماته چپس او کاکو راوړی؟
په خندا ورته وایم: ولی نه کیږی ځم.

باغ پریږدم او د دوکان خواته ځم چي د کور څخه ډیر لری دی، دا کور یا هم بهتره ده ووایم دا مانۍ په یو ارامه او ساکته کوڅه کي شتون لری.

داسی چي یو دوکان يې لا شاوخوا نشته، دلس دقو تلو وروسته یو دوکان ته رسیږم هغه شیان چي آسما ویلي وه هغه اخلم، ځانته هم یو کاکو اخلم او خپل جیب کې پټه وم د کور خواته ځم ماڼۍ ته به ننوتلو خپل غږ پورته کوم او وایم: اسما چیرته يې؟

د دی څخه مخکي چي بیا ورته غږ کړم زید وینم چي د زینو څخه راښکته کیږی، داسي ځان جوړ کړی سوک که خبر نه ويي فکر کوی زوم دی؟! زما خواته راځي او وايي: رضوان چیرته دی؟
یوسف- زه څه خبر یم ورشه بیدا يي کړه.

زما پدی خبره بد بد راګوری چي زه هم به جواب کي خپل اوږه ورته پورته کوم، آسما راځي خبل غوشتل شوی څیزونه اخلي او د منني پر ویلو باندی ځي....

نن زید لاړو چین ته تر څو خپل شرکت ته نوی اجناس او مواد راوړی. یو میاشت تیره شوه او ما د زړه څخه د آرمتیا او خوشحالي احساس درلود ځکه زید نه وو چي کله ناکله مي په عذاب کړی، د زید د تلو وروسته عمه او مریم هم خپل کورته لاړه او سنګه چي د مریم حال ماته معلومیدو هیس ښه نه وه... بیچاره مریم .....

په باغ کي د لاله د ګلانو په کینولو بوخت وم، د سپرلي موسم هم رارسیدلي وو، څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

میاشتې زما د راتلو څخه تیرېږي خو ما تراوسه عادت ندی کړی پدی ژوند، د رضوان غږ راځې چې ناري وهې راته:

رضوان- یوسف راشه چې زید راغلو.
د هغه پشان په لوړ غږ وایم: پخیر دی راشې زه څه خدمت ورته وکړم، نه چې ډیر مې خوښیږي..
زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: تاسو دواړو تراوسه آشتې نده کړې؟ تراوسه د مریم په موضوع د زید سره جنجال لرې؟
یوسف- زړه مې د مریم لپاره سوزیږي خو اصل موضوع د زید کبر او غرور دی چې د بیچاره انجلی زړه ماته وی.

رضوان چې په ونې باندی تکیه وهلې وه ویې ویل: کاش ته ول ستا پشان وای، که جنۍ وایې ستا سره مې واده کو(رضوان دا خبره کوی او خندا ته شروع وركوی)
یوسف- چا ویل چې هغه وخت ما ته تور مار کولې؟ اوس دی په خوب کې وګوری پنبه دانه.

زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: ته یو ځل جنۍ شه بیا وګوره په زوره درسره واده کوم.

د رضوان پدی خبرو په غوسه ورپسې کیږم چې هغه مانې ته ننوځې، د هغه پسې زه هم داخلیږم چې په دهلیز کې په دری منه میلمنو سترګې لګیږی او ژر بیرته را وځم او لځان سره وایم: ای خاوری دی په سر شه تور ماره د ده له لاسه ماته حیثیت پاتې نشو.د خلکو لورګانې راباندی ولیدل..! خپل پدی خبره خاندم نه چې اوس زه هلک یم داسی وایم د خلکو لورګانې راباندی ولیدل زه خپل په فکرونو کې وم چې یو چا وویل:

زید- سترې مشې نکوی یوسف خان؟

ناساپه ځاې کې مې دریږم ای دا د زید غږ نه وو؟ یو همدی کم وو دی وخت کې کرار ورته وایم: سلام پخیر راغلې.
زید- همدغه وچ کلک سلام هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل د دی خبری په کولو رامخکې کیږی او ناساپه ما په غیږ کې نیسی، ټول پیښې د نور په تیز والي سره کیږی، داسې چې ماته د هیس کار اجازه نه راکوی زید کرار وایې:
ناځوانه د نیمې لاری ملګریه راپسې دیغ نشوی؟ تراوسه راځخه غوسه یې؟

زه تراوسه د هغه پدی کړی کار باندی حیرانه وم خو ځان مې کنټرول کړو او لاس مې د هغه په ملا ووهې او ومې ویل: نه د اول څخه هم په غوسه نه وم، سفر پخیر تیر شو؟

زید خپل لاسونه خلاصه وی او زه یط د غیږ څخه وځم چې هغه په ځیر،ځیر راګوری او وایې: د یو میاشت وروسته دی هم ګیره را نغله؟ هیس بدلون دی ندی کړی.

یوف کوم او وایم: ښه نو څه؟ یو کال خو نه وو یواځې یو میاشت وه.
زید- سمه ده خو زما لپاره په ډیره سخته تیره شوه.
یوسف- خو سرچپه زمږ لپاره په ډیر خوشحالې او زبردست تیره شوه.

شیطانه مسکا کوم او خپل د کوټې خواته روانیږم، د زید د راتلو دوه ورځې تیریږی کوم خاص خبره نده شوی، ټول کورنې، فرشته خاله رحیم کاکا ټول را ټول شوی زه ډیر د مانې خواته نه ځم، خپل کوټه کې یم کله ناکله رضوان راځې مجلس کوی ټوکې کوی او ځې، نن د رضوان سره د باندې لاړو د شهر انجونې ځومره سپین سترګې شوی..!

نږدی و بیچاره وخوری ښایست پدی کورنی کې ضرور یو ارثې موضوع ده، ټول کورنې په ښایست کې کمې نه لرې، اسماء،مریم، رضوان او انجونې او هلکان د عمه او د خاله زامن د رضوان ټول شایسته او لوړ قدونه یې درلود، زید خو بیخې په ښایست کې وړی وه.

یو محلې ته ننوتو چې ما ته لږ لږ اشنا غوندی وه، د موټر څخه ښکته شو او د یو کاری ډبری خواته ځو رضوان د یو سړی سره خبری کول، زید او رضوان دواړه انجینران دی خو زیات یې په تجارت کې نوم باسلې وو، د رضوان خبری د هغه سړی سره خلاصی شوی زما خواته راغلو او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف نظر دی د دی ځای په اړه څه دی؟
یوسف- د څه لپاره دا ځمکه مو اخیستي؟
رضوان- د سمنټو فابریکې لپاره.

د هغه په خبره په پوره غور شاوخوا ګورم، ښه ځای دی ځکه د شهر څخه ډیر لری دی کرار وایم: ښه دی. مناسب ځای د سمنټ جوړه ولو د فابریکې لپاره دی ځکه د شهر څخه لرې دی، او ضرر یې بیچاره خلکو ته نه رسیږی.

***

دواړه د کور خواته روانیږو، د څلوېښت دقیقو وروسته کورته رسیږو بیحده زیات ستړی شوی یم. رضوان ته مخ اړوم او وایم: رضوان زه ځمه ستړي شوي یم غواړم ویده شم.
رضوانچ- ډوډی نخوري؟
یوسف- نا همالته به کوم څه وخورم

ناوخته راغلی وو او ډوډی هم رانه خوړل شوی وه، اوس د دی تور مار سره څوک یوځای ډوډی خوری ، د خپلې کوټې لور ته لارم د ډوډی خوړلو حوصله نه وه چای می تیار کړه خوشبختانه بیسکټ او ککو می هم وه، په چای څکلو مصروفه وم چې زید یو دفعه یی او ورخطا را باندی راننوت یا (داخل) شو په لاس کې سګرت هم وه غږیی غیر نورماله او په غوسه وه..

زید- چیرته ورک وې؟ دا دری ورځی کیږې راغلی یم ماته هیڅ ګوري هم نا !ابیا څه شوي یوسف خانه! (یوسف خانه به جګ غږ وایې، د هغه پدی لهجې ډاره شوي وم.ډاره شوي وم خوو ځان می شاته نکړو او ومې ویل: اوله خبره، ستا پوري اړه نلري چې چیرته ورک وم ،دومه خبره ځکه دی لیدلو لیاقت هم نلري د باندي لارشه.

سګرت یی خپل په موټی کې خاموش کړو سترګې یې د کاسو د وینو په شان شوي وه او لاس یې کلک موټ کړی وو، د زید پداسې لیدو نور لږ پاتی وه هملته سکته وکړم زه چیرته او دا ځناور زما دوه برابره دی چیریی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناساپه زید په لوړ غږ وویل: څه دي وویل ؟ زه ستا د لیدلو لیاقت هم نلرم ؟ هغه رضوان یې لري؟ هان؟

د هغه په شان مې په جګ غږوویل: رضوان په تا شرف لري خودخواه مغروره زما په خبرو زید له غوسی څخه قهقهه وکړه او ویې ویل: ښه نو زړه دی په مریم وسوځیده؟ یو طرفه قاضي ته ځی یوسف خانه..؟!

هیس ورته نه وایم چې زید خپل لاسونه د ډیرو ،تورو وینتانو کي ننباسي په دواړو لاسونو خپل وینتان کلک کش کوي،په زنګنو باندی په ځمکه کیني په جګ غږ ناری وهی او وایې: لعنتیانو ولی نه پوهیږیږی هغه آسما په شان ده ماته(لکه خور) تاسو هیڅوک ما نه درک کوي مور مي زما سره سمي خبري نکوی ، پلار می ...ملامت کوي، رضوان راته نصیحت کوي، ترور می رانه زړه بد دی ته ولی یوسف؟ دی مینځ کي زما ګناه څه ده؟

دواړه چیتیا کوه په لړزانده غږ زید بیا خبري پیل کوي او وایې: پخدای ، په پیر او په پیغمبران زه نغوارم د هغي بت اوسیږم زه نغواړم زما عبادت یا پرستش وکړي پوهیږیږی اوکنه ؟؟ د هغي د مینی تاوان زه باید ولی ورکړم؟ ما مجبوره کړي وه ماسره مینه وکړه؟ ولی بی ګناه می محکوم کوي فکر کوي زما زړه د تیږی زړه دی؟ نه سوځیږي وربلندي هان ؟

زید خپل د خبري سره یوځای خپل موټ شوي لاسونه په ځمکی ووهل، چې ما حیرانه ورته کتل لځان سره مې وویل: دا هغه زید دي چې د چا سره به یي سمي خبري لا نکولی؟ هغه زید دي چې د چا څخه به یې لا غوښتنه هم نکوله...!!؟

ما زید تل د زور ویلو په حال لیدلی وو؟ یعني دا مات خوړلي سړی همغه زید دي یا زه..یو جدی غلط فهمی کی یم..؟زید چې په زنګنو په ځکمی باندی ناست و د هغه په داسي لیدو ماته درد راغلو، زړه می په وسوځیده ، ربښتیا وایی زید ګناه څه ده ؟
دا هغه انسان دی هغه کس دی غوښتلي یا نیغوښتلی زه یی د عمه د کور څخه وژغورلم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورکي را پناه راکړه زما حق کی سړی توپ وکه هغه انسان دی مریم زړه په بايللی میئنه شوي وربانديږ،رښتيا هم زه يې نو ولی محکوم کوم؟ آیا مینه هم په زور کيږي..؟

کولی می نشو داسي حالت کي وګورم خو بیا هم د بت په شان ورته ولاړه وم ، هغه هم ځمکې ته بوکسان نیولی وه، خواته یی ورځم نيږدي کيږم ورته نارينه لاسونه يي په خپلو دواړو لاسونو کي کلک نیسم، تکی سری سترګي را پورته کوي او په کراره وايې: زړه دی راباندی وسوځیده؟

لاسونه ته یی زور ورکوم او په کلکه ورته وایم: مکوه لاسونه دي شنه شول غټ سړی یی شل کلن ځوان خوو نه یی..!

زما په خبری هغه په ځیر باندی خپل شنه لاسونو ته ګوري چې د ډير وهلو له لاسه زخمي شوي خو څه نه وايي..
یوسف- خپل ټول وينتان دي وشکول اوس به څوک خپله لور هم نه درکوي.
(په لاسونو باندی می وينتان ورته جوړ کوم هغه همداسی راته ګوري.زما ګوتو هغه وینتان خوښ شوی وه او وينتانو سری لوبي کولي په ډير سخته می زړه تری صبر کړواو شونډو لاندي لاحول ولاقوه وايم،ولی شیطان ځانه لري کړم ؟ کله چي هوس په نامه مینځ کي څه نه وي شیطان کار څه شی دی؟ زید غږ دی ستونزه او دي فکر کولو نه وژغورلم ویې ویل:

زید- زما نه دي بد راځي ؟

د خپل فکرونو څخه راوځم او د زید سرو سترګو ته چي په سور والو کې بيچ ښکلايی څو برابره شوي،ګورم زید ماته د یو بې مور شوی کوچني ماشوم پشان ګوری، داسی چې کوم ګناه یی کړی وي او اوس خپل د جزا په تمه وي..اوس هم په سترګو کی غوسه ښکاري' لاسونه يي پريږدم او وايم: نه چا ویلی ؟

زید- چا ندی ویلي زه خپله پوهيږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- نو اشتباه پوی شوی یې، ولی به می ستا نه بد راځي..؟

زید جواب رانکړو لکه چې د خبرو حوصله یې نه درلود، ځان سره وایم !
ولی خپل ځان کنترول کولی نشی؟ولی خپله غوسه ځان باندی خالي کوي او ځانته تاوان رسه ویې هان؟ آرامه ورته وایم: پورته شه "کټ ته اشاره کوم) هلته کینه.

روسته له لږ ځنډ څخه پورته کیږی او زما څنګ ته په کټ کینې. چې زه دهغه لاسونو ته اشاره کوم او ورته وایم: درد کوی او که سوځیږي؟
زید- هیڅ یو.
یوسف- ولی په خپل غوسه باندی مسلط نه یی کولی دی شوو همدا خبري په آرامه راته ووایې..(او د زید د جواب ورکولو څخه مخکې مې وویل: چای یا قهوه ؟
زید- قهوه

دوه دانی ترخي قهوه تیاری کوم او کوټي خواته روانه شوم، په کراره مننه کوي خاموشې! بیا هم چوپتیا د کوټي فضا باندی حاکمه وه.. چې زید وویل: کولی شم دلته سر کیدم؟(په سترګو باندي بالښت ته اشاره کوي)

په سرمی ورته اشاره وکړه چې هوو. په یوه ساه یې توله قهوه وڅکل او خالي پیاله یی د میز په سر کیښوده،خپل سر په بالښت باندی کیدی او اوږد څملي زه یې څنګ ته وم زما لاس نیسې چې زه ورته حیرانه ګورم زید په کراره وایې: ګوتمی دی ښایسته ده
یوسف- مننه یوځای رضوان سره می واخیسته.

پداسې حال کې چې لاس مې د هغه په ګوتو کې بند وه ویې ویل: ولی دی ماته اخستی نده ؟
یوسف- مریم درته اخستی وه هغه دی څه کړه؟ ګوتمی او دستبند وه .
زید- وا می نخستیل!
یوسف ـولی څنګه ښایسته وه.
زید- نور دي څه واخستیل؟

د زید په خبره د ماشومانو پشان چې خبل د خوښې خرید یو چاته ښکاره کوی خپل زنځیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې د کالو لاندې څخه ورته راباسم او ورته ښکاره کوم او وایم: دغه دی و ګوره دغه مې د رضوانه په پټه اخیستی(او په خندا ورته وایم: که لیدلی وای ضرور هغه تور مار هم اخیستو.

زما په خبرو زید مسکا کوي او زنځیر په لاس کې نیسي او وایي: ښه دی وکړل هغه تور مار ته ښکاره نکړی.

په خوشحالي وایم: ښکلی دی کنه؟
زید- ډیر ښکلې دی دا به ماته رانکړی؟

د زید په خبره په تلوار زنځیر خپل د کالو لاندې کوم او وایم: څه د خاله کور خو ندی چې درکړم تاته.

زما په خبری دواړه خاندو او زید وایي: ولی دی د سر څخه خولی نه لرې کوي؟ ژمي خو هم خلاص شوو.؟!

زید په لاس باندی زما د سر خولی لرې کوي، چې زه په تیز انداز ورته وایم: نه مې خوښیږي زما ویښتان څوک وګوري.

بدی خبری غواړم د زید څخه خپل خولی واخلم او به سر کړم خو هغه اجازه نه راکوی او وایي: مکوه یوسفه ګوره څومره ښکلی ویښتان لرې لکه ابریشم پشان نرم دی !

زید دا خبره کوی او زما په ویښتیانو کې ګوتې وهي چې په تروش تندی ورته وایم: عه زیده پورته شه بیخی دی زړه راته تنګ کړ ټول ویښتانچ دی راته وشکول لاس ندی توره ده ولا.

زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایي: ولی غوسه شوي لنډیی صحیح ده نوري نکوم.

او بیا خپل لاسونه یې د سینه سره قفل کوي،زړه نا زړه وایم: نکیړی لږ ورسره مهربانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي ګناه لري پخدای(مريم ورته يادوم)

زيد زما خواته راګوری خوو څه نه وايي د څو ثانيو سکوت وروسته کرار وايې: د مهربانه او ښه والي نه مې غلطه ګټه اخلي ليونی فکرونه کوي.
يوسف- ګوره يو څه درته وايم څناور کيږي به نه!؟

زيد څه نه وايي چې زه نامطمينه په خبرو باندي پيل کوم او وايم: ولی دی نه خوښيږي هيڅ کمی نلري ښکلی ده ، تحصيل هم کړي او تر ټولو مهمه تاسره مينه لري

زما په خبرو زيد يو ژوره ساه اخلی او وايې: درته مې وويل د خور په نظر ورته ګورم نشم کولي..!
يوسف- خو يو ځل کوښښ وکړه ګوره چانس دی د لاس څخه ځی درته ويلي مې اوسي.

زيد- يوسفه انسان شه څه زور خوو ندی چا باندی (خپل په زړه وهي او وايې:دا لعنتی نه مني. زر واری مې کوښښ کړی خو نکيږی هر ځلی په ليدو سره يې عذاب وجدان اخلم خو نکيږی!

هيس نور نه وايم د زيد ټول خبري منطقي دی نو د خبرو او بحث بدلو لپاره وايم: ربښتيا هغه ښکلی فرخنده او هغه نوري ملګري څه شوي؟

د هغه شپه په يادولو باندی خاندم چې زيد هم په خندا وايې:مرګ ليونی کړي وم هغه مې بلاک کړي دي...

په مشکوکه انداز ورته وايم: څه يې ويل؟

زما په خبرى زيد خپل تيلفون راته نيسي. او وايې: واخله پخپله وګوره.

تليفون مي ترې واخست، درې نامعلومې شمېرې وې، لومړی پيغامونه مې خلاص کړل(سلام څنګه يی ښايسته) د پيغام په لوستلو سره د خندا څخه شنه کيږم او زيد ته وايم: ته ماته را وګوره، ستا کوم ځای ښايسته دی هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې زيد وايې: زما د ښايست د ليدو لپاره د بصيرت سترګې غواړي،چې ته يې اوس نه لري..
په سر يې ووهم او ومې ويل: بې ادبه چنارګل بابا.

په تيز غږ باندې پيغامونو لوستل شروع کوم او وايم:(ولی جواب نه راکوې) (غرور له خدای سره ښه ښکاري) (زااا ورک شه خاوری دی په سر شه ستا او ستا دی.........)

د اخيرې مسج په ويلو چې ماته يې کنځل کړی وه په حيرت وايم: عه عه دا څه وايی ؟؟ اوس ما څه کړي.؟!

دا ځل زيد دومره وخندل،چې زه له خپل ځاي څخه پاسيږم او وايم: مرګ خوله دی بنده کړه، ستا د لاسه بياب بيابه شوم.ته و خدای اوس زه قاق روده يم؟
زيد خپله خندا کنټرول کوی او وايې: نا هر چا چی ؤيلی هسی بد يی کړی خوله ورته ماتوم خپل ملګري لپاره!

ما وخندل او په عجيبه توګه ما په دې کور کې خپل غمونه هير کړل. د زيد په خبرو ورته وايم: نا اوس هم ستا لاسونه مات شوی دی.(او بل بلاک شوی نمبر ته ځم. چط ليکلی وه (سلام، څنګه يې، لوړ قديه)، (ستا سترګو زما زړه وړی دی)، (حتا ستا غرور هم ښکلی دی،) واه، دا هم بلاک شوی دی.راځم دريم شميړی ته.(ای تاته وايم که زما د ملګرو جواب د ورکړ تا او هغه جلي شکله ملګری ته د اور اچومه)

د دی مسج په ويلو بيا د چنار ګل بابا په خندا پيل کړو چې ما وويل: پاک خلک ليونی شوی جواب يې څوک ورکوې،او دوی بيابه کوی سوک؟

زيد زما پوزه په دوو ګوتو راکش کوې. او وايې: غم مه کوو، ته لوی سړی نه يې، زه به پخپله يوه جلی درته پيدا کوم.

د هغه پدی خبره په خندا وايم: اول دی خپل غم وخوره، چی نور بوډا شوی،زه نوی شل کلن شوی يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما پدی خبره زید په حیرانتیا باندی سر د بالښت څخه پورته کوی او وايي: رښتیا ته د شل کالو یې؟

په ټوکو باندی خپل لاس د هغه په سر باندې کیدم.او وایم: ستا په سر قسم.
هغه زما لاس خپل د سر څخه لری کوی او وايي: ته ولې په ما قسم خورې، زه زر ارمانونه لرم،

په خندا ورته وایم:چنار ګل بابا، زه خو دروغ نه وایم چې ته به مړ شې، رښتیا، رښتیا زه د شل کالو یم.
زید- نو ته ولې ږیره نه لرې؟
یوسف- موږ کورنۍ همداسې یو، یعنی چې موږ ږیره نه لرو.

زما په خبره زید په فکرمند لهجه وايي: نو دا میراثي ده!
یوسف- دقیقاً

شپه نیمه ته رسیدلی وه، چې ما زید ته وویل: لاړ شه، ډیر ناوخته دی، زه ویده کیږم.
زید- زه به هم همدلته ویده شم، څه ستونزه ده!
یوسف- هله پورته شه، دا چې تراوسه مې اوس وزغملی یو شاهکار وو، لاړ شه ته خپله کوټه نه لرې؟
زید په خندا وايي: ښه زه ځم، ته ولې خپله قواره کږه کوی؟

زید پورته شو او د دروازې په طرف روان شو، د کوټې څخه د وتلو مخکې ویې ویل: زه یوه کوټه لرم، خو کوم ارمتیا او سکون چې زه دلته لرم، بل هیڅ ځای کې نه لرم،

زید دا خبره کوی او د کوټې څخه بهر ځي، او زه په ګډوډ فکرونو کې ډوبه کیږم یعنی زید دلته آرام دی؟عجیبه ده!

په همدې ډول یوه بله هفته تېره شوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف راځه، چې ډېر ناوخته ده.

د رضوان په غږ د موټر په لور منډه کوم، زید او رضوان دواړه په موټر کې ناست وو
زه په تلوار شاته سټ کې کېنم.او وایم: دومره بېړه لرې، فقط شوله سړېږی.
رضوان- هغه نفر ځی،اوس هم نیم ساعت ناوخته شوی.
یوسف- ښه ښه ډیرې خبرې مه کوه، حرکت وکړه!

نیم ساعت وروسته یو لوړی ودانی ته ورسیدو،له موټر څخه راووتو او رستورانت ته
لاړو، زید په جدي ډول وویل: رضوان، دیخوا راځه هلته ناست دی.

زه او رضوان د زید په طرف لاړو. هغوی تجارتی خبری کولې څومره صادر شول او
څومره وارد؟زما په مزاج ښه نه لږېدو دا بحث نو کرار مې وویل:زید زه ځم یو چکر
ووهم،ترڅو چې ستاسو خبرې ختمیږی،زه بېرته راځم.
زید- سمه ده، خو زر بېرته راشه!!

سمه ده مط وویل او د هغوی څخه لاړم د دوکانونو په کتلو بوخته شوم، ښه ځای دی چې
په کتلو کې دومره ډوبه شوی وم،چې د یو نفر سره ولږېدم او په ځمکه وغورځیدم. چط
هغه نفر وویل: اوبخښه! وروره ژوبل شوی خو نه یاست؟

د هغه کس غږ څومره آشنا دی، خو څوک دی؟ په تلوار خپل سر پورته کوم، چې د مخام
سړی په لیدلو مې بدن یخ پخ شو کرار لځان سره وایم: سل.........یم! د هغه په سترګو
کې هم حیرانتیا ښکاره کیږی، زما لاس نیسي او د ځمکې څخه مې پورته کوی او په
حیرانتیا سره، هغه وایي:"یغم ....یغ ..ما.... ته خپله یې؟

زه هڅه کوم چې خپل غږ غټ او مردانه پشان کړم او وایم: نه تاسو تیروتنه کوی.

غواړم چې د هغه څخه وتختم او لری شم خو هغه زما لاس په ټینګه نیسی او به نا باوره
غږ وایي: یغما چېرته ورکه وی؟ دا څه حال دی،ولی دی د ځان څخه هلک جوړ کړی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلیم پدی خبرو پوه شوم چې هغه زه وپیژندلم؟؟ خدایه اوس څه وکړم سلیم غوښتل، چې ما غیږه کې ونیسي خو ما په کلکه لځان څخه لرې کړو. او یو ځل بیا ناکامه هڅه کوم او وایم:تاسو تیروتنه کوی ورور، زه یوسف یم توبه خدایه عجیبه خلک دی..؟

خپل لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړو چې سلیم بیا ټینګ ونیو او په لوړ غږ یې وویل: یعنی څه چې تیروتنه کوم؟؟ یوسف څوک دی؟(سلیم زما لاس ته اشاره وکړه، چې غټ تور خدای خال وه، وربادی او ویې ویل: له دی خال نه هم منکره کیږې یغما؟ له ویښتانو سره دی څه کړي لیونې جلی؟

د سلیم پدی خبره پښې مې بی واقه کیږی هغه زه وپیژندم نور انکار کول فایده نلری په لړزیدلي غږ مې وویل: س... لي...م سلیم پریده چې زه لاړه شم.

سلیم- مرګ سلیم، ته چیرته ځې؟ ته پوهیږې، چې له څومره وخته ستا په لټه کې وم؟ پوهیږی! د ډیر تشویش او اندیښنې څخه سل ځله مړ شوم او ژوندی شوم.
یوسف- پخدای هر څه چې پیښ شوي!زه یې درته وایم.
سلیم- راځه کور ته ځو، کور کی بیا وایه،خدای دې وکړي،چې کوم غلط کار دی نه وي کړې، کنه هم تا وژنم هم ځان....

په لړزنده غږ ورته وایم: زه نه ځم! ستا سره هغه کور ته.!
:□#شهاب
هغه زما لاس په ټینګه نیسي، او ما د هوټل د دروازی خواته کش کوی. او چیرته زما زور او چیرته د سلیم زور؟ په زوره مې د ځان پسې کش کوی.......

- خیریت خو دی چیرته یی بیایی!؟
د زید غږ وه چې په غوصه یی زموږ په لور کتل په زړه کې وایم:خدایه د بدبختې له پاسه بدبختي کاش د زید په ځای رضوان وای اوس به ددی غم چیرته وړم..!

سلیم- ته څه کاره یې؟ په کورنې موضوعاتو کې کار مه لره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم دا خبره زید ته کوی او زما مټ کلک نیسي او ځان پسي مي کشوي مخکی له دی چی پوه شم چی څه وشول سلیم په ځمکه پروت وه! ټول خلک راټول شوي ول او موږ ته یی ردی ردی کتلي چی د زید په غږ ټول تیت اوپرک شول...

زید- خیریت دی فلم خپریږي ځی خپل کارونو پسي..

سلیم لا په ځمکه پروت وه، او له شونډو یی ویني رواني وي له ځمکی پورته کیږي او ماته مخ را اړوی او وایي: د همدی هلک لپاره د کور څخه تختیدلي وی؟(بیا چغی وهی: د همدی پخاطر وتښتیدی لعنتي!؟ هیڅ فکر د ونکړ چی پر موږ به څه تیریږي؟ ځواب راکړه یغما!

زید چی تر دی دمه غلی ولاړ وه په غوسه یی وویل:(ولی فکر کوم زید هیڅ حیران شوي نه وو؟ ولی یی غږ کي هیڅ حیرانتیا نه معلومیږی؟) څه رشته ورسره لري؟؟

زما د څه ویلو مخکي سلیم په بی ادبانه لهجه وویل: کله چي درسره تښتیده پوښتنه به دی کړی وه(زه لا د سلیم پدی خبره دردیدم چي هغه بیا وویل: مور مي رشتیا ویل چی دا ناروغه انجلی دی په درد نخوری، تا پدی کار دی زما د مور خبره په ثبوت ورسوله په رښتیا چی ذات دی خراب وه یغما!

ایا دا نو کیده چی چپه پاتی شم هان؟ هغه زما ذات ته سپکاوی کړي و،خو په کوم جرم ؟؟نه اوس يي وخت دی چی دردونه مي په ژبه راوړم ټوله کرکی ته مي په خبرو او سترګو کی ښکارندویه ورکړه نور راته اړین نه وه چي زید مي په راز خبریږي او که نه! هیڅ هم اړین نه ووپه لوړ اواز مي سلیم ته وویل:له کوم ذات په اړه خبري کوی سلیم؟ ستا ذات ښه دی؟ کله چي عمه لکه د سپي داسي وهلم هغه وخت چیرته وی ووایه؟ کله به یی چی یوه شپه هم ډوډی نه راکوله چیرته وی؟

زه می د پلار او مور په مرګ ګرمه وم هان؟ ایا ما خپله وغوښتل چي تاسو ته پاتی شم او ستاسو غلامي وکړم ولی د خوله بنده ده؟هغه وخت چی موټر ووهلم چیرته وی ؟ګونګی شوي ځواب رااااکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم هک حیران راکتل غوښتل یي چي زما په لور راشی خو لاس می د مه راځه په نښان پورته کړو او ور زیاته مي کړه: د عمه خبره ناروغي انجلۍ! تا پوښتنه وکړه چی زه چا په دغه ناروغی روږدي کړم؟ هان؟؟؟؟

اوښکي مي پرلپسي له سترګو څڅېدې! بیا مي وویل: اصلا کله چي نجیب د مزاحمت کولو کوښښ وکړو ته چیرته وې؟ کله یي چي غوښتل ما په هغه نجیب چی کار یی د همدوی په شان مردار دی د یوی نوکری په څیر وپلوري چیرته وی؟
اوس دي غیرت را وپارېدو هوم؟ پوهیږې؟د څه لپاره د مور پر وړاندې درېدلې؟ځکه چې د مینې دعوه دې کوله پۀ مادې د مینتوب دعوه کوله.خو ماته تل وړور وې او یې.

زما د انکار کولو وروسته دې ماته پام کول کم شول دا دې ذات دی وو ایه؟ زه اړ شوم چې ستاسو هلکانو له امله دهلکانو په شان جامې واغوندم ترڅو د نجیب په شان د هلکانو ناپاکو نظرونو څخه خوندي اوسم، (د ژړا څخه مي سلګې پورته شوی او همغه حال کې مې وویل:چیرته وې؟ د عمه زو چي کله مي له بیخه قیچي کړل خپل ویښتیان د جبر او مجبوری څخه؟؟ ګونګی شوي هان ځواب راکه وو ایه.!!!

په سختې مې ورته وویل: ماته د ښه ذات په اړه مه وایه تاسو ټول لکه د لاس ورغوی داسي پیژنم، (او خپل لاس ته اشاره کوم)

د سلیم غږ پورته شو او ویې ویل: ګراني یغما!؟ په خدای قسم چې له هیڅ یو هم خبر نه وم زه .....زه کاپیسا ته تللی وم کله چي راغلم ستانه مې احوال نه لرلو....
ویل یې د یوه هلک سره وتښتیده.....

د سلیم په خبره لکه لیونیان پشان عصبي خندیږم اوښکو او ژړا آرمتیا او سکون نه راکولو باید زړه مې تش کړی وایې په غوسه مې وویل: وتښتیدم؟ زه چې یو وخت مې لمونځ هم نه قضا کولو؟ زه چې حتا ویښتان مې تا په عمر کې کتلې نه وه، زه چې پدې موسم کی خولی په سرکوم ددی پخاطر چې ویښته مې ښکاره نشی زه وم چې څلور نیمې میاشتې مې د هلک په څیر ژوند وکړو(ساه مې واخیسته او بیا مې وویل:خو تا څه! د خود غرضی لپاره د حماقت لپاره زما راز (اشاره مې زید ته وکړه) ټولو ته وویل..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم- جبران کوم يې په خدای چې جبران کوم يې دواړه یو لري ځای ته ځو قسم کوم

سلیم دا خبره وکړه او غوښتل يي چي ما له ځان سره بوځي، خو بیا هم زید غبرګون ښایی او وايې: لاس مه وه یوس... (زید خپل خبره پری کوی او وايې:حق نه لرې چې په زور سره يې بوځې، یالا خپله لار نیسه او زه...

سلیم- ته څوک يې؟ مننه کوم د یغما د ساتلو لپاره زه اوس راغلي یم تاته ضرورت نشته. بحث ته ور د ننه شوم او سلیم ته وایم: بیخي ډیــــــــر وروسته راغلې ډیــــــــر!

لاس مې په تیزی سره د سلیم د لاسه واخیستو چې هغه په غمژن لهجه وویل:یغما مه کوه دا سې کار زما سره زه درسره مینه لرم ولې نه پوهیږې؟ولې نه پوهیږې هــــــا؟؟؟

په غوسه ورته وایم:څو ځله ووایم زه يې نه لرم. او نور هم څوک د یغما په نوم شتون نه لري، زه یوسف یم! یوسف!
سلیم- یوسف! څه؟ کم عقلې؟له فکر دې ووځه!

(ملګرو نور به یوسف ته یغما وایو ځکه زید پوی شو هغه جنې ده نو ستاسو د آسانتیا لپاره په مکالمه کې به د یوسف لځایه یغما لیکو.)

یغما- ما نوره پریږده.. پریږده چې آرامه ساه واخلم.

او پرته له نور خبرو د دروازې لوري ته لاړم سلیم منډه را وکړه چې زید په یو سوک سره سلیم په ځمکه ووهې او دا ځل هغه زما پسې په منډه شو او ناری کړی: ودریږه یوس....

بیایې خبرې بندې کړې او ویې ویل: تاته وایم ودریږه...

په زړه کې وایم اه لعنت دې وي سلیمه، په تا لعنت دې وي.اوښکې مې پاکوم خدایه اوس چرته لاړ شم! ؟ سترګو می رضوان لټوه د زید موټر خواته ولاړ و خواته يې ځم او ورته ناری کوم چې هغه وايې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- چرته وې لیونی ؟
یغما- هیچرته چکر مې و هو..!

زید سترې تر موږ راورسیدی چې رضوان ورته وویل: په تا څه شوي ولې دې منډې کړی!

زید ماته را وکتل پرته له ځوابه لاړو په موټر کې کښیناستو موږ هم کښیناستو او موټر حرکت وکړو چې رضوان وویل: یوسفه ولې دې سترګې سرې دي؟ ته ښه یې؟

یغما- همممم ښه یم لږ سر مې درد کوي.
رضوان- ډاکترته لاړ شو؟
یغما- نه!

تر کوره هیچا نور خبرې ونه کړې، موټر ودریدو له دواړو نه زه ژر را ښکته شوم باید ودانۍ ته تللې وای، له زید څخه ډاریدمه..

فرشته خاله- سلام ښه راغلاست بچی.
یغما- سلام خاله جانې مننه تاسو هم ښه اوسئ
فرشته خاله- ښه شو چې را غلې تاسو ته په طمعه و ډوډۍ چمتو ده

پۀ خندا مې سر پورته او ښکته کړو ټول د میز چار چاپیر را ټول شول،رحیم کاکا چوپتیا ماته کړه او ویې ویل: زید زویه، کارونه څنګه دي؟ وادې خیسته هغه ځمکه؟

زید- هو پلار جانه کارونه یې پای ته رسیدلي دي!
رحیم کاکا- ډېر ښه.
فرشته خاله- د رضوان پلاره زما په نازولی فشار مه راوړه.
ِد فرشته خاله په خبری رحیم کاکا خاندی او وایې: سمه ده د رضوان موری.

رضوان د نیوکی په ډول وایې: موری خی زه دلته مولي یم خیر ده که زید ښایسته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبری ټولو وخندل خو زید مسکا هم ونکړه، خواړه وخوړل شول د چای په طمعه نه شوم او خپل د کوټې په خوا مې ګامونه ټکني کړل....

کوټې ته د ننوتلو سره سم دروازه می بنده کړه، د ماخوستن لمونځ می وکړ جای نماز باندی د سجدی حالت می ونیوه او دومره می وژړل چی نور سترګو کې مې اوښکی پاتی نشوی! د ژړا په حال مې د خدای سره خبری شروع کړی.خدایه مګر زه ستا بنده نه یم زړه دی پر ما نه سوځیږی؟ بیا هم بی وار می وژړل!په خدای نور نسم کوی اته کلنی کی دی مور او پلار راته واخیستل بس نه و؟!

د عمه په منګلو کی دی واچولم بس نه و؟! شپی می په بد خوب پیل کولی بس نه وه؟! د نجیب مردار نظرونه بس نه و؟!نفس می بند شو او ژړا می زور واخیست!
خدایه مکوه !له ماسره داسی قسم تاب یی نلرم، دا ځل مړه کیګم مکوه داسی راسره نور زغملی نشم.تر سهار می وژړل، چیغی می ووهل، ځان می ووهه، خپل ویښتیان می وشکول، مور ته می غږ وکو او ومې ویل:موری راشه خپله لور دی وګوره سومره بیچاره ده!!

چیرته یی؟؟ موریـــــــ پلاره راشه چی لور دی مړه کیږی پلاره ولی نه یی!؟ولی باید زه د کور سړی اوسم؟ پلاره زما اوږی ځومره توان لرم؟! قسم نسم کولې پلاره راشه او ما په غیږ کی ونیسه اړتیا لرم درته موری !!ستا محبت ته محتاجه یم!! نو ولی نه یاست؟؟؟!! خدایه!!! ولی غږ می نه آوری؟؟! ولی نګوری!؟ بیا می هم ژړا غږ پورته شو!

هیس سوک نه و چی مرسته وکړی راسره هیس سوک نه و چی ماته محبت او دلداری راکړی هیس سوک نه و چی پورته می کړی.بیا هم شپه وه تنهای وه او زه وم او بیا د ظالمې نړی زما یواځې توب راته په ګوته کړو،بیا هم پوهه شوم سوک نسته چی تکیه پری وکړم.او سومره کرکه لرم له دی پوهیدلو نه!!! خپل اوښکی می پاکی کړی او د کټ خوا ته می لاړم لاسونه می لړزیدل..

تریخ می وخندل لکه خپل تریخ ژوند پشان مې،خدایه!!! مننه حمله دی راولیږله شکر ګذاره دی یم مهربانی دی ده. لاسونه می کاږه شول خوله می زګ وکړل سترګی می

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادی حالت نه ووتل!په سختئ می دوا وخوړه.نیم ساعت د مړ جسد غوندی پرته وم. له کاره پخو اولاسو سره،بی اختیاره اوښکی می د ښځیدو په حال زما تر غوږ ورسیدل او اخیره کې زما په نالي و ولیدل..!

شپه په ټوله بدبختئ خلاصه شوه، په هینداره کی می ځانته وکتل رنګ می الوتی، و پړسیدلی سترګی پریشانه ویښتیان ،او په اخر کی وچی شونډی چی د وینو رنګ و.
سومره د مړو په شان شوی وم! لیونیانو غوندی می وخندل!! حمام می وکړو تور کالی می چی لومړی ځل اغوستی وا غوستل خولی می په ویښتیانو کی کیخوده کوم زنځیر چې د رضوان نه په پټه مې اخیستی په غاړه کړل، د خوشحالی تمثیل

می کو چی خاله فرشته او نور کورنی غړی راباندی پوه نشی، مانبی خوا ته لاړم ټول ناست وه او سبا ناری خوړل په لوړ غږ مې وویل:سلام.....

ټولو په خوښی سره سلام جواب راکړو بغیر له زید ښځه چی په ډوډی خوړلو بوخت و او بیخی راوه نه کتل، رضوان په خندا وویل:یوسف!!راځه دلته کینه !
موسکی کیږم او د رضوان څوکې خوا ته ځم او څنګ ته یې کینم.رضوان ماته ګوری او کرار وایی: یوسف! ولی سترګی دی سری دی ؟؟ولی پړسیدلی !؟

کرار جواب ورکوم: نه پوهیګم ! ماښام سم نه یم ویده شوی شاید همغه خاطر وی؟
زما په خبرو رضوان خپل سر بورته شکته کړو او په سبا ناری بوخت کیږی..ظریفه ترور زما سبا ناری راوړی لاس می اوږد کوم پتنوس تری اخلم او مننه کوم تری.
همدا چی غواړم ډوډی وخورم سترګی می په زید ولګیږ چی په مسخره نظر راګوری.......

یعنی زما او د رضوان خبری یې آوریدلي؟ خاوری دی په سر شه رضوان چې عزت دی ماته پاتې کړو دغه اوس پوښتنه وه چې ده وکړل؟ د سبا ناری وروسته ټول خپل په کارونو بوخت کیږی، زید او رضوان هم د همیشه پشان شرکت ته ځي رحیم کاکا مې نن ونه لیدو ضرور هغه وختی تللی وو؟ د باغ لاره مخ ته نیسم او د درختو به بلک کولو لګیا کیږم چمن اوبه کوم او د غرمه تر اذانه هملته ځان بوخت کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موبایل غږ پورته شو خپل دست کشي د لاسونو څخه باسم موبایل مې د جیب څخه راخلم د رضوان د نوم به لیدو خولې ته مې مسکا راځي، جواب ورکوم او وایم؛ سلام
رضوان- علیک سلام چیرته یې؟
یغما- باغ کې یم ولې کوم کار دی وو؟
رضوان- هو ورځه حمام وکړه خپل یو جوړه ښایسته جوړه کالي واغونده او زما کوټې ته راشه ربښتیا د شاه د لاری زما کوټې ته راشه سوک دی ونګوری.

په حیرانتیا وایم: ولې څه شوی؟
رضوان- افف څومره خبری کوی څه چې وایم همغه وکړه، او ژر خپل ځان را ورسه وه.

موبایل بنده وم او د ځان سره وایم، عجیبه لیونی خلک دی! خپل د کوټې خواته ځم حمام کوم او خپل نقره یې جامې اغوندم لږ عطر هم وهم، ویښتان مې وچوم او جامې مې تن ته کوم مانې ته ځم او د شا دروازی څخه ننوځم او مستقیم د رضوان کوټې ته ځان رسوم، دروازه وهم د رضوان غږ پورته کیږی: راځه.

کوټې ته ننوځم او د رضوان په لیدلو حیرانیږم د رضوان د خندا غږ پورته کیږی او وایې: هی څه دی ښکلی دی نده لیدلی؟
په ملنډې انداز وایم: ورک شه تور ماره فقط چې واده دی دومره دی په ځان ګوتې وهلې.
رضوان- ښه ډیری خبری پریږده وګوره څه می راوړی؟
پلاستیک خلاصوی او د کاغذ په څیر کوم څه بهر کوی، چې زه وایم:دا څه دی
رضوان- د چرګ کباب.
وریځې پورته اچوم او وایم: په کومه خوشحالی؟!
رضوان- همداسی زړه می ورته شوی وه که نه یې خوری چې زه یې یواځې وخورم یوسف خانه!!

په هغه حال کی چې د رضوان د کټ په لور ځم په دروغي غوسی وایم: بد کوی چې یواځې یې خوری تور ماره..(دواړه خاندو او د ډوډی په خوړولو لګیا کیږو، څومره وږی وم چمن او بڼ کې دومره بوخته وم چې هیر شوی می وه د غرمی ډوډی وخورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هی تور ماره ټول دی خپله زهر کړل خاوری دی په رنګ شه بس که نور.

رضوان په خندا وایی: ولی په غوسه کیږی لنډۍ واخله ټول ستا

موږ د خبرو په حال وو چې د کوټې دروازه خلاصه شوه او، او زید په حیرانتیا موږ دواړو ته په کتو شو چې رضوان په ټوکو وویل: ستا برخه هم دی لنډۍ وخوړله

زید په جدی انداز وایی:موږ وایی ښکته راشی ټول تاسو عالیجنابانو ته په تمه دی.

او ددی خبری په ویلو سره سم دروازه په کلکه بنده کوی، چې زه رضوان ته وایم: ده وویل ټول؟ مطلب څوک؟ بیا ټوله کورنی راټوله شوی،رضوان څوک راغلی؟

رضوان په شیطانی مسکا وایی: راځه ښکته لاړ شو خپله به یی وګوری.
څه چې پاتې ول په ډېر تلوار مې وخوړل چې رضوان وویل: موږ شوی
یغما- هو پخدای ډېر خوندور وه.

زما به خبری رضوان خاندی او موږ دواړه له زینو ښکته کیږو د هر قدم په ښکته اینودلو د خندا غږ له صالون نه لا ډیر راځي،د ننوتلو سره سم می سترګی په یوه ډله خلکو او یو غټ کیک لګیږی،څلور کنجه کیک په تور او سپین رنګ،صالون یی څومره ښکلی سینګار کړی وه مګر خبره څه ده؟!دومره خلک ولی ټول شوی؟!

رضوان : چیرته یی؟
د رضوان غږ مې فکر لاهو کړو او کرار مې وویل: د کوم چا کلیزه ده؟

په هغه غږ کې چې خندا پکی خپې وهل رضوان راته یی وویل: همداسی خو ښکاری!
بد بد ورته ګورم او وایم:سړی غوندی خبری وکه شف شف نه شفتالو ووایه د کوم چا کلیزه ده؟
رضوان په خندا وایې : خپله دی پیدا کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او د برق په چټکتیا راڅخه لری کیږی،ترور او مریم ته مې پام کیږي په ورو ګامونو د هغوی په لور ځم او وایم: سلام ترور جانی!
ترور- علیکم زوی چیرته یی هیڅ زموږ احوال نه اخلې؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: همدلته یم ترور جانی خو تاسو د 14 سپوږمی شوی یې ترور خاندی او وایی: امان دی وی له تاسو ځوانانو هیڅ بند نه راځی.

یواځې په سر خوځولو او مسکا یی ځواب ورکوم او د مریم په لور ځم،د مریم په لیدلو حیرانیږم ښومره ښکلی شوی وه له تور رنګ سره حتما د ټولو زړه وړی کرار یې لور ته ګام اخلم او کرار ورته وایم: سلام خوری!!

نظر له نورو اړوی او ماته راګوری او وایې: علیکم السلام وروره ښه یی؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: ستاسو په دعا...

لا می خبری خلاصی نه وی چی د چک چکو او اشپلاق غږونه په صالون کې خپاره شول مریم ته می وکتل لکه بت پر خپل ځای ولاړه وه آن پلک یی نه واهه او یواځې یی مخې ته کتل، د هغی نظر لوری نیسم او رسیږم زید ته په لیدو یې خوله مې خلاصه پاتی کیږی ظالم ښومره ښکلی شوی لکه د مجلس سپوږمی مکمل یی تور اغوستی ول توره دریشي تور بوټان توره ګړی تور ویښته او توری سترګې تور رنګ یی له سپین پوستکی سره عجب یورنګی کوله لکه چې دوی ټولو لاس یو کړی وه چې د مریم زړه ودروی مریم همداسی د زید په لیدلو غرقه وه زید چی په سترګو یی د چا پسی ګرځیده...! ټول د زید شاوخوا ته ټول شوی ول او ورته مبارکې یی ورکوله مریم په لوړ ګامونو زید خوا ته لاړه..

***

کیک پری کیږی او زه یواځې د یو کنج نه ټولو ته ګورم د چا په ولاړ کیدو می ځنګ ته له لیدو لاس اخلم چې رضوان په خندا وایې: اوس پوهه شوی د چا کلیزه ده؟
په غوسی وایم: مړ شی رضوانه ولی دی له لومړی ونه ویل اوس ډالی له کومه کړم؟
رضوان- ښه نو یوسف جانه څه چې بدله لری ګله نلری حساب مو برابر شو او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

غاړی زنځیر ته اشاره کوی او وایی: اوس نو د چنار ګل بابا ځواب دی په خپله ورکړه رضوان دا خبره کوی او په لوړ غږ خاندی او د زید خواته ورځی د هغه د تلو سره په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه تور ماره، ټول په خپل وار باندی زید ته مبارکی وایې مریم د زید خواته ولاړه وه او دواړو یو رنګ اغوستې ول څومره هم له یو بل سره ښکلی ښکاریدل.!مریم خپل لاس اوږود کوی او په.لړزانده غږ وایی: کلیزه دې مبارک آن.....ن شاء الله سل... ل کلن شی

زید آن لاس نه ورکوی او په سوړ انداز وایی:مننه کوم مهربانی مو ده
مریم کرار خپل لاس موټې کړو او له یوې انجلی سره په خبرو شوه خو ټول پام یې زید ته وه

آسما- یوسف لالا ته زید لالا ته مبارکی نه ورکوی؟

راګرځم او تازه مې اسما ته پام کیږی ولې مې دا ټوله شپه نه وه لیدلی؟ یو جوړه ژیړ رنګ کالې اغوستې وه ښایسته ښکاریده، یعنې ټول راغلی کسان په محفل کې ښایسته وه خو د هغوی په مینځ کې،رضوان، اسما،مریم یو خاص ښایست یې درلود او زید خو د مقایسې وړ نه وو په ښایست کې.

په مسکا باندی جواب ورکوم: راځم اسما جانې.
اسما- راځه دواړه یو ځای ورته مبارکې ورکړو.

سر مې د سمه ده په توګه ښوره وم او د اسما سره یوځای د زید خواته روانیږم، اسما د مریم خواته ځې او د هغې سره په خبرو او قیصو بوخته کیږی، زید ماته بام کیږی او په خوله یې یو لویه مسکا راځې چې زه خپل ستونې صاف کوم او وایم: کلیزه دی مبارک شه انشاءالله د سل کالو شې.

زید کرار ککرار څو قدم زما خواته رانږدی کیږی او په کراره لهجه داسی چې یواځې زه یې واورم وایې: عه عه یوسف خان ملګری داسې مبارکې ورکوی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تروش تندی وایم: نو څنګه ورکوی؟(بیا مریم ته په اشاره په طعنه وایم: د ځینی کسانو لاس نه نیسي شاید موږ د هغه شانتي مبارکي لایق نه یو؟ (زید د مریم وړاندی کړی لاس خوشی پریخودلی وو هغه می ورته یاد کړو)

لا زما خبره خلاصه شوی نه وه چې به ناساپه حرکت کې زید زه غیږ کې ونیولم او په خندا یې وویل: خپل ځان د هغې سره مه مقایسه کوه، زما زړه، جسم، روح، غیږه، لاسونه او هر څیز چې د روح او جسم سره مې تړاو لری د یو نفر دی او هغه یو نفر مریم نده ..؟!

دا چنارګل بابا څه وایي؟ بلا دی دده د خبرو پسې شي، پر ما یې څه چې د چا مربوط دی، ولې یې زه په غیږ کې نیولی یم؟ اوس خو هغه پوهیږی چې زه جنی یم؟! زید خپل د خبرو د خلاصیدو وروسته زه خپل د غیږ څخه جلا کړم او ویې ویل: ملګری داسې مبارکې ورکوی.!

غوښتل مې یو داسې جواب ورکړم ترڅو دا خندا یې به خوله کې وچه شي خو تور مزاحم مار را ورسیدی او په لوړ غږ یې وویل: قدو جان هسی غوړ روغن داره مبارکي خو دی ورکړه.!
په مسخره توګه وایم: رضوان جان ځینې کارونه په خوښه یا نا خوښه توګه مجبور باید ویې کړی، کنه د بعضی کسانو حق دا دی چې خپل د ژوند څخه یې وباسې ډلیټ داسی نده زید خان؟!!

زما په خبرو د زید رنګ د غوسی څخه بدل شو او خپل غاښونه یې په کلکه یو پر بل وچیچل خو زما زړه یخ شو غشې مې په هدف لږیدلی وو، په زړه کې مې د ځان سره وویل: و دی خوړی ته بیا ما غیږ کې ونیسه چنارګل بابا د رضوان غږ پورته کیږی او وایې:

رضوان- څه وایې زه خو بیخی پوی نشوم؟
په مسکا باندی وایم: هیس.
رضوان- زه دا خبری پریږده دا وو ایه زید ته دی څه ډالي اخیستي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او مضره خاندی، ای فسادی خپل کار یې اخیره وکړو. په کراره ورته وایم: تا ورته څه اخیستی؟
رضوان د میز خواته چې د قیمتی ډالیو څخه ډک دی اشاره کوی او وایي: هغه وګوره یو برنډ او ښایسته ساعت.

ما د هغه ساعت پسې کتل چې زید وویل: اوس ستا د ډالي نوبت دی یوسف جان!
خپل ستوني صاف کوم او په کلکه وایم: اممم خبره داسې ده چې ستا ډالي زما کوټه کی ده بیا وروسته یې درته راوړم.

زما په خبر رضوان به لوړ غږ خاندی او وایي: ډاډمن یې چې ډالي کوټه کیده؟
یغما- بیخــــی بیخــــی زیات ډاډمن یم.

رضوان ریشخندی کول او زید خپل لاسونه د پتلون په جیب کی کیخودلی وه، او موږ دواړو ته یې بغیر د کوم خبری راکتل، نظر مې په مریم لګیږی زموږ څخه په لږ فاصله کې ولاړه وه او د زید په تماشا وه، د هغې پدی شانتي لسدو په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه مریم چې تا بیا ځان د زید به لیدو باندی ډوبه کړی، نه پوهیږم څومره د مریم د لیدو په حال کی وم چې زید په شیطنت باندی زما خواته سترګه ووهل او مریم ته یې وویل: مریم جانې ماته یو پیاله اوبه راوړی؟

د زید پدی خره د مریم رنګ یو دم و پریدی او په ماته ګوډه ژبه د ورختای یې وویل: ماته وایې؟
زید- هو دلته همدا یو مریم شتون لری،(بیا ماته یې مخ راوګرځه وو او په همغه شیطانه لهجه یې وویل: کنه یوسف جانه؟

مریم د ډیر خوشحالي له لاسه وربآندی لاره ورکه شوه، او به خلاصه خوله د خندا او خوشحالي وویل: په سترګو اوس یې درته راوړم.

او په منډه د آشپزخاني خواته لاړه ما او رضوان دواړو په حیرت زید خواته کتل چې د زید په خوله یو مضره خندا وه، رضوان په حیرت وویل: زید ته خپله یې؟ یا بدل شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې؟ تا مريم ته"جان" وويل؟ او ورته و دی خندل؟ قيامت رانشي اوس؟!

مريم د باد په سرعت د يو پياله اوبو سره راغله، او ګيلاس يي زيد ته ورکو چې زيد ورته وويل: مننه.....

او زه د دروازی خواته ولاړم او نور مې دهغوی خبری وا نه وريدل، زيد څه پلان او هدف لری؟ د باغ خواته په يو څوکې کيناستم، آسمان نن شپه ولې دومره نيولې لکه زما د زړه پشان؟ جواب می نه درلود خاموش شوم آسمان ته مې کتل چې د يو چا د پښو آواز مې تر غوږ شو د آواز پسی می وکتل،.. زيد وو دوه پيالې چای او يو قاب کی لږ کيک په لاس زما خواته راروان وو د هغه په ليدو می تندی تروش څو چې هغه په مسکا باندی وويل:

زيد- عه يوسف جان بغير د کيک خوړو را ووتلی مشکل نشته اوس دواړه يې يوځای خورو.

کيک او چای د څوکی څنګ ته به يز کيخودل او زما څنګ ته کينستې چې زه په تلوار پاسيدم او روان شوم چې د هغه په خبری ځای پر ځای و دره ولم، پداسې حال کې چې مخامخ درختې ته يې سترګې نيولی وه او د چای پياله يې لاس کی کلکه نيولی وه ويې ويل: مريم ښايسته شوی وه کنه يغما؟!

يغمـــا؟! د ډير وقت وروسته مې خپل نوم واوريدو ناشنا غوند وو راته، بيګانه ګې کوم د ی نوم سره، خاموشي ماته وم او وايم: مطلب دی ددی خبرو څخه څه دی؟ اصلا دا راته ووايه څه پلان لری؟
زيد د چای پياله په ميز کيږدی او په مسکا وايې: يغما هوښياره ده د يوسف په پرتله کنه؟ صحيح وايم؟(خپل څنګ څوکې ته اشاره کوی) کينه

په سل زړه نازړه او شک کينم چې هغه بيا وايې: د اول څخه مې ستا په انجلی توب شک درلود خو ډاډمن نه وم، د انجونو غږ، نازک لاسونه، جسم بدن دی حتا د خبرو انداز دی تول د انجونو پشان وه خو فکر مې نکوی په دومره لږ عمر به دی و غواړی داسی کوم کار وکړی!؟(خاموش شو اسمان خواته يې سترګی ونيول او بيا يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خو خیر دا خبری اوس مهمه ندی، ماته کوم توپیر نکوی چې ته انجلۍ یې که هلک! یواځې د انسان پشان به زما سره خبری کوی پوه شوی.!
یغما- مطلب؟
زید- مطلب ښکاره دی زه دی ناز او نخری نه اخلم هر خبره چې کوم بغیر د څه؟ چشې؟ ویلو څخه به یې منې. البته غلطه پوه نشې دا خبری ما درته غوښتل ډیر وقت مخکې وکړم خو وقت او فرصت په لاس رانغلو نو فکر مه کوه چې ستا د راز پوهیدو لپاره داسی وایم.

په بیحده تروش تندی او کلکه لهجه وایم: هوی ورور چا ویلی چې زه ناز کوم؟ هغه هم پر تا باندی؟
زما په خبرو دهغه لاسونه موټ کیږی او په غوسه ناکه لهجه وایې: اول خو زه دی ورور نه یم دوهم دا چې ستا ناز د رضوان په سر چلیږی خو پر ما نه.

د هغه پدی خبره کنټرول مې له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مې وویل: خپل ژبې ته پام کوه! خپله پوهیږی څه وایې؟ رضوان زما د ورور پشان دی راته هغه ستا پشان خود خواه او مغرور ندی، هغه خبر ندی چې زه هلک نه یم او د یو ورور پشان راته احترام لری.

زید- که خبر شو ته هلک نه یې بیا څه؟ بیا هم آیا د یو ورور پشان ستا سره مینه کوی؟
یغما- د ربنتیا په پوهیدو تاته کوم څه توپیر وکړو؟ کنه ویې نکړل! نو هغه ته هم کوم توپیر نه کوی، او هو که ته دی خپله خوله بنده ونیسې هغه د کوم خوا خبریږی؟
:□#شهاب
زید خپل لاسونه د تسلیم پشان پورته نیسې او وایې: بغیر له شکه زه کلک راز ساتونکې یم.
یغما- خدای دی وکړی.
زید- دننه دی د نورو پشان زما خوله کې کیک رانکړو په تمه یم (او کیک ته اشاره کوی چې زه په غوسه ورته وایم: زور خو ندی نه یی درکوم، زړه مې نغوښتو و مې نکړو اوس هم مجبوره نه یم.

زما په خبری هغه په لوړ غږ خاند او وایې: تخو نغواړی د مریم حالت خراب شی کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی خبره کړی تول فکرونه مې صحیح ثابیتیږی او په مسخره لهجه ورته وایم: تر کومې اندازی ته رزیل کیدی شی؟ نه ګوری هغه بیچاره جنۍ د ډیر مینې څخه ستا عبادت کوی، ړوند یې؟ ته حق نلری د هغې د احساساتو سره لوبې وکړی پوی شوی څه مې درته وویل؟

زید- که زه ووایم زه د ډیر مینې څخه د یو بل چا عبادت کوم څه؟

د هغه په خبره به حیرت و ته ګورم! یعنی داسی سوک شته چې د زید زړه یې ځانته اخیستی ویې؟ نا امکان نلری؟ بی اختیاره وایم: انشاءالله چې هغه کس دی ددری منه خاورو لاندی شی ترڅو تــ....

ناساپه احساس کوم چې غاښونه مې مات شول، خبره مې نیمه کې پری شول او د زید خواته ګورم چې د غوسې څخه په سرو سترګو زما خواته راګوری او د لیونیانو پشان په چغو وایې: څه دی وویل؟ بیعقلې؟ ته یوځل بیا ووایه زه یې واورم؟!

بیحده ویریدلی وم کاش دا خبره مې نه وایې کړی کاش خوله مې ماته شوی وایې البته ماته هم شوه داسی ټک مې وخوړی، یعنی دومره ورسره مینه لری چې د هغی په اړه په یوه خبری زه یې ووهلم؟! په ویری باندی ورته وایم: ه.....ی...س...
زید- یو ځل یوائې یو ځل بیا داسی خبره وکړی خپل د ځان څخه ګیله وکړه نه زما څخه) او به چغو وایې: پوه شوی؟

د ډیر ویری څخه یوائې ورته سر ښوره وم، درنه خاموشی زموږ مینځ کې ښوره شوه هغه خبری نه کول او ما د تلو جرئت نه درلود د بت پشان ناسته وم چې هغه وویل: خپله دی وغوښتل که د انسان پشان کیک دی راکړی وایې نه دی وهل خوړل او نه هم د مریم شپه خراب کیدل.

هغه دا خبره وکړل او د مانې خواته روان شو پوهیدم چی زید ټوکې نکوی او د ربښتیا د هغې بیچاره کې شپه ورخراب کوی؟ نه نشم کولی پریږدم داسی کار وکړی په تلوار د هغه خواته ځم چې تراوسه د حرکت په حال کیدی، د لاس څخه یط نیسم چې دریږی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

راګوی په ورختا يې وايم: سمده هر څه چې ته وايې.

هغه خپل لاس زما د لاس څخه کش کوی او وايې: درته ويلی مې نه وه چې بر به ناز نکوی؟!
يغما- پخدای ناز نه وو يوائې...يوائې...يوائې...
زيد- يوائې څه؟
يغما- هيس.
زيد- اخيری ځل دی و اوسيږی بل ځل همغه کار کوم چې وايم يې.
(ژر ژر خپل سر ورته خوځه وم، د ميز خواته ځو دواړه په څوکې بيرته کينو د کيک قاب په لاس کې راخلم قاشق کومه ده؟ لکه چې زما په خبره د ويلو څخه بغير پوی شوی ويې چې ويې ويل: په لاس يې راکړه..

د کيک يو کوچنې برخه خپل په لاس جلا کوم او پداسې حال کې چې لاس مې په ښکاره باندی لړزيدو، شرميدم په سل نه زړه د هغه او په زحمت کيک مې د هغه خولې کی کيخودو چې هغه سرګې پټې کړل او ويې ويل: اممممم

چې ما په زړه کې وويل: مرررررګ اممممم زهر دی شه، په ستونې کيدی بند شه، ما لا ورته ښيرا ويې کول چې هغه سترګې خلاصی کړی او ويې ويل: څه دی وويل؟
يغما- ما؟ نه څه بايد ووايم؟ نوش جان دی شه.

زيد کومه خبره نکوی او زما پشان د کيک يو ټوټه راخلی او زما د خولې خواته يې نيسی په حير ورته ګورم چې هغه وايې: څه رډی رډی راګوری ويخوره.
يغما- خپله يې خورم.
زيد- خلاصه کړه خوله دی.
په غوسه ورته وايم: ومې ويل خپله يې خورم.

زيد هيس نه وايې او راګوری ناساپه په هغه بل لاس يې زما خوله د څلور کلن ماشومانو پشان ونيول او کيک يې په زوره زما خوله کې تخته کړو او په خندا يې وويل: خوند يې وکړو..؟
يغما- مرګ يې خوند يې وکړو ټول مخ دی راته په کيک ولړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- راشه پاک یې کړم درته.

او بیا یې خپل په لاس زما خوله پاکه کړه او ویې ویل: دا دی پاک شو اوس کومه دی زما ډالي؟
په حیرت وایم: ډالي دی؟
زید- هو.

ښنګه وکړم چې بیا لیونی نشی؟ چوپتیا می اختیار کړه او ډیر په عاجزانه ډول می وکتل ورته شاید د تیږې په شان زړه یی راته وسوځیږی.

زما پداسې کتلو هغه وایې: ندی ده اخیستې؟
یغما- پخدای خبره نه ومه چې نن ستا کلیزه ده.کنه ضرور مې درته یو څه اخیستل هغه تور مار زما سره چل وکړو کنه ما درته اخیستل.
خاندی او وایې: توپیر نکوی په بدله کې یو بل څه راکړه.

په حیرانتیا می وویل:لکه څه؟
زید- د غاړی زنځیر دی.
یغما- چې‌شـــــــــــــــې؟(په غصه مې دوام ورکړو: فکر یی هم ونکړی.
زید- چیشې دی چی واوریدل.
یغما- سهار درته یو ښایسته ډالی اخلمه سمه ده ؟
زید- نه همدا غواړمه راکوی کنه؟

د هغه پدی ضد باندی په زړه کې وایم: د موټر د ټیر لاندی شې زیده اور واخلی زیده، جنازه دی راشه زیده، انشاءالله د نن شپې څخه تیر نشې زیده،ویده شې بیا رویښ نشې لخیره " ههههه دا یو دوه ښیرا وی ما ورپسې کړل هسی عصاب یې راخراب کړو بخښه کوی"

په کراره ورته وایم: نه کیږې له دی زنځیر څخه تیر شې؟
په جدی لهجه یې وویل: نه همدا غواړم.
یغما- او ففففففف راشه وایخله ګدایګره وړی سترګی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خاندی او وايي:څه وکړم خوښ شوی مې دی.

په غوسه باندی ورته ګورم او په زحمت باندی زنځير ختا کوم او به تروش تندی د هغه خواته نيسم او وايم: هوممم واخله.

زيد خپل وربځې پورته کوی او وايي: همداسې يې واخلمه.ډالې همداسې څوک ورکوی؟
يغما- هو څه رنګه يې ورکوئ نو؟
زيد- ته يې راته په غاړه کړه.

دهغه پدی خبره بيا مې خوله د حيرت څخه خلاصه پاتی شوه، نن شپه به ده څه شوی؟ په هوښ خو دی؟ بی اختياره مې لاس پورته کړو او په تندی مې ورته کېښوده په حيرانتيا يې کتل راتهراو زه ورته وايم: تبه هم نلری چې اپلاتط ووايي؟!نو په څه دليل فکر کوی چې زنځير به زه درته په غاړه کوم؟!

په همغه حيرت باندی زيد وايي:لاس مې نه رسيږی ژبه مه وه ژر يې راته په غاړه کړه.
يغما- که ونکړم؟
زيد- بيا پوهېږې نو.!

د هغه پدی خبره د غوسی څخه تکه سره کيږم او په زړه کې ښه کنځل ورته کوم،په زړه مې زنځير د هغه د لاسه څخه واخيستو چې هغه په خندا راوکتل چې جواب کی ما ورته بد بد وکتل او زنځير مې ورته بند کړو.

يغما- هوممم وشو.
زيد- افرين.

زنځير يې لاس کی ونيو او په ځير يې ورته وکتل چې ما وويل: که پوهېدمه چې دومره دی خوښ شوی دی وختی مې درکوی.!

هغه جواب رانکړو څو ثانې په ځير،ځير زنځير ته وکتل او بيا پرته له کومی خبری له ځايه پاڅيدو او ويې ويل: هير نکړي ته ماته هماغه يوسف يې.يواځې لږ ادب کولو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرورت لری.

آیا دا ځما د پوښتنو ځوابونه ول؟ ولې بې غیرہ کی ونیولہ؟ځکه څه ورته یوسف ومه.ولې دا کارونه کوی ؟خپل په نظر ما ادب کوی؟ یو راحته نفس مې وویستو څه بنه ده جلی توب می په مخ نه راوړی.حتا په پټ راز می نه تهدید کوی.هر څومره چې مغرور او خود خواه دی بیا هم زه وربآندی باور کولی شم،همدا چی جلی نه یمه ورته یوه دنیا خبره ده.په ذهن می هر رنګه پوښتنې راتلل.

خدای دی لاس مات کړه چنارګل بابا بی وهلو دی ځما خوله راماته کړه.لاس خو ندی توره ده توره.کوټې خواته می ولاړمه له ځان سره می وویل: هوا ښه شوې خپل د وېښتانو غمه می وخورمه.نور نشمه کولی خولې په سر کړمه.پرته له زید نه نور چا ځما وینتان نه وو لیدلی.وروسته له لمانځه نه د خوب نړي ته تللی ومه.چی د وحشت له دنیا نه کمه نه وه. سهار 7 بجی ول لمونځ قضا شوې وو مجبوره شومه قضایی می را وګرځه وو.

د تل په څېر سبا ناری لپاره ودانی ته ولاړمه.سبا ناری د رضوان په توکو مو وخوړل. نن جمعه وه او ټول په کور ول.رضوان ته می باید ویلي وایې؟! د رضوان د کوټې خواته ولاړمه او دروازه مې وټکول چې هغه وویل:راشه.

داخل شوم او ومې ویل:د وېښتانو ماشین لری رضوانه؟
زما په خبری هغه سر د موبایل څخه پورته کړو او په حیرانتیا یی وویل: د وینتیانو د اتو کولو یا وچ کولو؟
په حیرانتیا مې وویل: خاوری دی په سر شه انجلی خو نه یی چی دا شیان لری.

زما په خبرو رضوان وخندل او خپل غږ یې د ښځو پشان کړو او ویې ویل: یوسف خانه جهیزیه(د ناوی کور) می مکمله ده.زما سره واده نکوی؟ دومره ښایسته انجلی یم زما د ښایست مثال به په دنیا کې پیدا نکړی.

د رضوان په خبرو خاندم او ورته وایم: ندی کوم ته د سکاره غوندی تور یې..
د دی خبری وروسته دواړه خاندو او زه ورته وایم: غواړم وینتان می لنډ کمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لوړ غږ یی وویل:ولی؟ته ښکاره کړه وېښتان دی څه وګورم ما بیخي ندی لیدلی.
یغما- اړتیا نشته ته هر څه وګوری ووایه لری ماشین کنه؟
رضوان- نه لومړی وښاېه راته ژر کوه.

لاس بې راوچول او خولی یی راته وویستلو او په حیرانتیا یی وویل: بی عقله ولی دی تر اوسه دا وینتان پټ کول ؟اوس بې هم کم کوی؟!
په غصه مې ورته وویل:رضوانه ډیر خبری مکوه لرې ماشین او کنه کار لرمه؟
رضوان- زما د وینیتانو ماشین خراب شوې زید یی لری(بیا کرار وایې:نکېږې لنډ یی نکړی؟

یغما- نه ولاړ شه له زید څخه یې راته راوړه.
رضوان- نه راوړم.
یغما- نه راوړی؟
رضوان- نه
یغما- خپل خوښه دی څمه ترور ته وایمه هیر شوې خو د ندی ؟

دا خبره کوم او کرار کرار د زینو خواته څمه چې رضوان په غوسه وایې: یوسف خدای د ونه وهه چی ما ګوابنه ویې، ما یو څل سګرټ ووهل او کنه تا بدبخته ولېدلم اوس مې نه ایله کوی...

یغما- وخت نلرمه ژر راوړه!
رضوان بد بد راوکتلو او د څو دقیقو وروسته ماشین په لاس زما خواته راغلو او لکه ماشوم پشان یې وویل: نکېږې لنډ یی نکړی.؟
یغما- ومی ویلی نه اوس دا واخله د استعمال طریقه یی راته وښاېه.

رضوان زړه نا زړه د ماشین چل راته وښودو ،ماشین مې واخېستو او خپلې کوټې خواته لاړمه.ماشین په لاس هینداری ته ولاړه یمه.د هینداری مقابل کس ته په لیدو می غم تازه شو.زړه می په خپل حال وسوځیدو او ومی ویل: ضرور قسمت همدا وو.
ماشین می روښانه کړو او اوښکی می بی واره روانی وو.ولی دا اوښکی خلاصون نه لری..؟! هر شپه د سیل په شان روانې یې .ولی نه وچیږی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېښتان مې لاس کې نیولي او لکه غنم له بیخ نه یې وهم، شاوخوا مې ماشین شوی ویښتان نیولي او زه په سرو سترګو هینداری ته ګورم، د بې ویښتانو کس کې غرق کېږمه بهتره ده ووایمه شوټا شوې کس په هینداره کې...

په لاس باندی هینداره لمس کوم او خاندم، د ژړا څخه په نیولي غږ په هینداره کې د ننه کس ته وایم: یغما تا په کومه نحس ورځ پېښه ودی نړی ته کیخودل؟؟؟ خپل د ځان څخه بل کوم بدبخته دی لیدلی؟؟؟ لګیا وم ځان سره، خپل د تقدیر او خپل د خدای سره مې ګیلې او شکایتونه کول د 12 کالو د شکنجې او زجر پوښتنه مې ورڅخه کول چې ناساپه دروازه په کلکه خلاصېږی، زید ساه ساه وهلو باندی کوټې ته را داخل کیږی..

د هغه د حال څخه معلومیدو چې د مانې څخه تر دی ځای منډی وهلې، لاس یې د دروازی په بند پاتې بغیر له کومې خبر راګوری کرار وایې: څه کار دی وکړی خپل د ځان سره؟

نه پوهیږم ولی خو احساس کوم زما په لیدو د زید قدمونه ولړزیده، ولی باید داسی شی؟ ضرور زه غلطه پوه شوم؟! کرار کرار زما خواته راځې ولې لاسونه لړزیږی؟ په سل نه زړه زما د سر په پوستکې لاس کشه وی او وایې: ولې؟ یغما؟

نه پوهیږم څه ورته ووایم ورته ووایم د دی لپاره چې نه مې غوښتل ویښیان مې څوک وګوری؟ د دی لپاره چې نور خولې نشم په سر کولی ځکه؟! پداسې غږ چې کوښښ کوم عادی اوسیږی وایم: ډیر ویښتیان مې نه خوښیږی

زید کرار وایې: ندی خوښیږی؟

نه پوهیږم ولی نن زید دومره کرار او مهربانه دی؟ او زما سره مهربانی کوی؟ طوفان هم مګه آرامیږی؟ په خندا ورته وایم: هو خو.(خپل سر ته اشاره کوم او وایم: ښایسته ښکارم؟ ګنجې؟

هیس نه وایې تراوسه یې لاس زما په سر دی، د ختا کارو ماشومانو پشان ورته وایم: ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نښکاری زید؟ نور هم بدرنګ شوم؟

بی حرکته ولاړ دی کرار د هینداری مخکې په څوکې کیني او خاموش کیږی، فکر کوم هغه هم زما پشان په فکرونو کې ډوب دی آرامه غږ یې آورم چې وایې: ویې وهه.
یغما- څه؟
زید- زما ویښتیان.

حیرت مې کړی دومره حد چې مغز می د هیس کار دستور او فرمان نه راکوی، یعنې زید زما لپاره خپل ویښتیان غواړی ووهې؟ مغز می راته وایې: خیال پلو مه وه ضرور یې زړه دربادی سوځیدلې! پدی فکر په تروش تندی ورته وایم: ضرورت نشته ماته زړه سواندی وکړی.
زید- ویې وهه.
یغما- نشم کولې.

خاندی داسی خندا چې د هر څه پشان ده خو د خندا پشان نه وایې: خپل د دی څنګه ووهل؟(دا ځل په کلکه وایې: ویې وهه.
یغما- د ښکلا څخه دی کم کیږی مریم زړه مات کیږی.

غمژن او زړه نیولې زما خواته راګوری او ویې: هغه ښکلا چې د یو نفر په نظر رانشې په څه درد خوری؟ نخوری؟!

څه وایې؟ یعنی امکان لری سوک زید وګوری او د ښکلا تعریف یې ونکړی؟ آیا داسی سوک هم شته چې د زید ښایست یې و زړه ته ننوځې نه؟؟ د ځان سره وایم: ضرور هغې د زید زړه مات کړی(مطلب مې هغه وه چې زید دهغې په سر زه وهلې وم) خپل ګوتې د هغه په ویښتیانو کې وهم سومره نرم د کوم شامپو څخه استفاده کوی؟ څه فرق لری زه خو ګنجې یم شامپو څه وکړم؟ څو دقې ویښیان اړوم را اړوم او بیا ماشین روښانه کوم او د هغه د تور او ښایسته ویښتیانو په وهلو شروع کوم..

د څو دقو وروسته زید هم زما پشان ګنجې کیږی خاندم او لځان سره وایم د دی وروسته ورته د چرګ سر ناری وهم خو د حق څخه تیر نشو دا بشر د ویښتیانو څخه بغیر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګنجې سر هم ښایسته او زړه راښکونکې وو البته د وروړ له نظره، بدی فکر مې خاندم چې هغه خپل مخ زما خواته را تاو کوی او وایې:

زید- زما ګنجې سر خندا لری؟ چې ته خاندی؟
په خندا ورته وایم- سم د دی مافیا کسانو پشان شوی یې د چرګ سر
هغه هم خاندی او وایې: چاته دی د چرګ سر وویل؟
ځانته او هغه ته اشاره کوم، هغه بغیر د کوم خبری را ګوری او وایې: که خبر وایې ستا د خندا سبب کیږی ډیر وخت مخکې مې وینښتیان وهل.

په ده باندی نن څه شوی؟ ضرور احساساتې شوې دا چنارګل بابا نه د هغه وهلو او خبرو څخه یې او نه هم د دی مهربانې او نرم خوی څخه ما بیخې دا چنار ګل بابا سم ندی پیژندلی تراوسه.

زید- وینښتیان دی ددی لپاره کم کړل ترڅو خلک یې ونګوری؟
یغما- نه...
زما خبره یې پریکړل او ویې ویل: دروغ مه وایه
غټ نفس اخلم او وایم: خپله بهتره پوهیږی نو ولې پوښتنه کوی.

هغه څه ونه ویل او مخامخ هینداری ته په کتو شو، نن موږ دواړه زړه نیولی وو زه د تقدیر څخه خو نه پوهیږم زید د څه څخه خفه دی؟ خاموشې ماته وم او وایم: له کوم ځایه خبر شوی؟(مطلب مې دا چې زه خپل وینښیان وهم؟)
زید- دا مهمه ده ؟

ما ځواب ورنکړ، موږ دواړه غلی وو، او یواځې د ساعت ټک ټک اوریدل کیده، زړه مې عجیبه د ژړا آرمان کړی وو، هغه شی چې ما ډیر نفرت کاوه هغه زما په سر راغله،همیشه مې بدې راتله چې په ما څوک زړه وسوځوې.

خو اوس ټول ماته د په زړه سواندی نظر راګوری،حتا زید...کاش زما یو وروړ وای، یو څوک چې ما پرې تکیه کولای شو، نه کیږې چې رضوان یا زید زما وروړ وی؟؟کیږی؟ زه په ټیټ غږ زید ته مخاطب شوم او ومې ویل: زید کولی شې چې وروړ په څیر مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غېږه کې ونيسي،لکه اسماء په څېر يا رضوان په څېر....؟

له سترګو څخه مې د اوښکو څاڅکي وڅاڅيدل، زيد چې په ژور فکر کې و، ورو يې سر پورته کړ، څوکۍ يې شاته کېښود او ودرېده.او په ارامه غږ يې وويل: د ورور بشان نه خو د يو مهربان دوست پشان، ته خپله هم خپل ځان لپاره يو سړی يې، ډير سړی د دی وخت د نرانو څخه.

څومره دا جمله زما لپاره چې لځان څخه ورکه وم آرامه کونکې وه. ځان سره وايم چې کاش هېڅکله مجبوره شوی نه وايې چې ځان څخه نر جوړ کړم کاش ماهم يو مرسته کونکې او ملاتی لرلی، جينکو په شان مې نازونه غوښته، غوښتل مې له دی دنيا نه بې خبر اوسم..زيد خپله غيږه خلاصه کړه،او ماته يې اشاره وکړه! او ويې ويل: راځه چرګ سره

ما د اوښکو په منځ کې په لوړ غږ وخندل، زيد زما په يو قدمې کې ولاړو وو،ګناه په غاړه اخلم او د هغه غېږ ته پناه وړم، کرار زما په شاګ لاس وهي زموږ د قد تفاوت زياد وو شايد 30/25 سانتي زه د هغه تر اوږی رسيدم،زه آرام وم، لکه څنګه چې د له اوږو څخه مې يو دروند وزن پورته شوی وی،ما خپل سر پورته کړ، يو ګام شاته ځم، او هغه خندا سره ما ته وکتل.

زيد- راځه بهر ځو،
يغما- ونې ته اوبه ورکوم!
-زه عمران ته وايم هغه به اوبه ورکړی ته ژر تيار شه.

موږ بحث کاوه، چې رضوان راغلو،زموږ په لېدو وچ ودرېده،سترګې يې توپ په څېر شوی، زما او د زيد په لېدو په لوړ غږ يې وخندل او ويې ويل:مرګ په تاسو دواړو څه شوي؟
زيد په خندا وويل: ولی! ښايسته شوی يو!
رضوان- ها زيات ښايسته شوي ياست د ښايست مجسمو
يغما- خا نو تاته ولی بيا زور درکوی؟
رضوان ماته داسی بد بد ګورئ چې زيده وايې: په هر حال، زه او يوسف بهر ځو، ته له

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ سره ځي؟
رضوان- چېرته ځی؟
زید- د کباب خوړلو لپاره.
رضوان- هو ولی نه ځم، صبر چې زه مې تیلیفون او بټوه راواخلم.

رضوان لاړو د هغه په تګ زید وویل: پټو لري؟
یغما- هو لرم ولې؟
زید- راوړه.
الماری ښخه تور پټو راخلم،او زید طرف ته لاړم او وایم: دا دی واخله.
زید- راشه دلته.

د هغه په خبره مخامخ ورته ودریږم، زید پټو زما د سر ښخه را تاو کوی لکه د عربانو په څېر او وایي: اوس ښه شوو،بهر خو همداسی نشی تللی.

زه د ښیښې مخې ته ودریدم، وقعاً ښه معلومیږی د ځان په لیدو په خندا وایم: لکه د فلم هلک شوم ولا کنه زید!
زید په خندا وویل: هو صیب.
د الماریٓ په طرف ځم،د کالیو منځ ښخه فولادی پټو راخلم، څه چې مې زیات لرلو همدغه خولې او پټوګان وو.

یغما- دا واخله ته هم وتړه!
زید خاندی او پټو اخلی پټو تاو کوی او ماته وایې: ښڅکه شوم!
په خندا ورته وایم: بد نه یې.
زید- هو نو تاته خو رسیدلې نشم لنډیٓ..
په جعلی غوسه کې ورته وایم: هووی چنار ګله، زه لنډیٓنه یم، 168 سانتې چېرته لنډیٓ وې هوم ؟

سترګې کږی کوم، چې زید په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی خپل ځان داسی کوږ اوږ کوی؟راځه اوږده چې ناوخته کیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کور نه بهر کیږو،د کباب پخولو په طرف حرکت کوو، رستورانت چې خلاصه فضا درلود، ځینې خلک یوازې راتلل او ځینې کورنۍ یا ډلې راتلل، ټولو په حیرانتیا باندی ما او زید طرف ته کتل ،البته چی زیات یې زید طرف ته کتل، د ځوانانو یوه ډله رستورانت ته راننوتل کله چې دوی غوښتل تیر شي.دوی زموږ میز ترڅنګ ودریده،

چی یو له دوی رضوان څخه په حیرت پوښتنه وکړل: اوبخښئ دا عربان دی یا اورپایان؟؟؟
مخکی له دی چې رضوان جواب ورکړي،څنګ کې ملګري ولاړ وو وویل:
احسان: ستا عقل چېرته دی؟؟ د عربانو رنګ تور یا غنم رنګه وي،نو دا حتماً اروپایان دي!

ما او رضوان ډیر په سختي خپل ځانونه کنټرول کړی وو چی د بم په شان د خندا څخه منفجره نشو زید هم حیران حیران دوی طرف ته کتل،رضوان په داسي غږ سره چې خندا پکې څپی وهل وویل: ملګرو دا زما ورور زید دی،یعنی د افغانستان څخه دی.

هغوی حیران حیران کتل،ما او رضوان په خندا شو، زید چی خپل غږ صاف کړ او په خندا یې وویل: ستاسو د ټولو په لیدو خوشحاله شوم!
هغه هلک چې احسان نومیده وویل: بیشکه موږ هم خوشحاله شو زید جانه.

زید یوازې خپل سر وخوځاوه، هغوی لاړه زه او رضوان هم له خندانه تک سره شوي وو! زید پ جدي توګه ووېل:ولې څه شوی چی د بیزو په څېر تک سره شوی یې؟او موږ دواړو کنټرول له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مو خندل، رضوان خواته ګورم وایم: په خدای د زید په وړاندی موږ د تور سکرو(زغال) په شان معلومیږو،هیڅوک زموږ طرف ته نه ګوریځ.

رضوان په خندا وایې:ریښتیا وایی مجبوره نور موږ د دغه(اشاره زید ته) یوسف د زمانې سره چیرته لاړ نشو کنه زموږ بازار خراب کوي !
د رضوان په خبره زید هم په آرامه خاندي او شونډو لاندي څه وایي خوو اوریدلي کیږي نه ګارسون ته غږ کوي، سفارشونه ورکوي او په تمه کینوو زید مخکي د څخه ډوډی جوس راغوښتي وه، د رضوان غږ پورته شوو او ویې ویل: یوسف افسوس پر وینتیانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی.. د وېښتانو سره داسي ښه ښکاره کېدی لکه شوخه جلی پخدای که ته جلی واي ما به ضرور ځانته کولی(رضوان دا خبره کوی او په خندا کېږی

چې زه په زړه کې ورته وایم ای خاوري دي په سرشه دا ژبه دي هیڅ دریږي نه دی وېښتانو خبره د کوم ځای شوه؟ د رضوان په خبره جوس د زید په ستوني کي بند شوو او په ټوخي شروع وکړه،زید د ټوخي په حال کې په کلکه لهجه وویل: بد به وکړي چې ته يې ځانته کوی.. د خبرو کولو په چل هم نه پوهېږ. غټ سړی یی دا نو څنګه خبره ده..

رضوان د زید مشر ورور دی،خو هر وخت رضوان د زید د کشر ورور پشان خب ه مني او یو بل مینځ کي راحته دي.

رضوان- ته ولی وحشې شوي چنارګل بابا ته وایي همدا اوس هغه ربښتیا جلی وی او زه یی ځانته کوم.؟؟
یغما- غلی شه تور ماره ته څه ربښتیا زه دي کوم خیال پلو مه ووهه.
د رضوان د خندا غږ پورته کېږي او وایې: ته جلی شه بیا وګوره ...!
د خبري د بدل کولو لپاره وایم: ای دا ډوډی څه وخت رسیږي
ګارسون ته غږ کوم: وروره نیم ساعت کیږي ناست یوو ډوډی رسیږي اوکنه؟

بیا هم د تور مار غږ پورته شو: یوسفه یو خوو ته هیڅ نه مړیږي
لور ته یی کاږه کاږه ګورم او ورته وایم: تا ته ولی زور درکوی ستا له جیب یې نخورم زیدی روپی ورکوي کنه زید جانه؟؟
زید چې تراوسه پوري آرامه وه او خبري نکولی په خندا باندی سر پورته او ښکته کوی او وایې: هغه خبرو ته غوږ مه نیسه دو هډوکي پاتی یی هرڅومره څه غواړي وخوره.

د څو شیبو روسته کباب یی راوړ په آرامه فضا کی خوړل کیږي،زید بیاهم چوپ دي نپوهېږم ولی ؟ډوډی خوړل کیږي ، دري واړه پورته کیږو مخکې دي تللوونه یوه کوچنی جلی په تیزي زموږ لور ته راغله په جګ غږی یې وویل: کاکا کاکا !

دري واړو ورته ګورو کوچني جلی طلایي وېښتان او سمندر په شانی غټي سترګي درلود

(c) ketabton.com: The Digital Library

منډو وهلو څخه ښکاره کېده ساه یی بنده بنده کېده یعنی ستړي وه، زید ته یې وویل:
کاکاجانه کولی شي داواخلی؟ ؟

لاس مخته کوي او یو ګل او کاغذ ورته نیسی،بیچاره زید زموږ خواته ګوري
جلی- خیر دی کاکاجانه دا واخله کنه خور می غوسه کیږي.

زید په خندای د هغه کوچني جنۍ مخکې په زنګانه کینې او ورته وایي: کاکا دی درنه
قــربان شي خور دي چیرته ده ؟ ؟

جلی یو لري میز ته اشاره کوي او وایې: هغه ده کاکا جانه هغه جلی چې شنې سترګي او
سره کالی لري.

زید کوم میز ته چې جلی اشاره کړی وه ور وګوري او کوچني جلی د لاسه څخه نسئ او
وایې: راځه ورشو
ما او رضوان یواځي ورته کتل.
جلی د زید لاس نیسي او په خندا ورسره د میز خواته ځې، د هغړی تلو ته ګورم زید چې
هغه میز ته ورسیدو هغه د سروکالیو جلی پورته شوه، زید د کوچني جلی لاس پریږدي،
ګل او نامه د میز په سر کیدی نپو هېږم هغوی مینځ کي کومي خبری وشوي چې د جلی
رنګ ثانیه په ثانیه بدل کیده

رضوان ته مخ کوم او ورته وایم: څه نیکبخت د دی زید چې د ټولو پام ځان ته ګرځوي او
دومره غوښتونکی لري.
رضوان په خندا وایي: لیونیه دا نو ستا په نظر نیکمرغي او خوشحالي لري؟ هغه نه
پوښتنه وکړه بیچاره زړه یی د وینو ډک دي، زید د ځان ښودلو ښایسته هلک یم دا کارونه
نه خوښیږي.

یغما- عجبه ده! هغه درک کول هم مشکل کار دی؟
پام می نه وه زید خبري کله خلاصی شوي؟ زید زموږ لور ته راوان وه
رضوان په ریشخند ورته وویل: زید جانه د خاستګارانو او مرکو حساب دي درته معلوم
دی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد په کلکه لهجه ورته وويل: اپلاتې مه وايه رضوانه.
غږ. مې صاف کوم آرامه ورته وايم: څه يې درته ويل؟
زيد- هيڅ شی.
يغما- اوووهی څومره ناز کوي ته ووايه په اندېښنی شوم !

زيد هيس ونه ويل او د تلو لاره يې غوره کړل، دري واړه په آرامه زيد موتر ته راوان شوو،رضوان ريشخندی کوي کله دستمال رانه کش کوی کله په اوږه باندی زما اوږه وهله، زيد په غوسه ناکه لهجه ورته وايې: بس دی ماشومان خوو نه ياست انسان په يو دبل څخه لار شي.

خپل ځان زموږ مينځ کي ځای کوي يو ځای موږ سره روانيږي،رضوان په سترګو راته اشاره کوی زيد باندی څه شوي؟ او زه مې اوږی پورته اچوم او د زيد سره يوځای روانه کيږيم او وايم: هووی چنارګل بابا چيشته غوسه يی ؟
زيد- نه يم غوسه.

په توکور ورته وايم: د وريندارې سره دی جنګ کړی؟
دي خبري سره مې زيد حرکت څخه درېږی او مخامخ راته مخ کوی او په کلکه لهجه وايې: وريداره دي څوک ده ؟
يغما- د خدای يوه بنده!
زيد په غوسه وايي: يوسفه اعصاب راته مه خراپ کوه
يغما- ولی اوس ماڅه وويلې ؟
زيد ژوره ساه اخلي بيا وايي: آخر ځل دی وی زما مخکي وريداره وايي
:#شهاب
حيرانه حيرانه ورته ورګورم دا انسان ولی په يو سور ندی !
يغما- ولی ؟ ستا ښځه خو زما وريداره کيږي(مخ رضوان ته کوم او وايم: کنه رضوانه؟
رضوان خپل سر راته خوځوي او وايي: رښتيا وايی ولی غوسه کيږي بيا دي زړه په چاباندی ډک دي؟ک

زيد زما لور ته بد بد ګوري او په جګ ګامونو باندی موتر خواته ځي،خدايه بيا د ده پيريانان راغلل؟ ترکوره ،پوري هيچا خبری ونکړل، د هليز ته ننوتلو فرشته ترور او

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما هلته وي رحيم کاکا نه وه هغه تاشکند ته تللی وه

فرشته ترور په خندای زموږ ښه راغلاست وکړو او ويې ويل: ښه راغلی راځي دلته کيني
آسما هم روسته فرشته ترور نه وايې: پخير راغلي.
آسما د زيد سر ته پام شو په حيرانتيا او لوړ غږ وايي: ولی دی وينتان وهلي په خدای ځومره افسوس دی.

فرشته ترور هم فکر کيږی او وايې: د مور ګرانه دی فصل کيدی ولی وينتان خراب کړي؟

خوشبختانه د هيچا ماته پام نشو ځکه زما وينتان مخکي هم چاليدلی نه وه؟
زيد په آرامه غږ وويل: موری اوږد شوي وه په تکليف وم وسره.
فرشته- ښه دی وکړل زويه هسې نظر کيدی.

آسما د زيد خواته ورغله دستمال يې د سر څخه لري کړو او ويې ويل: کاش پريښودی وي ځنګه ورسره ښکلی ښکاره کيدی ..
زيد په خندا ورته وايي: خير ده خورجاني همداسی کل نپاتی کيږم بيرته راځي وينتيان مې...

بحث خلاصيږي خادم چای راوړي په چای ښبنلو بوختيږو...
رضوان غږ کوي: يوسف هغه غاړکی دي راښکاره کړه انځور يې اخلم!
يغما- ولې؟
رضوان- د ځان لپاره هم همداسي جوړوم!
زيد لاس مخکی کړ او دکاليو له لاندې يې غاړکی را وييسته او رضوان ته يې وويل: دا اخلې رضوانه؟
رضوان د غاړکی د ليدلو سره سم په بالبنت باندې پرما يې ګزار وکړو..
يغما- هي؟ ولې ګزارکوې؟ووزې؟ ؟
رضوان- له مانه پټ د زيد سره ملګرتيا کوې انسان پلورنکيه!ولې دې غاړکی دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل ته ورکړه؟ زمانه خو دې ښه په پټه اخیستې.

زید په جګ جګ آواز وخندل د غوسې په شان رضوان ته وایم: ټول ستا د لاسه دي که تا
هغه شپه ډالې ډالې نه وای کړی زه به نه اړ کېدم چې غاړکۍ مې ورکړې وای
زید په خندا کې وایې: رضوان جانه کینه مه کوه هرومرو زه ورته ډېر ګران یم.

ناساپه مخامخ وایم: دروغ وایې هیڅ یو مو راته ګران نه یاست.
رضوان وخندل او ویې ویل: ته څومره مخامخ ویونکی یې! یوسفه!
زید- زړه زړه ته لاره لری.(زید دا خبره وکړه او صالون یې پرېښودو)

ماهم د شپه په خیر ویلو سره خپل کوټې ته لاړم تیلیفون ته مې زنګ راغی نا پېژنده شماره
وه په نه زړه مې جواب ورکړو:بلې!
وروسته له لږ چوپتیانه د یو چا غږ پورته شو: یغما.!!!!

ددې نوم په آوریدو مې بدن کې مې یخنۍ ونیولو لاسونو مې په لړزیدو پیل وکړو په
لړزانده غږ مې وویل:ت...تاسو؟
-یغما موبایل مه بندوه سلیم یم هیله کوم غوږ شه.

باید ځان له لاسه ور نه کړم هغه هیڅ هم نه شي کولی کلک او جدي وایم: زما شماره دې
له کومه کړه؟
سلیم- د رضوان د ملګري څخه مې واخیسته
یغما- څه وایې زر ووایه کار لرم.
سلیم- نه غواړې چې بیرته راشې؟ قسم کوم هر څه جوړه وم. یو چانس را کړه

په لوړ غږ وایم: ولې نه پوهیږې؟ زه نوره یغما نه یم په خدای چې نه یم هر څه بدلون
کړی حتا احساس مې د ژوند څخه مې خوښه یم پریږده چې ژوند مې وکړم
سلیم- ولې د مور تیروتني مې زه وګالم؟دومره بې انصافه یې؟

یغما- وګوره سلیمه تاته انجونی کمې نه دي زما شا پریږده.
موبایل بند کوم او څو دقیقې سترګې پټې نیسم نه پوهیږم په خیالی نړۍ کې څه وخت ډوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې او خوب وړې وم...! د سهار د لمانځه په اذان ويښيږم لمونځ کوم او د بڼ په لور ځم، تر اوه بجو د ګلانو د بوټو په سمبالولو بوختيږم هوا روښانه کيږي د ځان سره وايم: شکر خلاصه شوه ..

د ودانۍ په لور ځم خو هيڅوک وينس نه وو يوازې فرښته خاله هلته ناسته وه.
يغما- سلام خاله جانې!
فرشته خاله چې د قرانکريم په تلاوت لګيا وه سر را پورته کوي په مسکانده ډول وايي:
عليکم سلام ويښه شوې بچی؟
يغما- هو خاله جانې رضوان او زيد چرته دي؟
فرشته خاله- ويده دي ورشه را ويښ يې کړه.
يغما- په سترګو

د زينو خواته په پورته کيدو ځان سره وايم: اوس کوم يو را ويښ کړم؟ د زيد د کوټه د زينو تر خوا وه او د رضوان خخه خو ګامه لرې.نو اول به چنارګل بابا را ويښ کړم ښه ده، په زينو پورته ځم چې د اسما غږ اورم په خپل ځای ودريږم.

اسما- وګوره مريم ځان مه بايله په ځان وژنه هيڅ هم نه سميږي(لږ چپ پاتې شول او بيا پيل کوی: زيد خو زموږ نه ته ښه پيژني د زور خبرې نه مني.

د مريم غږ مې نه اوريدو ځکه لود سپيکرې نه وې! اسما له لږ چوپتيا وروسته بيا وويل:
مريم جانې ولې نه پوهيږې؟ مينه په زور نه ده لالا مې څه ګناه لري؟؟ ته دې په دغه کارونو هغې ته ډېر آزار ورکوې ايا همدا مينه ده؟؟؟

بيا هم لږ چوپتيا غوره کوي او په سترې ډول وايي: افففف مريم ته يواځې خپلې خبرې کوې تاته ولې د نورو خبرې اړينې نه دي؟يواځې يوه خبره دې کلکه نيولې ده، چې زه مينه ورسره لرم..! لکچې دا بسنه کوي ...؟؟په دغه مينځ کې د زيد نظر څه کيږي. هاان؟؟؟

بيا چوپتيا غوره کوي، اسما ژوره ساه باسي او په نرم انداز وايي: مريم صدقه دې شم خورمې ژاړه مه هيڅ کمښت نه لرې! لوړې زده کړې دې کړې دې ښايسته يې د هر څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه اړینه داده چې ښه کورنۍ لري، ځانته او نورو ته آزار مه ورکوه کیدای شي قسمت مو همدا وي هیله کوم!

د اسما غږ نور نه آورم په سوچ کې غرقیږم هر څوک ستونزه لري خو ډول ډول.
د مریم ستونزه اودرد یې هیڅ دی که همداسې نه ده؟ًاو یا هم کیدای شي مینه مې نه وي تجربه کړې او یا هم دهغه درد زما د درد او غم څخه لوړ وي؟ په هرحال د خلکو کورنۍ موضوع ګانی ما پوری اړه نلري.

زید هم حق لري زور نه دی مجبور نه دی چې په څور دغه پیوستون ته غاړی کیږدی.
ورو ورو د زید د خونې خواته ځم ور خلاصوم،لومړۍ خپل سر دننه کوم او هرخوا ګورم ،نه ښه ده امن شته دی څوک نشته! زید ویده دی او په لاس کې یې یو څه د انځور په ډول دي؟! ولې یې خونه د لوګي څخه ډکه ده سترګې مې سګریټو په نیمه سوو ټوټو ولګیدې ای په رنګ دې خاورې واوړه کم عقله ولې سګریټ وهې؟ افسوس دې په ځوانی..

پوزه مې نیسم او د خونې کړکۍ خوشې کوم د زید د تخت خواته ورځم لکه د د درې کلن یا څلورکلنو ماشومانو په څیر ویده و، ورو ورو وایم: زید پاسیږه لماسپنین شوی دی.

غږ یې ونه کړو شیطان راته وسوسه وکړه په سوچ کې شوم.مړۍ مې تازه کوم او په زوره غږ کوم: زیییییییده پاااااسیییږه.
زما په چغو بیچاره یو ټوپ کوي او ماته ګوري.
د هغه پدی شانتی پاسیدو زه په خندا وایم: ودې خوړه لکه انسان داسې خو نه را ویښیږې...

انځور ته مې پام کیږي او په تیزي د انځور په لوري ځم په خندا وایم: وریندار ده چنارګله؟ مخکی له دې چې انځور وګورم د زخمي زمري په څیر راباندي حمله کوي او له متې نه مې نیسی په عصبی غږ وایې: چا درته وویل چې زما کوټې ته راشه؟ ما درته نه وه ویلې چې وریندار وریندار مه وایه بیعقله؟

د لاس زور یې زیاتوی مخ مې له درد نه غونج کیږي او په کرا غږ وایم: لاس دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوشکوه وحشي خوشي مي کړه
زید- په کوم حق زما شخصی شیانو کي ګوتي وهي؟(په سترګو یی هغه انځور ته اشاره کوی او په غوسه یی رانه اخلی)
په لوړ غږ وایم: وخوړل شو؟ وړي ګدایګره بنه کوم بیا یی هم وایم وریندار........وریندار صحی شو..؟!

لاس می په هغه حد کلک نیسی چی فکر کوم هډوکي یي مات شول
غاښونه یو پر بل چیچي او په غوسه یي وويل: يو ځل بیا ووایه؟

وډاریدم او په کرا غږ کلمه په کلمه مي وويل: و ر ی ن د ا ر... " هههه وویریدل بیا هم وایې دا د ضددد یغما"

په سرو سترګو راګوری خپل ازاد لاس د خپیري په نیت پورته کوي چي زه می سترګي پټوم، خپیري ته په تمه کیږم چي په نه باور لاس مي خوشي کوي
او پر ځای یی ما لکه سپک څیز له کوټې نه بهر اچوي، تر څو چی په خود راتللم له کوټې نه می بیرون تشریف درلوده او ور یی په کلکه بنده کړه،د ور د ویشتلو سره سم د کوم څیز د ماتیدلو غږ راځي چي د زید له غږ سره یوځای وه ورخطا مي ور خلاصه کړله سترګي مي په زید لګیږی چي په څمکي ناست دی او د لاس نه یی وینی بهیږي...!

په لوړ غږ وایی: بهر ووځه
په ډار ډار یي خواته ورځم او کرار وایم: د لاس نه دي ويني بهيږي؟!
د ملنډو په ډول خاندي او وایې: زړه دي وسوځیده ها یغما؟ (په لاس کی کینکل کوي او وینه یي له لاسونو بهیږي تقریبا یی خواته منډه کوم او هغه شیشه په لاس کی کینکل کوي او راته خاندي لاسونه ته یي لاس اچوم او وایم: روانی خوښي يي که لاس نه دی ويني بهیږي.

زید فقط کتل په سختی می ورته لاس خلاص کړو،لعنتی څومره یی ژور پري کړي وارخطا وم نه پو هیدم څه وکړم هر وخت مي چي وینه لیدله بی حاله کیدلم

د رضوان په چغه د ور په لوري مي وکتل: زیدددددد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید بی له کومی خبری خپل سر د تخت په اړخ کیښود، خداي دي وکړي چي فرشته ترور نه وي خبره شوي.رضوان زموږ په لوري منډه کړه او په وارخطايي يي وويل: څه شوي؟ يوسفه هله منډه کړه د اوليه مرستي صندوق راوړه

ښکته مي منډه کړه بی له دی چی فرشته ترور ته خبر ورکړم صندوق مي پيدا که او کرار پورته لاړم، که فرشته ترور خبره شوي واي هرومرو يي فشار پورته کيدو
ځان مي د زيد کوټي ته ورسوه او پانسمانونه مې رضوان خواته ونيول او ومی ويل:دا دي واخله.

رضوان صندوق واخيسته او د ويني په پاکولو بوخت شو،د زيد خواته کينم اوس يی هم تخت ته تکيه کړي او سترګي يي پټي دي رضوان په اندیښنی وويل: ليونيه! څومره دي ژور پري کړي بيا ولی وحشي شوي يي؟

زيد خپلی سترګی خلاصوي او ماته ګوري رنګ يي لکه ګچ سپين شوي وه جوړ لاس يي نيسم او په ژړغوني غږ وايم: ښه يي؟
لاس مي کلک نيسي او کرار خپل سر زما پر اوږو کيږدي

رضوان- زيد پورته شه چی ډاکټر ته لاړ شو ډير ژور پري شوي وينه يي نه ودريږي کيدای شي کوک وخوري..؟!
د رضوان خبره تاييد کوم او زيد ته په کټلو وايم: ربښتيا وايي پورته شه چی لاړ شو وګوره څومره وينه تري بهيدلي..؟!

هيڅ څه يي ونه ويل چې زه رضوان خواته مخ اړوم او وايم: ورشه ظريفي ترور ته ووايه چي راشي کوټه پاکه کړي زه زيد ښکته بيايم.

رضوان سر د سمده په نيت ښوروی او د ور په لور ځی، چې زه ورته غږ کوم او وايم:
ګوره فرشته ترور خبره نشي د شا ور څخه يی درولم.

رضوان بيا سر وښوره ويې او ولاړی، زيد ته په کټلو وايم: هله پورته شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی پاتی کیږي ځان سره وایم ضعف یی نه وي کړي؟ اوږه یی ښوروم او ناری ورته وهم: زید ښه یي؟ خبری وکړه.
سر يي زما پر اوږې سم کړ او لاس يي راته کلک ونیوه،پوه شوم چي ضعف يي ندي کړي خو که همداسي کینو حتما ضعف کوي کرار وایم: بیا یی نه وایم سمده اوس نو پورته شه چی لاړ شو.

خپل سر پورته کوی او په ځیر ځیر راته ګوری چې زه په تلوار وایم: په قران که نور ورته ووایم اوس پاسیږه(مطلب د نه ویل همغه ورسندار لفظ..)

زید خپل سپین وچې شونډی وخوځه ول او کرار يې وویل: وعده کوی چې نور نه وایې؟
په تاور سر خوځه وم او وایم: وعده ده.

پاسیږم او زید د لاس څخه نیسم په سل زور او زحمت باندی پاسیږی، لاس يي په دسمال کلک تړم، او کرار د زینو خواته زم د شا له دروازی وځو ترڅو فرشته خاله زید په داسي حال ونګوری، د رضوان د موټر خواته روانیږو شکر فرشته خاله خبره نشوه.

رضوان موټر کي ناست وو د شا دروازه خلاصه وم او زید بیا خپله کینم چې رضوان مخ راګرځه ویې او وایې: زید ورورمي قربان دی شم ښه يې؟ د کمزورتیا احیاسا خو نه کوی؟
زید- ښه یم رضوان حرکت وکړه.

رضوان موبایل راخلې او یو چاته زنګ وهې او وایې: ستانکزی ته ووایه رضوان د زید سره راځې لاس يې ډیر پری شوی ..... هو څو دقو کې در رسیږو.

خپل پام د رضوان څخه اخلم او زید ته ګورم، لاس مې ورنه کلک نیولې خو تراوسه وینه بند کیږی نه، هغه خپل سر د موټکر په سیټ تکیه کړی او سترګې پټې دی. کرار ورته وایم: زید دلته کیږده سر دی (او خپل اوږی ته اشاره کوم څو دقې بی خبری راګوری بیا سر ښکته کوی او زما پر اوږه يې کیږدی، تر شفخانې یو هم خبری نه کو، فکرونو کې ډوبه کیږم، ولې تر دی حده په غوسه شو؟ بیچاره زید د ګچ پشان سپین شوی شونډی يې وچ کلکې شویچ لږ وینه خو يې له لاسه ورنکړه، شفخانې ته رسیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو کوټې خواته ځو زموږ د داخلیدو سره سم ډاکټر پاسیدو او د رضوان خواته راغلو زه زید د کټ خواته ورم، زید مې په کټ وځمله وو چې ډاکټر وویل: سلام خیرت خو دی؟

رضوان غټ نفس اخلي او وايي: خپله خو یې ګوری د لاس څخه یې ډیره وینه تللی ده.

زه په خلاصه خوله دوی دواړو ته مې غوږ نیولی؟؟؟ (هغه ځکه چې دا ناول فارسی دی او ملګرو ډاکټر او رضوان پښتو خبری کوی خو موږ ټول پښتو ژباړلی کنه فکر وکړی فارسی ژبه کی ناساپه پښتو..!؟) ډاکټر د رضوان په خبرو سر وخوځه وو او د زید د لاس په لیدو شو، او بیا په افسوس یې وویل: هلکه ډیر دی ژور وهلې!

ډاکټر یو سیروم د زید په لاس کې وهې او شروع کوی د هغه د لاس په پانسمان کولو باندی، باید داسې ووایم د هغه د لاس په ګنډلو باندی، ټل د داسی ضحنو په لیدو مې حال خراب کیدو مخ ګرځه وم او د رضوان خواته ځم وایم: ځومره ښایسته دی پښتو خبری کول له کوم ځای دی پښتو زده کړی؟

رضوان د زید څخه نظر اخلي او ماته په خندا وايي: د پلار لخوا پښتانه یو...!؟ زما پلار دوه قوم څخه دی مطلب زما د پلار مور تاجیکه او پلار یې پښتون وو.

په حیرت باندی ورګورم نو ولې زه تراوسه نه وم پوه شوی؟ زما د حیرت به لید رضوان خاندی او وايي: زما د نیکه د وفات وروسته زموږ کورنې کې په پښتو باندی خبری کول کرار کرار ورک شو، زما پلار زما انا یعنی خپل مور ډیره ورباندی ګرانه وه نوو ځکه خپل د مور لهجه کوی البته پښتو زموږ ټول کورنی زده ده، خو کور کی ټول فارسی خبری کو.

زید خواته اشاره کوم او وایم: هغه هم پښتو زده؟
رضوان کرار خاندی او وايي: زموږ ټولو مینځ کې زید ښایسته پښتو لهجه کوی سم د اصل پښتانو رقم.

د رضوان د خبرو وروسته ځان سره وایم: ښه نو ښه دا د ښایست سر چینه چې د دوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورني کيده دا اصل کې د دوی د نيکه څخه ورته پاتې! خپله رحيم کاکا پدی عمر باندی تراوسه د ښايست نښې نښانې په څهره کې معلوميږی، نو مطلب ويلی شو دا د پښتون د قوم ذاتی ښايست دی اوس چې بل قوم هم يوځای شوی دوه متفاوت نسلونه خرابات يې کړی" هههه بخشه کوی خو د ربښتيا هم خرابات دی"

د رضوان غږ زه د فکرونو څخه وويستم: ته پيښتو خبری کولی شی؟
يغما- ای داسی کم او زيات خبری کولې شم.
د ډاکټر په غږ زموږ خبری خلاصيږی: زيد خانه اوس سنګه يې؟

زيد په خندا او سر ښوره ولو، څواب ورکوی، د زيد لاس څلور کوکه خوړلی دی، يو ساعت شفخانه کې وو ترڅو د زيد د لاس سيروم خلاص شې رضوان لاړو او جوس يې ورته راوړو خو هغه ونخوړو، بيخی خبری نکول لکه چې ګونګې شوې وو؟ رضوان د زيد اوږه ونيول او تر موټره يې ويوړو بيا موږ شاته څوکې مې کيناستو

او رضوان موټر وانې کول په کراره غږ رضوان ته وايم: رضوان فرشتې خاله ته څه ووايو؟
رضوان- نه پوهيږم ولای مجبور ستا کوټې ته يط يو څو کنه ادی داسی وګوری فشار يې آسمان ته پورته کيږی، داسی د جنازی په شان.
يغما- اممم شه خبره کوی.

جوس د زيد خولې ته نږدی کوم او وايم: واخله لږ وڅکه.
بيا هم هيس يې ونه ويل چنارګل ليونی ژبه خو دی نده پری کړی چې خبری نکوی؟ بيا جوس خولې ته يې نږدی کوم او وايم: ستونې دی وچ شوی لږ وڅکه.

د لږ کتو وروسته سر ښکته کوی او ټول جوس نوش جان کوی، رضوان د موټر د هينداری څخه زيد ته کتل او ويې ويل: زيد ولې خبری نکوی؟ څه شوی؟ يا چا درته څه ويلې؟ وروړمې؟
زيد په وچ غږ وويل: نه ستړی يم.

زيد دباندی په کتو و چې پر اوږه يې وهم او وايم: زيد؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر یې زما خوا راوګرځه وو او ویې ویل: ها؟
یغما- یو شئ په پښتو ژبه ووایه.
په بی حوصله انداز وایې: حوصله نلرم.
یغما- رضوان ته ورته ووایه.

رضوان خاندی او په شیطنت باندی وایې: زید جانه یو ترنم خو وکړه.
زید لږ چپ پاتې کیږي.چې زه په عاجزی سره وایم: هیله کوم..

زیدٰ څو دقیقې زما سترګوته کتل او په چټکی سره یې سر وا ړولو او بهر ته ګوري..!
لږ چپ کیږي او خپل مری تازه کوي او وایي:

ربه داسې لیونې شوم
په یو خیال باندې میېن شوم
زه ډوبیږم سمندر کې
په یو لعل باندې میېن شوم!!

خوله مې خلاصه پاتې وه احمق څه یو ښایسته غږ لري! د ځان سره وایم خدایه! ډیر بې انصافه یې یوه بنده ته دې هر څه ورکوې او نور له هر څه محروم کوې!

د رضوان غږ مې واورید چې ویې ویل: څنګه وه یوسفه زمزمه؟ ؟
یغما- ډیر ښایسته وه ..!
زید ته مې پام ور اوړي چې ګورم په خیالونو کې ډوب دی اوسترې هم دی.
تر وادنی پورې زموږ یو بل سره خبرې نه کیږي.د زید غږ مې همداسې په غوږونو کې مې پاتې و او ګډیدو.! نه پوهیږم څه وخت کورته ورسیدو رضوان موټر یو څه لرې ودرولو او ویې ویل:

رضوان- یوسفه ته زید درسره بوځه زه مور خواته ځم او بیا د خوراکې موادو سره درځم تاسو هم د باغ له لوري لاړ شی!
زید ته مې مخ کړ ومې ویل: تللی شی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر خوروي او حرکت کوی زه زید پسې وم نه پوهیږم سنګه وغورځېده هیڅ پوهه نشوم
ورمنډه مي کړه او ومې ویل: خاورې د په رنګ شه زید خو انسان غوندي ووایه چي نشم
تلی ولی د ځوارلس کلنو انجونو غوندي ناز کوی غټ سړی یی نور بوډا کیږي او نازونه
د نه خلاصیږی! لاس یی ګورم ښه وه ژوبل شوي نه وه.
ژوبل شوي خو به نه یی؟

دا چنارګل راته ولی داسی ګوری؟ کرار وایې: نه.

په زحمت یی پورته کوم ښه و کوټه باغ ته نژدی وه دروازه خلاصوم او خوني ته دننه
کیږم ښه وه خونه مي منظمه وه تخت د زید لپاره خالي کوم او د تخت په سر پری وځی او
د ښي لاس سنګل په سترګو ایږدی چې زه وایم: سر خو دی ګرځي نه؟
سر ښکته او پورته کوي چې بیا وایم: ویده نشی درته سوپ پخوم هغه وخوره او بیا ویده
شه.

د پخلنځي په لور روانیږم ښه وو یخچال کي بعضی شیان ول. وروسته له شل دقیقو سوپ
تیاریږي پتنوس اخلم او خوني ته دننه کیږم او وایم: ویده یی؟
زید- نه
یغما- ښه ده.
د تخت په سر کینم او پتنوس د زید مخ ته کیدم او وایم: وخوره
په ځای کی کیني او پتنوس په لور ګوری چې بیا وایم: خوږلی یی شی؟

زما په خبره زید خپل سر د نه په معنا ښوره وی، تازه مي فکر کیږي چي ښي لاس یی
ژوبل کړی پتنوس د میز په سر کیدم او لوښي لاس کي اخلم د زید په لوري ځم او تر
څنګ یی کینم او وایم: حال دی سنګه ده؟؟
په ارامي سره وایي: ښه یم.

د سوپ قاشقه یی خولی ته وړاندی کوم: هه واخله.
د ماشومانو په څیر یی خوله خلاصوله او سوپ یی خوړه
خندا مي راغله او وایم: زید بیخي د ماشومانو په څیر یی هسی دی قد اوږد شوی ولاا..
زید ورځي پورته کوي او وایې: سنګه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هسی ډوډی د وخوره.
زید د سوپ د خوړولو وروسته ویده کیږی.

***

د باغ په لور ځم څو ورځي شوي وي چي صحي او پوره اصلاح مي نه وه کړی کار مي تقریباً دری ساعته ونیول،زړه کي مي تیریږي چي زید به ویخ شوي نه وی؟
کار پریږدم او د کوټې په لور ځم کرار دننه کیږم چي ویخ نشی،د خونی دروازه کراره خلاصوم ګورم چي لا ویده دی،لستوڼي یی بډ وهلی وو،کیڼ لاس یی د سر لاندي او ښي لاس یی په خپو ایښي وو،د کیڼ لاس څنګل ته یی متوجه کیږم شکاری شوي وو لکه دپیشو د پنجو شکاری.

ور د زید خواته ځم او کرار خپل لاس د هغه په څنګل کښه وم چي د زید تندی تروش کیږی، زما فکر هغه ته ندی او د هغه خوږ لاس ته ګورم، ضرور کله چي غورځیدلی داسي شوی رواني تل ځان ته زیان رسوی د زید کټ ته نږدی په څوکي کینم. او د ملت عشق کتاب په ویلو بوختیږم د وخت د تیریدو په فکر کی نه وم
د دروازی غږ د دی سبب شو چي نظر د کتاب څخه واخلم، رضوان کرار وویل:

رضوان- یوسفه یی؟؟
د دهلیز په لور ځم او وایم: هو یمه راشه
رضوان دننه راځی او ورسره خوراکي مواد او ځیګر یی راوړي ول کرار یې وویل: زید سنګه ده؟
یغما- بد ندی ویده شوي.
په فکر کی ډوب شو او کرار یې وویل: ډیر وخت شوي وو چي داسي نه لیونتوب یې نه کو.

په حیرنتیا سره وایم: یعني مخکی هم داسي شوی وه؟
رضوان- زید په نورماله توګه ښه ندی کله چي غوسه کیږي نو داسی کیږی کنترول له لاسه ورکوی خو ډیر وخت شوي وه چي داسي غوسه شوي نه وه، اخر ځل یی پنځه کاله مخکی وو هغه هم د مریم د جرګی له امله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریباً یو ساعت مو د زید اړوند خبري وکړي رضوان زید ته اندیښمن وه...
رضوان- یوسفه زه باید لاړ شم پلار می زنګ وهلی وو باید شرکت ته ځان ورسوم!
ته خو زید ته متوجه یی نو؟!
سر مي ښکته پورته کوم او په اطمینان سره وایم زړه: زړه دی بیغمه وروور جانه!
رضوان مننه کوي او ځی..

د کوټې په لور ځم چیرته چي اوس زید ځان ته ځای خوښ کړی، ګورم چي ویخ شوي او که نه! دروازه ورو خلاصوم اه سومره دروند خوب ته تللی کم او زیات دری نیم ساعته شول! نه چي څه پری شوي وی! ورو یی څنګ ته ورځم او ورته غږ کوم:
زید...!

ویخ نشو او بیا ځلي غږ کوم: زید پاځیږه باید یو څه وخوری!

ددی خوب سنګه دروند ده بیا غږ کوم:زید (په لاس یی خوروم سترګی یی خلاصوي او زه وایم: ویخ شوی؟
سترګی ځبیخی او پورته کیږی
یغما- لاس خو به دي درد نکوی؟
زید- نه ښه دی.
یغما- ډوډی خوری؟
زید- وږي نه یم.

د پخلنځي په لور ځم ځیګر مي ورته پوخ کړ یو ګیلاس د منی اوبه چي مخکي مي ورته خکلی وی په پتنوس کي مي کیښودل او د خوني په لور مي روانیږم، زید اوس هم د تخت په سر ناست وو او بهر یی کتل زما شتون ته یی فکر شو او ویې ویل: وادي نه وریدل ومي ویل وږي شوي نه یم.

ما پتنوس د هغه څنګ ته په میز کیښوده، او ومې ویل: رضوان ویل، چي باېد وخورئ، چي رنګ دی بېرته خپل ځاي ته راشي.هغه بېچاره،درته په اندېښمن دی!
په رشخند وايي:فقط رضوان زما په اړه اندیښمن دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- که خاله هم تاسو په دی حالت کې ووینې،هغه به هم اندیښمنه شي!
زید- او ته څنګه؟ یواځی رضوان او خپلې خاله په خاطر زما خدمت کوئ هوم؟

زه د هغه ځنګ ته کېناستم، دسترخوان خپلو پښو باندې هوار کړم، ډوډۍ او کړایي ورته مخکی کېدم او وایم: زید ته ښه یې؟ ته ولې د ماشومانو په څېر خبرې کوئ، معلومداره ده چې په اندیښنه کې یم!

ګوله راخلم او د هغه د خولې خواته یې وړم او وایم:واخله وخوره شپی ته باید کور ته لاړ شې چې خاله به حتماً اندیښمنه وي! ستا پدی جنازی شکل رنګ بیچاره خاله باندی د زړه حمله راځې که و دی ګوری.

د څو ثانیو وروسته زما نیولې ګوله خوله کې کوی، او زه پرلپسی څو ګولې ورکوم او زید زما په لیدلو کې غرق دی! نه پوهیږم ولې دا لیونی داسی راګوری؟! بیخی سترګی پټه وی لا نه.داسی نه چې زما دی وژلو پلان جوړوی..!؟

ځان سره وایم: وای وژل هغه هم د زید د لاسه څومره به دردونکې وي! خدایه، ما سره مرسته وکړئ، خدایه، زه یو نیمګړی خوبونه لرم! په دی سوچ مې خندل، لېونی دومره ظالم نه دی، وګوره بې وزله، خپله د جسد په څېر شوی! خواږه یې پای ته رسیږي،د منو جوس ورته ورکړم،چې هغه یې په یو ساه وڅکل!

د ژبی لاندی یو شئ وایې خو زه یې نه آورم! دسترخوان په پتنوس کې کیدم،او د پخلنځي په لور ځم، ځان سره وایم: پخدای دا هلک پاک لیونی شوئ،افسوس په دی ځوانیخپل ځانته چای کیدم، چټل (مردار)(ناولی)لوښي منځم،او پخلنځي راپاک کوم، اوبه جوش شوي او د هیل داره چای چمتو کوم،له پیالي سره زید پسی لاړه شم په صوفه کې ورته مخامخ کېنم، تر څو چای دم شي.

زید- ولې هلته ناسته یې دلته راشه زه هم چای څکم.
یغما- چای ستا لپاره ښه نه دی،چې ټوله انرژي به درته وسوځوي!
زه خپله پیاله ډک کړم او یو څه وڅښم،
زید- فقط زما قصه کې یې راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته يې څه پريده چې مړ شې رواني چنار ګل، په دی حال کې، زه په شيطانت وايم،

يغما- زيد خان شرط لرم!
زيد په حيرانتيا ماته ګوري او وايي: وو ايه!
خپل ستونی صاف کوم او په مظلومانه ورته وايم: ته ما ته زمزمه کوئ؟
هغه هم په حيرانی راګوري او وايي:نه په بدل کې راته بيا څه رسيږي!
چای ته اشاره کوم او وايم: هيل داره چای چې په خپلو جادويی لاسونو،همممم
څومره خوندور دی، چې مه کوه پوښتنه!
:□#شهاب
زيد ورو وخندل او ويې ويل: سمه ده، لومړی ته راشه دلته کينه!
خپل څنګ ته اشاره کوئ زه د بريا په موسکا سره پاڅيږم،
ترموز او پياله ويسم او مېز په سر يی کيدم او وايم:صبر چې پياله درته راوړم.
لا قدم مې هم نه وو ايښی، چې زما لاس کش کړ ،او په څنګ کې وغورځيدم...

يغما- اې د چرګ سره، بيا څه وشو؟ځم چې پياله درته راوړم، ترموز په سر خو نه څکل کيږي او يا که ته يې څکی؟؟

زيد زما پياله اخلی او يو غړپ کوی او وايي: ضرور نه دی همدا يو دانه هم بسنه کوي،بې له هغه هم په لاس کې نشم نيولي.

پياله زما طرف ته نيسی.چې په حرانتيا ورته ګورم او وايم: سومره ته بی سترګو بی حيا يی زه د چا په خوله وهل شوی پيالې څخه چای نه څکم.

زما پدی خبره زيد بيا د غوسی څخه سور کيږی، او زه وويردم چې هسی نه داځل د پيالې لځايه زما مغزی رامات نکړی، زيد کرار وويل: يعنی زما په خوله وهلو ستا پياله مرداره شوه؟

تلوار کوم ددی څخه مخکې چې ليونی شې پياله يی د لاس څخه اخلم او څکم يې او وايم:
نه ولې مردار شې توکې مې کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په کار او خبرو زید یواځې وخندل خو څه یې ونه ویل چې ما ورته وویل: ښه اوس زمزمه وکړه البته پښتو سندره!
زید منتظر راګوری چې زه وایم: داسي مه راګوره تا خپله وویل زمزمه کوی.
زید خپل سر خوځه ویې او یو ژوره ساه اخلې او وایې:

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما وه
د زړه قراره راشه مهربانه زما

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

جانانه راشه په خندا شه
جانانه راشه په خندا شه

توله وفاشه چي پوره می شي سوالونه وه جانانه زما
وه زړه قرار راشه مهربانه زما

جانانه ستا په جدایی کي
لکه مجنون سربه زنګون ژړا کومه وه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

داسي په غږ کې ډوبه شوي وم هیڅ پوه نشوم څه وخت سندره خلاصه شوه، ولی دومره غږ کی درد وه؟ داسي سندره ویلی چې انسان فکر ورته وکړي غږ یی د حنجره څخه نه بلکي د زړه څخه راوځې، زید په زیر زیر ماته کتل خپل ځانته راغلم او چک چکې می ورته ووهل او ومې ویل: واه واه خدای ته وګوره دا غږ دی پټولو دي هوم !

خپل سرلاندی اچوي هیڅ نه وایي، نیو هېرم دي ورځو کي په کوم دلیل باندی دومره پریشانه خاموش دي!؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرار ورته وایم: زید کوم مشکل لري ماتي ووایه لکه یو دوست، اصلا ته ولې هغه خبری سره دومره ماته غوسه شوي؟وګوره په غوسه کیدو هیڅ شی نه جوړ کیږي
کولی شوردواړه لکه دوه عاقله او پوه نفرانو پشان یو بل سره خبري وکړو یا رضوان ته ووایه دا رقم حرکات دي بی دلیله نه دي!

مخکي لدی چي زید جواب راکړي زما د تلفن غږ پورته شوو...؟

ای خاوري دي په سر شه، بی وخته مزاحم ، لږ پاتی وه د زید نه خبري اوباسم !
شمیره می ولیدله وډاره شوم خو اول ځل په شان نه..! شمیري ته می کتل دوه لارو کي پاتي شوم جواب ورکم یا نه ؟

زید جدی وویل: څوک دی ؟
زړه نا زړه می ورته وویل: سلیم
زما په خبره په لوړ غږ یي وویل: بلندګو وهه(لاوډسپیکر)

څو دقي حیران پریشان ودریدمه او بیا مي لوډسپیکر ووهه جواب مي ورکړو.
سلیم- یغما جانی اوري ګراني؟ بنه یی؟ هغه بل واری زما خبري خلاصی شوي نه وي، ولی دی بند که مبایل؟
تیزه می ورته وویل: څه وایي؟ څه غواړی؟

سلیم- دومره رانه بیزاره یی؟
یغما- وخت نلرم بند کوم.
تیز وایي: راځه منطقي فکر وکړو خیرده زما خبروته سم غوږ ونیسه.
یغما- اورم.
سلیم- تر آخر عمره پوری همداسی غواړي ژوند وکړي؟ دیته فکر دی کری که یو ورځ دربادي هغوی پوی شي څه به وایي درته؟ فکر کوي تابه قبوله کړي؟ یا به لکه یو بې ارزښته شي پشان د باندي به دی واچوی؟ ؟

د سلیم خبري لکه تیرو پشان زما په زړه او روح لړیدی،خو هغه نه خاموشه کیدو او ویل یې: آیا فکر دی کړی هغه فلم هلک(مطلب زید) نیو هیږی ته جلی یی ؟؟باور وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ځانونه ناګاره اچولی ته څه کوم فکر ورته کوي ډیر تیز ، هوښیار دي......
لږ چوپتیا نه روسته ادامه ورکوي:مانه غفلت وشو سمده قبوله می ده ! خو بیا هم پوهیږي آخره عمري پوري درته انتظار کوم! مینه می یوه ورځ دوه ورځي نده ! لس کاله کیږي په تمه دي یم یغما لس کاله پوهیږي ته نیوهیدی زما میئنه دی درک کولی نشوه کوچني وی بی پروا وي سمده زما او ستا د عمر ډیر توپیر دی خو باور وکه بغیر له تا زه نشم کولی ژوند....

هره شپه به یوازي ستا دی لیدلو په آرامان کورته درتلم یوازي په دي آرامان ستا غږ واورم د لري نه پام مي درته وه ترڅو مور می درد درنکړی خو بیا هم غافله شوم بیا می هم خپله سزا تر یو حده ولیده،غرور می مات شوو کله می هغه شان ولیدی (یعنی هلک)فکر کوي ماته اسانه وه؟

سلیم خاموشه کیږی او څومره پدی ورځو کي ما د خاموشي د کلمې څخه بد راغلی!؟ د لږ چوپتیا وروسته سلیم بیا وایې: که ته یی ومني او زما سره راشي لري ځای ته ځوو ،یوازې ته او زه ، ته کولی شي تحصیلاتو ته دي ادامه هم ورکړي...

زید موبایل رانه واخیستو او په غوسه یی ورته وویل: سلیم یی؟ هر څوک چې یی! تا بد کړي چې غافل شوي وي. اوس هم ناوخته ده یغما دلته خوشحاله ده نور ونه وګورم ورته مزاحمت وکړی پوی شوی؟!(پوی شوی خبره په غوسه ناکه او لوړ غږ وایېګ چې د سلیم غږ هم پورته کیږی: تا پوری هیس اړه نلري ځان څخه د شلمبو مچ مه جوړه وه، یغما ځانته کورني لري، کوم خیالونه په سر لري وباسه دا فکر مه کوه چې پیسه دار یې او د خلکو په قول باندي جذابه او ښکلی یی کولی شی یغما دي خپله کړي؟(سلیم خاندی او وایې:

سلیم- ګوره؟ یغما لکه نورو انجونو پیسی پرسته، او بت پرسته نده حتا درته ګوري هم نه زړه دی بیغمه کړه د فلم هلکه..(سلیم خاندی او بیا وایې: ماتیړي لکه ښیښه ماتیړي هغه وخت بیا نه جوړیږي؟ اوس هم وخت شته زړه یغما ته مه ورکوه لکه نوم پشان یغما کې ډوب کیږي...

د سلیم په خبرو خوله مي د حیرت څخه خلاصه پاتی شوه،دا لیونی احمق څه وایي؟ ؟ دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبري زيد پوري څه آره لري؟ په آرامه کيناستلم مي بنه ونه بلل او موبايل مې د زيد د لاس څخه واخيست او ومې ويل: روسته خبري کوو.

په زړه کې وايم خاوري دي په رنګ شه سليم خير خو دی راونرسيدو يواځې شر او جنجالونه دی رارسيږی، داسی وايي لکه چې زيد هم دده منحوس پشان دی،داسي خبري ورته کوي احمق! موبايل بند کوم زيد خواته ګورم رنګ يې سور شوی، خپل زخمي لاس ته زور ورکوی، داسي کلک زور ورکوي چې سپين لاسونه يې په سور رنګ بدليږي، او همداسی ادامه ورکوله حتما د زخم کوکونه يې شکيدل..؟!

خپل په يو لاس د زيد لاس نيسم او کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: زيد هغه سليم...(د زيد په نارو او چغو خوله مې بنده شوله په غوسه وايې: نوم يې مه اخله !!

د هغه په داسې چغو حيرانه پاتی شوم،رضوان هم نشته اوس څنګه وکړم!؟ کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: سمده نه يې اخلم آرامه اوسه.
په دواړو لاسونو د هغه لاس نيسم کوښښ کوم ګوتي ورته خلاصی کړم چيرته خلاصيږي هغه ګوتي داسي کلکي نيولی دی، کرار ورته وايم: ګوره هغه بد کړي ته يی جدی مه نيسه هغه فکر کوي هر څوک ليونی هغه په شان دي سمده آرامه اوسه !

بيا هم خپل لاس ته زور ورکوي لکه کوڼ چې وي او زما خبري نه آوری، دا ځلی که وينه ورڅخه لاړشې ژوندي نه پاتی کيږي زما زورونه بی ګټي وه اخير ورته په غوسه وايم: پخدای زيده دا ځل لاس دی وينه وکړی، کور پريږدم او ځم! ماشوم خوو نه يی غټ سړی يی ولی ضد کوي!

نيوهيږم ولی داخبره می ژبه ته راغله فکر می وکړو شايد لږ ورته ارزښت ولرم !
زما په خبرو د هغه د لاس زور کم شوو آرامه يی لاس خلاص کړ، بانسمان کي وينه ليدل کيده بايد ورته بدله کړم، به غوسه ورته وايم: کله چې مريض يی ، رواني يی ولی داکتر ته نه ځی..؟

په الماری کي می پانسمان درلود، الماری څخه پانسمان راخلم او رواني خواته راوانيږم،په غوسه باندی لاس ځان خواته راکش کوم او وايم: لاس دی راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید حیران راته ګوري، نه پوهېږم ولې زه دومره غوسه شوې وم؟ زخم مې ورنه د سر نه پانسمان کړو خپل د لاس څنګله یې هم زخمې کړی وه، په غوسه ورته وایم: ګوره دا هم زخمې شوی تا سره تل باید یو څوک وي تر څو ستا څخه ساتنه وکړي.؟

هیڅ نه وایي یوازې لکه ګونګېانو راګوري،مرحم (بت نوت د ملحم نامه وه) د بیک څخه راخلم د زید چپ لاس په احتیاط باندی نیسم او هغه ځایونه چې زخمې شوي ورته غوړه وم

زید- له ماغوسه یی ؟
جواب نه ورکوم چې هغه بیا وایې: یغما ؟
خپل د په اوریدو تندی مې تروش کیږی او وایم: یوسف یم.
زید- هغه ته(مطلب سلیم ته) یغما یی ماته یوسف یی هان ؟

د زید پدی خبره ځان سره وایم: توبه خدایه دی د ربښتیا لیونی شوی سلیم ربښتیا وایی باید د دي ځایه لاړه شم؟! کرار ورته وایم: لاړشه نور خپل کوټې ته هوا تیاره شوي.

زما په خبره زید په ریشخند خاندی او وایي:ځم.... ځم ....
دا خبره کوی او زما د موبایل خواته ځي زما موبایل خپل جیب کی اچوی؟ په حیرت ورته ګورم زما تلفن سره څه کار لري؟ ورپسی غږ کوم او وایم: اووی زما مبایل چیرته وړي؟

په همغه مسخره لهجه وایي: څنګه بیا دی زړه دی هغه بدقواره بدرنګ سره خبري وکړي؟

د زید پدی خبره په حیرت ورګوم! دا اوس څه وایی؟ بد قواره بدرنګ؟ سلیم ته توهین کوي؟ اصلا سلیم مهم نده ولی یو انسان ته باید توهین وکړي! خپله ښایسته دی داسي خو نه کیږی چې ټول دی ښایسته وي؟ دی شایسته دی ځانته دی حق نلری نورو ته سپکاوی وکړی، په څه شي مغروره دی ؟ خپل په قواری یا پیسو باندی؟
سلیم خبري مې مغزو کی پورته ښکته کیږی، زید حق نلري یو چاته سپکاوی وکړي په لوړ غږ ورته وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- بد قواره؟ په کوم ځای دی نازیږي زيده ؟ لوړ قد باندي؟یا تورو سترګو؟
یا قلمي پوزه ؟یا سپین والي باندي؟یا ثروت باندي؟ په کومو یو يې داسې مغرور یی؟ که دا ښایست ستا قيمت ويې نو په یوه روپی لا نه ارزي..

زید په تروش تندي او تړلی وریځو راته ګوري، ځوک یی په قیصه کیدی زه هیڅ ورته نه د ده څخه ځان ورک شوي او زما په سر بورته شو بووو...

زید- بده درباندي ولږیده؟ یا شاید...
د زید خبره و رپری کوم او وایم: زما موبایل راکړه ستا ندی رضوان راکړي.
زید خاندی او وايې: زه په یوه روپی نه ارزم ؟هغه ارزي؟ نو خبره شه ډیر خلک شته چې زما عبادت کوی د ډير مینې څخه...

د زید پدی خبره په پسخند ورته وایم: پوهیږی ولی؟ ځکه کره (معیار) د عبادت یی ستا خیره(ښایست) ده یا هم ستا شتمنی چی دواړه یی د وخت په تیریدو له منځه ځير خو اصل مینه او عبادت باید ددی ځای څخه ويې(خپل زړه ته اشاره کوم.)

زما د خبرو خلاصیدو وروسته زید موبایل زما خوا ته راچوی اوخپله ځی،بیا کوم لیونتوب ونکړي؟ خپل جواب خپله ورکوم ماته يې څه؟ که د عصابو تکلیف لري علی اباد ته دی لاړشی وی....

کوټه منظمه کوم او ویده کیږم،یوه هفته کیږي زید می لیدلی ندی رضوان سره هم سمي خبري نکوم،سلیم خبرو ته می فکر کوه رښتیا وایی آخره پوري نکیږیګ دا راز پټ وساتم. ژوره ساه می واخیسته داسي فکرونه له ذهن نه باسم،رضوان سره باید خبري وکړم نکیږی یو دم لارشم !

کالی می بدل کوم ویښتانو باندي لاس وهم ویښتیان مې اوس لږ رسیدلی د ستمال سر څخه راتاو کوم او د ماڼی خواته ځم، نن شپه ترور مریم هم راغلی ده ځکه رحیم کاکا د تاشکند څخه بیرته راغلی وه،خدای وکړي زید د بیچاره مریم سره سمي خبري وکړي! زړه نا زړه دهلیز ته ځم او وایم: سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

تول په خندا جواب راکوي ځم د رحيم کاکا ته لاس ورکوم جوړ پخير ورسره کوم او وايم:
پخير راغلی کاکا جانه ...
رحيم کاکا- ژوندي اوسي يوسف جانه ښنګه يی ؟
يغما- مننه کوم کاکا جانه ستاسو د برکت ښه يم تاسو ښنګه ياست ؟

رحيم کاکا- ژوندی اوسي زويه.

د مريم مور دي فرشته ترور ښنګ کې ناسته وه هغې ته هم وايم: سلام ترور جانی
زما په غږ هغې په مسکا راوکتل او ويې ويل: عليکم سلام ښه يم زويه ته ښنګه يی
يغما- مننه ښه يم!

خبري می وسره بندي کړي مريم خواته ورغلم د آسما سره په کيسه کولو لګيا وه زما په
ليدو اسما وويل:سلام يوسف لالا
يغما- عليکم السلام
مريم- سلام وروره ښه يی؟
يغما- عليکم خورې مننه ښه يم ته ښنګه يی؟
مريم- مننه

هغوی يواځې پريږدم او د يو کوچ په سر کېنم، دا مريم ځومره ښکلی شوی ورځ په
ورځ ښکلی کيږی په رښتيا چې ښکلی او با حيا نجلی ده افسوس يی!!(ګران وجدان مې
بحث ته داخل کيږی!يغما چاته بی انصاف وايی؟؛ لکه چې خپله ډيره با انصافه يی!!نو
سليم څه؟! هغه هم 10 کاله ستا انتظار وکړ نو د هغی فرق له مريم سره په څه شو!؟ خپل
وجدان ته وايم:ډير فرق لری مريم مېنه ده او زيد هم پو هيږي او بل ځکه چې زما له
جنس نه ده زړه می ورته سوځيږی...

مګر زه د سليم په مينه باور نلرم او د مريم په ځېړ په پيسو هم نه يم مېنه !اووو ځان ته
دې په دی خبرو دوکه مه ورکوه دواړه په يوه کښتی کې يی نشی کولی هر وقت چې
وغواړی زيد قضاوت کړی که داسی وی اول دې ځان محاکمه کړه وروسته هغه !!ولی
می دی خبری ته فکر نه وه شوې چې مينه په زوره نه کېږي زه لا خپل د وجدان او فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره په جنجال وم چې د رضوان غږ پر خود کړم:!)

رضوان- سلام یوسف خانه.
یغما- علیکم السلام
رضوان: چیرته ورک وی؟
یغما- همدی خوا کې یو.

رضوان راځی او زما څنګ ته کیني چې ورته وایم: زید څنګه ده؟
رضوان- ښه ندی بهانې کوی خدای دې وکړی چی نن شپه بیا ګلان ونه کړي.
ډوډې تیاریږی خو زید تر اوسه کور ته ندی راغلی،په ارامی ډوډی خوړل کیږی میز
ټول کیږی او د چای تیاری نیول کیږی،رحیم کاکا شیرنې او ځینې ډالی له تاشکند نه
راوړی وی د چای د څښلو وخت کی وو چې زید راغی او ټولو ته یی سلام ورکړه
رحیم کاکا ته غیږه ورکړه او یو سه یې وویل چې خبریما وا نه وریدل..

ترور د زید په لیدلو خوشحاله کیږی او ښکل کوی یی،د زید او رضوان بختوري ده ټول
خلک ترور لری او زه هم ترور لرم دا ترور چیری او زما ترور چیری...! بیا هم د
ترور د نوم په راوړلو می د زړه داغ تازه شو زید د مریم خوا ته ولاړ او سلام یی وکړ

چې زه رضوان ته وایم: رضوان د مریم پلار څه کار کوې؟
رضوان- معماری شرکت لری.
چنارګل زموږ خواته راغی او زما او د رضوان تر منځ کېناست .رضوان په اعتراضی
ډول وویل: اووو سړیه نور ځای قحطوه چی راغلی دلته کښېناستې؟
زید- خوند یی په همدی دی کنه یوسف خانه؟

هیڅ می ونه ویل او واتن مې زیات کړو، ټول بوخت ول او زه هم د مریم په لیدلو بوخته
وم ولی دا نجلی دومره مینه ده؟ولی د زید په لیدلو هرڅه له یاده وباسی؟
خپل موقیعت له یاده وباسی خلک هیروی؟! یعنی مېنه داسی یو څه ده؟ په ریښتیا مریم
زید لکه بت عبادت کوی ؟

د زید په غږ د هغه خواته ګورم:د بت عبادت لیدل لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید پدی خبره ورته وایم: کاش چی ستا پر ځای یی خدای عبادت کوه هرومرو کرامت ته رسیدله..
زما په خبری زید خاندی او وایي: ولی دی دومره زړه ډک دی؟
یغما- تاته اړه نلری.
زید- د سړی پشان غږیږه حوصله نلرم.
بغیر له ځواب ورکولو پورته کیږم او رضوان ته وایم: یو څو دقیقی راشه کار لرم درسره.

رضوان پورته کیږی او زید راته بد بد ګوری د چمن په لور ځم او په چوکی کیږنم
او وایم: رضوان زه باید لاړه شم؟
په حیرانتیا وایی: چیرته؟
یغما- دنده مې پیدا کړیی
رضوان- تنخا (معاش) دی کم دی ډیروم یی درته! نور ووایه؟!

یغما- نه ستونزه دا نده هلته مې یو خپلوان دې.
رضوان- یوسف ټوکی کوی؟
یوسف- نه جدی یم یواځې می غوښتل ته خبر اوسی.
رضوان- چا درته څه ویلې؟
یغما- نه ولی راته څوک څه ووایی!
رضوان- تللی نشی.

رضوان دا خبره وکړل او مخکی له دی چی زه ځواب ورکړم د دهلیز ته لاړو، زه ورپسی ورځم د زید ترڅنګ کینی زید یی غوږ کی کوم څه وایی او رضوان یی لنډ ځواب ورکوی، د رضوان ترڅنګ کینم او کرا وایم: ماشوم کیږه مه ولی په غوسه یی؟

رضوان ځواب نه راکوی وروسته له لږ کیناستلو پورته کیږم او خپل د کوټې په لور ځم،دوا می خورم حالت می دی ورځو کی ښه ندی! شپه ښه تیریږی د سهار لمونځ کوم او د بڼ (باغ) په لور ځم، په مسکا ورته ګورم! ښه ساتنه می تری کړی وه هغه ګلان مې چې کرلی ول شنه شوی ول او ځینو یی یواځی سر (نوی راختلی) کړې وه وروسته د بڼ د لیدلو د مانې په لور ځم صبا ناری خوړل شوی وه رضوان د دفتر په لوری روان وه او زید له زینو راښکته شو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرمه ای رنګ کالي يې اغوستې وه، دا بلا وهلی حتما غواړی د لمر په څېر ځان ښودنه وکړی!

د مولانا شعر می ذهن ته راغی:

تا که سرو از شرم قدت قد خود پنهان کند!
تا زبان اندر کشد سوسن که تو سوسن تری!

خپل په دی شعر مې خندا راغله خدای دې ما ونه وهې بیخی می د مینانو په څیر ورته صفت وکړه، سترګی می د زید نه رانغاړم او د رضوان په لوری ځم کرا ورته وایم:
رضوان په کار می بیم.
رضوان- پرون شپه می وویل همغه یوه خبره ده.
یغما- ما درک کړه.

رضوان هیس ونه ویل او بیا یی هم د غوا په څېر سر ښکته واچوه او لاړه په تمه وم چې شپې بیرته راشی، یوه اونۍ تیره شوه خو رضوان آن اجازه نه راکوی چی ورسره خبری وکړم نن اتمه ورځ ده باید ورسره خبری وکړم ما پوری اړه نلری چی منی یی یا نه! د دهلیز په لور لاړم خو رضوان نه معلومېده د حویلی په لور لاړم رضوان په موټر کې ناست وه ورمنډه می کړه او د موټر ښیښه می په ګوته ووهله ماته یی پام کیږي او ښیښه ښکته کوی...

یغما- رضوان چیری ځی؟
رضوان- یو ځای کې کار لرم
یغما- ما هم بوځه موټر کې خبری کوو.
رضوان- پورته شه.
مخکی سیټ کې کینم او موټر حرکت کوی او رضوان وایې: ووایه اورم.
یغم- ولی غوسه یی تورکیه!
رضوان- ومی ویل خبره دی وکړه.
یغما- صبا ځم
رضوان : په سلامتیا تنخا(معاش) دی له ظریفی ترور نه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې خلاصه پاتې شوه په دا رضوان څه شوی؟ خبره مې خوله کې پاتې شوه
موټر ودریده او رضوان ښکته شو او رضوان ماته وویل: کینه بیرته راځم.
وروسته له څو دقیقو نه رضوان په ورخطا یې راځی او په سرعت حرکت کوی
چې زه په ورختای وایم: څه شوی رضوانه ولی وارخطا یی؟
رضوان- زید...!
په تشویش وایم- زید څه کړی؟

رضوان په غوسی وایی: شل ځلې مې دی لیونی ته وویل چې له دې میرمنې سره په
نرمی چلیږه خو زما خبره هیڅکله نه منې.
مخکی ښیښه ته ګورم چې رضوان وایې: موږ خاري لعنتی....

رضوان دا خبره کوی او سرعت زیاتوی یو موټر زموږ مخې ته ودریږي نږدی وه چې
ټکر مو کړی وای چې رضوان بریک ونیوه پنځه قوی سړیان ښکته کیږی او زموږ
خواته راځی،رضوان ښکته کیږی او مخ ماته را اړوی او وایې: ښکته نشي یوسفه د موټر
ور وتړه (بند یی کړه) هر څه وشول ښکته نشي پوه شوی؟؟؟

د موټر کیلي یی زما خواته راواچوله د بید د ونې پشان د ډیر ویری څخه لړزیدم...
رضوان د پنځو سړیانو په وړاندې؟اصلا انصاف ندی رضوان د هغوی سره خبری کولی
چی یو یي ټیلفون راواخیست او رضوان ته یي ورکړ تقریبا 20 دقیقی تیری شوي وي
چې یو موټر راغي ودریده یوه ښځه تري ښکته شوله چي سر تر پښو پوري یي تور کالې
اغوستی ول، مخ یې له دې ځایه نه ښکاریده......

د هغه پنځه سړیانو څخه یو یی رضوان ونیوه او موټر ته یی ننویست، په سرعت ښکته
شوم او منډه مې ورواخیستله او په چغو مې وویل: رضوانه!!!!!!!
واړو شیږ نفرو ماته راوکتل ښځې زما په لیدو په نری غږ وویل: رضوان جانه فکر مې
نکوه چې څوک مل ولری!
رضوان په هغه حال کې چې خپل غږ یې د غوسې څخه کنټرول کوه ویې ویل: مرسل له
هغی سره کار مه لره پریږده چی لاړ شی میلمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځی څیره چې نوم یی مرسل وه په توجه ګورم،یوه ښځه تقریبا څو دیرش کلنه په ښکلی څېره خو دا چیری او مریم چیرې! مرسل په خندا وایې: اول دا چې مرسل نه میرمن رستمی؟! او دوېم دا چې ستاسو مېلمه زما مېلمه ده ښه میلمه پالنه ترې کوم.

خپل یو کس ته وایی: مسعود ددی ښاغلی موټر یو سم ځای ته یوسه(د موټر کیلی زما د لاس څخه اخلی او موټر روښانه کوی، ما او رضوان خپل موټر ته پورته کوی او یو نامعلوم ځای په لور مو بیایی...

رضوان په غوسی وایی: ومی نه ویل مه ښکته کیږه بیعقله..!
یغما- خو ته یی بوتللی..
رضوان- وړلم چې وړلم تا باید زما خبری ته غوږ نیولی وی .

نور یی هیڅ ونه ویل وروسته له نیم ساعت نه موټر ودریدو او موږ دواړه ښکته کوی او یو کور ته مو بوځی مرسل په نری غږ وایی: ښه راغلاست زما د غریبی کور ته.

هیڅ څوک خبری نکوی چې مرسل بیا وایې: کینی نابلدې مه کوی.
زه او رضوان په یوه توشکه کینو رضوان مرسل ته په کتلو وایی: ګوری زه پوهیږم چې زید څه ویلی خپله ښه پوهیږي حق لری چې قرارداد له منځه یوسي، خو ته داسې نشی کولای موږ سره داسی وکړی.

د رضوان په خبرو د مرسل د خندا غږ پورته کیږی او وایې: دومره اسانه ده؟ (دا ځل په غوسی کلمه په کلمه وایی: زما ستونزه قرارداد ندی...! زه . زید . غواړم پوهیږی که نه؟ هیڅوک نشی کولای زما غوښتنی ته نه وایی هیڅوک!
رضوان ـ لکه چې زور ده؟ خپل شخصی مثلې کورنی کوی مه عجب خلک یی!
مرسل ـ درې ورځې کیږی ورته زنګ وهم خو ځواب نه راکوی ته ووایه څه وکړم؟ آن نغواړی راسره خبرې وکړې زه د نورو نجونو په څیر یی پینو ته نشم لویدلې!
رضوان په بی حوصلګی وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- آیا پوهیږی ستاسو تر منځ څو کاله عمر کې واټن دی؟ 5 کاله له زید نه مشره یې ولی منطقي فکر نکوی؟
د رضوان په خبره مرسل خپل زړه ته اشاره کوی او وایی: دا په منطق نه پوهیږي څه کمي لرم؟
رضوان- خپله دي زید ښه پیژنی له اول نه پوهیدم د څه لپاره دې دا قرارداد ومنه مګر غلطی دې وکړه. خپله دې هم ښه پوهېدی زید ښه انتخاب ندې، پوهېدی هېڅ انجلی ته نه ګورې ولی توقع لرې ته استثنا ووسی؟

مرسل غلې وه وروسته له لږ خاموشی نه یی وویل: که پلار مې پوه شی زید مړ کوی وی!
د هغې په دی خبره ناساپه زه وایم: ته خو نغواړی چې ستا پلار زید مړ کړی کنه؟
مرسل ماته راګوری او په خندا وایی: یو یې انجلی ته نه ګورې(زید یاده وی) او بل(مطلب رضوان) یی انجلې هلک کړې او لځان سره یی ګرځوي عجب!!!

د مرسل په خبره مې لړزه وجود ته راغله یعنی مرسل پوهه شوی چې زه انجلی یم؟ نه دا امکان نلری ...!!

رضوان په لوړ غږ وایی: تا پوری اړه نلری چی سوک څه کوی هر څوک پوه شه قبر یی تول کړې دا عشق مشق مووو...؟!
مرسل خاندی او وایې: یعنی ته په دې انجلی مین یی رضوان خان..؟!
رضوان- هو ستونزه لری؟ ډیره له تا ښه ده!
دا ځل مرسل په غوسی وایی: د خولې په خبره دی پوه شه که اوس د زید ورور نه وای یو جوړ غاښ به دی په خوله کې نه درلوده!!!!!!

مرسل خپل د خبرو په دوام زما په لور په کتلو وویل: نوم دی څه دی؟
پوهېدلم ددی لپاره چی رضوان ددی ښځی مخکی کم رانشي او صفایي ورنکړی داسی وایی کنه هغه له کوم ځایه پوه شي؟ هر ډول چی وی نباید رضوان دروغجن ثابت کړم رښتیا وایم هر څه چی کیږی نور بادا باد!!
یغما- یغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبره مرسل په ملنډې مسکا وایی: یغما جانی ستا کورنی پوهیږی چی ته له دې سره ګرځې؟
د همغی په څېر په ملنډو خاندم او وایم: ستا خپله کورنی پوهیږی چی موږ دی ددې 5 نفرو په مرسته دلته راوستلی یو او یو هلک خواستګارې کوی هوم؟

زما په جواب د رضوان په خوله نرمه مسکا راغله چې مرسل په غوسې وویل: ډیره دې ژبه اوږده ده مګر فرق نکوی زه یی درته پریکوم!!!
او مخ رضوان ته په اړولو وایی: رضوان جانه دا نجلی نن شپه زموږ میلمنه ده
هغه دوو نفرو ته چې زما خواته ولاړ ول اشاره کوی چې رضوان په غوسی وایی: په دویم ځل وایم خپلې شخصي شخړو کې دی موږ مه رامنځ ته کوه!

رضوان دا خبره کوی او لځایه پورته کیږي ما له لستونې نیسی او ځان خواته یی کش کاږي، د ور په لور ځو چې دوه نفره زموږ مخی ته ودریږي او مرسل وایې: چیری لخیږه؟
رضوان سخت ځواب ورکوی: خپل د ژوند په لور!
مرسل په ملنډو خاندی او ماته اشاره کوی او وایې:ژوند دې زما مېلمه ده ته تللی شې (
مرسل راځی او ما له لاس څخه نیسی چې زه به ورخطای رضوان ته وایم: رضوان یو څه ووایه..!

رضوانه له ډیری غوسی لاسونه موټي کړی ول،له لستونې می نیسی او خپل شاته می پټوي دا ځل دوه نفره د نفرانو یی زموږ په خوا راځی او نږدی کیږی....

احساس مې وکړ چې نړی پای ته ورسیده.
په وېره سره وایم:رضوان ورته ووایه چې رانشي ماته نږدی..

رضوان غلی پاتې شو، ورو مې وویل داسې چې یوازې رضوان یې واورئ:
رض...ضو...ان م.... زه زه د ربنتیا...انجلی یم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومره ستونزمنه وه زما لپاره دا اعتراف! احساس مې وکړ چې ټوله نړۍ زما په زړه او روح باندی کېښودل شو! هغه ټول فکرونه مې خراب شو! اصلاً،زما په اړه څه فکر کوي!؟رضوان بې حرکته پاتې شو په حيرت سره چې غږ يې پټ نه و، هغه هم زما په خير وويل: څ....ه څه؟ټوکې کوې يوسف!

ما خپل سر دوه طرفه وخوځاوه، معنا دا چې نه! هغه دوه کسان په دوه قدمه کې موږ ته راورسېدل، چې رضوان په وارخطا وويل: سمه ده زه به زيد ته زنګ ووهم.
مرسل بالښت ته تکيه وکړه او ويې ويل: افرين زنګ ووهه.
رضوان خپل ټېلېفون راواخست او زيد ته يې زنګ وواهه:هلو چيرته يې زيد؟ ....(د دغه ځای ادرس ورکوی او وايې: ژر راځه، ناوخته نه کړی.
:□#شهاب
ټول کېناسته يو نفر چای راوړی مرسل په خندا سره وايي: يغما جانی،په زړه يې مه نيسه چې سمه ميلمه پالنه مې ونشو کولای،که رضوان ضد نه وايې کړی او اول يې زنګ وهلی وی نو داسی به نه کېده، بيا بل ځل ان شاءالله،په سمه توګه ميلمه پالنه کوم.

د مرسل په خبرو په زړه کې ورته وايم:مړه شې د ميلمستا سره دی،بې حيا ښځې!
او بد بد ورته ګورم،ځواب ورته نه ورکوم! چوپتيا حاکمه شوه! يوازې د چای څښلو غږ اورېدل کېده،رضوان په ژور فکر کې تللي وو او څه يې نه ويل!
د دروازې غږ راغی،فکر کوم چې زيد راغلو..!؟څو شېبې وروسته زيد په دروازه کې رابښکاره شو،زموږ په ليدو حېران شو.

مرسل پورته شو او د زيد خوا ته لاړ او به خوشحالي وويل:پخير راغلی، زيد خان، موږ ميلمانه لرو (او زموږ خوا ته اشاره وکړه! له لږ چوپتيا وروسته د زيد غږ پورته شو او په حيرت يې وويل:دلته څه خبره ده؟
رضوان په قهر وايي:اغلې مرسل څخه پوښتنه وکړه!

د رضوان په خبره زيد دغوسی څخه غاښونه چيچې او د مرسل په لور ګوري! او پوښتنه کوی: رضوان څه وايي مرسل؟

مرسل په خندا د يو توشک خواته اشاره کوی او وايې: کېنه چې خبری وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید زړه نا زړه د رضوان ځنګ ته کيني. او وايي: اورم.

مرسل ماته اشاره کوی او وايي: نه پوهېدم چې رضوان خان کوژدن لري!
زید سترګي تر اخر حده خلاصی شوي. چې رضوان په قهر باندی وايي: تا پوری اړه نه لري،او ضرور هم نده چې ته پوهه شې، اصلی موضوع ووايه.
مرسل- زید ته پوهیږې چې مينه.........

مرسل خپله خبره یای ته نه وه رسولي، چې زید په غوسه وویل: نه، زه نه پوهیږم، په دې بې ارزښتې موضوع په خاطر دی موږ تر دی ځای را کش کړو؟ نه غواړم چې بیا دا موضوع را مخکی کړئ(او بیا د رضوان خواته مخ را اړوی او وايي: پاسیږه.

مرسل د زید په غوسه ویریدلي ده او هیس نه وايي یواځې د زید خواته ګوری، نه پوهیږم ولې فکر کوم د مرسل سترګو کې اوښکې دی؟ کله چې وايي: خو زه ستا سره مينه لرم ته نشې کولې ما رد کړی.

زید په مسخره توګه د مرسل خبره تکرار کوی او وايي: ته نشې کولې ما رد کړی؟. ولې نششم کولې؟ ايا ما تاته کوم امید درکړی وو؟ نه نو مې درکړی. ايا ته کوم خاص پورته والې لری بغیر خپل د پلار د پیسو څخه؟ نه نې لری. نو بل ځل ونګورم د داسې یو بی ارښت موضوع لپاره زما کورنې ته مزاحمت وکړی پوه شوی؟

مرسل په لوړ غږ وايي: زید خان دا خبره په دومره آسانې نه خلاصیږی.
زید- ته دا راته ووايه چې کله شروع شوی وه؟(مرسل خاموش پاتې کیږی او یواځې زید ته دوه سترګې نیسې چې زید وايي: پاسیږی چې په کافې اندازه مو وخت بیځایه لاړو.

د زید په خبره دری سره د دروازی په خوا روان شو او مرسل مو هملته هک حیرانه پریخوده، زید زموږ څخه په تلوار خپل د موټر خواته ځې، چې د دومره وقت وروسته رضوان خپل چوپتیا ماته ویې او کرار وايي: رښتیا وه؟
کرار وایم: هو.
رضوان- زید خبر دی؟
یغما- امممم هو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د هو په جواب رضوان په ۱۸۰ درجې سرعت باندی زما خواته مخ راګرځه ویې
ا په غوسه وايې: بې شکه ستاسو مېنځ کې یو زه بیعقل تشریف مې درلود.
په تلوار وایم: توضیح درکوم پخدای زید هم تازه خبر شوی د اول څخه خبر نه وو(
رضوان هیس ونه ویل او د موټر خواته لاړو زه یواځې د موټر شاته سیټ کې کیناستلم
زید د رضوان خواته ګوری او وایې:

زید- مرسل څه ویل؟
رضوان په بې حوصله توګه زید ته موضوع وویل تر کوره هیس خبره زموږ مینځ کې
ونشول کور ته د رسیدلو څخه مخکې ما رضوان خواته مخ کړو او ومې ویل: بخښنه
غواړم مجبوره وم کنه ستاسو د زوره ولو قصد مې نه درلود.

رضوان په داسې حال کې چې دباندی کتل په نیولې غږ یې وویل: ولې مو زه خبر نکړم؟
کرار وایم: نه مې غوښتو چې سوک خبر شې زید هم توکلې خبر شو، ځکه مې تاته د تلو
خبره وکړه.

زما خبره بوره شوی نه وه چې زید داسې ناساپه بریک کړو، چې زه د مخ د چوکې سره
لږیږم چې زید په حیرت باندی خپل مخ زما خواته راګرځه ویې او وایې: چیرته ځې؟
یغما- د سلیم سره ځم.

زما په خبری زید بیا لیونې شو او ویې ویل: د چا سره؟؟؟
د هغه په داسې لهجه پوه شوم چې باید خاموشې اختیار کړم کنه بیا لیونې کیدو، رضوان په
خفه لهجه وویل: اوس دا سلیم یې لا سوک دی؟

د رضوان پدی خبری مې ورباندی زړه وسوځیدی، بیچاره حق لری چې خفه اوسیږی د
هیس شئ څخه خبر نه وو، ژوره ساه اخلم او وایم: غټه کیسه لری دلته ویل کیږی نه هر
کله چې کورته ورسیدو درته وایم.

زید په بیحده تیز سرعت باندی روان کیږی، دباندی ګورم او نه پو هیږم کله ورسیدو
کورته، دری سره د موټر څخه بښکته شو او زه د چمن خواته روانیږم او هغوی ته وایم: دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاي د ماڼې څخه بهتره دی نغواړم بل سوک راباندی خبر شئ.

دری سره په چمن کې کینو اول څو دقې ټول خاموشه و تر دی چې رضوان وویل:
آورم.(غټ ساه اخلم او د الف څخه تر یا ټوله کیسه ورته کوم رضوان په حیرت باندی راګوری او وایې: نوم دی یغما ده؟
یغما- هو.
رضوان- غواړی لاړه شې؟
یغما- هو خپل د عمه د زوې سره ځم.(دروغ مې وویل سلیم بیخی خبر ندی، خو مجبوره وم دروغ ووایم زید چې تراوسه کرار ناست وو په لوړ غږ یې وویل: بد کوی چې ځې مګه ستا زړه دی لیونې جنی.

اه دا زنځیری لیونی نور نو بیخی خپل د حد څخه اوړی د هغه پشان په لوړ غږ مې وویل:
په تا باندی هیس اړه نلری ورځه خپل ژوند ته ورسیږه، نور خلک هم ژوند کولو ته پریږده البته که بیا کوم ګل ته اوبه ورنکړی.

د دی خبرو وروسته تازه پوه شوم چا ته مې کړی؟ وی بیا ما د زمری د لکی سره لوبې وکړل خاوری دی په سر شه یغما.. زید زما خواته حمله کوی خو شکر رضوان زما څنګ ته ناست وو هغه زید کلک نیسې او ورته وایې: زید څه کار کوی آرام اوسه!

زید په داسې غږ چې کوښښ کوی کنترول یې کړی وایې:ګوره رضوانه څه وایې ماته وایې تا پورې اړه نلرې؟ښه غوږ ونیسه یوسف (په غوسه خاندی او وایې:نه اوبخښی یغما ترڅو ما اجازه در کړې نه وې پښې دې باندی کیښودای نشئ ! پخدای قسم که وغواړې ماسره لوبې وکړې ژوندې دی درته دوزخ کوم.

زید دا خبره کوی او په پښی باندی چوکی وهې او ،لرې اچوې ، ماڼی لور ته ځی، ما او رضوان دواړو حیرانه حیرانه زید لور ته لیدل

یغما- رضوان دا بیا ولی وحشې شو؟ زما تلل څه اړه په چنار ګل بابا لری!
رضوان - نپوهیږم پخدای څو میاشتې کیږې ډیر تو پیرې یې کړې.
یغما- اوس ښه شوو همدا یو روانې مو کم درلودو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان خاندي په ټوکي باندی کيني او وايي: ته اوس رښتيا ځی؟

يغما- هو فعلا کومه ستونزه نشته سليم وايي تا خپلی ترور کړه کندز کی هلته دی ورم
رضوان- دلته آرامه او خوشحاله نه يی ؟
يغما- نه ډيره خوشحاله او آرامه يم، خو بيا هم ټول خبري شي هغه وخت بيا ښه نکيږی
رضوان- زه می پلار او مور سره خبري کوم هغوی نه زړه ټول ونيسه.
يغما- همدومره مهرباني مو بس ده تورکيه ..

زما په خبری رضوان خاندی او وايي: دا کنځلی دی او خبري کول دي د انجونو په شان وه چټی پوی نشوم لنډی..
زه هم خاندم او وايم: بيخی هلکانو په شان شوي يم انجوني نه يو شانتي شرميږم هيڅ مه وايه!

زما په خبری رضوان په لوړ غږ خاندی او وايي: د همدي لپاره دي ويل وروړمی يا خورمی حيا دي وکړه (کوټي ته اشاره کوی کله چي غوښتل لکه هلکان ملګرو په شان ما سره شوخي او ټوکي وکړي ښکلکول غيري نيول.په سر باندي می خبره ومنله چي رضوان بيا وويل: په هر ډول چي وي هره خبره چي ده د دی ځايه تللی نشي فعلا قيد کي يي!

يغما- رضوان انسان شه زيد کم دی تا هم شروع وکړه.
بد بد می ورته وکتل چي رضوان وويل: بی انصافه کيږه مه ، عادت می کړی تاسره کولی نشی موږ همداسی خدای ته پريږدی او لاړشی.
يغما- ځلور طرفه دي ډک دی(مطلب کورني خپلوان لري)
زما مطلب اخلي جدی کيږي او وايي: هر څوک خپل ځای لري(بيا په شيطنت باندی وايي: او هو هغه انجوني زما شاه نيسي.

د رضوان د خبری په مطلب پوه شوم په کراره مي ورته وويل: سمده پوه شوم ښايسته يي ورور.

دا خبره کوم او د کوټي خوا ته ځم چي رضوان غږ کوي: په هر حال يغما زه د زيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخالف یا حریف کیدای نشم بنه به وي تللو فکر دی د هغه مرغه پشان سر څخه اوباسي .
د همغه ځای څخه ورته غږ کوم او وایم: بیابه ګورو....
رضوان- په یاد ولره زید رواني تکلیف هم لري حتا یو میاشت بستري هم وه.

نور مې د رضوان خبرو ته توجه ونکړه دروازه می خلاصه کړه او ځان می په کټ ختا کړو څومره ستړي ورځ وه، سهار یا بل سهار ضرور ځـــــــــــم ..سهار تر ناوخته ویده وم نېکبخته جمعي ورځ وه، حمام می وکړو سپین کالي په ځان کړل د ستمال می په سر وتړه مانۍ لور ته راوان شوم، بنه ده ټول وبیښ دي حتما چای به هم خوړل شوي وي،ځکه هر څوک په خپلو کارونو بوخت دی

ټولو ته سلام کوم هرچا واوریدی جواب یې راکړو مریم او موری هم تللی ندی !
رضوان خپل لپتاپ کی کار کوه،مریم آسما خپل مینځو کي بوختي وي عمه خاله هم باندی بوختي وي رحیم کاکا هم نه وو، چیرته به تللی وی.؟! سترګو می زید باندی ولګیدی نوي ورزش څخه راغلي وه ورزشي پطلون او شین بلوز په ځان کړي وه ویښتان هم لږ لږ رسیدلی وه ولی پرون شپه پام می ویښتانی ته یی نشوو عجبه ده ولا !

سیده پخلنځي په لور ځم ترور نه یو ګیلاس چای راغواړم چای په تمه کینم ترڅو آماده شي باید د تللو لار وسنجوم نن ټول کورکي دي نکیږی همدی سوچ کی وم، چې د مریم د چیغو غږ پورته شوو، ورخطا دهلیز لور ته ځم ګورم رضوان او آسما خاندی او زه پوهیږم هرڅه بنه دی.

آسما په خندا وایې: خاوري دي په سر شه مریم، پلاستیکي موږک وه زموږ پوزه دي پریکړه.

ژوره ساه اخلم پخلنځي ته ځم چای همدلته څکم نیمه کارونو خوا ته می راوانیږم جمعه هم تیریږي شنبه ورځی سوچ کوم لار به شم مانۍ نه؟ نیوهیږم څه وخت خوب وړی وم سهار چای لپاره مانۍ لور ته ځم ټولو سره په خندا چلن کوم چای په ټوکو او شوخي باندی څکوو زید اوس هم راسره خبري نکوی نن می آخره ورځده دلته نو نغواړم څوک رانه خفه اوسیږی! ده آشتی کولو په مقصد پورته شوم او د زید خواته لور ورغلم، پام می دهغه غاړي زنځیر ته کیږي زما زنځیر ساتلی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- چنار ګل بابا؟.
سترګي را پورته کوي زير زير راته ګوري چې ورته وايم: خفه يی زما څخه؟
هيڅی ونه ويلی سری ښکته که دوسيو باندی مصروف شوو، چې بيا مې وويل: اوووهی تاته وايم انسان په شان راسره خبري وکړه نووووو..

زيد- څه ووايم ؟
څنګی ورسره کينم په خندا ورته وايم: ښه ښه خبری وکړه لکه ووايه آشتی يوو؟!
زيد- نه نه نه...
د دروغو په غوسه ورته وايم: ولی چرګ سره؟
زيد- ځکه چې ډير مې ځوروي.

حيرانه پاتی شوم دا څه وايي زه يی ځوروم؟ په خندا ورته وايم: تا وحشې زه بيچاره ځوره ولې شم؟؟
زما په خبره زيد خپل زړه ته اشاره کوي او وايې: وحشيان هم زړه لري يا نلري ؟
زما روح آرامه نه پريږدي يغما؟!

دا بيا ولی غمجن شوو ؟ په کراره ورته وايم: فلسفه مه وايه آشتی کوي يانه
زيد- نه
يغما- خاوري مګه ستا په زړه ده؟ په زوره آشتي کوم دی.
زما په خبره زی لږ شانتي خندا کوي چې زه خپله کوچنی ګوته ورته نيستم او وايم: آشتی؟

څو دقيقی زما ګوته ته په خندا ګوری او وايي: آشتی خو بل ځل دي نبخښم.
په خندا ورته وايم: هو سمده.
پورته کيږم د باندی خواته ځم چې د زيد غږ د تللو مخه مې نسئ او وايې: يغما

هيچکس کاش نباشد نگهش بر راهی.
چشم بر در بود و دلبر او در کند !

(c) ketabton.com: The Digital Library

حيرانه شوم دا دوبيتی زما پوري آره لري؟ زيد په همغه جذابه خندا ماته يی ليدل! چې ما ورته په خندا وويل: هلووووو نفر دي غلط کړی زه يغما يم !
زيد- يواځينې کوم شئ چې ټول حواس می ورته سم دی او پوهيږم همدا ده، چې ته يغما يې.

زيد دا خبره کوی او خپل دوسيه اخلی او ځي! په حيرت باندی د دباندی خواته حرکت کوم ولی فکر کوم زيد بدلون کړی يوازي ماته؟! څلورو خواته می ګورم رضوان می سترګو ته نه راځي اه هغه دی بيګ په لاس د زينونه څخه راکښته کيږي
غږ ورته کوم: او تور زغاله.

زما به هغه هغه راګوری او په خندا وايي:ږنده يی دومره زيادچ ښايست نشي ليدلی.
په خندا ورته وايم: هر چا چې تاته ښايسته ويلي ضرور زړه يې درباندي سوځيدلي.
رضوان- فلسفه مه وايه ناوخته کيږي ووايه څه دي ويلی !
يغما- هيڅ غوښتل می خداپامانی وکړم.

رضوان- خدای پامانی؟
يغما- هوکنه شرکت ته ځی.!؟

زما په خبری رضوان ژوره ساه اخلي او وايې: فکر می وکړو..(خبره نيمه پاتی کوی او وايی: خدای پامان.

زيد او رضوان لاړل اوس د آسما نوبت شوو جيب نه می ککو راباسم او دهغې خواته ورځم او ورته وايم: آسما راشه ککو واخله.
بيچاره حيرانه راته ګوري او وايې: لالا دا دی ماته راوړي(ککو ښايی)
په مسکا ورته وايم: هو زما خور جانی راشه واخله.

آسما د ماشومانو په شان خوشحاله کيږي او ککو رانه اخلي، کوم ليک می چې پرون شپه ليکي وه ځان سره تکرار وم"اوبخښی بی خبره درنه ځم خو مجبوره وم هيله منده يم چې ما درک ګړی ډير ښه وختونه مو يو د بل سره درلودل په هر ډول چې وو د هرڅه لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړی مننه کوم ښه والي مو نه هیروم."

لیک د رضوان د کټ په سر باندي کیدم خپلي کوټي په لور ځم، شپې مې بیګ جوړ کړي وه لاس کي راخلم د بڼ په لور د باندی دروازی ته رسیږم، ښه ده نګهبانانو او د دروازی چوکیدارن چاسره کار نلري!کوڅه په غټو غټو ګامونه باندی پریږدم تکسی نیسم موټر هدی خواته حرکت کوی....!؟

مسافر بری موټر خواته حرکت کوم کندز ناری وهې، وروسته د ډیرو پوښتنونو او معلومات څخه یو موټر ته بورته کیږم او په څوکي کینم، دا به کله ډک شي؟ ضرور شپه ته رسیږم، داسي نشئ دلته راشي رابشی؟ خپله خپل جواب ورکوم"نه کاکا بیکاره خلک خو ندی چې زما پسې شي خپله کار لري"40 دقیقی په تمه پاتیږم موټر ډک کیږي یواځي څو دانی خالي چوکی پاتی دی..

مبایل ته می زنګ راغی جیب نه راباسم د نوم په لیدولو حیرانه کیږم
زید زید زید... یعنی خبرشوی ؟ نه هغوی خوو 6 بجي کورته راځي اوس خو 2 بجي دي!
دا خبري ځان سره تکرار کوم ځان ته تسلي ورکوم ! او زړه نا زړه مبایل ته جواب
ورکوم: بلي

د زیا د غوسی غږ پورته کیږي: کوم دوزخ که یې؟
څه ورته ووایم اوس؟ په هر ډول ربښتیا وایم ورته، هغه پوري اړه هم نلري:موټر کې.
زما په جواب د زید غوسه ناکه غږ بیا پورته کیږي: یغما دعا کوه لاس می درته ونه رسیږی..لعنتی بی خبره ځی یوازي لیک موږ ته پریږدي هان؟موږ ستا د خندای یو؟ اوس چیرته یی ؟

یغم- درته می وویل موټر کي یم کندز لار کي..
د زید د غوسې څخه ډک د ساه اخستلو غږ راځي او بیا وایي: هر چیرته چې یی په خپله خوښه موټر نه ښکته شه څه می درته وویلی پوی شوی ؟
یغما- نه پوه نشوم..

زما په خبرو زید په غوسه خاړدی او وایي: پوی نشوی؟ سمده خپله دي وغوښتل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد دا خبره کوی او مبايل بند کوی، خدای وکړي دا څو دانی څوکي هم ډک شي موټر
بنيبنې ټک ټک زما پام ځان ته اړوی..

-کاکا جانه ژاولي اخلي(ساجق)
لس افغانی ورکوم او ژاولي اخلم،ځکه استرس او ويری کم والي لپاره ژاولي خوله ته
کوم! روسته له لږ ځنډ څخه موټر حرکت کوي، اه خدايه شکر دی نيوهېږم څه وخت
ويده شوی وم موټر ودريده د موټر په دريدو ما سترګي خلاصی کړی، څه شوي څه خبره
ده؟ ولی موټر ودريده؟

يو پوليس موتر ته پورته کيږي موټر تلاشي کوی او په ځير،ځير ټولو ته ګوری بيا په
جګ غږ وايي: په دی موټر کې يوسف څوک دی؟
يو سړی پاسيږی او وايې: مهرباني وکړئ زه يوسف يم.
پوليس مبايل ته ګوري او ورته وايي: نه تاسو هغه نه ياست، بل کوم يوسف دلته حضور
لري!

دا ځل زه پورته کيږم او کراره ورته وايم: زه يوسف يم.
زما په خبره پوليس يو نظر خپل مبايل ته ګوري بيا ماته ګوري او وايې: ښکته شه..!
کراره ورته وايم: ولې څه می کړی په کوم جرم باندی ما ښکته کوي؟ زه بايد کندز ته
لاړشم !

پوليس- يو ساعت لپاره زموږ ميلمه يی.
نامطمينه د موټر څخه راښکته شوم، يوځای پوليس سره ودريدم چې پوليس په مسخره
لهجه باندی وويل: د هغوی د کور څخه دی غلا کړي؟
دا څه وايي؟ په حيرت باندی وايم: د چا د کور څخه؟

پوليس- ښاغلی غضنفری.. رحيم غضنفری..؟!
يغما- نه تېروتنه مو کړي کولی شي تلاشي وکړي!
پوليس- صبر وکړه اوس خپله رارسيږي.
يغما-څوک رارسيږي !!
پوليس- وبه ګوري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم نوم چې ذهن ته می راغلی دی ټول بدن راته د ویری څخه لړزوی (زید) نیم ساعت ډیر استرس سره تیرشو روسته د 30 دقیقونه څخه یو موټر چې ډیر د زید موټر سره ورته والی درلوده راورسیدی،احساس می وکړو نور په ځکمه باندی ننوځم
داځلی می حتما مړه کوي..
ولی؟
څه هدف لري؟
ولی ما په زور باندی ځان سره ساتی؟

زید لوړ قد ښکاره شوو چې د موټر څخه راښکته شو، اووو هووو ، دا ولی دومره غوسه دي! بلا می ورپسی وي وایم ځنګه ښکلی شوی ده رواني لکه..ګنګټسرانو پشان که مریم یی وګوري نو ضرور خپل د بت لیوني کیږی..!

خپل دا بیځایه فکرونو ته وایم: مړه شي پدي شرایطو د مرګ او ژوند کې ته د هغه چنار ګل بابا صفت او تحسین کوي! زید نیږدي راغی لږ پاتی وه زړه می د سینی څخه دباندي راوځي..

پولیس-سلام غضنفر صایب !
خاور دي په سر شه چاپلوسه (پولیس ښایی)
زید- علیکم سلام ځنګه یی الیاس؟ پلار دي ښه ده !
اوسي خوند وکړو دوی د مخکې څخه یو بل پیژني دي ته وايي طالع! پولیس په با ادبانه لهجه وایې: شکرر ښه دی ستاسو په مهرباني.

د جوړ پخیر او ستړی مشي وروسته هغه الیاس نومې پولیس لاړو، او زید زما خواته راتاو شوو پداسې حال کې چې کوښښ یې کو خپل غږ د غوسې څخه کنترول کړي ویې ویل: راځه.

په کلکه ورته وایم: زه تاسره هیڅ ځایته نه ځم.
زید- ګورم ګورم ګورم(دا خبره کوی او زما لاس په کلکه باندی نیسې او د موټر خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې په کش کولو د ځان سره وړی چې به غوسه ورته وایم: خوشې مې کړه رواني زه ستاسره نه ځم، زور خوو ندی ؟

زید- هو زور دی ...

همدا یوه خبره زما سوال جواب وه ؟ بیا یې په تیزي د موټر مخکي سیټ ته واچولم خپله هم کیناسته او په ډیر سرعت باندی هغه ځای ځخه یې حرکت وکړو چې ما وویل:ودریږه وایم دا لعنتی موټر دی و دره وه...

او بیا په سوکانو باندی د زید اوږه وهم او په لوړ غږ ورته وایم: درته وایم موټر و دره وه، زه نغوارم تاسره لاړه شم ولی نپوهیږی!

زید زما دواړه لاسونه یې په خپل یو لاس کی ونیول او زما په څیر یې په لوړ غږ وویل: غلی اوسه ما مه اړ (مجبور) کوه چې لاس او پښې دی وتړم لیونی انجلی!
د موټر سرعت یې زیات که وډاره شوم چې ټکر ونکړو په دی اندازه یې سرعت زیات وو چې فکر مې کاوه په هوا کې روان یو..

یغما ـ زید لیونی شوی یی سرعت دې کم کړه زه داریږم!
د مخکی نه په لوړ اواز چغی کړی: هو لیونی شوی یم تا بی عقلی زه روانی کړم!
او د موټر د شترنګ په وهلو یی شروع وکړه پخدای دا روانی دی د خولی لاړی می په ډار تیرې کړی او کرار می وویل: ما څه کړي ته له اول نه همداسی روانی وی غواړم خپل د ترور کور ته لاړه شم نپوهیږم تاته څه اړه لری؟؟؟؟؟

زید غټه ساه واخیسته او ویې ویل: اړه لری ډیر هم اړه لری (او مخ په اسمان یی په لوړ غږ وویل: یا الله وینی دی 20کلنی نجلی څوک په لوبو کړی...زید چی ټول یی په ساز نڅیدل اوس باید ددی ماشومې په ساز وناځی؟! ډیر عجیب حالت دی راته لیکلی منننه لاس دې درد ونه وینی منندوی یم درنه.

زید آن له ما نه هم ډیر د خپه کسانو په څیر یی خبری کولی ګواکی یوه نړی غم یی پر شا دروند والی کاوه، د هر کلمې په راوتلو یی له خولی درد مې ورته احساس کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زيد څه درد لرى! څو مياشتې شوى حس کوم يى خو د زيد ددى خپګان لامل مې پيدا ونشو کړى،دومره د خپل ژوند په ستونزو کى غرقه يم چې د زيد موضوع باندې مې سر نه خلاصيږي! خو ضرور زما درد او د زيد درد له ځمکې تر اسمان يو د بل سره فرق لرى..

سرعت يى ډير زيات وه له لومړي هم دومره ښه ارتفاع يى له کرار تللو سره نه درلوده په لړزه او زارى کونکې غږ مى وويل: زيد هيله کوم سرعت دې کم کړه زه ډاريږم!

يو نظر يى راوکتل ګواکى زما د لاسونو لړزه ته يى پام شو سرعت يى کم کړو! غټه ساه اخلم، په يو ځاى لکه ځنګل غوندې کې يې موټر ودراوه يواځى يو يو کور هغه هم ډير لرى په سترګو کيدل په کراره وايم: دا کوم ځاى دى؟

زيد ښکته شو او زما په لور راغى ور يى خلاص که او لعنتى زما مټه(بازو) يې راته په کلکه ونيوله او له موټر نه يى ښکته کړم په لوړ قدمونو هغه کوچنى کور په لور روان شو غږ وربادى کوم: زيد خوشى مى کړه لاس دى را خوږ کړو.

خو چېرې اوريدونکى غوږونه! د کور ور يى خلاصه کړه او زه يى د کور دننه لکه د فوټبال توپ واچولم چې اخ مې پورته شو: اخ لاس مې!!!!

ور يى وتړو او په ګلدانى چې د ميز په سر وه حمله يى وکړه په ديوال يې وويشتله او چغى يى کړى: نه وو مى ويلى له ما سره لوبى مکوه؟. نه وو مى ويلى ژوند دې درته اور ګرځوم هاان نه وو مى ويلى؟ چيرې دى هغه هرمونى؟؟؟؟؟
څوک يې ښوده؟ ډاره شوى وم او همغه لړزانده غږ وايم: څوک يادوى؟؟

زيد په غوسه خاندى او وايي: څوک يادوم ؟ د ترور زوى دى!
آن نوم يې ورته نه اخيسته؟! په تروش تندى ورته وايم: تاته يى څه؟ تاته څه اړه لرى؟ زه ځان ته ژوند لرم ولې نه درک کوى؟
هيڅ څه يې نه ويل يواځې په غوسه يى قدم واهه او په همغه غوسه يې وويل: لاړه شه د سترګو له وړاندې مې ورکه شه لاړه شه!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان سره وایم نه نن شپه نه ډارېږم باید دا مسئله حل شی،له ځمکې نه پورته شوم او مخې ته یې ودریدم او وایم: ښه غوږ شه زید خانه زه مریم یا مرسل نه یم چی ستا پسی مړه ووسم زه...ی غ م ا یم یغما! نشی کولای په ما امر وکړی له هر چا سره هر چیری چې وغواړم تللی شم پوه شوی؟

پوه نشوم څه وخت د زید یی لاس پورته شو او زما په مخ راښکته شو، د زید سینه ښکته او پورته کیدله او زه لا تراوسه د څپیړی په حیرت کی پاتی وم..؟! خولې مې د وینې خوند کاوه! د زید غږ پورته کیږی: آن که وشی د الماسو په بیه دې اخلم پوه شوی څه وایم؟

انسان نو څومره زغم لری؟ اصلا د څو حیرت او تعجب زغم په ورځ کې لری!! هغه هم د ترور په وینا ناروغه(مریضی) نجلی لکه ما هوم؟؟ بیا هم عصبی حمله! لاسونه می په لړزیدلو شول له دیوال مې ونیوه. او کرار په ځمکه کیناستم کرار کرار می لاسونه او پښې د عادی حالت نه ووتل! په ګیلو مې ځان سره تکراروله یا الله دا څنګه تقدیر دې چې زما لپاره دې لیکلی هر ځای ته ځم له بدبختی او غم پرته څه نه وینم!

مګم زه دی بنده نه یم په کومه ګناه زه ددې سزا لایقه یم!! نو ولی زما لپاره خدایی نه کوی؟؟؟د چا ګناه دی زما په حساب لیکلې؟څومره باید ددی نه کړی ګناه سزا ورکړم؟12 کاله بس ندی؟کیدای شی د توریپکی تر سپین کېدو می!!
خپل په همیشني کار کی غرقه وم ګیله کول له خدایه له تقدیر نه چې دومره ډېر درد یې راته لیکلی! زید په وارخطایي زما په لور منډه واخیسته!

زید- یغما .....یغما ښه یی؟
کرکه لرم له دې عصبی حملی نه چې دومره می بی ځواکه کوې! د لاسونو په بند کې یی وم او زه بدبخته آن د مخالفت توان می نه درلوده په سختې می کلمه په کلمه وویل:
در.......ن....ه ......کر.......ک....ه...ل..ر.......م
هڅه مې وکړه د غیږې له بند نه یې ځان وباسم خو شوني وه ؟؟
زید چیرې او زه چیرې! زما جیبونه یی خالي کړل له نیکه مرغه چې دوا می هماغلته ایښی وه ګولی(دوا) یی راته راکړه او وروسته له لنډ مهال نه لږ په حال راغلم او په غوسی مې وویل: خوشی می کړه اخر ځل دې وی داسی راسره کوې نشی کولای هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وغواړی داسی وکړې!

کرار يې خپل د لاسونو بند خلاص کړو د ستونی مرۍ یې ښکته پورته کیدله کرار یی وویل: ته یې نه ټاکی چې باید څووم ځل مي ووسی!!
دواړه غلی وو چې زید بیا وویل: وګوره انجلی زه دې مین نه یم چې په تللو دې خپه شم ددی کار لامل می ته خپله یې ځکه عادت نلرم چې څوک هغه هم بیا ستا په څېر و ه نجلی مې په خبری باندې خبره وکړی یا یې هم ناګاره(نادیده) ونیسی
او اوس چې دومره غواړی لاړه شی نو زه په مخه دې ښه صبا سهار لاړه شه!

په هغه حال کې چې بوې کوټې ته ننوته په ملنډو یې وویل: هان هیر می شو چې درته ووایم نن دې ترور راغلې وه او ګواښ یی ورکاوه. صبر څه یې ویلی؛؛ په همغه ملنډو ډکه لهجه یی وویل (د دولت له مامورینو سره راځم او شکایت کوم چې زما ځوانه لور دې تښتولی) نور که خپله هم وغواړی کورته راتلی نشی.
:□#شهاب
د زید په خبرو لاسونه می یخ شول او نړی مې په سر وګرځېده! ترور مې زید کره راغلی وه؟ نه شوني نده نو هغې آدرس یی له کوم ځای نه کړي!
په لړزیدونکی غږ می وویل: ټوکی کوی کنه؟ هغی ادرس له کومه کړ؟
زید- نه ډیر هم جدی یم او دا یې دویم ځل دی چې زموږ د کور شاته راځی

د څه ویل؟دویم ځل؟ په حیرانتیا وایم: لومړی ځل کله راغلې وه ؟ولی دې راته ونه ویل!!
په بی حوصلګی یی وویل: دوه اونی مخکی ام ستا د ترور(کندوز) کور ته هم تللی وه!

زید د کور ادرس دقیق وویل نو دروغ نه وایی؟! په کراره وایم: له کوم ځایه پوهه شوی زه دلته یم؟
زید- ښکاره ده چې د ترور زوی دی احساساتی شوی او زموږ نوم یی ورکړی ترور دې هم زموږ کور پیدا کړې وه.

په فکرونو کې ډوبه شوم یعنی کندز ته هم نشم تللی؟ اوس باید څه خاوری په سر واړوم؟
په لړزیدونکی غږ می وویل: او..س ...څه...وک...ړم؟
زید خپل لاس په ویښتو کی تیر کړ او وی ویل: نیو هیرم سهار یی په اړه خبرې کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا يې وويلې او د کوټې په لور لاړه! په فکرونو کې ډوبه شوم يعنی که کندز ته تللی وای څه به شوی وای؟ پېدا کولم بې؟ د نجيب د نوم په راوړلو می لاسونه يخ شول!
نه ! نشی کيدلی چې بيرته هغې دوزخ ته لاړه شم.

تو له شپه وييسه کيناستلم خوب مې سترګو ته رانغی په واړه دهليز کې د زيد راويښ کيدلو ته په تمه ناسته وم وخت ډېر ورو تيريده يا هم زما لپارهو لاړ وو؟ په هره سختی چی وه سهار شو او روښنايي په دهليز کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زيد له خوب نه ډک راووته زما په ليدو يې په حيرانتيا وويل: ټوله شپه دی دلته تيره کړه؟

په سر خوځولو می ځواب ورکړه هيڅ يی ونه ويل او حمام ته لاړه،وروسته د مخ او لاس د مينځلو نه بې موټر خوا لاړه او يو پلاستيک يی له ځان سره راوړه پلاستيک يی زما خواته کيښود او يو بسکويټ يی ځان ته واخيست په هغه حال کې چې د بسکويټ سر يې خلاصوه راته يې وويل: که غواړي چي د ترور کور ته دي لاړه نشي نو زه يوه لاره لرم.

په بی سا غږ مي وويل: څه لاره؟
د ور په لور لاړه او په امر کوونکي غږ يي وويل: يو څه وخوره په لاره کي خبري کوو!!!!

زيد لاړه او زه د يو نړي سوالونو سره يواځي پاتي شوم،يو جوس او بسکويټ مي په تلوار او په سرعت وخوړه او د زيد د موټر په لوري لاړم سيده مخکي کيناستم په وارخطايي مي وويل: اورم ووايه

زيد موټر روښانه کړو او پداسې حال کې چې مخکې کتل ويې ويل: په کلی کی مي د ملګري کور..(خبره يي پاتی شوه او وروسته له لږ ځنډ نه يي دوام ورکړو: خپل ملګری مې مړ شوي خو مور او خور يي هلته دي که وغواړي هلته تللی شي يواځي يوه ستونزه ده!
يغما- څه ستونزه؟
زيد- کلی خپلی ستونزې لري او داسي دي هلته نشم بوتللی هرومرو پوښتنه کوي څوک ده؟ زه څه ووايم؟خور خو يي هم راته ليدلی نو يواځي يوه لاره پاتې..!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کومه لاره؟
زید په نه زړه وویل: کوژدنه می ده..؟!!
د زید د خبرو په اوریدو ښاخ می ویستل، زه ؟ یغما؟ د زید کوژدنه؟ هههههه څه بی معنا فکر نه پوهیدم چې په رښتیا څه ووایم؟ زید په رښتیا زما لپاره غیرت او نر توب کړی البته که عصبی کېدل،زما د متې (بازو) نه شکول ، او د پرون شپی څپیړه په نظر کی ونه نیسم!

حتما هغې ته هم سخته ده ولی باید لکه ما غوندې نجلی خپله کوژدنه معرفی کړی!
کرار ورته وایم: نه شونې نده خپله مې یوه لاره لټوم اصلا نه کیږی چی په دی کالیو کلی ته لاړه شم هان؟

خپل لاسونه یی په شترنگ کلک ووهل او ځواب یی راکړو: یعنی دومره درته سخته ده چی زما په نوم ووسی!؟(دا لیونی څه ویل اصلا خبره دا نه وه. هماغسې جدی یی دوام ورکړو او ویې ویل: ورستی لاره یی همدا ده خپله خوښه دی هر چیری چی غواړی رسوم دی!

چیرته باید لاړه شم؟ اصلا کوم ځای هم لرم تللو ته؟ بیا هم تقدیر زه په لوبو کړم کور یی ودان! غلی وم ځکه څه مې د ویلو لپاره نه درلودل.
زید- څه فکر کوی؟
غټه ساه اخلم او وایم: هر څنګه چې خپله غواړې هماغسې وکړه هېڅ ځای د تللو لپاره نلرم!
زید- سمده نو ځکه باید درته د نجونو کالی واخلم!

مخالفت می ونکړ اصلا په کوم مخ مې مخالفت کړی وای؟د یو کالو پلورنځي څنګ ته یی موټر ودراوه او دواړه ښکته شولو.وروسته د پلورنځي د لټولو نه زید په خپله خوښه راته کالی، ټکری او ځینی نور توکی واخیستل ځینی ډالی یی هم واخیستې حتما د ملګری د کورنی لپاره یې وی.وروسته له څو دقیقو نه موټر ته راغلو بی غور یی وویل:کالی دې موټر کې بدل کړه

خپله ښکته شو او لاړه ښه وه د موټر ښیښې توری وی او له بهر نه نه ښکاره کیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زيار مې خپل کالي بدل کړل عجيبه حس مې درلوده وروسته له دومره موديې له بهر نه نجلې شوی وم د شرم احساس مې درلوده! ټکري مې په خپل وينتو چې اوس رسيدلی ول واچوه....

په مخکې هينداره کې ځانته ګورم، ښه ښکاريدم، خو څهره مې راته عجيبه ښکاريده همداسې خپل په کتو بوخته وم چې د موټر دروازه خلاصه شوه، زيد راته په کتو شو وشرميدم ځکه نور يوسف نه وم د شرم څخه مې سر ښکته واچوې او خپل په ګوتو باندی په لوبو کولو لګيا شوم. د زيد لاس کې يو خلطه وه هغه يې زما خواته ونيول، چې مجبوره ما ورته وکتل او ومې ويل:

يغما- دا څه دی؟
زيد- خپله يې وګوره.

خلطه مې د لاس څخه واخيستل او خلاصه مې کړه د ننه يې يو قوطې وو! قوطي چې مې خلاص کړو د يو چلې(د کوژدی ګوتمې) په ليدو مې په حيرت باندی ورته و ويل: دا د څه لپاره دی؟
زيد- چله ده په ګوته يې کړه د کلې خلک پدی خبرو او شيانو کې ډير حساسه دی.

د ګوتمې په کتلو کې ډوبه شوم ځومره ښايسته ده په سپينه طلا ډيزاين شوی وه او ډير ښايسته معلوميده زه همداسی د ګوتمې په کتو وم چې زيد په خفه لهجه وويل: يو هيرم درته سخته ده د دی ګوتمې په ګوته کول خو بله لاره نشته.
يغما- مننه په زحمت شوی دا ډيره ښايسته ګوتمې ده.

زيد هيس ونه ويل او موټر يې روښانه کړو زيات او کم يو ساعت وروسته کلې ته ورسيدو، ځومره ښين او سمسور ځای دی! ښايسته خټن کورونه پکې بيحده ښايسته ښکاريده، د هغه کورو په ليدو وم چې موټر و دريدو، ښکته شو زيد موټر قفل کړو او يو ماشوم ته يې د موټر د حفاظت دنده ورکړه، زما په خيال نور د موټر لاره نه وه پنځه دقې پياده مزل مو وکړو تر دی چې يو کوچنې او ښکلې کورته ورسيدو...

کور مخکې يو کوچنې خو ډير ښايسته باغچه شتون درلود زيد دروازه ټک ټک کړه د لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنډ وروسته د عمر پخې ښځې آواز مو تر غوږ شو چې ويل يې: سوک دی؟
زيد- زيد يم مور جانې.

دروازه ډير ژر خلاصه شوه او ښځې د زيد په ليدو سترګې د خوشحالي څخه وپړقيدی په يو ښايسته مسکا يې زيد په غيږ کې ونيو او ښکل يې کړو او ويې ويل: پخير راغلې زويه.

زيد په خوش اخلاقي جواب ورکړو، هغه ښځې زه هم غيږ کې ونيولم او مخ يې راته ښکل کړو او ويې ويل: پخير راغلې لورجانې.
يغما- مننه خاله جانې خوش حال اوسيږی.
خاله جانې په لوړ غږ ناری کړل: حسنات لورې راشه زيد لالا دې راغلې.

زه حيرانه پاتې وم چې دا کورني ولې دومره د زيد سره صميمی او راحته دی؟ تر دی حده چې پوښتنه يې لا ونکړل چې زه سوک يم؟ يعني دومره په زيد باور لری؟ يو ښايسته ځهری ولا جنې په تلوار د کوټې څخه را ووتل او زموږ خواته راغلل زيد ته يې لاس ورکړو او ويې ويل: پخير راغلی لالا جانه کور کې خيرت وو؟

زيد- خير يوسې خور جانې شکر خيرو خيرت وو ټول ښه وه.
جنې چې نوم يې حسنات وه زما سره يې ستړی مشې وکړل او زما مخ يې ښکل کړو، خاله ما او زيد د کوټو خواته دعوت کړو د کينستلو څخه وروسته خاله وويل: زيد زويه نه يې را پيژنی؟ (مطلب يغما)

زيد خپل ستوني صاف کړو او کرار يې وويل: کوژدن مې ده مور جانې.
د زيد په خبره خاله جانې په خوشحالې وويل: نکاح مو تړلې ده؟
زيد- هو.
خاله- دواړو ته دی مبارک وې کله کوژدن شوی زويه؟
زيد- هغه بله هفته ټول کارونه ډير په تلوار وشول، يواځې نکاح مو وتړل وخت ونشو تاسو خبر کړم مورجانې، انشاءالله واده مې جبران کوم

د زيد په خبره خاله په خندا وويل: دا نو څه خبره ده زويه تاسو خوشحال اوسيږی همدغه موږ ته بس دی، يو مور نو خپل د اولادو د خوشحالې څخه بغير نور څه غواړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په مسکا باندې مننه وکړل، ځومره د دې کورني سره نرم او مهربانه دی! زید د لږ خاموشي وروسته وویل: مور جاني یو څو وقته مو په زحمت کو، کورني تللی سفر ته د یغما کورني د پخوا څخه په خارج کي وه یو دبل سره کورني اړیکي لرو، یغما د چکر لپاره دلته راغلي وه ټول کارونه ناساپه وشول، پلار مي د سفر تیاري نیولي وه چي متاسفانه ما او یغما ونشو کړی لاړشو، نو ځکه دیخوا راغلو ځکه ددی ځای څخه

بل کوم داسي ښایسته ځای مو نه ولیدلی پدی هیله چي ستاسو د زحمت سبب جوړ نشو. خاله- استغفرالله زویه خپل کور مو دی، تاسو رحمت یاست موږ ته ما او دغه انجلی(مطلب حسنات) دلته یواځي یو د یغما جاني په اوسیدو خوشحالیږو زما د لور بشان ده راته.

زید یواځي خپل سر ښکته او پورته کوی او مننه کوی، د څو دقو وروسته د باندې وځي او یو چاته زنګ وهي کله چي خبرې خلاصي شو بیرته کوټې ته راننوتي او زما څنګ کي کیناستي، حسنات د لاس مینځلو اوبه او دسترخوان سره کوټې ته راننوتل ما غوښتل ورسره مرسته وکړم خو اجازه يي رانکړل.

ډیره وږې شوې وم سهار چي یو جوس او بیسکیټ مي خوړلي وو تراوسه مي نور هیس نه وخوړلي، حسنات ډوډې راوړل او موږ ټول په یو دسترخوان ډوډی خوړلو ته کیناستو، د ربښتیا هم خوندوره ډوډی وه زما په ډیر ټینګار حسنات اجازه راکړل ترڅو دسترخوان ورسره ټول کړم، دسترخوان مو ټول کړو او د چاي ترتیب مو برابر کړو د همغه اول څخه د حسنات مینه مي زړه کي وولیده، ساده او انجلي وه..

چاې مو راوړو او د چاي په څکلو لګیا شو د څو دقو وروسته د حسنات غږ د کوټې خاموشي ماته کړه او ویې ویل: وریندارې که چاې دی څکلې وې نو راځه تاته باغونه او چیني در ښکاره کړم.

د وریندارې د نوم په آوریدو مي عجیبه احساس پیدا کړو نه پو هیږم درک کولي مي نشو چي بد دی که ښه؟ په مسکا مي حسنات ته وویل: حسنات جاني کولي شي یغما راته غږ کړې داسي هوسا یم او پاتي شوه د تګ خبره نو باید ستا د لالا څخه اجازه واخلم..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زید ته به تمه شوم چې اجازه راکوی کنه؟ په هر صورت اوس د هغه د کوژدن په نوم مې پیژنې نو نغواړم کوم ستونزه ورته جوړه کړم، د زید خواته ګورم او کرار وایم: د باندی تللي شم؟
زید خپل د پیالي چاې څخه یو غړپ کوی او وایي: هو تللي شي خو ناوخته نکړی.
خپل چاې مې ژر وڅکې او حسنات ته مې وویل: راځه چې ځو چاې مې خلاص شو.

حسنات په خندا وویل: څومره ته تلواری یي وریندارې.
په دروغجن خفه او قهر وایم: بیا دی وویل وریندار؟!
زما په خبری حسنات په تلوار وویل: وبخښه نور نه وایم.

کرار د حسنات په اوږی وار کوم او په خندا ورته وایم: اه جنۍ ته سومره عاجزکه یې!
توکې مې درسره کول خو که یغما راته ووایه د ملګرتیا احساس کوم درسره(د دی خبری وروسته یو ست ګه د حسنات خواته وهم چې حسنات په خندا وایې:

حسنات- ډیره شوخه یي بیچاره لالا به مې ستا له لاسه څه کوی!؟
د حسنات په خبره زید خپل سترګې بنکته نیولي وه او زما په نظر د خندا څخه سور اوختې وو، خپل په نوکانو یې چونګارې کوم چې یو متره لځای څخه توپ وهي داسی چې یوائې هغه یې واورې ورته وایم: و دی خوړی بیا خاندی!!؟

بغیر لدی چې د زید د جواب په تمه شم د دروازی خواته ځم او وایم: حسنات راځه نو.
حسنات د دوه غټ ټکریانو سره زما خواته راغله یو دانه یې تور او بل خاکستری رنګ ټکری مو په سر کړل او د بهر خواته مو حرکت وکړو، حسنات هم زما پشان شوخه او خون ګرمه انجلې وه ډیر کم وخت کې یو د بل صمیمی ملګرې شو، د ډیر ګرځیدو راګرځیدو وروسته حسنات وویل:

حسنات- یغما څنګه دی کلې خوښ دی شو؟
یغما- هو پخدای ډیر مې خوښ شو ښایسته ځای دی خاصتاً ستاسو کور.
د خبرو په حال کې و چې زما ټکری د سر څخه مې ختا شو، ډیر وقت کیدو چې نه وو مې په سر کړی نو ځکه نابلدی مې ورسره کول تیکری مې بیرته خپل په سر سم کړو د سر پورته کولو به حال کې مې سترګې په یو ځوان هلک ولګیدی، زموږ خواته یې دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې نیولې وه حسنات ته کرار وایم:

یغما- حسنات وګوره هغه هلک سوک دی؟
حسنات کوم خوا ته چې ما اشاره کول ګوری، د حسنات په کتلو هغه هلک به تلوار خپل مخ اړوی، چې حسنات وایي: ها دا خو د کلي د خان زوی دی، د چکر لپاره دلته راغلي ولې دی پوښتنه وکړل؟
یغما- هیس همداسې راځه لاړشو ناوخته شوی مور. تراوسه چینه نده لیدلی.

دواړه د کور خواته ځو تقریبا د ماذدیګر مونځونه قضا کیدل چې کورته ننوتلو او د ماښام د ډوډی تیاری مو ونیول، زید هم کور کې و د کله څخه چې راغلي و سم خبری نکول په نظر مې قهر دی؟ کله ناکله نظر یې پر ځان ګورم خو نه بوهیږم د دی کتلو او سترګو تر شا څه خبره ده؟

خاله جانې وویل چې قابلې پلو پوخ کړو، نو یو د بل په مرسته مو قابلي پلو پوخ کړو د دیګ سر مې پورته کړو خوندور بوی مې تر پوزی شو: اممم څه روغن داره او سم راغلي کنه حسنات؟
حسنات- هو ډیر سم پخه شوی، اخیر چا پوخ کړی؟(ماته اشاره کوی)
چې زه وایم: ځان نو کم مه راوړه دواړو یو ځای دا شهکار کړی دی.

دا خبره کوم او دواړه په خندا کیږو، دسترخان اچو او ډوډی راوړو په آرامتیا کې ډوډی خوړل کیږی خاله جانې زیات زموږ د دیګ صفت او تعریف وکړو خو زید یواځې "مننه" وویل د سترخان مو ټول کړو او د همیشه پشان چای مو راوړل، د چای څکلو وروسته خاله شه شپه مور ته وویل او خپلې کوټې ته لاړه.

د زید د خوب ځای مو د میلمانو په کوټه کې تیار کړو او ما او حسنات هم د خاله کوټې ته لاړو، شپه خپل په ټول آرامتیا سره تیره شوه سهار چې کله پاسیدم نو د کلي یو رواج سهار وخته پاسیدل او د چای څکل په بیلا بیل وختونو کې ځانګړی ډول دشپې لخوا! حسنات چای کیخودلې وو او په تمه و چې دم شي د خاله غږ مې واوریدو چې ویل یې:

خاله- یغما لوری.. زید زوی راویښ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمه ده خاله جانې.
د زید د کوټې په خوا راونه شوم ویده وو کرار مې ورباندی غږ کړل: زید راویښ شه.
راویښ نشو غوږ خواته یې نږدی شوم او په چیغه مې وویل: هوی چنارګل پاسیږه سهاری دی.

توپ وهې او د خوب څخه پاسیږی چې زه په خندا ورته وایم: خو د انسان پشان نه راویښ کیږی مجبور خپل په طریقه دی راویښ کړم.
زید بد بد ماته راګوری او ددی څخه مخکې چې کوم څه ووایې زه په تلوار د خاله او حسنات خواته تختم، د سترخان مو واچو او د سبار ناری مو وکړو، شیدی د پنیر سره عجیبه خوند وکړو د ربښتیا هم وطنې لبنیات ځانته خوند لری او هیس شئ ځای ته نشې رسیدلې.

د تولو څخه اول زه د دسترخان څخه پاسیدم او د کور مخکې د باغ چه ګکې به خوا ولاړم څه د پاسه شل دقې هلته بوخته وم چې د یو چا د پښو غږ مې واوریدو..
زید- زه باید لاړشم.
د زید غږ و مخ مې د هغه خواته اړو او وایم: ولې؟
زید- نن په شرکت کې جلسه لرو او مور مې هم په تشویش شوی راته.
یغما- سمه ده پخیر لاړشی.

بله خبره مې د ویلو لپاره نه درلود، څه مې ویلې وایې چې مه ځه؟ ولاکه بیخې ورته دا ووایم، زید یو څو دقې په فکر کې راته ولاړ وو، خو څه یې ونه ویل او ولاړی زه هم ورپسې شوم د خاله او حسنات سره یې خدای پاماني وکړل او د دروازی خواته راون شو زه هم تر د وازی ورپسې ولاړم چې کرار یې وویل:

زید- بل هفته راځم څه ته خو اړتیا نلری؟
یغما- نه مننه خاله جانې او رضوان باندی زما سلامونه وایه.!

خپل سر یی وخوځول او لاس یی جیب ته کړو دری زره افغانی یی راته وویستلو او ماته یی ونیولو ما پیسو خواته لیدل..
یغما- څه وکړمه پری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: چیشی ته چي ضرورت شو واخله درته پری.
یغما- خپله پیسی لرمه ضرورت نشته.

پیسی یی ځما لاس کی کینودلو پرته له د چی کوم څه ووايي له دروازی څخه ووتلې په لوړ غږ می وویل: الله پامان.
ځواب می وانوریدو ځکه چی هغه تللی وو.خونی ته ولاړمه حسنات ګندنه پاکوله
.لستونی می پورته کړل او څنګ ته یی کیناستلم او ومې ویل:چیشی پخوو آغلی حسنات..
حسنات- آشک

په خندا ورته وایم: وړور خو دی ولاړو چاته یی پاخه کوي ماته؟
حسنات ما پشان په خندا شوه او په څنګل یی وو هلمګراو ویې ویل: لیونی اوس خو ته ځما د وړور د سر تاج یی لکه هغه پشان راته ګرانه یی.

د حسنات په خبره په حرت ځان سره واسم:د زید د سر تاج؟هههههه خومره جالبه حسنات خبر نلري چې هغه ځما د وینو تږی دی! ځواب می ورنکړ چی حسنات دوام ورکړي. او ویې ویل: خدای پامانی مو وکړه؟
یغما- هو.
حسنات- یغما یو پوښتنه در څخه وکړم غصه کیږې خو نه راته؟
په مسکا می ورته وویل: نه ګلی ولی غصه شمه سل پوښتنی وکړه.
حسنات په نه زړه وویل: ولی وینتان دی د هلکانو په څیر دی.مطلب ولی واړه دی؟؟
لکه چې پخوا دی ګنجې کړی وی.!؟!

پو هېدمه پوه ورځ به دا پوښتنه رانه کوی.ځکه زمونږ په فرهنګ او رسم کی اوږده وېښتان د جلی ښایست او زینت دی معلومه ده چې لنډ وینتان پوښتنی لاندی راوړی ولی څه مجبوره ومه همدومره کافی نده؟ په دروغو مسکا می وویل: هو ګنجې کړی مې وه ځکه سوځیدلی وو.
حسنات په حیرت وویل: ولی سوځېدلی وو؟
ژبی لاندې می ځان سره وویل هغه ورځ می چی وینتان شوټا کړل لوی غم می په زړه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کیدای شې د هغی ورځې غمځپلی واقعه ونه وایم؟
حسنات ځما لاسونه واخېستلو په مسکا یې وویل: هو ګرانې که نه یې وایې هیس ستونزه نشته هر څنګه چې ستا خوښه ده.
په مسکا می بسنه وکړه او خاموشی مو اختیاره کړه.د ګندنې پاکول خلاص شو او وړه مو هوارولو. وروسته له نیم ساعته نه اشک تیار شول.یوائې پاخه کول یی پاتی شو.

یغما- حسنات لوبیا دی پاخه کړی؟
حسنات- هو هغه ځما مور پاخه کړی.
یغما- سمه ده اوس خو وخته ده! شېدې او کوچ لاتراوسه ندی هضم شوې، راځه اول به جاري وکړو وروسته به اشک به پاخه کړو څه وایی؟
حسنات- هو ولا رښتیا وایی لا تراوسه وخته ده ځه دا پخلنځې کې ایږدم او راځمه.

حسنات وروسته له څو دقیقو راغله او پا کاری مو پیل کړه تر غرمی پوری د پاکاری او باغچې ته په اوبو ورکولو بوختې وو.وخت ډیر په تیزې تېرېدو حسنات سره می ښه حس درلوده .لکه یو خور پشان!

د حسنات غږ پورته شو: پخدای له لوږې مړه شومه.بس ده نو.
په خندا ورته وایم:ښه سمه ده خیټوری.
یو دیګ اوبه مو په ګاز کینودل او تیار شوی اشک مو پکی خوشې کړو.وروسته له پنځلس دقیقو څخه تیار شو حسنات ته وایم: هله قابونه راوړه!
حسنات قابونه راوړی په چکه باندی شاوخوا جوړ کړی وه.

په احتیاط مو اشک په قابونو کې واچول او حسنات ته می ورکړ.لوبیا دنیا(ګشنیز).نعنا.باندی مو تزیین کو.په هیجان می وویل: واه واه څومره مزه داره ښکاری.
حسنات- هو نو اخر چا پاخه کړی دی.
یغما- چوپه شه همدا خبری د زده کړې دی هاا!؟؟
دواړو وخندل او دسترخوان مو هوار کړه.
یغما- حسنات ترور راغله؟

حسنات- هو لږ مخکی راغله لاسونه مینځې راځی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور په تیکری باندی لاسونه وچ کولو حال کې خونی ته راننوتل په مسکا می وویل:
ستړې مشې تروری ښه راغلاست.!

ترور- علیکم السلام لورې خوشحاله اوسی.
دسترخوان په لیدو ترور په مسکا وویل:واه واه د دواړو لاسونه درد ونکړی.
ما او حسنات یو بل ته سترګه ووهلو او خوړلو ته مو پیل وکه، رښتیا هم ډیره خوندوره وه حسنات په پخلی کې استاده وه.!دسترخوان مو ټول که ترور ویده شوه او مونږ لوښی ومینځلو. څلور ورځې کیږی چې د زید څخه خبر نشته او څه ترور کره یمه ورځ راته په خوشحالی تیریږې.ترور رښتیا هم ډیره ښایسته او مهربانه وه.

هره ورځ مو حسنات سره په کلي کی قدم وهلو.ولې جالبه ده هماغه هلک چې اول ورځ کې می لیدلی وو هره ورځ د سترګو لاندې راځی.او هره ورځ یی وینمه.
آیا دا کوم اتفاق ده که قصدا داسی کوی ؟نپوهیږمه.

یغما- حسنات نن به ګودر ته ځو.
حسنات- سمه ده ځو یو څو دقیقې صبر وکه.د مور پینی می چاپی کمه.
د حسنات خبره په سر ښوره ولو تایید کوم او همله کینم،چې د څو دقو وروسته حسنات و ویل: مور می ویده شوه راځه چې ځو اوس.

پورته شومه او تیکری می په سر کوه چې حسنات وویل: هله نو جلی ته څومره سسته(کراره) یی
حسنات ته می کاږه کاږه وکتلو او د هغې د خولې چل مې وکړو او به ټوکو مې وویل:
څومرررره سسته یی جلې!
حسنات په خندا وویل: لیونی څه بد خبره خو می نده ویلی.
یغما- سمه ده ډیره خبرې مکوه .

دواړو ګودر خواته حرکت وکو بیا هم هماغه هلک ته می پام شو.حسنات بغیر لدی چې هغه هلک ته پام وی د نړی بیخبره دیخوا اخوا ګوری.له موقع نه می ګټه واخیسته او حسنات ته می وویل: پینې می په درد شو ته څه زه کراره کراه درځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- سمه ده دواړه به کرار کرار لاړشو.
یغما- او جلی ژر ځه ځومره خبری کوی ځه راځمه.

حسنات سر وخوځو او خپل د ګامو سرعت یې زیات کړو او لاړه شاته می وکتل هلک لاهم ولاړ وو. شاوخوا می وکتل چې ځوک نه وی.کله چې د خلکو نشتون نه مطمنه شومه.په غصه هلک خواته لاړمه هلک رنګ د ویری څخه سپین شو خو ځان یی له لاسه ورنکړ.په غصه می ورته وویل: وروره خیرت دی؟ولی ما څاري ها؟
هلک چی ژیړ وینتان یی وو او آسمانی رنګ سترګی چې اوس د نزدی څخه سم راته ښکاره شول هیس داسی نامې جذابیت او ښایست یی نه درلوده آرام یی وویل:

هلک- وبخښې چی ستاسی د خفګان لامل شومه خو د یو خیر کار لپاره غواړمه له کورنی سره ستاسې مزاحم شو.

د هغه هلک پدی خبره په حیرت مې په زړه کې وویل:هیییییی ژیړ میږی څه وایی خیر کار؟یعنی ریباری ها؟؟چا لپاره ضرور حسنات لپاره ها؟

یغما- وګوری محترمه وروره زما ملګرې خپله کورنی لری هر وخت غواړي کولی شې راشې ضرور کور مو هم لیدلی..؟
هلک په بنده بنده ژبه وویل: نه تاسی پوه نشوې ستاسې لپاره په جرګه درځم که مناسب ګڼي.!

له ډیری حیرت څخه نږدې و په زوره خندلی وایې دا ژیړ میږې څه وایې؟یا الله وبښې زما مطلب رشخند وهل ستا پر بنده ندی.یواځی ټوکې کومه جدي یی مه نیسه.جدی می ځواب ورکړو: نه مناسب نه بولمه په سلامت...

په غټو قدمو مې ګودر خواته حرکت وکړو کاشکی ګوتمی می ورته ښودلې وایې خاورې په سر می هیر مې شو. ګودر ته ورسیدمه د حسنات په لیدلو می زړه ارامه شو.
یغما- حسنات.
حسنات- دلته یمه راشه ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحسنات خواته ورغلم د هغی څنګ ته کښېنستم اوپښی می اوبوته وردننه کړی
حسنات- یغما ته ښه یی؟ ولی دی رنګ داسی اوښتی دی؟
په کرار او د کلمی په ډول می ورته وویل:هو ښه یم فکر کوم فشار می کښته شوی.
حسنات په وارخطایی وویل: راځه چی کورته لاړشو راولاړه سه.
یغما- نه ګلی ښه یم دیخوا اوبو سره نوره هم بهتره کیږم.

څو دقیقی نوری هم هغسی کښینستو خو دهوا په تیاره کیدو سره د کور په خوا روانې سوو! شپه تیره سول اوسهار هم د همیشه په رقم لبنیات وطنی و غوړو سره تیر سو،خاله او حسنات راسره ډیری اموختې شوی دی او وایی: چی مخکی له تا کور خوشحالی نه درلوده همیشه ارامی وه! خو ستا په راتګ کور کې خوشحالې او شیطنت راغلې.

دوی ورځی نوری هم تیری سوی کومه خاصه پیښه نه سول رامینځته صرف د شین سترګی هلک مور په مرکه راله زما لپاره چی هغه د خاله له طرفه جواب سول په دا دلیل چی زه کوژده سوی یم..! دکوژدی کلمه ډیره راته ناشنا او عجیبه ده ههها کمه کوژده همم؟؟

حسنات- یغما راسه چی پزه دی سوری کړم میخک په پزه که ضرور درسره شه معلومیژی..؟
زړه نا زړه وایم:نه پوهیږم ولا ستا په نظر راسره به شه معلوم سی؟؟ ستا سره خو ډیرشه معلومیژی.
حسنات- هوو لیونی مخ دی ګیردې دی پوزه دی هم وړه او تیزه سر لری ښایسته معلومیږې.

خپل دځان سره می جنګ دي چی ویې کړم کنه؟؟ اخیر وایم هرڅه چی وسو وایم: سمده مقصد ډیر درد ونکړی کنی وژنم دی حسنات!!!
حسنات وخندل او په خندا کې یی وویل: سمده راسه کښېنه.

زړه نازړه کښینستم سترګی می پټی وی اولاسونه می موټ کړل، د ستنی په داخل کیدو می چغی کړی او ومی ویل:اخ مړه سوم،خاوری وخوری حسنات مړه دی کړم مړه سي حسنات- وګوره یغما تار ونه کارې ښه؟؟ یوه هفته وروسته یی بیا لرې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما۔ ښه سمده پوه سوم!!!

هينداري ته مخامخ ودريدم اوخپل ځان ته مې په هينداره کې وکتل،تور تارمې دپزې سره ښه معلوميدې زما د سپين پوست سره خوند کو.
حسنات۔ دلته د همسايګانو کورته يوه انجلې راغلې داسې ښايستې نکريزې کوې چې څه درته ووايم،راځه چې ولاړې سو چې مور دواړو ته نکريزې وکړې سمده؟؟

داول څخه مې نکريزې خوښې وې خو عمه اجازه نه راکول،د هغه وخت په يادولو باندې مې ژوره ساه واخيستل او حسنات ته مې وويل: سمده راځه ولاړې سو!!
:□#شهاب
مور.دواړې خپل نکريزوته حيرانې سوې وه،د کوچنيانو په رقم مې په شوق وويل: وګوره حسنات څنګه ښايستې سوې دې کنه؟؟
حسنات هم زما په رقم وويل: هو پخداى ډير دې د لاسو سره شايسته معلوميژيې.
په خندا ورته وايم: ستا د هم شايستې معلوميژې زړه وا نه چويې..؟!

دواړې د کور په طرف روانيږو او د نکريزو لپاره صبر کو چې وچې شې دخاله غږ راځي چې وايې: انجونو څه وخت مو نکريزې وچيرې چې زيد رارسيږي چاى اماده کړې !!

دزيد د نوم په اوريدلو خوشحاليږم ځکه وروسته له يوې هفتې راتلې،په دا يوه هفته کې زياتره وخت خاله ته زنګ وهې خبرې يې کولې خو زما پوښتنه يې هم نه کول ليونې چنارګل بابا. د ځان سره وايم:صحې دې چې تليفون مې مات سوې وه خو که هغه غوښتلې وايې بيايې د خاله په تليفون راسره خبرې کولې سوې؟ ددې په يادولو چې ضرور د خاله،رضوان او اسما احوال ماته راوړې بې دليله مې پرشونډانو خندا راځې چې هر څنګه سې دکورنې په رقم وه!

زمور ده دواړونکريزې وچې سوې او مور خپل لاسونه پريوله؟اوبه ايږدو ترڅو د زيد دراتګ تروخته جوش سې،چاى اماده کيرې اويو قاب ګوشت فيل(يو شانتې کورنې شيرنې ده) چې تيره شپه ما او حسنات پخ کړې وه اماده کو يې..وروسته له يوه ساعته ده دروازې غږ راځي حسنات په لوړ غږ وايې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- یغما ورسه دروازه خلاصه کړه ضرور ورور مې راغلی دی!!

په غټو قدمو ده دروازې طرف ته ځم ټکری مې پر ویښتانو نیم پر سر کړی او په لوړ غږ مې وویل: څوک دی؟؟
دزید سټړی غږ راځی: زیدیم خلاصه که.

دروازه خلاصوم د زید لوړ قد په دروازه کې ښکاره کیږی،د زیدپه لیدو مې زړه ته د خوشحالی احساس په حرکت کیږی لکه وروسته له څو کلونو چی مې په یو بیګانه ځای کی یو اشنا شخص لیدلی یی،د یوی هفتې کې مې درد او غوسه بیخی هیره سول په خوشحالی مې وویل: سلام ښه راغلی.

زید ارام وویل: خوشحاله اوسی .
د زید لاس کې څو داني خلطي وه چې ما يې دلاسونو څخه واخیستل او اشپزخانی ته ځم او وایم: حسنات ورور دی راغې چای ور وړم.
حسنات- سمده

هغه پټنوس چی مو مخکی تیار کړی وه هغه اطاق ته وړم! زید او خاله ناست وه فکر کوم په سټړی مشې او احوال اخیستلو مصروفه وه..

چای وړم او د پیالو په ډکولو مصروفه سوم چی په دی وخت کی حسنات راغله او د زید په لیدو يې وویل: سلام ورور جانه ښه راغلی.
زید په خندا جواب ورکوی: خوشحاله اوسی.

د چای ډکې پیالې د زید او خاله مخکې ایږدم او ځان او حسنات ته هم چای اچوم. زید ډیرسټړی په نظر راتلې چای په ارامی وڅکل شوی ځینی وخت می دزید کتل احساس کوو اویا هم شاید زما وهم وو؟ چې فکر مې کوی هغه راګوری؟ د ماښام د اذان غږ زموږ د ټولو غوږونه ونازول خاله پاسیده چی اودس تازه کړی، حسنات ګیلاسونه ټول کړل او ولاړه !!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد خواته ګورم چی پر بالښت يې تکيه وهلې او وايم:کور کی خيرت وه خاله،رضوان او اسما ښه وه؟
زيد لږ ځان سم کړو او په کرار غږ چی په تکليف اوريدل کيدو ويی ويل: شکر ټوله ښه وه رضوان هم سلام وايو.

په خندا وايم: عليکم سلام
زيد چی زما په لاسونو کی يی سترګی پاته ويی، په خندا يی وويل: نکريزې ديې کړی دی؟؟؟
په خندا می وويل: هو!! بيخي می له هيره ووته درته ښکاره کړم !ته وګوره سنګه ښکاري ؟؟

دی خبري سره سم زيد خوا ته لاړم او لاسونه می د هغه سترګو مخکې ونيول چې هغه په موسکا باندی زما لاسو ته کتل،لاس يي زما پر لاسو کی کيخود او نکريزي کتلی سر يی ښکته کړو او ويې ويل: ډير ښايسته شوی!

د زيد خبري لا ختمه شوی نه وه چی حسنات راغله،د حسنات په ليدو لکه ماشومانو غوندي په خوشحالي می وويل: حسنات راشه نکريزي دی لالا ته ښکاره کړه !
حسنات بيچاره تکه سره شوه خو، بيا هم راغله کيناسته ځنګ ته می! لاسونه می ورته په هيجان سره زيد خوا ته ونيول، او ومی ويل: وګوره ښکلی دي؟!
زيد په خندا وويل: ده دواړو د ښايسته دي!

ساعت ته می پام شو، او په ورخطا می وويل: حسنات لمونځ قضا شو !!!!!

او زر جيګه شوم !! د لمانځه وروسته د شپې ډوډی تياري مو ونيوله، زيد خپل تيلفون کی بوخت و حسنات دستر خوان راښور کړو! ټول په ډوډی خوړلو کی بوخت و چي د حسنات غږ پورته شو: يغما لالا می خبر دي!!!
ومی پوښتل: د څه نه ؟؟

زيد ډوډی خوړل بس کړل او په تمه شو چې حسنات څه وايي؟! حسنات په شکمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

انداز وویل: همغه نه!!!!
بعد له څو شیبو مې ذهن کار وکړو او د سترګو په اشاره مې پوهه کړه چی (ونه وایي)
ځان سره می وویل که څه هم زید پوری اړه نلری چې مرکه رازي یا نه رازي راته
...خو بیاا هم بد خلق دي همدلته وحشي ګری ونکړی!! هر څنګه وی د کوژدنې په حیث
یی دلته یم په غوسه وایم:

یغما- حسنات جانې!!! د ډوډی پر وخت خبري کول ښه کار نه دي.....
حسنات خپل اوږي پورته کړی او په شیطانت یې وویل: سمده ما پوري اړه نلرې چی
درته مرکه راغلې.

زید چي مړي په خوله کی ایخې وه په ټوخي پیل وکړو، د اوبو ګیلاس می لاس کي
ورکړ، او حسنات ته می بد بد وکتل، خاوری دی په سر شه،، په دی بي زنجیره خوله
وس ضرور و چي ته دا خبر وکړی هاااا!!

زید په ډیر زیار او جدیت وویل: حسنات سوک په مرکه راغلي ؟؟
حسنات چی پوهه شوه چي څه ګلان یې کرلې! نو په ډار یی وویل: هیس سوک ټوکي می
وکړی لالا جانه ...
زید: سم ځواب راکړه !
حسنات په ډار وویل :د خان صیب میرمن د وریندار پسی په مرکه راغلي وه خو مور می
رخصت کړه!!

مخکې له دي چي د زید غږ لوړ شی ترور جانې وویل: حسنات درته می نه و ویلي چي
ورور ته دی مه وایه؟! هیس په خبره نه یي ته انجلي.. د خدای په قهر نسي ته ډوډی دی
خپل په ورور پر زهر کړه ،،،
زید په ارامه وویل: مور جانې هیس خبره نده زه ځم د باندی لږ تازه هوا واخلم ...

زید پاسیږې او د کور نه وځي حسنات ته ګورم او وایم : ودي خوړه لیونې!!!
حسنات پاسیږې او څه نه وایي ښکاریده چی خفه شوه څه می ونه ویلي نور، تقریبا شپه
نیمایي ته ورسیده خو زید رانغي ترور او حسنات ته مي وویل تاسي ویده شی زه پټمه
کیږم زید ته چي راغي درازه خلاصه کوم ورته..خبره 12بجو ته ورسیده لږ لږ اندیښمنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم !!غوختل مي ترور وبينه کړم چي، دروازه خلاصه شوه ......

په ورخطايي دروازی ته لاړم مخکی له دی چی پوښتنه وکړم سوک دی! دروازه می خلاصه کړه د زيد په ليدو می ارامی احساس وکړ! خو په غوسه می وويل: ساعت ته دی کتلي؟! نه وايي چي خلک به راته انديښنه کووي؟!

تازه می مخ ته ورته پام شو چي سومره ستړي دی؟! سترګي د وينو غوندې سری شوی وي کوم څه خو به نه وي شوی !؟ له دراوزی لري شوم ترڅو زيد کور ته دننه شي زيد يو پلاستيک سره کور ته دننه شو او د ناستي کوټی ته لاړو بي له کوم خبري زه هم ورپسی ورغلم په ارامه می وويل: زيد خيرت خو دی؟ ولي ستړي ښکاري؟
زما په شان په ارامه وويل: سردرد يم!!

پاسيدم او پخلنځي خوا ته ولاړم خواړه مي ګرم کړل او دستر خوان سره لاړم کوټی ته زيد بالښت ته تکيه کړي وه ،،او لاسونه يي په سترګو ايخي و نيوهيګم ولي خو د زيد مقابل کي احساس د مسووليت کوم ؟! شايد!!! ددي لپاره چي دومره ډيره لاره يي زما لپاره راغي؟! په دي حالت کي چي هيس خپلوي ورسره نلرم!!!
دا دومره مرسته دي يو پردي کس لپاره ډير نده ؟!تر څو چي توان لرم بايد جبران يي کړم !!

يغما- جيګ شه ډوډي مي راوړي.
لاسونه يي سترګو نه لري کړه پتنوس خوا ته وکتل او ويې ويل: ني خورم وږی نه يم!
خوا ته يي کيناستم او دستر خوان مي هوار کړو او کرار مې وويل: ماښام دی هم څه ندي خوړلی هله وخوره وس !!
خو هغه بيا هم پروت و او ارامه وويل: يغما ستړي يم پريده وروسته يي خورم !!!
زړه نا زړه وايم: زه درته خوله کي درکړم؟ زما له لاس نه خوري؟

زيد اول حيرت کوی خو څو شيبي وروسته د حيراني پر ځاي موسکا وکړه او سر يي د هو په معني وښورو،پاسيږم او لاسونه مي وينځم ،،او راځم ترڅنګ يی کينم بسم الله وايم،،، او مړي د زيد خولې ته نيسم!! ماشومانو غوندي خوله خلاصه کړه او مړي وخوړه همداسي يو قاب خواړه وخوړل بيچاره سومره وږي وو؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مي وويل: دا يعني وړي نه وي ؟!
ورو يي وخندل او هيس يي ونه ويل ....

دا چنار ګل بابا ولي داسي آرامه شوي؟ دسترخوان ټوله وم زيد خپلو لاسونه باندی خپل په سر زور ورکوه چې زه ورته وايم: اوس دی هم سر درد کوی؟
زيد- همم هوو.
يغما- ګولی دی خوړلي؟
زيد- هو.
يغما- بيا ولی ښه نشوی؟
زيد- نپو هېږم.
يغما- زه چاپي کړم سر دي هووم؟

زيد- خوب نه درځي؟
يغما- اوس فعلا نه.
زيد- که په زحمت کيږي نا سمده !!

بالښت څخه تکيه اخلي چې زه تلوار کوم پورته کيږم د خوب ځای ورته سمه وم او ورته وايم: راشه دلته څمله که ويده هم شي خپل ځای که ويده شي.
زيد- يغما اول راشه دلته کينه.
په مشکوکه انداز ځم او څنګ ته يي کينم چې زيد کوم خلطه چې راوړی وه خلاص کړو او د شړنګ شړنګ غږ مې واوريده...؟
يغما- دا څه دي؟

زيد: تاته او حسنات ته مې بنګړی راوړی..!
اووهی دا اوس زيد دي؟؟ خدای خير کړي موږ ته يی بنګری راوری! په خندا ورته وايم: رښتيا؟
زيد په خندا باندی سر لاندي پورته کوي.پلاستيک په تلوار د لاس څخه يي اخلم او وايم: وګورم کوم رنګونه دی راوړي ؟
زيد- کوم رنګونه دي خوښ کړی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړی پلاستیک ښخه را باسم یوه لیچه تور رنګه وه ، دومه لیچه شینی رنګه وه، دریمه لیچه سور رنګه وه ، څلورمه لیچه آسماني رنګه وه، څلوره لیچې راوړي په هیجان ورته وایم: اووو څومره ښکلی رنګونه دي راوړي بیشکه دي وی کوم یو زما دي؟ ؟
کراره وایی: زما په خوښې لاس کوي؟ ؟
حیرانه کیږم د د دومره مظلومانه لهجې ښخه؟ کرار ورته وایم:وګورم ستا ذوق څنګه دي؟که خوښ می شول بیایی په لاس کوم.

زید خاندی او وایي: سره بنګری او شنه بنګری می تاته راوړي نور اختیار لري هر کوم چې ستا خوښ شول.

بنګړوته په ځیر،ځیر ګورم او وایم: خوښ می شول دا نور بنګری تور او آسماني رنګونه دي حسنات.
بنګری راخلم غواړم لاسونه ته می واچوم لاس می نسئ او وایي: راکړه زه لاسونه ته دي اچوم ځان زخمي نکړي!

دا نن شپه څه ورباندي شوی بیخی سر چپه شوي ده! عجبی کارونه کوي؟! کرار ورته وایم: ضرورت نشته زه خپله کولی شم !
لاس می تر جلا کوم چې زید په کلکه لهجه وایي: یغما دوه دقیقي آرامه اوسه.

زید په ډیر فکر یو یو بنګری می لاس ته کوی، او زه خپل لاسونو ته ګورم چې په نکریزو او بنګړیو باندی سینګار شوی،اه څومره ډیر وخت خپلي جلی توب نړی ښخه لري شوی وم 12کاله عمه می هیڅکله اجازه نه راکوله ځواني جلی پشان ژوند وکړم تیر ژوند په یادول ژوره ساه اخلم ! سترګي پورته کوم پام مې‌ي زید ته کیږم زما په شان په ځیر،ځیر زما لاسونو ته ګوری، د کوټې د فضا د بدلون لپاره وایم:

یغما- هله نو پورته شه اوس ناوخته شوی ده حسنات بنګړی سهار ته ورکوم.
زید خپل سر لاندي پورته خوځوي او خپل ځای کی اوږد څملي بالښت څنګ کي ورسره کینم او د سر په چاپي یا مساژ کولو یې پیل کوم،زید مبایل ته زنګ راځي چاپي کولو ښخه لاس اخلم په تمه کیږم جواب ورکړي! موبایل د جیب ښخه راباسي د موبایل صفحه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم ته ګوري او خاندي !

زید- سلام رضوانه.

د رضوان د نوم په اوریدلو زید پشان زه هم خاندم خوو کرار او په پټه خاندم او کرار زید ته وایم: سپیکر ووهه!

زید خپل سر پورته ښکته کوي او لاوډ سپیکر وهي! په کوټه کې د رضوان لوړ غږ اورېدل کېده!

رضوان- علیکم السلام پخیر ورسیدی!!
زید- هو څو ساعته کیږي چې رارسیدلی یم!!
رضوان- یغما څنګه ده؟
زید- ښه ده سلام وایې!!

له دې پرته د رضوان د ځواب په تمه شم،زید لاس نه تلیفون په حمله راخلم او وایم: هلوو تورکی څنګه یې! کور کې خیرت دی!
زما د غږ په آوریدو رضوان په خندا وایې: ای ناځوانه اوس زموږ خبر هم نه اخلی !
په خندا ورته وایم: په دی خاطر چې مهم نه یې!

زید ورو وخندل او رضوان په دروغجن غوسه وویل: سمه ده ما خو درته ډیر په زړه پوري خبرونه لرل کاغذ پیچه! خو خپله دی ونه غوښته،ماته یې څه!!

ما خپل غږ آرام کړ او ومې ویل: الا ما تهوکې کولې، ښایسته ورور مې، خدای دې ستاسو په کور کې برکت واچوي،خدای دی درته ښایسته ښځه نصیب کړی،خدایه...

خبره مې په خوله کې پاتې شوه چې رضوان د خندا څخه په لوړ غږ وویل: مکاری ګېډړی لومړی دی څه وویل تورکی هااان؟؟؟

زید په کراره وخندل چې ما بیا رضوان ته وویل: ته په توکو نه پوهېږې! ووایه،راته چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیخی په اندیښنه کې شوم!!

د رضوان غږ لوړ شو: زید ووایم!!
زید خندا ودریده!! او په کلکه لهجه یې وویل: رضوان مغز مې مه خرابه وه!شپه ناوخته ده لاړ شه ویده شه!

هاا یعني خبره چنار ګل پوري اړه لري؟ رضوان بیا په خندا وویل: نه باید یغما هم خبرې شي!

لږ پاتي وو چي اندیښنه له امله مړه شم؟ د زید له خولې مې خبره واخسته او په جدي ډول مې وویل: وایې که نه!!! یا ضفات دی درته وړاندې کړم، ګرانه ورور هوم؟؟

رضوان په خندا وایې: وایم وایم، بې له هغه هم زید رانه لری دی لاس یې راته نه رسیږي (پتمه شوم د رضوان خبرو دوام ته رضوان خپل غږ صاف کړ او د جنګو غږ په څېړ په نری غږ یې وویل: الا خوری چې یو کس ته مرکه (خاستګار) راغلي زموږ کورته او زما پلارته یې ویل..
په حیرانتیا وایم: چا پسی؟؟؟
رضوان په همغه نری غږ وایی: ښاغلي زید پسی!!!

سترګې مې د حیرت څخه د توپ په څیر شوی،او خوله مې تونل په څیر خلاصه پاتې شوه! د څو ثانیو وروسته حیرت مې خلاص شو او په قهقهه سره خاندم په داسې حال کې چې ما خپله خندا کنترولوله چې خاله او حسنات له خوبه راویښ نه شي! پام مې شو چې زید بغیر د حرکت څخه په عجیبه انداز ماته راګوری،ما زید لور ته وکتل، بغیر د سترګو رپولو ماته زیر شوي وه! په خندا ورته وایم: ریښتیا وایې؟؟! څوک راغلی!!

رضوان- په خدای، ریښتیا وایم، مرسل پلار راغلی و!
یغما- رحیم کاکا بیا څه وویل!؟
رضوان په خندا وویل: کاش چې ته وی،پلار مې سم تک سور شوی وو! زما مور ته یې ویل فرشته زمانه سرچپه شوي،خلک جلی پسی مرکه (خاستګاری) کوي،او دوی زما زوی پسی راغلل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خندا څخه تکه سره شوم! زید تلیفون زما له لاس څخه کش او په جدي ډول یې وویل: رضوان بالاخره راځم خو، اوس لاړ شه مړ شه (ویده شه) پرته له دی چې ځواب ته به تمه شي تلیفون په پرې کوی!

زه په همغه خندا سره وایم: زید میره درته کو،چې له تا څخه خلاص شو!

هغه څه ونه ویل او د ګونګیانو په څیر یې کتل! خو ولې یې څه ونه ویل؟ که بل وخت وای، زما ژبه به یې را پرې کړې وایي ما خپل ستونی صاف کړو او د هغه د سر په چاپې کولو مې پیل کړو، خونه له خاموشۍ ډکه شوه!

په کرار وایم: مریم څنګه ده؟
هغه زما په لور سر پورته کوي او په مسخره موسکا سره وایي: آغلې یغما،په هر چا پسی دی زړه سوځې، پرته له مانه.
یغما- بنه څه شوی په تا باندی،چې زړه مې په تا وسوځوم هوم؟؟روغ جوړ یې شکر!

زید- ته څه خبره یې چې څه دلته تیریږی(اشاره خپل زړه ته کوی)
په خندا ورته وایم- مئینې شوې خو نه یې چنارګل بابا؟
زید په غمژن مسکا وایي: بت پرسته شوی یم یغما ...!(ژوره ساه اخلې او وایي: حال مې خراب دی، هره شېبه د هغه د عکس په کتلو ویدیږم، کار مې ګرځیدلې د هغې عبادت کول خدای ته په دومره نژدی والای ویریږم چې غافل او بی خبره نششم خپل د رب څخه.

یواځې ورته ګورم نه پوهیږم ولې مې زړه غواړی چې زید خپل خبرو ته دوام ورکړی؟ یعنې دومره راته دا خبری د زید د خولې څخه راته حیرانونکې او په عین حال شیرنه دی؟!

زید زړه څخه یو اه باسې او بیا وایې: یغما ډوبیږم کیږم داسې هم پدی دریاب کې ډوبیږم چې هیس سوک مې د ویتلو توان نلری، بغیر د هغې څخه ..! یعنې هغه پریږدی چې زه ډوب شم؟ آیا هغه زما د ژغورلې هڅه نکوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید خبرو ته هک حیرانه یم راته عجیبه ده دا خبری آوریدل د زید څخه،! هغه زید چې د هغه په یو اشاره باندی ټول خلک نخیږی، وس دومره ناتوان شوی چې زما مخکې د اعتراف ژبه یې خلاصه کړی..!؟

په خندا وایم: ستا بت څوک ده؟ آیا هغه تاسره مینه لري؟
زید په غمجنه لهجه وایي: نه هغه هر چا سره مینه لري بغیر زما نه !
کراره غږ ورته وایم: نو څه کټه لري د داسي بت عبادت؟؟
کراره غږ وایي: ګرانی مئین کسان د ګټې پسې نه ګرځي..

یغما- او که هغې هم د مئینې لپاره لځان بت درلود بیا څه؟
زید- پوهیږم چې نلري ډاډمن یم،که بیا هم بت ولری نو زه یې ورته ماته وم !

د زید په دي خبرو اورلیدو می ځان ورپیدی لرزه راباندي راغله زید حال لیدلو ته ګورم کولی شي هرڅه وکړي!یعنی دومره مینه ورسره لري؟ نیکمرغه جلی ده

یغما- میني لاره داسي نده؟که د رښتیا زړه څخه ورسره ولري بیا د هغی خوښي لپاره ځان څخه تیرېږی!
زید- ویل یې اسانه دي شاید هرڅه نه به تیر شم،حتا ژوند څخه مي خو د هغې څخه نه تیریږم، یعني کولی نشم ، ناممکنه د، یواځني شئ چې دلاسته راوړلو لپاره یې حریص او بیتابه یمم هغه ده او بس.

به خندا ورته وایم: فلسفه مه وایه بت پرسته....!
زید- څومره ښه بت لرم زه سومره طالع منده یم

ولی داسی عجبه احساس راته پیدا شوو د زید د خبرو په اوریدلو؟ هغه ناپیژنده جلې سره مې بخیلي او حسادت پیدا شو ناساپه، چې داسي نشئ زید زمانه غافله شي! اول خدای بیا زید زما کلکه پناهګاه ده، که دی نه یې څنګه مشکلات به راباندي راشي..؟! چوپتیا کوم ځکه کومه خبره دي ویلو لپاره نلرم، چې زید ادامه ورکوي او وایې: د چا مرکه راغلې وه څوک وه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بنده بنده ژبه وایم: هیڅ څوک
زید- یغماااا!!
یغما- افففف اوریدلي به دي وی د کلي د ملک ښځه راغله وه.
زید- ته چیرته لیدلی وي؟
بی اختیاره ورته وایم: زوی لیدلی وم هغې لیدلې نه وم..

زما په خبري زید په تلوار خپل په ځای کې کیناست او ویې وویل: څه دي وویل ؟ چا لیدلی یی؟؟

تازه پوخ شوم چې ګل ته می آوبه ورکړي خوو پدی حال کي مې د زید ځورول مې مغزو ته راغلل او په شیطاني خندا مې ورته وویل: زوییی!
زما په خبره د زید تندی تروش څو خو ما به همغه شیطنت وویل: داسي شنی سترګي لري هیڅ پوښتنه مه کوه داسي ښکلی سترګي وي ای ای نو، کله چې ویل یې مرکه درلېږم تندي باندی د خولو سیلاب وه.

زید ته مې توله کیسه وکړل د الف نه تر یا ما خندل او هغه سترګو رپ لا نه وهي، او همداسي رکتل! نه پوهیږم کله مې لاس د هغه په قوی لاس کې بندی شو؟ او هغه په غوسه ناکه لهجه وویل: لکه چې خوښ شوی د ده ؟ته ما ده څه لپاره راوستی یی؟ د ساعت تیرولو لپاره هوم؟

ای وای دا بیا وحشي شوو زید وضعیت نورماله نه وه زه ولی بیعقله شوم ورسره مې شوخي وکړه، د دی لپاره چې خبره نوره خراب نشي زر ورته تسلیمه شوم او به کراره ورته مې وویل: پخدای قسم هغه زما ورور په شان دي توکې می کول(زما پدی خبری د زید لاس زور یو څه زما د اوږی څخه کم شو او په همغه تروش تندی وویل:

زید- یغما پخدای قسم که و دی وینم یو غلط قدم واخلې ژوندی دی په ځکه کې ښخ کوم!
ژوره ساه اخلم کوښښ کوم ځان کنټرول کړم اوس څه ورته ووایم غټ جنجال جوړیږي نو ځکه کرار وایم: خپله ښه پوهیږي چې زه داسي جلی نه یم چې په غلطه لار باندی لاړه شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- پوهیږم، پوهیږم بیا هم پدی خلکو باندی باور نلرم ستا مسولیت ما سره دی، بیا هم هوښیار اوسه غلطه لاره خوښه نکړي کنه بیا نووو...(زید ترڅو خبره خلاصوله زه پورته شوم دروازه می بنده کړه ترڅو حسنات او ترور خوب نه راویښ نشي!

نور می صبر خلاص شوي وه داسي کیږي نوو دا زید خبري تولي تیر پشان وي آرامه اوسم ورته هوممم؟؟ ورتاوه شوم د هغه پشان په غوسه ورته وایم: کنه څه ؟؟؟ اووو څه وشول؟ ښه خوو یي ؟؟ په کوم حق باندی دا خبري ماته کوي؟؟ سمده مرسته دي راسره وکړل پناه دي راکړه، خوو په دي معنا نده چې زه ستا په قید یا بند کي اوسم..

زما په خبرو د زید غوسه نور هم زیات کیږی او لفظ په لفظ به کنټرول شوی غږ د غوسي څخه وایي: ځکه، چې ته زما کوژدنه یی،اوس پوه شوی په کوم حق باندی دا خبري تاته کوم ؟؟
په غوسه ورته خاندم او وایم: زید خان فکر نکوی خپل په دروغو او نقشې کې زیات مخته ځي؟ زه ستا کوژدنه نه یم دا یواځي یو نقشه ده پوهیږي یوازي نقشه ده.

زید د زیات غوسي څخه په کټ،کټ خاندی او وایې: نقشه؟ چا ویلی چې نقشه ده؟ زما په نوم دی چله په لاس ده (بیا خپل لاس هم پورته کوي او وایي: وګوره دا هم چله ستا په نوم زما په لاس کیده ؟ نقشه بیا کومه ده؟

ولی تراوسه زما پام د زید په لاس چلې نه و شوی؟ په کراره ورته وایم: ویده شه ؟ بی خوبه شوي یی هر رقم چټیات وایي (غوښتل می پورته شم زما لاسي یې کلک ونیوی او ویې ویل: سهار ته ځان تیار کړه مولوي راولم چې زموږ نکاح وتړی رضوان هم پوهیږي...!

د نکاح د نوم په اوریدلو زړه می حرکت څخه پاتی شو !نکاح دا کلمه زما مغزو کی زنګ وهل پیل کړو نکاح...... نکاح......نکاح...... په کراره ورته وایم: ټوکه دی خنده داره نه وه !!
زید په کلکه وایي:تراوسه ما ستا سره ټوکي کړي چې دا یې دویم ځل وي؟
په رپیدلی غږ وایم: زیده ټوکې کوي؟ د څه نکاح؟ پخدای ما بد کړی نور ستا سره ټوکي نکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبره کوم او کوښښ کوم ترڅو لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه داسي کلک نیولی وه چې د ختا کسدو نوم يې نه اخیستو.

زید- یغما.. زه تېوکې نکوم همدا مې آخره خبره ده ! نکاح...

نه پخدای زید په کلکه و لکه مخکې پشان غوسه و او دی چې کومه خبره وکړی په رښتیا هم هغه کوی په نیولی غږ ورته وایم: خپل د مور او پلار په سر قسم خورم نور څه نه وایم پخدای بد می کړی سمده !
زید- یغما اعصاب راته مه خراب کوه آخري خبره مې همدغه ده.

غوښتل مې زید قانع کړم نو په کراره مې ورته وویل: کورني به دي څه وايي سوچ دي ورته کړی؟ سمده زه ستا د لاس نانځکه یم،ځکه کورني مور او پلار،نلرم پوښتنه مې وکړی ته خوو یی لری؟ کورني ته دی څه جواب ورکوي؟ مریم به څنګه شي ؟ یواځې د یو ضد لپاره زما او خپل ژوند مه تباه کوه، تا خو همدا اوس وویل چې بت پرست يې، نو هغه جني به څنګه شي؟ جواب راکړه.

د هر خبري سره، مې اوښکې لکه سپیني مرغلري پشان د سترګو څخه راوانی وي چې زید په لوړ غږ وویل: وه لعنتی ژاړه مه ! مه ژاړه یغما قسم درکوم د هغه چا په سر باندي چې تاته ډیر ګران دی پخدای نور ستا د اوښکو طاقت د نلرم په پیر په پیغمبر نور طاقت نلرم.

زید خاموشه کیږی خو زما بدبختي اوښکي چیرته وچیدی؟ زید ستوني صاف کوي په نیولې غږ په سختې او زر تکلیف باندی وایې:زما بت ته یی ،، ستا عبادت کوم ولی دومره بیعقله یی ؟ ولی نپوهیږی؟ ؟ په کومه ژبه درته وایم هــــا؟ ؟ولی زما د سترګو څخه نه پوهیږي لعنتی؟ ولی زما درد نه ګوري؟ باید هرڅه په خولی باندی درته ووایم؟

کله ناکله سترګې د ژبي څخه زیات خبری کوی او مقابل نفر پوه وی، خو ته بیعقله زما د سترګو په خبرو پوه نشوی....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دي خبرو په اوریدل چې ظاهره کې الفاظ وه خو ماته د ټوپک د مرمې پشان وه یو دم هک حیران وم ورته چې زید بیا وویل: فکر کوي زه اول څخه نه پوهیدم ته جلی یی ؟؟ نپوهیدم ځان څخه دی هلک جوړ کړي؟ نپوهیدم د کور څخه تبنتیدلی یی !
ستا په نظر زما په تندی باندی بیعقل لیکل شوي؟ ؟خبري وکړه، دا لعنتی اوښکي پاکي کړه.

زه د زید خبرو ته بی حرکته لکه بت پشان پاتي وم چې هغه بیا وویل: زما یی په مریم څه؟ مریم خپله هوښیار جلی ده هغه د اول څخه پوهېدله چې زما په نظر کې هغه ما ته د خور پشان ده لکه آسما! کورني می ما درک کوي د ټولو مخکي زه درېږم ته یوازي ما ومنه ما قبول کړه.

اوس هم زما لاس د زید په لاس که بند وه، هغه خپل هغه بل لاس خپل لړ شانتي رسیدلی وینتانو کې کش کوی او په ډیر عاجزه او مظلومه لهجه باندی وایې: د الله په پاک ذات باندی قسم کوم نور زغملی نشم پخدای نور نشم پټ کولي دا مېنه او لیونتوب د غرور په پلار دی لعنت وي! زه هم انسان یم پخدای انسان یم تر کله وزغمم ها!؟؟

آیا زه دومره د دی بدبختیو لایق یم؟؟ تا زه څو، څو ځلي خپل په بې خبری باندی مړ کړم یم؟؟ آیا ته پوهیږي کله چې ته ماته نګوری زه زره، زره له مینځه ځم.(اشاره خپل مختته کوي او وایې: آیا لړ دی هم زما سترګو ته فکر نشو او دا دومره مینه دی و نه لیدل؟؟؟

زید د لیونیانو پشان شوي وه، وار په وار یې پوښتنی کول زه په ځمکه باندی بی حاله ناسته وم، اوښکی می په مخ باندی راوانی وي ځان سره په جنګ کې وم یعنی زید اول نه پوهیدی چې زه جنې یم؟ ولی هغه ورځ سلیم وویل ته جلی یی زید حیرانه نشوو؟ ولې زه هلته پوه نشوم چې زید پوهیږی؟ ولی هغه وخت چې سلیم راته وویل: ته څه فکر کوي چې زید بیعقل او نه پوهیږی؟ ولی هلته د سلیم د خبری په معنا و نه پوهیدم؟ولې د زید د کارونو څخه پوه نشوم؟ ای لعنت دی پر ما وي..

ولې هغه وخت پوه نشوم چې ده زما په خاطر خپل وینتان پریکړل اخیر ولی زه پوه نشوم کله چې یې هغه شعرونه ویل، ولې نه پوهیدم؟ اصلان ولی له جنون او لیونتوب چې زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وړاندي درلوده نه پوهیدم؟خـــا نو ددی پخاطر یی د وریندارۍ له نوم سره حساسیت ښودہ!؟

زید دا دومره وخت له ماسره مینه درلوده او زه نه پوهیدم؟ یعني دومره په خپل تیر ژوند او ستونزو کي غرقه وم چي د زید مینه مي نشو لیدی! ټول خاطرات مي لکه د فلم له سترګو تیر شول! د دلایلو، سیلاو مي په زړه او مغز کي څپی وهي! ذهن مي له کاره ووته او د هیڅ کار تاوانایی نه درلوده، ددی خبرو زغم راته ډیر سخت وه لاس په تیزي سره له لاسه یی کشوم او د دروازی په لور ځم،د زید غږ پورته شو!

زید- یغما! دا د ښه په غوږونو کي ونیسه، که زما نشوی نو د بل هیڅ چاا به هم نشي خبره اوسه!

په لوړو قدمونو له خوني څخه اوځم او د خاله او حسنات د خوني په لور ځم خوني ته له ننوتلو سره په آرامه ساه اخلم! په ځای کی می غځیږم او د زید خبري مي ځان سره تکرار کړی (پوهیږي چی په دی ناخبره دنیا کی د زه څو ځلي وژلي یم)
(پوهیږي چی ستا د هری اوښکي په تویه ولو وژل کیدم) (ایا په کافي اندازه ستا سترګو کی نه یم) ژوره ساه اخلم او ځان سره په فکر کی کیږم ولی مي د ویری احساس ونکړو؟ ولی خپه نشوم ؟ اصلاً ولی مي زید څخه بد رانغلل؟؟

کله چي سلیم راته وویل مینه درسره لرم و ویریدم، خفه شوم، بد مي تری راغی تر دی چي په لیدو یی لاسونه مي متي کیدل! شپه له ټولو فکرونو او عجیبه حسونو سره تیره شوه سهار د ازان په غږ پاڅیدم حسنات او خاله مي هم پاڅول خاله په خندا سره وویل: لوری ورشه زید هم پاڅوه چی لمونځ قضا کیږی.

زړه می درب درب کوو، زه زید پاڅوم خو په کومو سترګو؟؟ د تیری شپی په یاد ته راتلو سره می غومبري سره شول چي بیا هم د خاله را غږ کړل: یغما لور وا دي نه وریدل؟
یغما- دا ده لاړم.

زړه نازړه د ناستي خوني ته ځم دروازه ورو خلاصوم لومړی مي سر دننه کوم ګورم چي ویخ دي که نه؟ هو د مصر شهزاده ویده ده!! ورو ورو یی خواته ورځم او په ارامي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ورته غږ کوم: هیبی پاځیږه لمونځ قضا کیږی!

زید حتی شور هم نه خوري نوم مي نشو اخیستی ځکه شرمیدم بیا هم لکه د مخکی غوندي وایم: هیبی نه اوری؟
افففف د دی خوب څومره دروند دی! په ګوتو مي د ولو مینځ کی ووهه او په ارامي مي وویل: زید!؟
د زید غږ پورته شوو او په خندای یی وویل: زید د صدقه شه.
یو متر مي له ځای څخه والوتم، او په غوصه مي وویل: ولی د اوله ځواب نه راکوه؟؟

زید- ځکه چي زه هیبی نه یم زید یم او بله دا چی داسی غږ د راته نه وه کړی!
بیا هم رنګ مي له حیاا سور اوړي او په لوړو قدمونو د دروازی په لوري ځم!
زید ورو خاندی او وایي: ستا له حیاا قربان شم ګلی!

داسي حس می کولو لکه ذره ذره اوبه کیږم او په ځمکه ننوځم...
زید- یغما که کوم وخت مړ شوم او ته راته داسي غږ وکړي نو شاید بیرته ژوندي شم!

په تیزي سره له خوني وځم،او شرمناکه خندا مي په مخ خوره وه...ولی خاندم؟؟؟ هسی نه چي....نه نه امکان نلري هغه راته یوازي یو ملګري دي له دی ډیر څه نه ...
موږ له دوه مختلفو قطبونو یو امکان نلری فکر کول یی هم په اړه خطرناکه ده زه حتی نه پوهیږم چی مینه څه ده؟او نه پوهیږم چی دی خندا ته څه نوم ورکړم!؟ د میني له نوم څخه ډیره لري وم!

مینه یوه ناپیژندل شوي کلمه وه زما لپاره! زما لپاره چی هیڅکله مي هم تجربه کړي نه وه! زه چي په تیارو او کرکه کی لویه شوي یم! زه چي وجود مي د له درد او کرکه ډک دی، کیداشی د میني کلمه له دومره دردونو سره وپیژنم هوم؟ زړه می لکه تیره وه! کلک او یخ،!نورمال کیدل یی وخت او طبیب ته اړتیا لری! له دی هر څه سره فکر نکوم چی زړه خپل حریم ته د میني د ننوتلو اجازه ورکړی!

له دی فکرونو سره می ځان ته ظاهراً ډاډګیرنه ورکړه! له فکرونو ځان باسم او حسنات سره د چای په تیارولو بوختیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- اووووو دا بنګړي دی له کومه کړي و جینی؟؟
په خندا سره می وویل: بخیلي مکوه لالا دی راوړي البته ستا حق یی هم نده هیر کړی!

حسنات په خندا شوه او ویې ویل: رشتیاا؟؟ وایه زما حق چیرته ده
یغما- اه وجینی سومره شله یی دا دی راوړم یی درته.

پاڅیږم او د الماری په لوري ځم بنګړي راخلم او حسنات خواته راځم او وایم: هه واخله اوس له دیری بي قراري له وجه مړه نشی!

حسنات بد بد اوکتل او کڅوړه یی واخیسته په حیرانی یی کڅوړه خلاصوي او بنګړي دانه دانه لاس کي اچوي او وایې:یغما ښه ښکاری کنه؟
په خندا مي وویل: ډیر زیات
حسنات- خو له تا ډیر نه !
کرار یې چونګاری کوم او وایم: لیونی..
حسنات په لوړ اواز غږ وکړو او ویې ویل: لالا راشه چای تیار ده

لږ وروسته زید له تورو جامو او په غاړه یی هغه نقره یی دسمال وه چی ما ورته اخیستی وه،خوني ته دننه شو، د زړه ضربان مي داسي تیز شول چی فکر مي کوه زړه می له سینی وځی لومړی ځل وه چي زید په وطني جامو کي ګورم ښکلا یی سل چنده شوي وه ځان ته مي فکر شو خدایه د څه بلا راباندی لګیدلی ده؟؟
مخکی خو داسي نه وم؟؟؟

ایا د شپې خبرو زما ذهن خراب کړو؟ یا د پخوا څخه زما ذهن کې دا خبری وه او ما ځانته د ویلو جرئت نه درلود؟ سترګې مې ښکته اچوم او د سبا ناری په خوړلو پیل کوم چې زید کرار وایې: یغما هغه قیماق راکوی؟

پداسې حال کې چې سترګې مې ښکته دی قاب زید ته ورکوم چې هغه یې په مسکا رانه اخلې او مننه کوی، چې حسنات وایې: لالا کوم ځای ځې؟؟
زید- نه ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات۔ ما او وریندار ه ځو چینې ته تاسو هم راځې؟
زید خپل چای غړپ کوی او په مسکا باندی د حسنات جواب ورکوی: ښه خبره ده راځم
لږ به شاوخوا هم وګورم.

حسنات جونګاری کوم او کرار ورته وایم: ای خاوری دې په سر شه بیا دی ګلان وکړل.؟
حسنات۔ اخ څه مې کړی؟
یغما۔ ومې نه ویل وریندار راته مه وایه ها؟ دویم دا چې که د خان زوی په لاره کې زید
وګوری بیا څه کوی؟
حسنات خپل به خولې لاس ایږدی او کرار وایې: وی خاوری مې په سر شه بیخې مې
لیاده وتلې وه.

موږ لا خبری کول چې زید دبیرون څخه غږ وکړو: زه د باندی تاسو ته ولاړیم ناوخته
نکړی راشې.
حسنات کرار وایې: سمه ده لالا.

زید ځی زه او حسنات فکر کی پاتی کیږو په هرحال اوس څه چې کیږی هغه به وشي،
خپل تکری راخلو او د باندی ځووو، زید موږ څخه مخته روانیږي زه شاوخوا ګروم چې
د خان زوی راپسی نه ویې، چشمه ته.... ورسیدو ما آرامه ساه واخسته.

زید۔ تاسو دواړه هروخت دلته راځې؟
حسنات څخه زه زر جواب ورکوم: نه کله کله راځوو.

زید سر خوځوي او هیس نه وایي زه حسنات خپلو کیسو کي ډوبه کیږو دنیا څخه بی
خبري اوسیږو روسته د لږ وخت تیرولو څخه سترګي پورته کوم او دوه شنی سترګي
ګورم لاس او پښي می شروع کوي په رپیدلو مخ حسنات خواته کوم آرامه ورته وایم:
حسنات هغه ده راغلي پخدای چې زید یې اوس مړ کوی .

زما په خبرو حسنات بیچاره ګې ورخطا کیږي او وایي:یغما اوس ځنګه وکړو؟
یغما۔ هیس یوازي خدای دی وکړي چې د زید ورته پام نشي.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید زموږ ښخه لږ لري ناست وه حسنات ته وایم: هله ورشه لالا ته دي ووایه ناوخته شوی.

حسنات په تیزه پورته کیږي زید لور ته ورځي چې زه په زړه کې هغه د خان زوی ته وایم: خاوري دي په دا بدرنګه قواره شی نن زموږ تعقیبول ورځ وه شله انسانه

د زید او حسنات په لیدولو چې زما خواته راتلل لځایه پورته شوم،کالی می د خاورو ښځه ټکوم دری واړه د کور په لور حرکت کوه هر قدم سره شاته ګورم
ځان سره آرامه وایم: پخدای موږ تعقیب کوي اوس زید حتما پوهیږي!
تیزه تیزه ځم حسنات وایي: اله یغما ویې لیدو پخدای ولیدو زید هغه شین سترګي هلک ولیدو

زر شاته می ګورم زید ولاړ و او د ملک د زوی خواته یې کتل په ورخطایي سره حسنات ته وایم: ته ځان کور ته ورسوه زه زید درولم

حسنات هم بغیر د هو یا د نه د جواب ښځه په تیزه روانه شوه زه زید لور ته ورغلم په تیز قدمو ځان زید ته رسوم او وایم: زید ولی ولاړ یی؟ راځه کنه ناوخته شوی.
زید غوسه ناکه لهجه وایي: ته لاړه شه زه درځم.

د زید لاسونه موتی کیږي او غوښتل یې چې هغه شین سترګي هلک ته ورشي چې زه په ورخطای د زید موتی شوي لاس خپل لاسونو کې نیسم چې هغه د تلو ښځه پاتیږي او کرار کرار خپل موټ شوې لاس خلاصه وې او ګوتې زما د لاس ګوتو مینځو ښځه تیر وي کلک زما لاس نسئ.

او پداسې حال کې چې کوښښ یې کوی غږ زید کوښښ کوي خپل د غوسې غږ کنترول کړي وایي: همدا هلک دی؟؟؟

مخکې له دی ښځه چې زه جواب ورکړم هغه هلک زموږ خوا ته راغی، او د زید سوال بی جواب راښځه پاتی شو. هغه هلک خواته می کتل زید زما د سترګو نظر تعقیب کړو او د هغه هلک په لیدو یې زما لاس بیحده کلک ونیو، بیعقله انسان کله چې زموږ څنګ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو په جګ غږ باندی وویل: دلته څه خبره ده؟ خیرتی ده کلي که داسي لاس په لاس کرځیږی!!

زید غاښونه وچیچل داسې چې ما یې لا د غاښونو چیچلو غږ واوریدو او په تشویش باندی مي وروکتل د غاړه رګونه یې د باندی راوتلي وه د ډیری غوسه څخه
مخکي له دې چې زید څه ورته ووایي زه خپل آزاد لاس د زید د لاس څخه تاوم کوم او په غوسه ناکه لهجه هلک ته وایم: او لاً خبره تاپوری اړه نلري چې زه د چا سره ګرځیدم دومه خبره دا جناب زید خان زما کوژدن دي!

او بیا خپل او د زید لاس چې کلک یو د بل سره قفل دی د ثبوت په توګه پورته کوم او خپل دواړو چله ته اشاره کوم او وایم: کوژدن مې دی تاسو ووایه کومه ستونزه لري محترم وروره؟

هلک رنګ والوته او په آرامه وایي: د همدی لپاره دی زما مرکه رد کړل؟
نور هلته دریدل مي جایز و نه بلل که یو دقه نور پاتې شوی وایي ضرور دغه بیعقل انسان د زید په لاسونو مړ کیدو نو په تلوار هغه هلک ته وایم: وروره خپل احترام وساتي.

دا خبره کوم او زید په کشه ولو کشه ولو ځان پسي د کور خواته وړم، زید هم د ماشومانو پشان زما پسې دی کله چې ډادمنه کیږم چې د هغه ژیر میړي د نظر څخه لری شوی یو د زید لاس خوشې کوم، او کوښښ کوم خپل لاس د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه زما لاس نور هم کلک نیسې چې بې حوصله ورته وایم:

یغما- خوشې کړه لاس مې.
چې زید په خندا راته وایې(ځومره دا بشر خنده روی شوی د قیامت علامه نه ویې؟)
یوځل بیا ووایه؟
یغما- څه ووایم؟
زید- همغه خبره چې دی څو دقې مخکې وکړه.!

یوه شوم چې کوم خبری ته اشاره کوی خو ځان ناګاره اچوم او وایم: یاد ته مې نه راځې چې څه مي ویلي واوسیری؟ لاس مي خوشې کړه چې خلک مو ګوری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پرېږده چې ووينې ټول بايد خبرشي چې ته صاحب لرې.

په غوسه ورته وايم: زه څيز نه يم چې صاحب ولرم او هغه خبرې هم جدي مه ګڼه يواځې ددې لپاره وې چې جنګ جوړ نشي پوه شولې؟؟؟

لاس مې خوشې کوي خپل لاس پورته کوي او په خپلو ګوتو درې ځلې خپل زړه وهي او وايې: يغما له هر څه سره لوبې کوي وکړه خو له دې سره لوبې مه کوه!
د هر څه زغم لرم غير د ستا له تيټ نظر نه! آن بې رحمې دې هم ښکلې ده!
د ځان په بيه يې اخلم!

غلې کيږې! لکه بت ولاړه وم او هره کلمه چې د زيد له خولې څخه راوتله لکه د اور مرمې مې په زړه لګيدله

زيد- د ټولو نازونو وړونکې دې يم مګم!!!!! که لږ پوه شم چې رانه لرې کيږې هغه وخت نور زيد شتون نلرې! په غرق کيدو مې ټول غرق کوم ټول آن بت مې!!!!

خپل د ټکرې(څادر) څنډه مې د غاښ لاندې نيسم او په سترګو مې شاوخوا ځير کوم! کله چې د خلکو له نشتون نه ډاډه کيږم په لوړ غږ وايم: مګم خپله دې نه ويلې چې مينه په زوره نه کيږې؟که زور وې نو ولې دې د مريم مينه ونه منله؟

زيد خپل سترګې کلکې ټړې او وايې: يعنې ته......
خبرې ته يې نه پرېږدم او په پوره بې رحمې وايم: هو زما لپاره يواځې يو عادې ملګرې يې همدومره! ته هم ښه ده چې بيرته ښار ته لاړ شې.....

زيد په خپل يو لاس باندې ديوال نيسې داسې ښکارې چې د دريدو توان نلرې او کرار وايې: کور ته لاړه شه.....

پوهه شوم چې بايد کور ته لاړه شم کنه وضيعت خرابيږې، په لوړو ګامونو د کور په لورې ځم چې غږ يې پورته کيږې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خدا کافراگربود به رحم آمده بود !
زآن همه ناله که من پیش تو کافر کردم !
(استاد شهریار)

پښې مې په ځمکه میخ شولې وروسته له لږ ځنډ نه مې خپلې لارې ته دوام ورکړو له کوم وخت را په دې خوا دومره بې رحمه او کلک زړه شوی یم؟نه، نه زه ګناه نلرم تقدیر مې زړه په داسې سختې ټاپه کړی دی قفل یې دومره کلک دې چې غیر له ښه پوه کوډګر نه بل څوک یې د خلاصولو وړتیا نلری!ناورین دلته دی که خپله هم وغواړم قفل یې نشم خلاصولی،ځکه کلی مې ورته د تیارو په سمندر کې ورکه کړی!

زما د رسیدلو سره سم حسنات راباندې حمله وکړه او په وارخطایي یې وویل: ولې مو دومره ناوخته کړه؟ چیرې ده لالا مې؟
غټه سا اخلم او وایم: غلې اوسه هیڅ ندی شوی لالا دې هم لاړه چیرته یې کار درلوده!
حسنات غټه سا اخلی او وایی: شکر د الله چې څه ندی شوی ما ویل اوس به یو نړیواله جګړه شروع وی.

خپلې اوږی پورته اچوم او د پخلنځي په لور ځم یوه پیاله سړي اوبه په یوه سا ښبم ورځ د تل په څیر زما او د حسنات په ټوکو او رشخندی سره د ترور د غوسه کیدو تیریږی او هوا تیاره کیږی! شپه شوه او زید لاتراوسه ندی راغلی ډار او اندیښنه مې راپه زړه شوه!

یغما- حسنات ترور څه شوه؟
حسنات- نیو هیرم هرومرو اودس کوی!
یغما- سمده

ترور ته په تمه کیږم چې راشی!! ترور جاي نماز په لاس کوټې ته راننوځي، جای نماز خپور کوی او خپل لمونځ کوی! په تمه کیږم چې لمونځ یې خلاص شی!
لمونځ یې په ډیر ځنډ خلاصیږی او جای نماز ټولوي د چای د ترموز په لوری راځی او خپله پیاله تری ډکوی!

د ترور په لور چی په چای ښبلو بوخته وه ځم څو ځلی د کوم څه ویلو هڅه کوم مګم ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

می راسره نه ملګری کیږي آخر په ډیر زیار په ټیټ سر او شرم وایم: ترور جانی زید نه راځی؟
ترور آرامه مسکا کوی او وایي: زما لیونی لورکی په دی کی د شرم څه خبره ده؟ نه کار ورته پیدا شوی وه ښار ته لاړه هرکله چی کار یی خلاص شی بیرته راځی!!!!

د ښار د نوم په اوریدو می زړه له غم نه ډک شو یعنی زید لاړه؟! مګم تا خپله همدا نه غوښتل؟؟ غټه سا اخلم او د موضوع د تغیرولو لپاره وایم: زه ځم د خوب ځایونه جوړوم! ت
رور په مسکا سر پورته ښکته کوی! پورته کیږم او څه می چې ویلې ول کوم یی د هر شپی په څیر زه او حسنات د یو بل تر څنګ ویده کیږو! حسنات ژور خوب ته ځي! هڅه کوم خپل فکرونه لرې کړم مګم شونې ول؟ خوب مې له سترګو کډه کړې وه د سهار تر لمانځه ویښه وم ! پورته شوم او لمونځ مې وکړه ترور او حسنات می هم پورته کړل چې خپل لمونځونه وکړې چې قضا نشی!

ورځ په ستړیا او نه زړه شروع شوه!د هیڅ څیز حوصله مې نه درلوده. هغه رنګه چې حسنات هم پوهه شوی وه او اخیر ویې ویل: یغما ښه یی ؟ نه چی د لالا پسی می خفه شوی یی !؟
په سختې مسکا کوم او وایم: نه ګرانی یواځی د ستړیا احساس کوم لږه ویده شم ښه کیږم.

حسنات مې په حالت پوهیږې او له ډیرو پوښتنو ډډه کوې دوه اونۍ تیریږې دوه اونۍ مګم زید آن زما پوښتنه هم نده کړی! لکه چی په پوره ډول یی له یاده ویستلی یم!هر ځل یې د نوم په اوریدو زړه می بې واره درځیږی! د لیونتوب او کارونو په یاد ته راوړلو یی خندا می په شونډو میلمنه کیږی! نپوهیږم څه می په لیونی زړه شوی!
مګم په دې ښه پوهیږم چی د پخوا په څیر په خپل ځای کی ندی! د حسنات غږ د خیالونو له نړی نه رابهر کړم.

حسنات- هوی نجلی بیا څه شوی؟
یغما- هیڅ څه باید وشی؟
حسنات خپلې اوږی پورته اچوی او وایی: نپوهیږم خو داسی ښکاریده چې په دی نړی کی ونه اوسی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا یې ویلی د حق خبری ځواب نه درلود! غلی کیږم! د څه په یاد راوړلو بی واکه وایم: رښتیا حسنات ستا ورور ولی مړ شو ؟؟
حسنات لومړی په حیرانتیا راوکتل او ډېر ژر حیرانتیا ځای غم ونیوه او په غمجن غږ یی وویل: په یوه پیښه کې مړ شوی!
کرار وایم: الله دې وبخښي نه می غوښتل خپه دی کړم ګرانی!
حسنات د غم ډکه مسکا کوی او وایی: کومه خبره نده ګرانی هغه څه دی چې تېر شوی!

دواړه د بې ګلونو ته ځیر کیږو چې حسنات دوام ورکوی او وایې: لالا می او زید دواړه ډیر خواږه ملګری ول ډېر له سکه ورونو آن یوه ثانیه له یو بل نه نه لری کیدل هره جمعه زید زموږ کور ته راته د ښوونځي له وخت نه یو بل سره ول.پلار مې په ماشومتوب کې له لاسه ورکړی وو،ارسلان په همغه کم عمر د کور سرپرست شو د زید په مرسته د کور له عهدی وته دوه ورونه می درلودل ارسلان او زید!

کوچنی او خوشحاله کورنی وو.خو تقدیر هر څه په بل مخ کړل هر څه!!(غته سا اخلی چې اوښکی یی رانشي او بیا وایې: یوه شپه ارسلان زنګ وکړ چې د ملګری واده یی ده او له زید سره ځی کیدای شی چې شپې رانشي!(حسنات بیا غلی کیږي مګم دا ځل یی اوښکی په مخ لاره پیدا کوی په ژړا وایی: یغما وروسته له هغې ارسلان بیرته رانغی څلور کاله شول د کور لاره یی پیدا نکړه لاړه چې لاړه!!

سلګې یی پورته شو او اوښکو یی لکه سیل په مخ لاری وکړی او په ګریوان یی څڅیدی، غیږ می ورکړه تسلې می ورکوله او د هغې په شان زما اوښکی هم په مخ بهیدلې په سختې یی دوام ورکړو او ویې ویل: وروسته له واده نه ارسلان د زید موټر واخیسته او چلوه یی سرعت یی دومره زیات وه چې د موټر کنټرول یی له لاسه ووته او موټر کندې ته وغورځیده.

ژړا یی د خبرو کولو توان واخیستو او په زوره زوره یې وژړل خپل دغمونو په اندازه یې وژړل ما هم ورسره سم وژړل خو یو څه مې ښه درک کړل هر څوک د خپل په اندازه غم لری هیڅوک بې‌غمه او هوسا ندی! کله چې اوښکو یی د بهیېدو نه زړه وښکوه ځان یی زما له غیږ نه جلا کړه او په بند غږ یی وویل: په هغه پیښه کې ارسلان ځای په ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړ شو خو زید دوه اونۍ په کما کی وو وروسته له دې چې په هوښ راغی او خبر شو چې ارسلان مړ شوی دی..

حالت یی خرابیږی او څلور میاشتې ځان په تیاره کوټه کی بندوی نه له چا سره خبرې کولې او نه له کوټې نه بهر راوته! د زید لالا حالت له مورږ نه بدتره وو! په ډیرو ستونزو خپل عادی ژوند ته بیرته راغی د هغې پیښی نه وروسته زید زمورږ د کور سرپرست شو هره اونۍ یا هره میاشت زمورږ احوال اخلی!

اوښکی می پاکوم او د حسنات مخ ښکولوم او ورته وایم: پوهیږی مورږ ټول داسی قیصی لرو چې په ذات کې ډیری غمجنې دی خو ښه والی یی په دی دی چې هر څه تیریږی او نه پاتې کیږي!باید قوی ووسو.....

حسنات خپلی اوښکی پاکوي او په مسکا وایې: مننه زړه می سپک شو ډیر وخت شوی وه چې ژړلی مې نه ول!
لاس یي نیسم او کینښ کارم یي او ورته وایم: هرکله کولې شې چې زما سره دی دزړه درد شریک کړی
حسنات- یغما وعده راکړه چې هیڅ کله می لالا نه غمجن کوی! پخدای د بل ورور د له لاسه ورکولو طاقت نلرم!

یواځې د سر په ښورولو بسنه کوم لا ګرم په قیصو کې وو چې ډیر ورته والی یی د غمجن قیصو ته درلوده وو چیچ د ترور غږ پورته کیږی: انجونو چیرته ورکی یی راشئ چې میلمه لرو!!

زه او حسنات په حیرانتیا یو بل ته ګورو او له بڼ نه ښکته کیږو ځان سره فکر کوم چې حتما زید راغلی او په چټکتیا ځان د ناستی کوټې ته رسوم! همدا چې غواړم ننوځم سترګی می په رضوان لګیږی وروسته له یوې مېاشتې یی وینم! رضوان ماته پام کیږي او په مسکا پورته کیږی او راته وایې: ورینداد جانی بیخی دې هیر کړی یو

لومړې ځل ده چې د وریندار کلمه په اوریدو می خوښی په زړه کې ځپې وهلې لاس می په ټکری وهم داسی نه چې وینتان می ښکاره شی د رضوان په خیر یی په مسکا ځواب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوم: سلام رضوان ورور ښه راغلاست رحیم تره،ترور جانه،اسما تول ښه ول؟
رضوان- هو هو ټول ښه ول سلام یې ویلی!
یغما- علیکم سلام. ولاړ مه پاتې کیږه کینه درته چای راوړم

په همغه مسکا سر ښکته او پورته کوی! له کوټې نه وځم! او د پخلنځي په لور ځم!
حسنات د چای په تیارولو بوخته وه! چې ما ورته وویل: وه نجلی تا ولی سلام ورنکړ هوم؟

غریبکې داسی خیز واچوه چې نږدی وه ترموز تری وغورځی.
حسنات- مرګ نه وینی چای تیاروم لیونی؟
په خندا ورته وایم: ښه مقصد رضوان زما لالا دی فکر دې اوسه چې ښه یی خدمت وکړی کنه بیا لالا دی ژوندی ژوندی درته پوستوم(مطلب زید)

د حسنات رنګ الوځی او په بنده بنده ژبه وایی: څ..... ه.... معنا؟
یغما- توکی می کولی چې اوس یو ځل مړه نشې.
چای تیاریږی او دواړه د کوټې په لور ځو! پټنوس په ځمکه کیږدم! چې حسنات رضوان ته وایې: سلام ښه راغلی!
رضوان- علیکم سلام خورجانې.

د حسنات خیری ته ګورم فکر کوم د خورجانې کلمه یې په زړه ښه ونه لګیږده
پیالی ډکوم او په ټولو باندی ویشم! ترور او رضوان سره خبری کولی او کله ناکله د دواړو د خندا غږ پورته کیده رضوان دلته هم خپل کار کړی تورکی هههه د حسنات فکر ګډوډ وو! کرار مې ورته وویل: حسنات کوم څه شوی خورکی می؟

حسنات- نه کوم څه باید وشی؟
یغما- ښه ته دا پریږده دی تورکی ته وګوره چې دلته یی هم ځان ته ځای جوړ کړی
حسنات کرار وویل: کوم ځای یی تور دی؟
حیرانه ورته ګورم ځینی ځیزونه می تر پوزې کیږی هیڅ نه وایم او د رضوان او ترور په لوری ګورم! رضوان په مسکا راګوری او وایې: څنګه یی میرمن یغما؟
کرار وایم:ښه وم ستا په لیدو می ټول ښه والی لاړه تورکیه!!!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان به خندا وايي: ولی ما څه کړی؟
ترور پورته کيږی او د الماری څخه د يخن دوزی کالی سره له عينکو راخلی او له موږ نه لرې لری کينی چې رضوان بيا وايي: ربنتيا د انجونو کالی او ټکری درسره ډير ښکلی ښکاری!
په مسکا وايم: مهرباني مو ده (مخکی له دی چی رضوان څه ووايی زه ورته وايم: ولی دی حسنات ته خورجانه وويل هوم؟

رضوان حيران ماته راګوری او وايي: يغما ښه خو يي؟ څه مي بايد ويلي وي؟!
خپلي اووږې پورته کوم وايم: ما پوري اړه نلري زه وريندار غواړم!
رضوان- سمده زيد ته به يي وکړو ته به هم وريندار پيدا کړی.

د رضوان پدی خبره د د ترور اوحسنات نه په پټه چونګاری کوم يې چي رضوان يو جانانه ټوپ وهي او زه ورته په غوسه وايم:احمقه زيد يي ورور دی تا يادوم تورکې يه !

رضوان کرار خاندی او وايي: ښه دا چا ويلي چې زه ستا ورور يم ؟!
مظلومانه مي وويل : يعني نه يي؟! ګوره زيد دي حسنات لالا ده ته زما لالا شه سمده...
داسي خايسته جلي درته پيدا کړم چي ستا دا تورکي توب په خپل خايست پټ کي!!
دا خبره کوم او خاندم چې رضوان هم زما سره يوځای خاندی او وايي: جلي تا دا دومره ژبه له کومه کړي ها؟!
په دروغي غوسه وايم: فلسفه مه وايه راته ووايه لالا مي کيږي او کنه؟

رضوان- اول څخه نه وم ؟!
ريښتيا يي ويل رضوان له پيل نه لکه ورور زه حمايت کو په موسکا وايم: وي!
له جيب نه يي يو څه راباسی او ما خوا ته نيسي او وايي: واخله دا د زيد امانت!

بيا دي زيد نوم په اوريدو طبيعت مي ګډوډ شو، پاکټ مي تري واخيست او خلاص مي کړو! په مينځ کي يو حلقه يي طلايي ميخکي و. په شونډو مي موسکا راغله !
رضوان- څه شی دې ته ماته راښکاره کړه!!
يغما- نه ... نه... تا پوري اړه نلري ريښتيا زيد ولي رانغي ښه خو ده ؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان یو غړپ چاي وڅکه او ویې ویل: ښه دي یو څه کارونو کې بوخت دی همدي ورځو کې به راشي !

یغما- ډیره ښه ده ته ترڅو وخته دلته یي ؟!
رضوان- نن ځم بیرته فقط راغلم ستا احوال واخلم ارامه خو یي دلته ؟
یغما- هو خوشحاله یمه ..
رضوان خاموش شو داسي لکه چې غواړی یو څه ووایې خو زړه نا زړه ویې؟ په کراره ورته وایم: رضوان غواړي څه ووايي راته؟

زما په خبری رضوان سر ښکته پورته کړو او ویې ویل: وایم خو په دي شرط چي خواشیني نشي خو دلته نه کیږی.

د رضوان د خبرو څخه پوهه شوم چې ښه خبر مې په تمه ندي ترور ته مي وکتل او وایم : تروري که ستا اجازه وي رضوان ورور ته باغچه ښکاره کړم؟!
ترور سترګي له کمیس لري کړي، او تل په خیر یي په موسکا وویل: لوري خپل کور د ددی اجازه ته اړتیا نسته!

دواړه پاسیدو او لاړو رسیدلو سره سم وایم: وایه اورم یي ..!
رضوان د لږ زنډ وروسته وایي: ترور او ترور خاوند دي راغلي و شرکت ته!
(د ترور نوم اوریدو سره وجود مي یخ شو په لرزي مي وویل: ولي راغلي ول؟ څه یي ویل؟

رضوان- ډیر چټي اوبیکاره خبري!
یغما- لکه؟
رضوان لویه ساه واخیسته او ادامه ورکړه: وي ویل (پوهیګي له یوي تختیدلي جلي سره محکمه سه کوي شاهد لرم چي هغه ناروغ انجلي تاسو سره ده بل ځل پولیسو سره رازم)

حس مي وکړو دي سنګسار میدان کي یم او دا خبري هغه تیږي دی چي په بي رحمي مي په روح لګیدل د تختیدلي انجلي نوم په اوریدو مي ستوني ډک شو ،، خو دي پولیس نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي پر ځان لرزه راوسته د ترور خاوند او نجيب سر و کار يي له پوليسو سره دي او ډير ملګري لرل دي برخه کي.. کرار وايم: ښه بيا؟
:#شهاب
رضوان- زيد د هغوي جواب ورکړو کاش ليدلي دي واي سنګه رنګ والوتو د هغوي !!
(د زيد نوم په اوريدو مي خوښي زړه ته راغله پوهيدم نه پريږدي د ترور لاس مي ماته ورسيږي رضوان په هيجان وويل: زيد ورته وويل: يغما زما قانوني ميرمن ده نکاح خط لرو واي په حال مو چي که دي ناموس خبره مي حوزي ته مخ ته کړي.د ټولو حوزو د اخيستلو توان لرم او فکر مه کوي چي له ناوړه کارو بار مو خبر نه يم ښه به دا وي چي خپل لار ونيسي او لاړ شي ماسره لوبې مه کوي قطعا ظالم ګټونکي يمه.

رضوان په خندا بيا وويل: ليوني داسي جدي خبرې کولي چي زه لا و ويريدم څه ورسيږی ستا ترور او ترور خاوند ته دی.
يغما- بيا څه وشو؟؟
رضوان- هيس لاړل خو ويل يې چي دا خبر دلته نه خلاصيږی.تشويش مکوه هيس سوک تا کوم کار ته اړ کولي نشي چي ستا پکي خوښه نه وي. په ياد ولره داسي يو ورور لري چي د غر په شان ستا شاته ولاړ دي

د رضوان خبرو ته موسکي شوم او ومي ويل: مننه پوهيګم
چې رضوان په شيطانت وويل:او هوو يو همدا رنګه ليوني کوژدن زيد خان(او بيا زما چلي ته اشاره کوي)

سومره دا جملي سره له دي چي دروغ وه بيا هم راته خوښي او زړه راښکونکي وه کرار مي په سر ووهه چي د دواړو دي خندا غږ پورته شو، چې رضوان په خندا وويل: ولي مي وهي فقط دروغ وايم؟!
يغما- ليونيه.
رضوان- عع عع بي تربيه خلک خپل ورور ته ليوني وايي؟

ددي بشر په سپين سترګي سره مي عادت کړي دې په خندا ورته وايم: چوپ شه توره کيه وس چي لالا مي شوي نو آيا د رينتياو څخه سترګي پټي کړم؟
رضوان- لکه د څه رينتيا؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- دا چي ته لیوني يې، يا تورکي يې، يا بدرنګ يې، ته و خداي د رېښتيا نه سترګي پټ کړم ؟!

بېچاره رضوان سترګي توپ غوندي غټي شوي! او په شيطنت يې وويل: بیزو خور ته مي تلي يم!
یغما- چوپ شه ما غوندي ښايسته خور..!؟
دواره په لوړ غږ خاندو چي رضوان وايې: یغما یو څه وايم! خوو ورخطا نشي سمده !

اوه خدايه نده خلاص،نن لپاره بس نده ربه؟په ډار مي وويل: ووايه!
رضوان- زيد ټپي شوي و!
زړه مي له سيني نه ووت، زيدا! زما بت پرست!! په بنده ژبه مي وويل: سنګه ؟! سنګه دي وس؟!
رضوان- تشويش مکوه اوس ښه دي مرسل ليونتوب وکړو خو خداي ورحميدو

د مرسل نوم په اوريدو مي د کرکي احساس وکړو داسي چي احساس مي وکړ چي نړي کي له هيچا نه د مرسل په اندازه کرکه نشم کولي په ورختاى وايم: رضوانه د انسان غوندي قصه وکړه څه شوي دي !

رضوان- لږ صبر وکړه وي(دوام يي ورکړو: زيد له کوم وخت نه چي ته دلته پريخودي ،او خپله ښار ته راغي خفه او پريشان و. او بعد له دي چي د مرسل پلار د وصلت لپاره مونږ کور ته راغلو نو د زيد پر ذهن يو بله د غوسي څپه راغله او د ډير غوسي څخه يې مرسل ته زنګ ووهه او سه يې چي په خوله راغله مرسل ته يي وويل ...

په بل سهار يي مرسل د شرکت قرارداد د فسخ کولو په پلمه زيد دفتر ته وغوخته زيد نا خبر له هيس لاړو همدا چې دفتر ته ننوتو ناساپه مرسل دروازه بنده کړه او تيکري لري کړو(د خبرو دی ځای کي رضوان په هيجان وويل: یغماا بيخي فلمو غوندي شوي و احمقه ښځه خپل وېښتان يې ګډوډ کړل،او زيد ته يي ګواښ وکړ که زما د واده وړانديز ونه مني، نو ټولو خلکو کيدی رسوا کوم ټولو ته وايم چي زيد ما باندي تيري کړي.

هغه وخت مجبور يي له ماسره واده وکړي ښه به دا وي چي په خپله خوښه واده راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومني زيد هم چي وکتل چي دا ليوني ښځه هر څه کوي شي نامردي نده کړي او ګلدان يي راخيستي او خپل سر يي پري وهلي!! مرسل هم د زيد وينو ډک سر په ليدو ورخطا کيږي او امبولانس ته زنګ وهي! سر يي سو کوک وخوړل احمق ډير کلک يي ځان وهلي و.

هک حيرانه مي د رضوان خوا ته کتل هيس مي باور نکيده په نا باوره انداز وايم: څه وخت دا کار شوي ؟
رضوان- تقريبا شپږ ورځي مخکي!
يغما- اوس ښه دي ؟!
رضوان- هو ښه دي خوو جنون وهلو غوندي شوي!

ژوره ساه اخلم او وايم: رضوان غواړم ورسره خبري وکړم زنګ ووهه ورته.
رضوان تيلفون راوباسو او زيد ته يي زنګ ووهي زنګ تلو خو هغه نه پورته کوی. چي
رضوان وويل: زما په خيال کار لري وروسته به زنګ ووهو !
يغما- نه نکيږی بيا زنګ ووهه!
رضوان تيلفون ما خواته نيسي او وايي:واخله سومره چي زنګ وهي ووهه ورته يو ځل يي چي زنګ جيګ نکړو يعني نغواړي خبري وکړي سل زله زنګ ووهي نه جيګ کوي

تيلفون مي په زور واخيست او باغچي بل خوا ته لاړم تقريبا دري ځله مي زنګ ووهه خو پورته يي نکړو! څلورم ځل لپاره مي زنګ ووهه لږ زند وروسته په غوسه يي جيګ کړو او ويي ويل: رضوان خو چي لومړي ځل مي ځواب درنکړو پوه شه کار به لرم څه وخت ته سړي کيږي؟!
کرار مي وويل: س ... سلام!!

زما د غږ په آوريدو يو دم خاموشي خپره شوه حتي د ساه اخيستلو غږ مي ورته نه اوريده بيا مي غږ وکړو: زيد! اوري؟!
څو شيبو وروسته د زيد غږ راغلو: ښايستو مي !! ته يي؟ يغما مي!!

د دې خبری اوريدو سره لاسونه مي لرزي ته پيل وکړ له خبرو پاتي شوم غومبري مي سره شول، غوګونه مي ګرم شول چې زيد بيا وويل: مينه مي، ای زما مغروری ميني مي نه وايي چی له بيلتون نه دي مړ کيږم؟حق کي مي دومره ظالمه مه اوسه ! غږ پسی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خفه شوي یم خبري وکړه ای بې رحمې

په لرزانده غږ مي وویل: ښه یي زید؟ رضوان وویل سر دي مات شوي او کوک خوړلي دی
د زید د خندا غږ راځې او بیا وایې: مه وایه چي خپل ملګري ته اندیښمنه شوي؟هو ښه یم او مړ نشوم، سر مات والي مي هم ښه شو، خوو څه چي تا مات کړل هغه به سنګه شي ؟!
حقا چي له درد یې مړ کیږم !!(مطلب د زړه درد او مات کول)

سومره دا بشر د لفظونو په کارولو کې ماهر و! له هري خبري سره یې زما زړه راته په ښنه کو په کراره ورته وایم: سمده خوشحاله شوم چي ښه یي ضرور کار لري !
خداي پامان !
د موبایل بند کولو مخکې د زید ښایسته غږ مې تر غوږ شو چې ویې ویل:

ګفتی به تو گر بگذرم از شوق بمیری
قربان سرت بگذر وبگذار بمیرم

زید- مګر ستا له پرستش نه بغیر بل کوم کار راته پاتي !
یغما- قطع کوم یي !
زید- مکوه!! زما له ماتولو دي څه لاس ته راځي مغروره خایستو مي !!وو ایه؟!

د زید په غږ کې عجیبه غم پروت و، داسي چي هر لفظ یي غږ ورته بدلولو ستوني مي ډک شو دي اوښکو باران مي له سترګو وڅڅید د زید دي داسي خبرو تاب مي نلره
نپوهیږم دا حس څه دي چي زه پري اخته کیږم؟خو دومره پوهیږم هر څه چي دی ما لپاره نا اشنا اونوي دی دا حس..! دا زه نه وم چي زید مي رد کړو زما تقدیر او زما تریخ تیر وخت و چي هغه یي رد کړو دا ځل تنها زه نه بلکه زید یي هم په لوبه نیولي و عجیبه دردونکي او ویجاړوونکي لوبه!!!!

د یو شئ د مات کیدو غږ راغې خو زید غږ رانغي! ورختا مي ناری کړل ورته: زید!!

یو اځې د نا منظم نفس اخیستلو غږ مي ورته اوریدو، لومړي د اوښکو قطره مي پر مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وځځېده ،،، دا لعنتي اوښکي د څه دي؟ لعنت دي پر ما وي چي همیشه درد او مشکلات جوړوم !! بیا مي غږ وکړ:زید!؟

د هغه د غږ په اوریدو مې ډېره نرمه هوا زما پدی کلک د تیږو پشان زړه ولګیده !!

زید- جان !! نفس مي ووایه؟
خپل ژړا مي کنترول کړه او وایم: زه باید لاړه شم کار لرم!
زید- ریښتیا امانت دروړسیده؟
یغما-هو ښکلي و مننه...
زید- ستا په اندازه نه هغه ورځ تور تار نکریزي او بنګړیو سره زړه راښکوونکي شوي وي که دا میخکي په پوزه کړي په لیدو دي ضرور لیوني کیږم.

ورو یي وخندل غمجن یي وخندل هیس سوک پوه نشي زه پوهیږم د زید دا خندا هر څه کیداي شي پرته له خندا!!! حتي ټوکي هم ویرونکي وي په غوسه مي وویل: ترور راته غږ کوي باید لاړه شم ښه وخت..پرته له دي چي ځواب یي واورم تیلفون می بند کړو دا تشویش او دا د زړه درزا مي یعني څه ؟ دا اوښکي څه تعبیر کړم ؟!

خدایه!! داسي خو به نه وي چي زه هم ورو ورو د زید په درد اخته کیږم؟ هسي نه قفل وخت مات شوي وي او زه خبره ونه اوسم !ویریږم ، ویریږم دا چي هسي نه دا ځل داسي ځمکي ته وغورزیږم چي بیرته د پورته کیدو توان ونلرم او نه هم غرور مي اجازه راکړي چي په ځمکه پاتي شم !!

خپل د اوښکو ډکي سترګې پاکوم او د رضوان خواته ځم رضوان د بڼ د ګلانو په کتلو کې ډوب وو چي ومې ویل ورته: رضوان موبایل دی واخله.
رضوان د ګلانو د کتلو څخه لاس اخلي او په همیشني مسکا باندی وایي: څومره ډیر مو خبری وکړل؟!

خپل اوری پورته اچوم او په دروغجنه مسکا وایم: هو هغه ځکه چي د کور د حالاتو په اړه مي ورسره خبری کول.
رضوان- اها نو دا خبره ده..؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا ورته وایم: هو توره کې همدا خبره ده.
رضوان په دروغجنه غوسه وایې: بلا او توره کې هیس انسانیږی نه، دومره لاره ستا لپاره راغلم اخیرم توره کې راته وایې؟!

یغما- ټوکي کوم اصلاً ته د مصر یوسف صحیح شو؟
رضوان خپل څهره مظلومه کړل او ویې ویل: نه هغه د زید لقب دی.
خپل سترګې اړوم او په شیطانه لهجه ورته وایم: ښه ده چې خپل پوهیږی! اوس هم ځان راته کوږ اوږ کوه مه، همدغه قواری باندی د دې شکر اوباسه او صبر وکړه بغیر له کوم شک څخه چې خدای د صابر خلکو مددګار دی.

دا خبره کوم او په خندا کیږم چې رضوان وایې: بلا بلا ته اوس دا بیزو پشان خندا ته یې وګوره.
په داسې حال کې چې د زینو خواته تلم وایم: اوس قهر مه کوه راځه زه خپله درته یو جنې پیدا کوم غم مه کوه.

رضوان یواځې په خندا باندی خپل سر ښکته پورته کوی او څه نه وایې، ترور ډیر تینګار وکړو ترڅو رضوان پاتې شې خو هغه و نه منل او کار یې بهانه کړو او د غرمې ډوډی خوړلو وروسته لاړو، د رضوان د تلو وروسته مې حسنات ته فکر شو هغه تراوسه خپل فکرونو کې ډوبه وه کرار ورته وایم:

یغما- حسنات څه شوی؟ ولې دومره په فکرونو او سوچونو کیدی ډوبه یې؟
حسنات کرار وایې: نه پوهیږم لږ مریضه یم د تبې احساس کوم.
خپل لاس د هغې په تندی ایږدم تبه یې نه وه؟ کرار ورته وایم: حسنات تبه خو نلری.

حسنات جواب رانکړو او د کوټې خواته روانه شوه؟! شپه بیا راورسیده او آرمتیا یې زما په وجود کې خپره کړل، خو ډیر د دی آرمتیا څخه تیر شوی نه وه چې بیا همغه خوب ولې دا یو خوب زه پرلپسې توګه باندی وینم؟ زما خوبونه بې تعبیره نه پاتې کیږی همغه خوب وو....

مندی می وهل او چغې می وهل، خو هیچا زما غږ نه آوریدو عمه او نجیب راپسې و د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډير چغو له لاسه زخمې شوی، سترې شوم خو د منډی وهلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بی اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځې او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شې...

د خوب تعبير ....

زما پيدا کول د سليم لخوا، د عمه پيدا کيدل، او اخيره کې د زيد مينه ليونتوب او جنون سم د خوب پشان مې واقع شول، خدايه خپله رحم وکړه. د رضوان د تلو درې ورځې کيږی، سهار د تل پشان د چای او سبا نارې په خوړلو تيريږی نن د حسنات حال بنه دی خاندی ټوکې کوی.

حسنات- يغما پاسيږه چې د باندې لاړشو يو چکر ووهو بيخې مې زړه تنګ دی.
يغما- سمه ده لږ صبر وکړه خپل تکری راوخلم.

په تلوار د کوټې خواته ځم چې سترګې مې په ترور لږيږی چې د يو شې دګنډلو په حال کيده کرار ورته وايم: ترورې جانې ما او حسنات د باندې ځو اجازه شته؟
خاله په مهربانه مسکا وايې: هو لور جانې لاړشې خو ناوخته نه کړی او زر راشې.
په خوشحالې ورته وايم: په سترګو.

ټکری مې خپل په وينتيانو باندې چې اوس لږ زيات شوی لکه د ماشومانو د وينتيانو په اندازه راکش کوم، او د حسنات سره د کور څخه وځو شکر د هغه ورځې څخه وروسته څو ځله د باندې چکر ته راغلې يو خو هغه ژير ميږی مې ندی ليدلی د باغونو او شنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

درختو په لیدو وو دواړه چې د لیوه په غږ د هغه ښایسته سمسور طبعیت څخه مو نظر واخیستو چې د حسنات ویریدلې غږ مې وا وریدو:

حسنات- یغما زغله دا سپې ډیر وحشی او لیونې دی پخدای موږ دواړه یو ګوله کوی.
د حسنات لاس کلک نیسم او وایم: شور مخوره، اول خو سپې ندی او لیوه دی، دویم کرار اوسیږه.

حسنات د ویری څخه رپیده زما حال هم دهغې څخه بهتره نه وو حسنات په همغه لړزانده غږ وویل: دا د خان د زوی سپې دی دا د ندیم سپې دی.
یغما- حسنات درته وایم لیوه دی، لیوه او نادیده.

خاوری دی دده په سر شي خپله کم وو لیوه یې هم پیدا شو، لیوه په لوړ غږو زموږ خواته رانږدی کیدی او هر ثانیه نږدی وه چې موږ دواړه به هغه غټه خوله او تیره غاښونو و داړی!

حسنات- اوس هر څه چې دی پر موږ یې څه؟ مهم دا ده چې موږ دواړه یې په خوله کې ځایږو.

د حسنات لاس کلک نیسم او خپل سترګې پټه وم! د لیوه د را رسیدو په تمه یم چې د شپیلقې او بیا د یو چا غږ آورم لیوه د غږ کولو څخه خاموشه کیږی او نور مې غږ وا نه وریدو، سترګې مې په نوبت خلاصه وم اول چپه سترګه بیا راسته سترګه د خان د زوی په لیدو چې اوس بوهیږم نوم یې ندیم دی بد احساس پیدا کوم د ندیم په لاس کې د لیوه د غاړی زنځیر وو او دوه سترګې زما مخ ته نیولې وه، د ګناه احساس کوم

د زید غوسه ناکه خو په عین حال مې مظلومانه څهره مې سترګو مخ ته راغله نه پوهیږم ولې خو زید ته مې د وفادای احساس درلود، خپل په ټکری باندی مخ مې پټه وم او وایم: مننه وروره خو بل ځل شاید په وخت ونه رسیږی نو دا سم یې در کنترول کړی.

د حسنات لاس کلک نیسم او د هغه ځای څخه ځم د حسنات غږ بورته کیږی او وایې: یغما مړه دی کړم لږ په کراره توبه خدایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ډیری خبری مه کوه که لالا دی خبر شي دا بیعقل مو بیا لیدلې زموږ دواړی پېښي قلم ماته وې او نور ولاکه د دباندی مخ لا وویني، فکر دی ونیسه چي د خولې څخه دی خبره ونوځي پوه شوی؟

حسنات د کشک پشان خپل د خولې زنځیر د تړلو تمثیل کوی او وایې: زه بد وکړم چي بیا دی دا غلې تکرار کړم، خو یغما د بیچاره ګې رنګ و الوتې کله چط تا ورته وویل: مننه وروره. هههه

د حسنات په خبره دواړه خاندو خپل په څنګل باندی دهغې تشې وهم او په خندا وایم: میړه..!

په توکو او خندا ځانونه کورته رسه و، ډوډی وخوړل شوه او کرار کرار شپې خپل د تیاری لمنه خپره کړه د شپې د راتلو څخه ویریدم چي بیا هغه منحوس خوبونه ونه وینم..

***

خوب مي لیدو چي یو سمسور او ښایسته ځای کې یم، وینتیان مي تر ملا رسیدلي وه د باد په هر څپې مي وینتیان په نڅا کیدل، کالي مي شین رنګ درلود سم د آسمان د رنګ پشان روانه وم روانه وم نه پوهیږم کوم نادرکه خواته روانه وم؟ هیس سوک زما څخه بغیر نه وه، د سیند په لیدو مي سترګي د خوشحالي څخه ړنا کوی، د سیند خواته روانیږم سیند ته تر رسیدلو مخکي د ترور کورني وینم ټول هلته وه حتا سلیم او نجیب!

ټولو راته په شیطانه او مضر خندا راکتل ناساپه سلیم زما پسې په منډو شو د یو وحشي ځناور پشان زما پسې وو، زه هم په منډو کیږم او سیند اوبو کې ننوځم د سیند اوبه مي تر ستوني رارسیدلي وه او داسي احساس مي کو چي یو سوک د سیند د لاندی څخه ما د اوبو تل ته کش کوی! په سیند کې د ډوبیدو په حال وم چي د زید دردناکه چغې او سلګې مي تر غوږ شول!

مخ مي ګرځه وم او زید په هغه حال کې لیدو باندی مي زړه د درد څخه زره زره کیږی، زید د رضوان په لاسونو کې و او کوښښ یې کوی ترڅو خپل ځان د رضوان د غیږ څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا کړی، داسې لکه چې یو زنداني د فولادی زنځیرونو د مات کولو کوښښ کوی خو د هغه ټول هسې بې فایده وه. رضوان همغسې کلک زید نیولې و او مخ یې د اوښکو د ځاځکو ډکه ډک و، زید نه ژړل خو داسې چغې وهل چې د هر انسان زړه یې په درد راوړو..

زید- یغمـــا مه ځــــــه....(دا اخری لفظ و چې وا مې وریدی د یو چا په د لاس په ښوره ولو په ویری باندی د خوب څخه پاسیږم، خاله او حسنات په تشویش راګوری او وایې: لورجانې ښه یې؟ بد خوب دی لیدو؟

د خبرو توان مې نه درلود یواځې د سر یو ښوره ولو د هغوی جواب ورکوم، نه پوهیږم بیا څه مې په انتظار کیدی چې دا یو هفته پرلپسې دا خوب وینم؟
خاله- د سهار مونځ پر قضا کیدو دی هله لوری پاسیږه خدای دی یاد کړه چې هغه دی هم یاد کړی.

د خاله خبری مې ذهن کې ګرځې" خدای یاد کړه چې هغه دی هم یاد کړی! د لږ کیناستلو وروسته پاسیږم اودس او مونځ مې کوم او بیرته له سره ویدیږم، سهار د حسنات او خاله په غږونو له خوبه راپاسیږم.

حسنات- موری که لاړه نشم پخدای زړه مې پړق چوی.
خاله- وه جنۍ په کراره اوس یغما راویښه وی بیچاره ګې ټوله شپه بد خوبونه لیدل او چغې وهل.
حسنات- موری څه کیږی خیر دی لالا ته مې ووایه.

پاسیږم او خپل ځای ټوله وم د حویلې خواته روانیږم
خاله- ضرورت نشته لالا دی خپله زر کارونه لری نور هسې یې ولې په تکلیف کوی!؟
په لوړ غږ وایم: حسنات څه شوی؟
حسنات زما په لیدو په خوشحالې زما خواته راځې او وایې: وریندای خیر دی ته ورته ووایه.؟
یغما- حسنات وایې او کنه؟ څه خبره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- د خاله د زوی واده مې په شهر کیدی خو ادی مې اجازه نه راکوی لاړشم.
یغما- کله دی؟
حسنات- همدغه دری ورځې وروسته.
یغما- خاله جاني پرېږده لاړه شي سات يې تیرېږی.
خاله- لوری لاره لرې ده، د چا سره لاړشي؟ زید زوی هم کار لری.
د دی څخه مخکې چې زه کوم جواب ورکړم حسنات وايي: موری ته راکړه موبایل دې زه خپله د لالا سره خبری کوم.

خاله موبایل د حسنات خواته نیسي او وايي: واخله شله جنۍ.

حسنات د ماشومانو پشان ذوق کوی او د زید نمبر ته زنګ وهي، د څو ثانیو وروسته زید جواب ورکوی، حسنات د موبایل لوډسپیکر وهي او وايي: سلام لالا جانه ښه یې؟
زید- علیک سلام خورمې شکر خپله ښه یې مور جانه او یغما ښه دی؟

د زید د غږ په آوریدو داسې د دیغت احساس کوم لکه چې په کلونو کلونو مې چې غږ ورڅخه نه ویې آوریدلې!

حسنات- هو لالا ټول ښه دی صدا غږ آوری او سلام درته کوی، ربښتیا لالا جانه کله راځې لخیره؟
زید خپل غږ صاف کوی او وايي: نه پوهیږم! ولې کوم ستونزه راپیښه شوی؟
حسنات- دری ورځې وروسته د خاله د زوی واده مې دی شهر کې(حسنات خاموشه کیږی چې زید په خندا وايي: هو خبر یم عابد راته زنګ وهلې و راځم هر څه ته چې اړتیا لری ماته ولیکه راواستوه ترڅو ځان سره يې درته راوړم.

حسنات په بیحده خوشحالي په تلوار وايي: لالا یواځې تاسو راشې نور هر شئ پوره دی، ربښتیا وریندارې کالې نلری، که یو جوړه کالي خپل په خوښه ورته راوړی نو ډیر به ښه شي.(خاوری دی به سر شه حسنات ما ولې به دی مینځ کې راکشه ویې؟)
زید- سمه ده دوه ورځې وروسته راځم.

حسنات- پخیر راشې لالا نور دی نو وخت نه نیسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خدای پامان.

ورځ په خوشحالۍ او د حسنات په ټوکو او خبرو تیره شوه بیچاره ګې بیحده خوشحاله وه، هې ویل یې ډیر وخت کیږی خاله دوی مې ندی لیدلې خپل د خاله د لورګانو سره یې د مجلسونو خبری کولې ناساپه یې وویل: پوهیږی یغما، هلته د واده ورروسته یو بله شپه هم خلک د ناوی په کور کې شپه تیره ویې، دومره خلک راځې چې مه وایه..

ټول ورځ حسنات د واده ته ځو واده ته ځو په ویلو د ماشومانو پشان زما ورځ هم خوشحاله تیره کړه، شپه بیا هم خپل د منحوس بد خوبونو سره تیره شوه کرار کرار د زید د راتلو وخت رانږدی کیدو او زما زړه خپل په ځای کې کرار نه درلود، د هغه خبری څخه چې ویریدم همغه مې په سر راغلې وه.

حسنات- پاسیږه یغما د کور کارونه ژر سره خلاص کړو چې څلور بجې باید شهر کې و اوسیږو.
خپل په لاسونو خپل سترګې مښلم او په دورغجنه غوسه وایم: افففف حسنات لیونې دی کړم داسې خوشحاله یې لکه چې ستا واده ویې؟
حسنات په خندا وایې: انشاءالله هغه به هم لخیره ووینې.

د کور کارونه مو په تلوار خلاص کړل او د زید راتلو ته په تمه کیناستلو چې حسنات وویل: وګوره یغما ساعت دری بجې شو خو تراوسه مې لالا ندی راغلې، کوم شئ نه ویې شوی..؟
یغما- لیونې خدای دی نکوی لږ صبر ولره.

حسنات خپل سر ښکته او پورته کړو او خپل په فکرونو کې ډوبه شوه، نیم ساعت نور هم تیر شو خو د زید څخه هیس خبر رانغې کرار کرار په تشویش کیدم ورته او غوښتل مې د خاله څخه پوښتنه وکړم چې د حسنات غږ راغې: وریندارۍ راشه چې لالا مې راغې.

اه ټول بدن مې د بید د ونې پشان لړزیده! زړه مې بیا د نورمال حالت څخه ووت! ګامونه مې کرار شول ټکری مې په سر سم کړو او په کراره قدمو د حویلې خواته روانه شوم.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد مې وليدې خپل بت پرست مې وليدې، څومره بدلون يې کړی وو! د ګيرې سره څومره زړه راښکونکې او جذاب شوی و! ويښتيان يې زيات شوی وه او يو څه خپل د پخوا حالت پشان شوی وه، بيحدت زيات خلطې په لاسونو کې وه خپل په زړه کې وايم: خاوری دی په سر شه حسنات هغه خلطې خو يې د لاسونو څخه واخله! په غتو قدمو د زيد خواته چې د حسنات څنګ ته ولاړ دې ورځم او وايم:

يغما- سلام پخير راغلې.
زيد د حسنات څخه مخ راړوی او کرار وايې: عليک سلام خير يوسې.
نږدی کيږم ورته او د لاسونو څخه يې خلطې راخلم او وايم: حسنات ورځه چای کيږده.
حسنات- سمده اوس يې ايږدم.

خلطې په لاس د کور خواته راونيږم زيد هم په ارام ګامو راپسې و، کوټې ته داخل کيږو او هغه په يو نالې کينې چې زه کرار ورڅخه پوښتنه کوم: کور کې خيرت و؟ تول ښه وه؟
زيد خپل ستونې صاف کوی او وايې: شکر تول ښه وه.

و مخ ته يې څير کيږم د کوک نښان يې په تندی پاتې و، زړه مې غوښتو خپل په لاس د تندی هغه برخه يې لمس کړم خو کلک زنځير مې په لاسونو کې اچول شوی و په نوم د مذهب، حيا، غرور، د هغه سر ته اشاره کوم او وايم: د سر حالت دی سنګه دی؟

زيد په غټه مسکا جواب راکوی: ښه دی.

حسنات چای راوړی او په ذوق او شوق باندی د پلاستيک خلطو خواته ځې، زه زيد ته په يو پياله کې چای اچوم چې هغه کرار وايې: يغما!

دا زما نوم څومره ښايسته غږ کوی؟ داسې چې زه لا خپل په نوم مينه شوم! کرار ورته وايم: ها؟

هغه هيس جواب رانکړو داسې لکه چې ګونګې شو او خپل الفاظ يې وخوړل، حسنات غږ پورته کيږی او وايې: لالا کومه دی د وريندارى کالې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید و دوه پلاستیکو ته چې یو د بل څنګ کې وه اشاره کوی او وایي: په شین پلاسیتک کې د یغما او هغه بل کې ستا کالې دی.

د حسنات خوله د خندا څخه خلاصیږی او اول زما کالي د پلاستیک څخه راباسي، حیرانه شوم د زید د انتخاب څخه

اوږد لیمویي رنګه کالي چې اوږد والی زما د پښو د بنده پوري وه لستوڼي هم ښایسته دیزان درلوده نیمه او خلاص وه لستوڼي او یخن باندی، په غمویو ظریفه دیزان داره جوړ شوي وه، خپلو کالو په کتلو ډوبه شوي وم چې د حسنات هیجانه غږ پورته شو: واوووو څومره انتیک دي وریندارۍ ته به د مجلس سپوږمی شي.

په شیطاني لهجه ورته وایم: بخیلی مکوه خپل کالي دي وګوره څنګه دي!

زید موږ دواړو ته په نرمه خندا راکتل حسنات خپلي سترګي په ناز باندی تاوه وي او خپل خلطه خلاصه وی! اوو یو د بل نه ښکلی دی حسنات کالي ډیر ظریفه انجونو پشان وه! شنه رنګه پنجابی وه لمنه باندی غمي کارول شوی وه لستوڼط هم ساده وه خوو ډیر ښکلی ساده جوړه وه!

یغما- و ګوره زما د کالو څخه ستا کالي ښکلی دي شیشکی !

زما او د حسنات د خندا غږ پورته کیږی او په نور خلطو باندی مصروفه کیږو هغه کي هم ښایسته چپلي د کالو د رنګ سیټ جوړه وه، حسنات په خوشحالی او خندا چې بیحده شوق پکې و زید ته وایي: لاسونه دی په درد نشي ورور جانه په زحمت شوی.
زید په مسکا ورته وایي: څه زحمت دنده مې وه، ورځي ځانونه تیار کړي چې ناوخته کیږي!

حسنات خپل په لاس خپل تندی وهي او په خندا وایي: هوو پخدای ربنتیا وایی یغما هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته شه ځانونه تیار کړو !
یغما- سمده ته دي خپل کالي واخله کوټې ته لاړه شه.
مخکې لدي چې حسنات کوټې ته لاړه شي زید ورته وویل: حسنات اول زما کالی،
واسکټ دستمال راوړه،بیا دي خپل کار وکړه.

حسنات په سترګو وایي او خپل د کالو خلطه اخلي او په منده د کوټې څخه وځي چې زید
په کراره ماته وایي: خوښ دي شول؟
یغما- هو ضرورت نه وه! هسې چټې ځان دومره په زحمت کړی.

یو غړو چای څکي! او د دی څخه مخې چې ماته کوم جواب راکړی حسنات د زید کالي
راوړی او کوټې ته راځې، او زید یواځې کرار وایي: زحمت نه رحمت دی.

د زید په جواب یواځې سر می لاندي پورته کوم او د ځای څخه می پورته کیږم او وایم:
سمده که کوم څه ته دي اړتیا شوه ماته غږ وکړه!
زید- په سترګو.

د هغه پدی خبره د ډیر حیرت څخه مې سترګي خلاصې پاتې شوه! یعنی دا اوس زید
وویل په سترګو؟! یو څو ثاني مې په خلاص سترګو د حیرت څخه وروکتل خو زر مې
ځان راټول کړو او دروازی خواته لاړم چې زید راپسې غږ کړو: یغما ډیر آرایش او
فیشن ونکړي.

د زید خبره په غوږ نه نیسم او د کوټې څخه وځم، حسنات آرایش باندی مصروفه وه!
آرامه ورته وایم: حسنات ما خوو آرایش ندی زده اوس څنګه وکړم؟!
حسنات- وی د وریندراه څخه مي صدقه شم دومره ساده ده خپله درته ارایش کوم داسې
آرایش درته وکړم چې ټولو خلکو خوله درته وازه پاتې شي!

په خندا ورته وایم: بیشکه بیشکه اوس می په درد وخوړلی!
حسنات- ښه سمده ډیری خبري مه کوه ته دظ کالي په ځان که زما فیشن خلاص کیږي بیا
ستا نوبت..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمده وایم او اول مې مخ او لاسونه مینځم په تیزه حمام ته ځم مخ لاسونه صابون باندی مینځم! روی پاک راغلم مخ لاسونه وچ کوم کوټې خواته ځم ! حسنات هم خپل آرایش خلاص کړي وه کالي می په ځان کوم کالي مې ځان که داسي جوړ وه لکه چې زما په ځان ګنډلي شوي وي مخ حسنات خواته کوم او ورته وایم:

یغما- حسنات ته وګوره څنګه ښکاري!
حسنات مخ زما خواته را ګرځه ویې او سترګې زما پر کالوی بندی پاتی کیږی او حیرانه غږ باندی وایې: خاوري دي په سر شه یغماااا بیخی لکه شهزادګی غوندي شوي وظالمی..

محترمانه تعظیم ورته کوم او په مسخره لهجه ورته وایم: مهرباني کوي زما اغلې خپله هم ډیر ښایسته تشریف لري دلته .

حسنات هم زما په شان خاندی او په ریشخندی لهجه وایې: راځه کینه دلته موږ باندی شپه شوه.

مخامخ ورته کینم او حسنات په ځیر ،ځیر زما مخ ته راګوری، داسې لکه چې غواړی کوم نقاشې او رسمای ډیزان کړي روسته له لږ ځند څخه آرامه او زړه نا زړه وایې: یغما وریځې دي ډیر ښکلی دی لکه کمان که لږ جوړ یې کړی بغیر د کوم مبالغې څخه ښایست والي دي سل برابر کوي! که ستونزه نلري درته جور یې کړم وریځې دي؟

په کلکه ورته وایم: نه ضرورت نشته !
حسنات- خیر دی د لالا جان په خاطر اجازه راکړه.
بد بد خواته یې ګورم او په کلکه ورته وایم: لیونی دومره خبره باندی سوک د ورور خاطر او نوم مخته مخته کوي؟
حسنات مظلومه راته ګوري او وایې: اوس اجازه راکوي کنه؟
یغما- سمده آرمان دي په زړه پاتی نشي غوا.

حسنات د خندا څخه په ډکه خوله زما د وریځو په جوړه ولو لګیا کیږی،10 دقیقی تیری شوی خو تراوسه حسنات لګیا وه اخیر په بې حوصله لهجه ورته وایم: اوففف څه کوي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دری ساعت؟ خو زړه دی راتنګ کړو(غوښتل می هینداره راواخلم چې حسنات اجازه رانکړه او ویې ویل: آغلي محترمی لطف کوم صبر ولري هروخت مو آرایش خلاص شي بیا خپل ځان وګوری.

بی حوصله انداز باندی جواب ورکوم:وه انجلۍ تا څومره خبري زده دي پخدای.

حسنات جواب نه راکوی او خپل په کار بوخته کیږی، آرایش 20 دقیقی وخت ونیوه چې زما د اعتراض غږ مې پورته شو: افففف حسنات بس ده نور ستړي شوم!
حسنات په خندا وایي: دغه دې خلاصه شو د سپوږمې پشان شوي.
په مغروره انداز ورته وایم: اول نه همداسی ښایسته وم.

حسنات په خندا وایي: دا ستا دومره باور په ځان زه مړه کړي یم!
هینداره راخلم او مخ ته می نیسم مخامخ نفر ته حیرانه شوم(یعنی خپل ځان ته)
کمانی وریځي،جوری شوي سترګي تور خط باندی ، سور رنګ شونډی، ګلابي غومبري...څومره می توپیر کړي؟! بلکل ناوی په رقم شوي یم!

یغما- حسنات آرایش ډیر ندی؟ لږ به يي پاک کړم؟
حسنات خپل سترګي لکه بداخلاقو ښځو پشان را تاوي کړي او په غوسه یې وویل: غلی شه کوژدنه یی باید مجردو انجونو نه توپیر ولري.
مظلومانه ورته ګورم او وایم: خیر ده

حسنات- نه ...نه .. دا پریږده اوس درته وینتان جوړه وم
یغما- څنګه یی جوړه ویچ؟ خوو ساده سم دی.؟!

حسنات داسې بد بد راوکتل چې پوه شوم باید خوله مې بنده کړم، حسنات اوتو ماشین ساکټ که ورکوی! او زما د وینتیانو په کتلو لګیا کیږی زما وینتیان یې ښکته پورته کړل او ویې ویل: یغما څومره ښه نرم وینتان لري ډیر زر زر لویږي؟

د حسنات په خبره زه هم خپل وینتیانو ته ګورم رښتیا وایي په یوه نیمه میاشت کی زما وینتان ډیر اوږده شوی وه اول ورځ دلته راغلي وم لږ وه! په کراره ورته وایم: حسنات

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی دی کړم کار دی زر خلاص که، سترګي دي هم داسي چيچي مه راته کوه،
هسې سترګې دی بیا همداسی پاتيږي ولاکه دی بیا څوک درسره واده وکړي!

زما په خبره حسنات په لوړ غږ خاندی او وايې: ولی غوسه کیږي بداخلاقي په سترګو
نور درته چپ چپ نه ګورم ته خوشحاله.

اوتو راخلی او زما د ویښتانو سرونه راته قاط کوي،" زما په نظر ورته توني کول وايې
هههه پیر صیب مو دومره تکړه دی" ویښتانو کار می زر خلاصیږي اسپری هم وربادي
وهي څکه زر خراب نشي، د کار خلاصیدو وروسته حسنات وايې: اوس پورته شه کار
دی خلاص شوو

ویښتان می هینداره کی ګورم ربښتیا هم ښایسته شوي وه، اوږده غاړه می زیاته ښکاره
کیده په خوشحالې ورته وایم: مننه کوم ګراني په زحمت شوي.
حسنات په خندا وايې: مقصد نظره نشي ..
په خندا ورته وايم: دومره هم نه ! ربښتیا ترور نشته! چيرته تللی؟
حسنات- صبر وکړه راځي د ګاوندي کورته تللی، ربښتیا کاشکی می درته د پوزه میخک
اخستی واي دا تور تار داسي بد ښکاري ټول فيشن يې درته خراب کړي!

پورته کیږم د الماری څخه هغه قوطعی راخلم چې رضوان راته راوړي وه او حسنات ته
وایم: واخله دا می پوزه ته کړه.(حسنات قوطعی زما د لاس څخه اخلي او وايې: دا دی د
کومه ځای کړل څرمخکی ؟
یغما- غلی شه ډیری خبري مه کوه! کار دی وکړه!
حسنات په خندا وايې: ښه صایب.

حسنات تور تار د پوزی څخه می لري کوي او د سرو زرو طلا حلقه راته اچوي او
وايې: اوس بیخی پوره شوی.
ورته خاندم ښایسته تکری ویښتانو باندي حلقه رقمه جوره وم او وایم: اوس ستا نوبت شو.

اوتو راخلم خپل ویښتان پشان ورته قاط کوم، تراوسه نیمایي کړي می نه وه چې د زید غږ
پورته شوو: یغمااااا وه یغمااا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ها؟؟صبر وکړه درغلم(حسنات ته مخ کوم او وایم: حسنات نور ته اوتو کړه ځم ګورم لالا دی څه وايي!

حسنات دسکول ته لاس کوی او عطر راباسي او ماته په نیولې وايي: راشه عطر ووهه

پوهیږم مخالفت ورسره وکړم آخر هم په زوره راته عطر وهي نو مخالفت می ونکړو او عطر می ووهل، چي د زید غږ بیا راغلو: یغماااا
یغما- دغه دی درغلم ځومره ورخطا یی وی..
حسنات ته مخ کوم او ورته وایم: دا ورور دی ستا پشان ضدی دی.
حسنات- یغما نوره ورځه چې زما مغزه دي وخوړله شاید بیچاره درسره کار لري توبه!

یغما- مرګ توبه! ځنګه خپل د ورور شکایت دربانديي بد ولړیده غوا.
حسنات ژبه راباسي او آرامه خاندي په تیز قدمو باندی د ناستی کوټي ته ځم پاک یاد څخه می وځی حسنات زه رنګمالی کړي یم! (یعنی آرایش راته کړي.)

کوټي ته داخله شوم او دوه توري سترګي د حیرت څخه هک حیراني راته پاتی ویې، د زید په حیران نظر تازه مي خپل سر او شکلک ته فکر شو،ای خاور دي په سر شه، خدای می مړه کړي، الهي تباه شم اوس حتما وایی ماته ځان ښايي داسي کار کوي! ځانته مې زړه کې ښیراوی کول چې د زید په سم کتلو مې ټول فکرونه له سره والوتل!

سپین کالي په ځان وه،تور واسکټ، تور دستمال. وطني کالي وه اوسی ویښتان هم ډیر شوي وه، د زید د کتلو څخه مي په سل زحمت سترګي واخیستل او خپل ټکری مي پر ویښتیانو جوړه کړو او کرار مې وویل: کوم څه دي پکار وه !

زید په همغه حیران نظر راګوری او خپل سر د نه پشان ښوره ویې، څو دقې همداسې هک حیران راګوری، د څو دقو وروسته د هغه حیران حالت څخه راوځې او آرامه خپل لځایه پورته کیږي زما خوا ته راځي له حیاء څخه می غومبري ګلابي رنګ څخه سره رنګه ته بدل کیږي

زید- یغما سترګي دي راپورته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شرم چې نیوهېږم د کوم ځای څخه ماته راغی سترګي مي کرار ور پورته کوم چې زید وايي: درته ویلی می نه وه آرایش مکوه هوممممممم !
یغما- پخدای حسنات راته شله شوه قسم درته کوم ما آرایش کول زده ندی !

زید را نیږدي کیږي او لاس زما د ویښتانو خواته اوږد کوي چې زه ورڅخه لري کیږم او وایم: مکوه
زید- د چا په اجازه دی خپل وریځي جوری کړي؟

اوس څه ورته ووایم؟ یواځني جواب مې چې ذهن ت راغلو ورته مې وویل: حسنات وکړل..!
زید په کلکه لهجه وايي: تا ژبه نه درلوده ورته ویلې به دي وه نی جوړه وم ؟ زما بدبخت مخته خو دی دری متره ژبه ده!(غلی شوم ځمکی ته می کتل، چې هغه کرار وویل: فکر می نکوه هغه حلقه چې ما درکړي وی په پوزه کړي!
یغما- ښه ده چې پوهیږي! نور څه می نه درلود یوازي مجبوری څخه مي په پوزه کړی.

زید- ډیر ښه اوس به یو بل شي هم د مجبوريت څخه غاړی ته کوی آغلي یغما..!
زید خپل د خبری سره سم خپل لاس و جیب ته وړی او یو زنځیر راباسي او زما د سترګو خوا ته نیسي د سپوږمي چاپ پري و یا بل ډول ووایم څوارلسمه سپوږمي وه !د سپینو زرو غاړه کي وه! په حیرانه لهجه ورته وای:

یغما- دا د څه لپاره؟
زید- دا د دي لپاره چي ته په غاړه کړي!
یغما- چا ویلي زه دا په غاړه کوم؟
زید- ما !
یغما- هغه وخت ته سوک و اوسیږی ښاغلیه؟!
زید کرار خاندی او وایي: اینجانب زید د خایستو مي خاوند (یغما خاوند)

ټول وجود مي د یو خاص احساس نه ډک شو یا که دروغ ونه وایم له غروره ډک شو، کرار ورته وایم: زید مننديه به دی و اوسیږم چې خپل خیالات او فکرونه په ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانوړي!

زيد زما لاس نيسي او تاو کوي مې او وايي: زه خيال نه وينم، خيال جوړه وم اوس هم ارامه ودرېږه!
يغما- په هوش يې څه کوې؟ که ترور يا حسنات راشي !
زيد- رادي شي نو پردې خو نه يي کوژدنه مې يې! يا نااا ښځه مې يې...!

پوهيدم داخبرې زما د غوسه کولو لپاره کوي ! وېښتان يې راته واړول، او غاړه کې راته ورو په غاړه کې کړه! مړوندې يې راته ونيوه او تاوه کړم، حيرانه ورته مخامخ ولاړه وم چې زيد په خوشحالۍ وويل: دا ده اوس پوره شوې زما سپوږمې.
وشرميدم او سر مې ښکته کړو او په کرار غږ مې وويل: دا خبرې ماته نه دې جوړې شوې که نور په خوله رانوړې ښه به وي.

د زيد غږ بدل شو او د هغه څو شيبو مخکې آرامتيا پکې نه معلوميده کله چې ويې ويل:سومره زما خبرو ته په بې ارزښت نظر ګوری يغما! پوهيږې دا خبرې له کوم ځايه کيږی؟(خپل يخن يې لږ خوشې کړو او خپل زړه ته يې اشاره وکړه او ويې ويل: له دې ځايه پوهيږې يو ورځ همدا کس چې ستا پر وړاندې ولاړ دې هو همدا زه بدبخته دا د عشق او عاشقې خبرو باندی مې ريشخند او توکې وهل،يو ورځ ما هم دا خبرو ته دروغ ويل خو ستا خبری راته د مرګ حکم لری،

کله چې ته زما خبرو ته دومره بې ارزښته ګورې... انصاف ندی په هيس مذهب کې انصاف ندی !!

د زيد هر خبری زما روح راته ټپي کول زيد حالت خراب وو خو زه هغه کس نه وم چې وضعيت يې ورته ښه کړم، په ډير زيار او خپل د زړه او احساس خلاف مې ورته وويل: ښه پوهيږې خوو،بيا هم ماشومانو غوندې چلند کوې! ښه پوهيږې! چې زموږ اړيکه لکه ورځ او شپې پشان ده حتي په افسانو او قيصو کې لا دا دواړه يو بل سره ندی جوړ شوی، ښه به دا وي، همغه زيد شي کوم چې دا خبرې په ملنډو او توکو نيسي.

زيد په درد وخندل د هغه پدی دردناکه خندا مې که ووايم زړه ټوټې ټوټې شو نو اغراق به

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې نه ويې کړی، خوو چاره مې نلرله نمي شو کولي زيد ځان سره عادت کړم کله چې پوهيږم زما منزل چيرته خلاصيږي ...!

زيد- خايستو مې د دي زيد او هغه زيد کې ځمکه او اسمان توپير دي ولې نپوهيږی!؟ ولې ړنده شوي يې؟ هغه زيد مغروره و وفادار نه و ازاد و عاشق نه و بت پرست نه و په اسمانونو کې گرځيدی.خو دا زيد خپل ټول غرور ستا د پښو لاندي کړی وفادار دي هغه بت ته چي پوهيږي ډير سرکش دي،بندی شوي دی په هغو سترگو کې چي لا گوري هم نه ورته دا زيد مبين دي د جنون ترحد پوري تر عبادت پوري لړ. څه ډير مجنون له اصلي مجنون څخه دی.

مجنون د مينې په لاره کې خپل هيس څه له لاسه ورنکړل پرته له خپل د غرور څخه خو زه څه؟ما د غرو علاوه خپل جلال مي هم له لاسه ورکړو هغه زيد چي ټولو د هغه پر وړاندي گونډی وهلې او زاري گاني ورته کولي نن خپله خپله د يو ډبرو د زړه والا مخکې په گونډو دی او په زاري ورته کوی، بغير له شکه چي مينه مي د زم زم د اوبو غوندي پاکه ده.....

دا زيد بت پرست دی سپوږمي مي بت پرست! او دا زيد د ځمکي په اخری ترينه نقطې کې قرار لري!!گمان مي هم نکوی چي يوه ورځ به داسي راشي چې زه دی د چا په مقابل کې داسي ماتيږم...!

د زيد په خبرو مې بيا دا لعنتي اوښکي د سترگو څخه په بهيدو شول، سومره تقدير ميله ما پوروړي دی دا ځل يې سخته لوبه په لار اچولي خو قسم خورم په هغه ذات چي عبادت يې کوم دا ځل اجازه نه ورکوم زما بد قسمتي دي د زيد ژوند خراب کړي
ډوبيږم خو نپريږدم زيد هغه سمندر کې ډوب شي کوم کې چي زه ډوبه شوم.. مور هغه حالت کې و چې د حسنات غږ راغې:

حسنات- يغما په خداي ناوخته شو راشه دا چپلکې دي په پښو کړه(حسنات کوټې ته د داخليدلو سره سم سترگې پرما او زيد ولگيدي او په خوشحالې وويل: ماشالله سومره ښکلي جوړه بيخي يو بل ته جوړ شوي ياستي.لالا ته راکړه تيلفون دي يو عکس خو مو واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسنات پدی خبره په خوله مې ورته هیس ونه ویل خو په سترګو مې چې څه کنځلې وې
حسنات ته مې وکړل خوو هغه کله پوهیده د سترګو په کنځلو! او خبره یې منله؟ نااا هغه
ډیره سپین سترګې له دې خبرو څخه وه.
د حسنات په خبره د په خوله مسکا یې خپره شوه او ویې ویل: دا ده واخله
حسنات تیلفون واخیست او ماته وویل: وریندار ته هم دا چپلکې واغونده چې د قد توپیر مو
کم شي..

مرګ دی کم شې لیوني په زړه کې مې حسنات ته ښه کنځلو وکړل خو کرار مې
وویل:حسنات جاني خوګې نګوري واده ته ناوخته ده واده به تیر شي درنه
زید چې خپله موسکا د پټ کولو کوښښ کو ویې ویل: نا هیس ناوخته نده لس دقو کې مو
رسوم نور وایه؟!
حسنات په خندا وویل:افرین لالا

په زړه کې مې حسنات ته وویل:مرګ افرین
حسنات۔ هله نو وریندار ..!

په غوسه مې خپل لمن راټوله کړه غوختل مې تیته شم ترڅو چپلې په پښو کړم چې زید
پرینخودم خپله په ګونډو شو چې ما په تلوار وویل: زید څه کوې بده ده.
زید۔ حسنات ته وایه خور مې بده ده زما کار؟ هومم؟
حسنات۔ نا لالا دیر ښه ده.

او ورو یې وخندل سومره دا خنده رویه شوې؟ ځان سره په زړه کې وایم: حسنات ادم
فروشې خاینې تاسره به وروسته زه ګورم په ملنډو بیا د هغه خبره ځان سره تکرار که وم:
نا لالا ډیر ښه ده.زید زما د چپلکو بندو تړلو کې بوخت و او ما مې خپل لمن پورته نیولې
وه د مو بایل د کمرې ترق او تروق شروع شو چې د حسنات له واه واه سره یوځای و !

په غوسه مې وویل: حسنات نګوري څه کوې لږ صبر خو وکړه ولې عکس اخلې؟
زید خاندي او پورته کیږي او وایې: دا ده خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له شرم نه لبلبو غوندي تکه سره شوي وم!!! زيد زما خوا ته ودريد او بيا هم دي کمري ترق تروق د اکس اخيستو پورته شو چې ما به غوسه وويل: اه ..بس دي نو فقط چې مودلينګ وي؟!

زيد زما له ملا يې لاس تير کړو او زه يې د ځان خوا ته کش کړم او ورو او په ښکلي انداز يي وويل:ژوند مي پرېږده خپل کار وکړي فکر نکوم داسي شايسته شيبه مي بيا په لاس راشي.

لاسونه مي د زيد د ډير نږدی والي څخه يخ کيږي او خوله مي بنده شوه، چې حسنات وويل: ورينداره د لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يې!
د حسنات پشان په ريشخند وايم: ورينداره دي لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يي!
ستا لالا دی که زما هوم؟ راشه خپله دي لاس ورنه ونيسه!

د زيد او حسنات د خندا غږ لوړ شو.زيد زما يو لاس نيسي او بل لاس مي خپل د ځان نه تاو کوی معترضانه داسي چي فقط خپله يي واوري وايم: زيد مکوه خپله پوهيږي نامحرم يي او پدی هم پوهيږي چې زه سومره پدی خبرو کې حساسه يم هيله کوم د حد څخه دی مه تيرېږه.

زيد ما غوندي کرار وايې:

گفتی نظر خطاست،تو دل ميبری روا است؟!
خودکرده جرم و خلق گنه کار ميکنی.؟!

زيد- ته په دی خبرو هم پوهيږی؟ خپله گناه دي ده! ما خو ځله درته وويل چې راځه حلاله نکاح وکړو، څه هم که زمونږ نکاح زما لپاره په يو مقدس ځاي کي ترل شوی(او اشاره يي خپل زړه ته وکړو او ويې ويل: هيس سوک مانه بغير حتي حق نلري درته وګوري ته فقط زما لپاره يي حتي که د ايمان په قيمت مي هم ختم شي!!

او پدی خبری هم پوهه شه زه داسي سړی نه يم چي په حرامو او حلال پوه نشم په ژوند کي مي پرته له تا هيچا ته ندي کتلي او ته په دي ښه پوهيږی له مانه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید پدی خبره یو تصویر می د سترګو مخ ته راغلو، کله چي مریم کلیزه کي خپل لاس زید ته اوږد کړو او زید د هغې لاس رد کړو او زما د طعني په جواب کي چي ومط ویل ورته: ښه بیا سرقم مبارکي ورکوي هممم!؟ یاد مي شو!!! د ځیني خلکو لاس نباید ومنل شي .. زید راته ویلي وه: غلطي مکوه ځان له هغي سره مه پرتله کوه زما زړه مي غیږ مي لاسونه مي او هر څه چي جسم او روح پوري مي اړه لري یواځي یو کس پوري اړه لري چي هغه کس په هیس حال کي مریم نده! نو هغه کس زه وم؟!!!!

لا د دی خبری په حیرت کي وم چي د حسنات غږ پورته شو:افرین همداسي ...
یغما- مرګ افرین بس دي نوو.

بعد له څو عکس اخیستلو لاسونه مي د زید د څخه جلا کړل او دروازي خوا ته لاړم چي ترور سره مخ شوم زما په لیدو ترور وویل: ماشالله نظره نشي لوري صبر وکړی زه درته اسپیلني راوړم او تاسو ته یې لوګي کړم.

ترور لاړه او اسپیلني راوړه تولو ته دود کړو او ویې ویل: خداي مو وساته بچیانو،،ماشالله دري واړه ډیر ښایسته شوي یاستي.
حسنات په موسکا زید ته وکتل او ویې ویل: څو لالا؟!
زید خپل دستمال سم کړ او ورو یي ویل: سمده راځي خوو غټ تیکري په سر کړی!

او د دي خبري په ویلو سره د دروازي خوا ته لاړو ما او حسنات د زید په خبر غټ تیکري په سر کړل او ترور سره د دروازي خوا ته لاړو زید دروازي ته تکیه کړي وه او اسمان ته یي کتل زمونږ په لیدو جیګ شو او موټر خوا ته ولاړه، زید پسي مونږ هم ولاړو زید شاته دروازه د موټر مونږ ته خلاصه کړه او ویې ویل:

زید- مور جاني تاسي مخکي کیني پریږدی دا دواړی شاته ارامې کیني ...
ترور په خندا وویل: سمده زویه !!!

موټر حرکت وکړ او خاموشي په موټر کي خپره شوه د سندري غږ د موټر دننه خاموشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له منځه یوړه سندره د احمد ظاهر په غږ وه چي تول يي د ځان سره غرق کړو په سندره کي:

امشب از باده خرابم کن وبگذار بمیرم
غرق دريايي شرابم کن و بگذار بمیرم

وخت نا وخت زيد سره سترګو په سترګو کيدلم د موټر په هينداره کي او زيد داسي ښکاريدو لکه چي دا د سندره يي خپل د زړه خبرى وى او ماته يي د سندرى په ډول کوى او خپل سترګو نه په ډير مهارت کار اخلي، تقريبا وروسته له 40دقو منزل ته ورسيدو، پدى 40 دقو کي بغير له سندرى څخه موږ نور هيس خبري و نکړل موټر ودريدو زيد ښکته شو او يو چاته يي زنګ ووهه.

روسته له څو شيبو يو ځوان په ظاهر کي د 25 کالو معلوميدو راووت د زيد په ليدو يي خوشحالي څرګنده کړه!! او روغبړ يي وکړو.

حسنات- يغما دا مي ترور زوي دي عدنان!
يغما- خا د همدي واده ده؟!
حسنات- نا !!دا يي دويم ورور دي
يغما- خا خا ډيره ښه ده !!

لګ څنډ وروسته زيد راغي او د موټر دروازه يي ترور ته خلاصه کړه زه و حسنات هم ښکته شو زيد مونږ نه مخکي و !

زيد- حسنات ديخوا لاري څخه لاړ شي...
حسنات- سمده لالا جان.

ترور زمونږ نه مخکي دننه شوه او بيا زه و حسنات کور ته دننه شو، عجيبه ګڼه ګونه وه کور کي رنګارنګ خلک ول د کور په کتلو بوخته وم ډير وخت شوي و واده ته نه وم تللي چي د يو چا غږ را غي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ واه واه بعد له سومره وخت دي ګورم خور جاني

سترګي مي دي کور له کتلو لري کړي او يو نسبتا ځواني ښځي باندي مي سترګي ولګيدي هغې د ترور جاني سره سترمشي کوله چي ترور ورته وويل: ذکيه جاني ته خو ښه پو هيږي کور چاته نشم پريخودلي ترڅو ستاسو ليدلو ته راشم.

ذکيه- هو هو پو هيږم ښه پو هيږم اوس هم مهرباني دي ده چي راغلي.
ترور او ذکيه خاله په خبرو بوخت ول چي حسنات لږ وټوخل، او په خپل شيطانت يي وويل: عه ترور جاني زه دي له هيره ووتم خير تروري..

ترور چي وس ما او حسنات ته پام شو ويخندل او ويې ويل: واي پيشوګي مي!! سومره ښکلي شوې او سومره بدله شوي يې؟!

حسنات په غيږ کي نيسي او مخ يي ورته ښکل کوي حسنات په خپل شيطانت او مظلومانه لهجه وايي:خاله ټول سينګار (ارايش) دی راته خراب کړو ښه.!
خاله زکيه په کرار باندی د حسنات په سر وهي،او په همغه مسکاه ورته وايې: په رښتنا هم همغه شان ليونې يې!

حسنات ارام وخندل!
هغه ښځه چې د خاله لخوا ذکيه خطاب شوی وه، ماته په اشاره خاله ته وويل: معرفي نکوی؟!

مخکې له دې چي خاله ځواب ورکړي، حسنات تلوار وکړو خپل لاس يې زما د اوږی څخه راتاوو کړو او په غرور يې وويل: وريندار ه مې ده خاله جانی!ازيد خان ښځه!ايغما جانه!
خاله په حيرانتيا سره وويل: رښتيا! ؟ ماشاءالله بالاخره زيد خان په جال کې واچول شو هههههه!

د دې کلمې په ويلو ذکيه خاله حسنات زما د غيږي څخه لری کړه او زما مخ يې ښکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړو او ویې ویل: لوری پخیر راغلی زید زما د زوی په خیر دی!
ما په مسکا ځواب ورکړو: مننه، مهربانی مو ده ترور جانی!

ذکیه خاله- اه اوبخښی ولاړه پاتی شوې! راځې صالون کې کینئ!

مور د خاله ذکیه نه وروسته صالون ته ننوځو! واه، یو لوی او ښکلی سالون! که زه غلطی ونه کړم، د صالون اوږدوالی او پلنوالی څلوېښت مترو ته رسیږي! ګڼه ګوڼه دومره زیاته وه چې ټول تالار یې ډک کړی وو! ما د شرم احساس وکړ، کله چې زموږ په ننوتلو ټولو سترګې زموږ خوا ته راړولې، او د تل په شان د نوی کسانو په لیدو ټول ښځو خپل مینځ کې پس پس خبری کولې!

مور یو کونج غوره کړو او کېناستو، حسنات د خوښی له امله په جامو کې نه ځای کیده!زه او حسنات په قصې کولو کې ګرم شو!

یغما- حسنات ستا خاله زید څنګه پیژني! ؟
حسنات په خندا وویل- یغما جانی یواځې خاله نه، بلکې ټوله کورنی زید پیژني، سربیره پردې زه باید ووایم، چې هغه د کورنی د جینکو په منځ کې خورا مشهور دی،فکر دی ویی..!

په حیرانتیا سره وایم: رینتیا!؟
حسنات- ولا ربنتیا وایم، که دوی تا ووینې، ټول به حیران شي!
په دی خبره باندی زه او حسنات دواړه په لوړ غږ وخندل! او ما وویل: خاوری دی په سر نشه حسنات..

حسنات خپل وریځی پورته کوي او په رشخند وایي: ښه بیا وګوره چې ریښتیا وایم او که دروغ؟!

زه خپل سر پورته او ښکته کوم او نور بحث ته دوام نه ورکوو! څو شېبې وروسته د نجونو یوه ډله د چایو له پتنوس سره راغله! حسنات چې دوی ولیدل، پاڅېده او او د تلو اراده یې وه چې لاړ شي! چې ما د هغې لاس ونیو او په نه چندان قهرجن لهجه مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته پخیر!

حسنات- ځم چې ورسره مرسته وکړم! او هو موږ سلام علیک هم نه دی کړي! دا ټول زما د ترور او ماما لورګانی دي!
ما د هغې لاس پرېښود او و مې ویل: سمه ده، لاړ شه!
حسنات- اوه، مه غوسه کیږه، راځه، ته د زړو ښځو په منځ کې څه کوې چې کېني راځه ته هم مرسته وکړه!(او بیا زما لاس نیسي او ما پورته کوي او خاله ته وایې: موری زه او ورینداره ځو چې جینکو سره مرسته وکړو.

ترور چې خپل د عمر ښځې سره په خبرو بوخته وه، او موږ ته یې پام نه و د حسنات په خبره یې ورروکتل او ویې ویل: سمه ده خو ورینداره دی زیات په تکلیف نه کړی!
حسنات په مسکاه ځواب ورکړو: په سترګو مور جانی

او بیا زما لاس نیسي او د ښځو او جینکو ګڼه ګوڼی څخه راوباسي! او د هغه انجونو په خوا ځو چې د چای او خواږه په ورکولو بوختې دي، او پتنوس یې تقریبا خالي شوی وو.

حسنات- یغما، راځه چې بهر لاړ شو، دلته ټول اوس راټولیږي(او په لوړ غږ یې جینکو ته وویل: جینکو دباندی درته پتمه یم!

موږ دواړه په کراره او سختۍ سره د خلکو د مینځ څخه بهر راوځو، موږ لا په پوره توګه ساه نه وه اخیستی او راوتلې نه و چې جینکی راورسېدې! ټولو په وار وار حسنات سره ستړی مشی وکړل البته، چې د شوخ انجونو پشان وه یو یې ویل:

(چیرته یې، شیشکې)
(کم را معلومیږی وه انجلې.)
(ښکلې ښایسته شوی یې)
(وای جامې خومره ښکلې دي)

کله چې دوی ښکلول او ستړی مشې خلاص شوه، نو تازه یې و ما عاجزی ته فکر شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دوی ښځه په ډیر لنډ واټن کې ولاړ وم! په زیړو رنګ شوي ویښتانو او نسبتا ښکلي
بڼه لرونکي جلی په یوه ځانګړي غږ وویل: حسنات دا جلی ځوک ده؟(او زما خواته يې
اشاره وکړه! زه په کراره قدمو د هغوی خواته نږدی کیږم چې حسنات خپله ستوني صاف
کوی، او د وینا کونکي کس په تمثیل کولو پشان وايي:
:□#شهاب
حسنات- جینکو وایم:چې ځوک ده،مقصد سکته ونکړی! نا پریده لومړی به تاسو ورته
وپیژنم(بیا یي همغه زیړ ویښتانو جلی ته اشاره وکړه او ویې ویل: اناهیتا د ماما لور مې(
د حسنات په خبره هغه معرفي شوی انجلی ته چې نوم یي اناهیتا ویل شوی وه ګورم،
رنګ شوی او مصنوعي طلایي ویښتان،ښکلی سترګې،غنمرنګه پوستکي منځینی پوزه
درلود لا دهغې په کتو وم چې حسنات یو بل جنې ته اشاره وکړل او ویې ویل:

حسنات- ساره د ماما لور مې (د اناهیتا ښځه مې نظر واړوی او ساره ته مې وکتل د لنډ
قد خو ښکلې ښځېره، نیلي سترګې، اوږده باڼه، قلمی پوزه او وړې شونډې! په ی لفظ کې
ښایسته وه! چې حسنات بیا یو جنې خواته اشاره وکړل او ویې ویل: نجیبه د ترور لور
مې. (نجیبه، د متوسط قد لرونکی، خو دومره ښکلی نه وه؟! حسنات یو بل جنې ته اشاره
کوی او وایي: امینه،ترور لور مې (آمینه لوړ قدی جلی، سپین پوستکي لکه د شیدو پشان
آمیني ته مې په ځیر ځیر کتل چې حسنات بیا وویل:

حسنات- او دا هم زموږ د ټول قوم شیشکه حدیثه.(د حسنات په خبری مې حدیثه ته وکتل
یوه نجلۍ چې متوسط قد او ښایسته بڼه لري. ما ټولو ته لاس ورکړو، او خوښي ځرګنده
مې وکړه! چې د سارا غږ لوړ شو:

سارا- حسنات وایي اوس که نه؟!
حسنات- اه سمه ده دا یغما جانه ده زما وریندار جان ده!

که زه وایم چې د حسنات په خبره د ټول انجونو خولې د غار په څیر د حیرت څخه
خلاص شوی نو دروغ به مې نه ویې ویلې د هغوی د څهرو په لیدلو د حسنات د خندا غږ
پورته شو او ویې ویل: خوله بنده کړی،چې مچان داخل نشي!
اناهیتا په نه زړه وویل: وریندار!! زید ښځه ده! ټوکې کوې؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- هو صيب زيد خان ښځه ده، زه ټوکې نه کوم.
اناهيتا- هيڅ باور نه شم کولی.
حسنات اوږه پورته کړه او په يو بې حوصله لهجه يې وويل: ستا زړه نور ما پوري اړه نه لرې اناهيتا جانې!

زه يوازې د خغوی د خبرو کتونکې وم، هغوی پوښتنې کولې او حسنات ځواب ورکاوه! خو د ټولو انجونو حسادت او بخيلې له ورايه ښکاره کيده! ساره په تکبر او غرور سره زه مخاطبه کړم او راته ويې ويل: حسنات رښتيا وايي ته د زيد خان ښځه يې؟

ما هم د هغې په څير، په وياړ او غرور موسکا وکړل او ومې ويل: ولای ښکاری خو همداسې.!
آمينه خپل لاسونه خلاصوي او ما غيږ کې نيسي او په خوشحالې باندی وايې: الا څنګه ښه سر جوړ راغی،دواړه ښکلی يې،ان شاءالله چې بختوره شې!
په خندا ځواب ورکوم: مننه، ژوندی اوسی ګرانې

آمنه او حديثه شوخی او خوش طبيعته جينکيانې وې! خو نجيبه سارا او اناهيتا ماته داسې کتل لکه چې د هغوی د پلار ميراث ما خوړلی وي!؟ او د هغوی دری نفرو داسې غوسه ناکه نظر زه نور هم خوشحاله ولم او د غرور احساس مې کوی، داسې احساس مې درلود چې يو ډير قيمتې شی چې ټول دهغه شئ په تنده او آرمان کيدی ما لاس ته راوړې اوسيږی! د ذکيه ترور غږ زموږ مجلس خلاص کړو:

ذکيه-هله جينکو منده کړئ پيالې راټولې کړئ قصې مو اوس پريدې شپې ته فعلاً ډوډی وخت دې!

پرته له اضاف خبرو جينکو سره لاړم او پيالې مې راټول کړل،يو بار مصرفه دسترخوان مو هوار کړو! پتمه پاتی کيږو چې د بيرون څخه ډوډی راشې!
موږ ټول په انګړ کې ولاړ يو! البته، که د ساره او اناهيتا د غوسې څخه لری درېدل په نظر کې ونه نيسم، هلکان له ډوډی پټنوسونو سره را داخل شول د دوی په منځ کې زما سترګې په زيد باندې ولګيدې، په ښکته سترګو پټنوس زموږ په لور راکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اناهیتا غږ د زید د لیدو مخه ونیوله: ساره وګوره هغه زید نه دی!؟

ساره، له لږ ځنډ وروسته، په ارامه غږ، کوم چې بیخي ما ورڅخه نه و آوریدلي ویې ویل: هو خپله دی!

زه نه پوهیږم، ولې خو بیحده زیاد د حسد او بخیلي احساس مې وکړو داسي لکه چې یو ماشوم بخیلي کوی چې د هغه مور او پلار یو بل ماشوم ته ناز ورکړی..! ساره غوښتل، د پتنوس په بهانه زید خواته لاړه شي چې زه د هغې څخه مخکې شوم او د زید په لور روان شوم، د ټلو حال کی مې خپل ټول مخ په ټکری پټ کړ ترڅو د نور هلکانو او همداسي د زید قهر نه په امان کې اوسم.

زید ته نږدی کیږم او پتنوس یې له لاسه اخلم! چې زید په حیرانه نظر ماته راګوری فکر کوم چې زه یې ونه پیژندلم! ځکه د هغه تندی تروش، څو او سترګې یې ښکته کړې او اراده وه چې لاړ شي! د زید دا سر ښکته کول او زما نه پیژندل ماته خندا راوړه هی هی لکه چې زما بت پرست خپل د عبادت بت و نه پیژندی؟ صدقه له شرم څخه یې شم خپل ټکري پیڅکه لږه لري کوم او په کراره غږ او مسکا باندی د زید د ټلو څخه مخکې ورته وایم: زه یمه مه شرمیږه!

زما په غږ زید په ټلوار خپل سترګې را پورته کړي، چې ما پتنوس یې د لاس څخه واخیستو او په ټلوار د صالون خوا ته لاړم!راو زید مې همړلته هک حیران پریخودو د حسنات په غږ مې وروکتل: یغما،چیرته ورکه شوي،له یو پتنوس پسي غره بیخ ته لاړی زر کوه چې ټول خلک پاتي!

یغما- زیات چر چر مه کوه دا دی واخله!

حسنات پتنوس اخلي او مواد یې ویشي!
هغه بیا پتنوس زما په لور نیسي او زه یې له هغه څخه اخلم د انګړ په لور ځم پتنوس زما په لاس کی دی او سترګي می د زید په لټه کې دي! اوه، نو چیرته لاړو زما محبوب؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په خپله خوله لاس کیدم،او هغه کلمه چې بې اختیاره مې له خولې څخه بهر شوې وه، هغه کلمه تحلیل کوم. محبوب؟! یعنې چې ما زید خپل عاشق وبلو!؟ حتی د دې لفظ اعتراف کول ځان ته لا سخته وه دومره چې له امله یې زما د غومبر د سور والو سبب کیږی.

زید له پټنوس سره انګړ ته راننوتې داسې ښکاریدی چې د چا په لټه کې وی؟ او زه پوهیدمه چې هغه پرته له ما بختوره بل څوک نده! په خندا اوپټ مخ زید خواته لاړمه! زما په لیدو یې ښایسته خندا په څهره کې ښکاره شوه.ځه تسلیم شوې یمه هو اقرار کومه ځه یغما هغه څوک چې یوه ورځ زړه یې تیرې په شان وو.ومې بایلل او هغه هم څه یو بایلل وکړل!!

اقرار کومه هماغه ورځ چې زید خپل غرور یې مات کړ او د مینې اظهار یې وکړو . ما خبل زړه و بایلود.یواځې د دې جرات ما کی نه وو چې د مینې په سمندر کې ډوبه کیږدم.زړه مې په سینې کې نه تولو د بت پرست په لاسو کې زولنې شوې وو.تر کله به ځه له خپل احساساتو تښتمه.؟

هر څه کیرې ودی شې ګناه کول هم ښایسته ده کله چې د زید نوم یکې وی. زید ته نژدی کیږمه. چې هغه په خندا یې کرار وویل: آغلې یغما ولې نورو ته وار نه ورکوی!پریږده دا ځل یو بله مخې ته راشې!

سترګو کې ورته ځیر کیږمه او مخ ته یې په ځیږ ګورمه چې اوس په خندا کیږده په غوسه ناکه لهجه ورته وایم: چیشې دی؟نه چې په سترګو دی د ړانده.کیدو هوا لګیدلې.

سترګې یې ردې شوې لکه دا چې د دې خبرو د اوریدو تمه یې زما څخه نه درلوده په حیرانه لهجه یې وویل: ته بیا ووایه جان مې.
په شیطنت ورته وایم: چیشې ووایمه پټنوس راکړه.
پټنوس راکوی او په مینه وایې:

اندر دا من

(c) ketabton.com: The Digital Library

درون و بیرون
همه توست.
(مولانا)

زید- زما جانانه تسلیم کېږې یا څه خوب کې یمه؟!

په یوه ښایسته خندا زید یواځې پرېږدمه او روانیږم ورڅخه بد شانتې د زید له مهربانه الفاظو سره مې عادت کړی وو داسی ښکارېده چې د مینې احساس نور د فولادی دیوالونو تر شاه نشم پټه ولې.نه نور نکیدل ډیر سر کښه شوې وو چې دا هر څه پټ کړمه نور زما له توان نه وتلې خبره وه.ډوډې وخوړل شوه او دسترخوان ټول شو.نڅا او ګانې پیل شوې وو اوټول انجونی په میدان کی ټول شوي وو

د ماشومانو شور ماشور پیل شو او د ناوې او زوم راتګ یی خبر ورکول.حسنات امینه او حدیثه تر څنګ می ولاړی ول.او د زوم ناوی راتګ ته په تمه وو. ساره او اناهیتا زمونږ نه لږ لری ولاړې ول. په دې څو ساعتو کی می درک کړی وو چې حسنات له اناهیتا او ساره سره جوړه نده.له لږ ځنډ وروسته ناوې او زوم راغلل ټولو لاسونه وپړکول.د هغوی په ننوتو ډیر هلکان د ننه شول.

زید هم ورسره وو او د هغوی مینځ لکه لمر ځلیده.په لیدو یی څلوریزه می وویله.

ځما په سترګو ورته ګوری
جانان ښایسته دی که رب څه لیونی کړمه.

نڅا پیل شوه.هلکانو او انجونو خندل او نڅا یی کوله.سترګی می په میدان پاتی وو او د راغلو خلکو په خوشحالیو کی غرقه ومه.چې د حسنات په غږ باندی له خیالی نړی نه ووتمه: یغما ژر کوه زید ته ځان ورسوه.
په تلوار می وویل: ولې؟
حسنات- هلته وګوره...

چې ومی کتو ساره له زید سره غږیدله.خو زید خپل سترګی ښتکه نیولي ول.اوپه غصه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې خبرو ته غوږ نيولې وو.

حسنات- لاړه شه هله نو ولی ولاړه يی ساره په باطن پاکه نده.

ای خاوری مې په سر شه ولی مې پام نشو د حسنات خبرو ته نه په تمه کېږمه او منډه کومه زيد خواته. زيد ته په نږدېدو کيدو سره د د ساره غږ لږ لږ اورمه چې زيد ته وايې: ولی نګوری راته نه چې ډارېږې ښځه دی ونګورې ؟

زيد خاموشه وو ځان مې زيد ته ورسه و او د خندا څخه په ډک غږ مې وويل: نه ساره جانی غلط شوې يی ځه په زيد باندی خپل د سترګو څخه زيات باور او ايمان لرمه او ډاډه يمه چې پرته له ما بل چاته نګوری.همداسی نده زيده؟

دا خبره کوم او د زيد لاس په کراره خپل لاس کې نيسم، زما پدی کار او خبرو زيد د حيرانتيا څخه هک حيران راګوری چې زه به زړه کې خاندم او ځان سره وايم: دا خو لا تر اوسه د فلم پيل دی زيد خان. پام مې له زيد نه اړومه او د ساره د غوسې او بخيلې څخه تک سور شوی مخ ته ګورم او وايم: ساره جانی ته دلته څه کوی ؟

سارا- هيڅ د زيد سره مې خبری کول.
په خندا او په طعنه لرونکې لهجه ورته وايم: عه عه اول خو زيد نه او زيد وررور .په نوم باندې يې حساسه يمه او بله دا چې فکر نکوی د يو متهل سړی سره خبری کول ښه خبره نده!؟

زما په خبرو زيد کرار خاندی، د سارا د نور غوسه کولو او زړه چاودولو لپاره خپل لاره بدله کومه او د زيد مخامخ درېږمه د زيد د غاړې رومال په لاسونو مې سم کوم چې سارا د غوسې څخه په ډکه لهجه وايې: يغما جانې فکر نکوی سم ځای ندی د دی کارو لپاره ؟

د خندا څخه په لوړ غږ ورته وايم: نه ساره جانی که په زړه نه نيسی زما خبره نو ګرانې ما خپل د خاوند سره يواځې پريخودلې شی؟! اخ مزاحمه يې موږ ته.

ساره د غوسې څخه بد بد راګوری او بغير د کوم خبری کولو څخه تکه سره د غوسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله لاره نیسی او ځې د سارا په تلو د زید شتون هیرومه او له ځان سره په لوړ غږ وایم: مرداره جلی سترګی یې د خلکو خاوند ته نیولې.

د زید د خندا په غږ مې تازه هغه ته فکر کیږی چې زید په همغه خوشحاله لهجه وایې: چیشې دی وویل؟ یو ځل بیا ووایه هیلللله کومه.

تازه مې پام کېږې چې څه ګل ته مې اوبه ورکړی، په دروغجنه غوسه وایم: چیشې دی؟! زه لاړم ترور ناری وهې راته راسره کار لری..
د تلو قصد می درلود چی زید مې لاسونه کلک نیسی او کرار وایې: ظالمې یو ځلې می آسمان ته خیژوی او یو ځلی می داسی په ځمکه وهې چی دانه دانه هډوکی می ماتوی. ووایه څه خبره دی په ذهن کیده؟ څه پلان دی ماته جوړ کړی؟ آیا دا انصاف دی؟

یغما- څه وایی لیونې شوی یی؟ ومی لیده چې خوښ نه ښکاریدی ورسره په خبرو کولو ومی غوښتل مرسته درسره وکړم!
زید- یواځی همدومره؟!
یغما- هممم هو !
زید- یغما هلته وګوره هغه انجونې ستا خاوند په سترګو وخوړې
بی واکه وایم: هغه انجونې دی بد وکړی چی زما خاوند کاږه لا وګوری! کومه دی انجونې خو نشته؟!

دا د خاوند کلمه مې ولی تر خولې شوه؟! اصلا ولی په خپل حرکاتو کنترول نلرم!؟ کوم خاوند هان!؟ په څه دومره بخیلی کوم ما چې په ټول عمر د بخیلی په نوم کوم څه نه پیژندل؟

زید می لاس ته زور ورکوی او په خوشحاله او خند وایې: میرمن یغما نور د فولاد دیوال هم درته د حل لاره نده د کوم کلک خیز په لټه کی اوسه!

پوه شوم چې مطلب یې څه ده! ښه پوه شوی و چی زه تسلیم شوی یم! ښه پوهیده چې زما په زړه کې یی کور کړی دی! په هر څه پوهیده خو ښکاره کوه یی نهچ همداسی چې د زید ترخنګ ولاړه وم او زما لاس د هغه په لاسونو کې وه کرار مې وویل: زید!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- د زيد ژونده! وو ايه!

څومره ښکلی يی جواب راکو ولي فکر نکوی دا بت پرست چې زما زړه د دومره خوشحالي طاقت نلری! کرار ورته وايم: کولی شی لاس می خوشی کړی!
زيد- نه.. نه کيږی وګوره هر څوک له خپلي جوړی سره ولاړ دی ته خو نغواړی چی ددومره انجونو تر منځ مې يواځي پريږدی غواړی هوم؟

بيا هم د بخيلی اور مي په ضعيفه زړه بری وموندو عجيب د مالکيت حق می پر زيد پيدا کړی وه دا ځل زه د زيد لاسونه می په خپلو ګوتو کې ټينګ نيسم دقيقا د هغه ماشوم حالت مي وه چي په يو لوی ښار کې يواځي خپله مور لری چي لاس يی ورته ټينګ نيولی چي هسې نه په لږ غفلت او بې پروا يې باندی خپل ګران کس ورک کړی.

پوهيږم! والله پوهيږم چی زيد ماته منع شوې دی ښه ووايم حرام دی ښه پوهيږم په لاس نيولو يې په ګناه کې غرقيږم اخلم ګناه! په خپله خوښه ګناه اخلم دا دومره وقت د هغه ګناه چی هيڅ مې نه وه کړې تاوان می ورکاوه دا يي هم په سر مګم دا دومره وقت ترور! نه يواځې ترور بلکه ټولو می په حق کی ظلم وکړو ګناه يی وکړه!
چا يی د حساب پوښتنه وکړه؟

پريږده دا ځل زه ګناه وکړم ! هغه ګناه چې ماته مقدسه ده! لکه کعبه! هغه ګناه چې تر اخر پرې ودريږم او هيڅکله يې په کولو نه پښيمانه کيږم هغه ګناه چې نوم يې مينه ده! نه غلط فکر مه کوی نشی کولای چې د مينه په نوم مستانه ګناه وکړې هوس وکړې او د مينې نوم پرې کيږدی! زما مينه او ستاسی د هوس چې د مينې نوم مو پرې اينبی ډير فرق شته!

ګناه زما لپاره د زيد د لاس نيول د له دې زيات نه !د وړه خبره زما لپاره عبادت ديه مګم دا که تاسو يی ګناه ګڼي ستاسو فکر په انځور باسی! د زيد خندا زما فکرونه لکه کاغذ په اوبو کې ډوب کړل.

زيد- زما سپين ګل ډاريږي چي خپل بت پرست د دومره عشوه ګرو ترمنځ يواځې پريږدی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطمئن او په غرور می وویل: که زما بت پرست د دې عشوه ګرو په لیدو لړ هم ذهن یی راګیر شی. زه خپله خپل ځان ماتوم، زه پوهیږم ! بلکه ایمان لرم ته تر پایه یواځې ما عبادت کوې!

زید په ځیر ځیر راکتل. او په ښکلی غږ یی چې زما لپاره یی د موسیقۍ ارزښت درلوده وویل: اه یغما ښه پوهیږی خو بیا هم په څو واری دی زما زړه لکه شیشه رامات کړی، پوهیږی چې وجود مې ستا له مینې ډک دی بیا دې هم ځان له ما منع کوی زما غوږونه ستا د خواږه الفاظو د آوریدو په تمه کی دی او ته بیا هم په ډیری بی رحمی خپل دا بت پرست له ځان نه شړی..؟

په کوم مذهب کې دومره ظلم روا دی ؟
دا ځل د ټول وختونو په خلاف په نرمه مسکا او شرم خپل ټول دارایې خپل د ژوند سړی ته کیږدم او وایم:

انکه به دل اسیرمش
در دل و جان پذیرمش
ِمن گر چه گذشت ُعمر
باز سربگیرمش!
(مولانا)

حیرانتیا د زید په سترګو کې له ورایه ښکاره کیدله،خپل لاس یی په خپل زړه کینود او سترګې یې پټې کړې په زمزمه یی وویل:

بالا بلنِد عشوه گر،نقش باز من کوتاه کرد
قصه ای ُزهد دراز من......

په نرم غږ ورته وایم: سترګې دی خلاصې کې ولې دې تړلې؟
زید خپل توری سترګې کرار خلاصوې او وایی: پټی می کړی که دا خوب ویې نو د عمر تر اخیره دی ویښ نشم د دی خوب څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرم ناکه مسکا مې په مخ راولم او خپل لاس د زید د لاس نه خوشې کوم او د حسنات په لوری ځم شپه نور اخر ته رسیدلې وه د مولا د راتلو او د نکاح د تړولو وقت رارسېدلی وه! ناوی او زوم بې د دوړې خوړلو لپاره کوټې ته بوتلل!
ټولی انجوني په یوه کوټه کې ټولی شوی وو ویل مو او خندل مو!
ساره او اناهیتا خپل منځ کې قصې کولی او بد بد یې ماته کتل

یغما- حسنات دا قدوګکه هسې سپکه وم ډیر بد بد راګوری
زما په خبری حسنات خاندی او وایې: الا شیشکی څه یی کوی زړه یی اور اخیستی پریږده چې بد بد درته وګوری څه کولای شي؟

ما خبری کول حسنات او حدیث او امینی خندل! دروازه خلاصیږی او ترور راننوځي په مهربانه مسکا ماته په خطاب وایي: یغما جانی لاړه شه زید په کار یی بهر درته په تمه ده.
یغما- سمده ترور جانی راغلم!
پورته کیږم او حسنات ته په کتلو وایم: بېرته راځم غیبت می ونکړی ویلی می وی!
د حدیثی د خندا غږ پورته کیږی او حسنات په خندا وایي: ورځه چې یوسف د زماني درته غږ کوی دومره لوی ویاړ لا لاسه مه ورکوه!

خاندم او د حویلی لاره مخې ته نیسم زید موبایل په لاس اندیښمن ولاړ و،
مصلحتي ټوخي کوم ماته یی پام کیږي او مسکا کوی کرار وایم: ماسره دی کار وو؟
زید غټه ساه اخلی او د خبرو کولو هڅه کوی ګواکې ژبه یی ورسره ملتیا نکوله
د ټیلفون په زنګ بې خبره نیمایی کې پاتې کیږی بیا غټه ساه اخلی او ټیلفون ته ځواب ورکوی لږ واټن اخلی او په اندیښني وایی:

زید- بلی رضوان اورم.رضوان یو څو دقیقې صبر وکړه ویل یی دومره اسانه ندی نشم کولای زه یی نشم کولای(رضوان یو شئ وزته وایي چې زید به کراره سمده وایي او زما په لورې ګام اخلي او په اندېښني وایی: رضوان غواړی درسره خبری وکړې.

ټیلفون په نه زړه اخلم او وایم: سلام رضوانه
رضوان- علیکم سلام خورجانې! ښه یی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- مننه ښه یمه ته ښه یی کورنی ښه ده؟
رضوان- هو هو زه او کورنی ټول ښه یو واوره یغما! غواړم یو څه درته ووایم سم دقیق یې واوره.

د رضوان په داسې لهجه پوهه شوم چی بیا مې سم شی په انتظار کی ندی مخکې هم داسی خبری کولی؟ کرار ورته وایم: هو ووایه اورم
رضوان- نن دی ترور له پولیسو سره راغلی وه زید هم پوهیږي نپوهیږم ولی یی درته ندی ویلی؟ګوره یغما جانی نپوهیږم څنګه یی درته ووایم خو باید له زید سره نکاح وکړی ترڅو وکولای شو ملاتړ دی وکړو خپله خو دی د افغانستان شرایط وینی که د نکاح سند مو لاس کې نه وي کار مو سخت ده بیا هم فکر مه کوه چې ملاتړ کوونکې نلرې یواځې د شونې پیښی له امله وایم

د رضوان خبرو ګنګسه کړم د ترور او پولیسو په نوم وویریدلم مګم د نکاح خبره د زید سره راباندې ښه ولګیده چې د رضوان غږ بیا خپل د فکرونو څخه وباسلم: یغما آوری؟
یغما- هو وامې وریدل
رضوان- پریکړه دې څه ده؟
یغما- نپوهیږم

رضوان غټه ساه اخلی او کرار وایی: هیڅوک دي په زوره نه اړ کوي ته خپله پریکړه نیونکي یي مه هیروي چي یو وررور د رضوان په نوم لري

یوه عجیبه ښه احساس مې د رضوان پدی خبره وکړو او کرار مې وویل: پوهیږم ژوندی اوسی.

خداي پاماني کوم او ټیلفون قطع کوم سترګي مي د زید په لور نیسم چي هغه وارخطا وایي: وګوره یغما په خداي قسم که زه کوم بد نیت ولرم باور وکه د نکاح موضوع د رضوان وړاندیز وو، که ته ونغواړي نه زه او نه هم بل سوک دي په زوره نه اړ کو.

خندا راغلی وه د زید په وارخطایي! نکاح له خپل بت پرست سره! مګم له دي بله لویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي شته؟ په مسکا وایم: زید ارامه اوسه.
زید داسې غلی شو لکه په اور چې اوبه واچوئ به بند بند ژبه یې وویل: یعني
له......ما........سره نکاح کوي؟ (او ځان ته اشاره کوی؟ سر ښکته او پورته کوم چې زید
په بې کراره انداز وایې:

زید- یغما په خوله دي ووایه
یغما- هو!
زید یواځې کتل او څه یې نه ویل خپل لاس مې د هغې د سترګو په وړاندې ښوروم چې
زید کرار وایې: یغما ټوکې خو نکوي؟

ژبه مې له خوشحالی څخه نه ښوریده نو ځکه د سر په خوځولو جواب ورکوم چې زید په
کړس کړس خاندی چې زه خپل ګوته په خپلو شونډو ایږدم او کرار وایم: وویل:
ایششششششش چې څوک یې وانوري.
زید- په سترګو میرمن مې.

د میرمن کلمه مې عجیبه په مزاج ښه ولګیده چې زید وویل: نن شپه څنګه ده؟

په حیرانتیا وایم: څنګه څه ته؟
زید په یو نه کنټرول کونکې خوشحالي او خندا وویل: نکاح، زما زړه نکاح.
د زید په خبره د شرم څخه مې غومبری تکې سرې شوی چې هغه په خندا وویل: ستا
خاموشې په څه تعبیر کړم؟ آیاد غه عاجزه فقیر ملنګ زید په غلامې منې کنه؟

یغما- نه!
د زید خندا د شونډو څخه الوځې او په نا مطمئنه لهجه وایې: نه؟؟
یغما- امهمممم نه.

زید په کراره قدمونو شاته روان شو، چې زما خندا راغله د هغه و دی کار ته بس به ویې
دومره پعذابه ول خپل د ژوند د همسفر مې؟ په خندا او لوړ غږ ورته وایم: زید چیرته
روان یې بغیر له نکاح څخه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- تا زه په ټوکو نیولې یم؟!
یغما- نه خو تا وویل په غلامي مې منې؟ زه یغما زید خان خېل د زړه سلطان او پاچاه منم نه غلام.!

زما په خبره د زید تللی مسکا بیرته په شونډو خپره شوه، او په خوشحالي وویل: تیاره یې؟
یغما- هو خو خاله خبره ده؟

زید په داسې غږ چې خوشحالي او شوق ورڅخه په څپو و ویې ویل: نه ورځه مور جانې ته غږ وکړه چې زه یې پوه کړم.
یغما- سمده.

د زید موبایل ورته په لاس ورکوم او په تیز قدمو د سالون خواته روانیږم چې د شا لخوا د زید غږ اورم چې وایې: یغما غټ ټیکری دې په سر کړه.

بغیر لدی چې د زید خبری ته کومه توجه وکړم سالون ته داخله کیږم او د خاله په لټه ولو بوخته کیږم نظر مې په خاله پریوځې په تلوار یې خواته ځم همدا چې وررسیږم په کراره غږ ورته وایم: خاله جانې زید تاسو ته نارې وهل.

خاله- سمده لور جانې(بیا خېل د هم عمره ښځو د مینځ څخه پاسیږی او هغوی ته وایې: زوی مې راته غږ وهې ځم چې وګورم څه راته وایې؟

خاله په کراره ګامونو زما سره روانه شوه، کله چې دروازی خولې ته ورسیدو زه و دریدم او خاله ته مې وویل: خاله زه دلته تاسو ته په تمه کیږم تاسو لاړشې.

خاله خېل سر ښکته پو ته کوی او د زید خواته ځې، تقریبا 15 دقې په تمه پاتې شوم! وخت بیحده کرار روان وو بیخی نه تیریدو زړه مې لکه چوغکې پشان ډب ډب کوی. د 15 دقو انتظار وروسته خاله په خلاصه خوله د خندا څخه سالون ته رانټوتل د خاله په راتلو ما په شرم خېل سترګې ښکته کړل چې خاله زما خواته رانږدی شول او په مهربانې او خوشحالې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاله- ورځه لور جانې یو غټ ټیکری دی په سر کړه زه ذکیه ته غږ کوم.
یغما- په سترګو.

دا خبره کوم او د کالو بدله ولو کوټې ته داخله کیږم او ټیکری کې مې ځان راپیچم د دهلیز خواته لاړمرخاله د ذکیه خاله سره ماته په تمه ولاړ وه، نه پوهیږم زید خاله ته څنګه وضاحت ورکړی وو چې خاله بیخی غوسه نه ښکاریده په ښکته سترګو د شرم څخه د خاله او ذکیه خاله خواته ځم چې ذکیه خاله په مسکا باندی وایې:

ذکیه- مه شرمیږه زما ښایسته لورکې دغه د هر پیغلې جنې لاره ده.
خاله- ذکیه زما لور مه پعذابه وه.
ذکیه- بې بې جانې ما خو ورته څه ندی ویلې!

خاله زما لاس کلک نیسې او د دباندی پخوا روانیږو په کوچنې قدمو د خاله پسې شوم د یو څه تلو وروسته خاله د یو کوټې دروازه وټکول او بیا یې دروازه خلاصه کړه، زه په ښکته سترګو کوټې ته ننوځم موږ دری واړه په کراره سلام کو او همداسی په آرامه هم د سلام جواب اخلو او کینو زه د خاله څنګ ته کینستم او خپل سر مې ښکته واچوی

د سترګو د کونچ څخه د کوټې داخل کسان له نظره باسم، یو سړی چې په نظر راته آشنا راتلو او یو هم مولوی صیب و! سترګې مې په زید ولګیدی یو سپینه خولې په سر کړی وه او کرار او با وقار ناست وو، ځومره سپین خولې په سر ښه ښکاریده! مولوې صیب قران خلاصه وی او د زید په غوږ کې یو شې وایې.

زید کرار راپاسیږی او زما څنګ ته راځې زما مخکې ګونډه وهې او زما غوږ ته نږدی وایې: د پلار نوم دی څه دی؟
کرار ورته وایم: سید عاصم.

زید خپل سر خوځه ویې او پورته کیږی د مولوی صیب په غوږ کې زما په خیال همدغه خبره کوی چې هغه هم خپل سر خوځه ویې او وایې: یغما بنت سید عاصم آیا تا زید ولد حاجې رحیم بغیر له کوم زور او جبر څخه په خاوندی قبول دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو قبول مې دی.

د چک چکو او مبارکیو غږ پورته کیږی! اوس د زید د ایجاب او قبول نمبر و مولوی صیب په همغه انداز زید ته وویل: زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟

زید په بیحده ښایسته او خوشحاله لهجه وویل: هو قبوله مې ده.
مولوی صیب بیا وویل:زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

مولوی- زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

د زید د هر "قبوله مې ده" په لفظ و زړې مې کول او آسمانو ته پورته کیدلم د شاهیدانو په اقرار یو همغه هلک چې ماته آشنا معلومیدی د حسنات د خاله زوی عدنان و او بل خله او ذکیه زموږ د نکاح شاهیدان شول نکاح و تړل شوه ټولو مبارکي راکړل او د کوټې څخه ووتل او زه پاتې شوم او زید!

زید چې اوس مې اسلامي حلال او جایزه خاوند په حساب راتلو خپل سر مې تراوسه ښکته نیولې و چې د یو چا چې بغیر له کوم شک زید وو زما مخ ته د کینستلو احساس مې وکړو او زما ټکری یې له مخ څخه لری کړو او په مینه ناکه لهجه یې وویل:

زید: یغما مې، سترګې دې پورته کړه، دا شرم د څه لپاره!؟
د زید سره د مخامخ کیدو جرئت راکې نه وو د شرمیدو احساس مې کولو! نه پوهېدم چې څنګه سترګې پورته کړم او ورته وګورم!

زید په خندا وویل: زما زړه شرمیږی!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی خبری وروسته، هغه زما زنه په خپل لاس کې نیسي او سر مې پورته کوي!
خپلې سترګې مې پورته کړې او د زید ښکلې خندا ته مخامخ شوم! هغه زما لاسونه د
خپلو نارینه لاسونو په مینځ کې ونیول! او کرار یې وویل: زما مینی، که اوس مړ هم شم،
زما په زړه کې نور ارمانونه نشته یوازېنې ارمان می ته وی چې لاسته مې راوړی!

لاسونه مې نیسی او ښکل کړه! شرم مې یوې خوا ته کېښود، لاسونه مې د هغه د لاسونو
له حصار څخه خلاص کړل! اوس نه مذهب او نه هم بل هیڅ خنډ په وجود کې نشته او
نه هم په لاس کی زولنې شته! اوس زید فعلاً زما لپاره وو! زما په ژوند کې داسي خوښۍ
او بخت مې نه وو، زه تری بې برخې وم!د زید ښکلې مخ مې خپل په دواړو لاسونو منځ
کې نیسم او په خپلو پېنو باندی کینم او مخ مې د هغه مخ ته نژدی کړو او سترګې یې ښکل
کوم! او ورته وایم:

یغما- زید زما خاوند، زما نړیَ په تا پورې تړلی، د مړینې خبری مه کوو، شک مه کوه،
دا ځل به زه ستا څخه مخکې مړه شم که پرتا کوم شې وشې، دومره بدبختیانې او مرګونه
مې تیر کړل دا ځل زه غواړم چې ژوند وکړم،ته زما لپاره د ژوندون اوبه اوسه!

زه ستا په څېر په خبرو کې تکړه نه یم، چې ستا په څېر خوږې خبرې وکولای شم!
د مینې نړیَ ته مې تازه قدم اینښی دی، له هر څه نه ناخبره یم، لکه ماشوم!یغما په تیاره کې
په نفرت کې لوی شوی، هغه د مینې له کلمې څخه نا آشنا ده، ته ما بیا را لویه کړه، ما ته
مینه زده کړه، ما ته د مینې کلمو سره اشنا کړه، هغه وخت به ستا بت مړ شي او یوازې
ستا نوم به په خوله راوړي!

زید زما تندی په ارامه ښکل کړو او ویې ویل: ته پوهېږې چې زه دې ورځې ته څومره
پتمه وم، څومره تږی وم ستا دی خبرو ته؟زه خپله درته مینه معنا کوم، زما محبوبې ستا د
سختیو تېولې ورځی لکه د خوب په څیر د ذهنه څخه دی درته پاک کوم ته یوازې زما
شه!یوازې ماته خانده!ته نه پوهیږی ستا خندا زما روح تازه کوي ژوند مې !

د زید هر خبرې سره زما یو غم په تیاره کې ورک شو! ما هیڅکله فکر نه کاوه چې یوه
ورځ به زه د زید سره دومره مینه لرم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- يغما ستا په سر قسم ، زه هيڅ باور نشم کولی چې دا صحنه ريښتيا ده، او ته زما يې! باور مې نه کيږي چې دا خبرې ستا له خولې زما غوږونو ته رسيږدلي وي! ته

نه پوهيږې چې څومره خوږې خبرې کوې، د سادګۍ په وخت کې لکه د مولانا شعرونه په زړه کې کيني!اه ټول وجود مې، زما خايستو فکر کوم چې په خوب کې يم!ممکنه ده ستا د تيږی زړه ماسره مينه ولري او ستا زړه زما په نوم وی هوم؟ يعنی.. يعنی....

زيد حتا نشو کولي چې سمې خبرې وکړي، خپل د حرکاتو کنترولول! خو لری اه زما خدايه!! تا ماته زيد د ټولو دولسو کالو ثواب راکړو زه منم، قمار وهم، قمار هغه هم له خپل ژوند سره ، هو، ما ټول خپل عمر د زيد په بدل کې قمار ايښی وو، نه پوهيږم دا قمار به چيرته پای ته رسيږي! زه د زيد لاسونه په خپلو لاسونو کې نيسم او په موسکا وايم: زيد زما خاونده، آرام شه، وګوره چې هرڅه ريښتيا دي.

سم وګوره زه ستا و مخ ته ناسته يم او ستا د نکاح په قيد کې بندی شوی يم! شايد زه لومړی بندې اوسيږم چې خپل د قيدی کيدو او په زولنو کيدو باندی راضې يم.

زيد نا مطمئنه خپل ځانته اشاره کوی او وايي: زه زه ستا خاوند يم!؟ ته زما د قيدی اوسيدو باندی راضې يې؟

مسکا مې نرر هم زياتيږی او په خوشحالي ورته وايم: هوو ته زما خاوند يې يواځې او يواځې ته.. او اقرار کوم زه ستا په قيد او زولنو د نکاح باندی د زړه څخه راضې يم. زما زړه ستا په نوم دی او هر يو چې ستا څخه بغير زما د زړه حريم ته راشي لکه کافر به د جنت له دروازو څخه يې شړم.

زيد په لوړ غږ وخندل او ما د ژوندی اوسيدو احساس وکړو د هغه په خندا زيد په همغه خوشحاله لهجه وويل: ای ظالمې دومره خوږی خبری دی زده وی او زه دی خپل د خبرو په آرمان کې پاتې کړی وم.

په کراره خاندم او په شيطنت باندی وايم: ښه چنارګل بابا هغه وختو کې ته يواځې زيد وی او زما لپاره يو دم حرام، خو اوس شرايطو بدلون کړی اوس ته زما خاوند يې او ما خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول دا خوږه خبرې خپل خاوند ته امانت ساتلې وه.

زيد په لوړ غږ خاندی او وايي: وای خدايه دا دومره نیکمرغي او زه؟! نا ممکنه ده!
مګر هغه ليوني يغما هم داسی خبری زده دی او پو هيږی وربانده؟!

د زيد په خبره ما خپلي سترګې پټی کړی او په دروغجنه غوسه د هغه ښکلي ويښتان کش کوم او وايم: ګوره زه له هغو ښځو نه يم چي ارامه پاتی شم!پخدای ژوندی به دی پوستکی درنه اوباسم! خبر اوسی! ليونی هم ته خپله يې مجنون خان!

زيد خپل لاسونه د تسليمی په څير پورته کوي او په خندا وايي: ميرمنې زهی نوکر غلام يم! هو، هو، دا خو واضح ده چي زه ليونی يم،ليونی د خپل بت! ليونی يم.

په خندا ورته وايم: افرين چنار ګل مجنون!

زيد، ماته وکتل او داسي وخندل لکه ماشوم چي د زړه له تله خاندی! چي ما ورته وويل: زيد، پورته شه، ډير ناوخته دی، جينکی راته پتمه دی!

زيد شونډي راښکته کړی لکه غوسه چي ويې او ويې ويل: نا، نه منم زه خپله ناوی غواړم.

د زيد و دی سپين سترګي ته مې خوله وازه پاتی شوه او ومې ويل: پورته شه(بيا مې د هغه د خولې پيښې وکړل او په رشخندی لهجه مې وويل: زه خپله ناوی غواړم هله پورته شه.
زما په کارونو او خبرو زيد خاندی او وايي: سمه ده، پوی شوم، ضرورت نشته ځان داسي کږه وږه کړی...

په لوړ او ګواښ لرونکي غږ وايمچ: زيددددددد
زيد- جان زيد ووايه خايستو مي ژوند مي.
يغما- ولاړ شه نوو..
زيد- سمده په سترګو دا ده ولاړ شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد په سترګو ويلو ته په زړه کې وايم:قربان دې د سترګو شم يوسف د زمانې مې.
زيد خپل د خبر پسې په خپل ځاى ودريدى زما لاس يې ونيو او زه يې هم له ځايه جيګه کړم، پرته له کوم خبرې دروازې خوا ته ځم چې زيد حيران راپسې نارى وهې: يغما ! چيرته؟

يغما- خلک چيرته ځې! کوټې ته!
زيد- همداسې ځې ؟!
سترګې مې تاوې کړې او په ټوکو وايم: هو صايب همداسې ځم.
زيد په شيطانت وويل: خې مچو مې سنګه کيږى؟

د زيد په خبره مې غومبرې د شرم څخه تک سره شول او غوړونه مې اور غوندې ګرم شول په ناباورې وايم: ته چنار ګل بابا سومره بې تربيه او بې شرمه يې په خداې!؟

زيد په لوړ غږ خاندى او وايې: څه مې کړې؟ که مچ رانکړى تر سهاره همدلته پتمه کيږم زړه دى نو.

د نياګانو غوندې په نصيحت پيل کوم او ورته وايم: زيد وشرميږه! بده ده غټ سړې يې.
زيد مظلومانه وويل: د زيد خايستو کوم ځاې بده ده هاا ميرمن مې نه يې؟
پوهيدم تر سهاره راته دليل وايي د همدې لپاره بغير له کومې خبرې ورنيږدى کيږم او وايم: سمده!

سترګې مې پټوم! چې زيد په خندا وايې:ليونې مينه مې(ورو مې په وينتيانو بنګل کوې سومره د زيد حيا او غيرت مې په زړه کې ځاې نيولې ده باورې شوې وم چې زيد کوم څه د هوس په نوم نه پيژنې سترګې مې ورو او نوبتې خلاصې کړې چې زيد موسکې شو او وې ويل: اوس ستا نوبت ده !

يغما- زما نوبت ؟!
زيد- هممم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل چنار غوندي قد ټيټ کوي او خپل سترګو ته اشاره کوي، اهاا پوهه شوم چنار ګل بابا وايي سترګي مې ښکل کړه هههههه پښنو په ګوتو ودريدم او دواړه جهانونه مي ښکل کړل نور د زيد د خبري پتمه نشوم او دروازي ته لاړم!!

د کوټې څخه د وتلو څخه مخکې زيد وايې: ريښتيا يغما مهر مي درته خپله وټاکه سلور سوه د طلا سکې!
يغما- زما لپاره سل غونچي د ګلو بس وي ولې دومره زيات ...؟!
زيد- پوهيږم ګراني ماديات ستا لپاره اړين ندي خو دا زما ډالې ده تاته.
يغما- ته خپله زما لپاره ډالي يې.

دا خبري سره سم مي کوټه پريخوده او لاړم، چې زيد په ښکلي غږ چې خندا پکي پرته وه وي ويل: ښه شپه خايستو مي.
په منده کوټې ته لاړم کوټې ته ننوتو سره سم دي انجونو هوراا چغي ووتې امينه په لوړ غږ وويل: چيرته وې اغلې يغما يو ساعت شو ورکه يې!

حسنات- هې امينه ورېندار مي مه زوروه ښکاره ده چې ورور سره مي وه ضرور کار يې لره ورسره.

امينه- ته يې وکيله يې ؟!
حسنات- هو زه يې وکيله يم !

د حسنات او امينه مشاجرې ته مي خندا راتله په جيګ غږ مي وويل: انجونو هيله کوم غلي شې(حسنات او امينه دواړه چپ شوې چې ما وويل: څه شوي؟ولې ګورې؟ توبه خدايه ترور سره وم.

ټولو يوزاې وويل: ريښتيا؟!
په کلکه باندی وايم: هوو!
ا نجونو په ارامه وخندل د انجونو مينځ کې ساره او اناهيتا په قار ناستي وې توجه مي ونکړه ورته او حسنات ته مي وويل: حسنات جاني زما دې خوب کالي دي چيرته ايښي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات پرته له زنډ نه جیګه شوه او ویې ویل: سمده وس یې راوړم.
بیرون لاړه او به تلوار له یو جوړه کالیو سره راغله او ویې ویل: دا ده واخله وریندارې .
کالي مې واخیستل او پردې شاته مې واغوستل بیرته چې راغلم نو انجونو ته مې وویل:
انجونو شپه ختمیږي جیګ شي ویده شي.
حدیثه په خندا وویل: ولې مجلس دي خوښ نشو؟!

مخکې له دې چې زه جواب ورکړم ساره په طعنه لرونکې انداز وویل: معلومه ده خوښ یې نشو مجلس.
یغما- نا ګراني مجلس ډیر خوږ دې خو سبا ورځ هم باید نظر کې ونیسو.
حدیثه خپل سر ښکته پورته کړو چې امینې وویل: یغما جاني راشه دلته ما څنګ ته (امینه ځان خوا ته اشاره وکړه چې حسنات وویل: اړتیا نسته ماته وریندار نه پرته مې خوب نه راځي.

د حسنات پدی خبره د انجونو د خندا غږ شو په ډیر زیار حسنات څنګ ته مې ځاي ونیوه انجونو خه شپه وویل او څراغ یې مړ کړو، خوب ځاي کې مې سملاستم او د څو شیبو مخکې کارو ته مې چورت وهه لکه دي یو خوږ خوب غوندي مې سترګو ته کیده بې اختیاره موسکا مې پر شونډو خپره شوه سترګي مې پټې کړي او د زید موسکي څیره مې سترګو کې انځور کړه اخري څه چې مې په ذهن پاتې و د هغه ښکلې موسکا وه...

هله انجونو جیګ شي فکر کوم د ذکیه ترور غږ و سترګي مې په لاس وڅولولي تولې انجونې لکه خرس ویده وي،حسنات مې په لاس وښوروله

یغما- هوویې خرس جیګه شه ماسپیښین شو.
حسنات په خوبولي غږ وویل: اه یغما!! پریمیږده
یغما- نچ نچ ندې پریږدم جیګه شه(حسنات په غوسه جیګه شوه او ګډود ویښتیانو سره او په غوسه یې وویل: یغما ریښتیا ووایه ما ستا د پلار میراث درته خوړلي؟ چې عزرایل غوندې نازل شوې هاا

هغې ویل او ما خندل په خندا مې وویل: سنګه دې زړه ډک ده !
حسنات په غوسه سترګي واړولي او وي ویل: زه تا سره خفه یم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جیګه شوه او دروازي ته لاړه په شیطنت وایم: سمده لالا ته دي وایم چي نن لاړشو.

حسنات- یغمـــــــــاااا....
په خندا ورته وایم: لیونی اوس بنه چیغی ووهه !

د حمام په لور ځم مخ او لاسونه مینځم د عادت مطابق اودس هم کوم بیرته انجونو کوټی ته راځم ، خوب ځایونه ټول شوي او سهار ناشته هم آماده شوي وه! حسنات حدیثه ډوډی چای راوړي امینه نه وه! په ټوکو ټکالو باندی چای څکل کیږي، بیا آرایش کول پیل کیږي .....

ما په زیر زیر هغوی ته کتل، ټولو کالو بد لول خپل ځانو باندی بوختی وي چې حسنات راباندی غږ کړو: ولی ورته ګوري لاړه شه کالي دي بدل کړه!
یغما- مه خوو نور کالي راوړي ندی نکیږی پرون شپی کالي په ځان کړم !

حسنات زما اوره وهي او به خندا وایي: تا راوړي ندی ... مه خوو درته راوړي کالي هم تاته هم خپل ځانته.
حیرانه شوم په خوشحالی می ورته وویل: رښتیا؟ ؟؟؟؟
حسنات- اه ته صبر وکړه درته راوړم.

حشنات په منډه دروازه په لور ځي څو شیبو وروسته راځي دوه جوړه کالي په لاس کي وه! خوشحالی باندی کالیو ته ګورم چې حسنات وایي: کومه جوړه غواړي؟ ؟
یغما- امم نپوهیږم هر کومه ستا خوښه وي هغه ته واخله.
حسنات کالیو ته ګوري بیا راته وایي: ښه یغما جانی ته ډیره سپینه یی دا شنه کالي ستا واخله په ځان کړه او دا نیلی رنګه کالي زما.....

په مسکاه باندی کالیو لور ته ګورم لنډ پنجابي ګیبی، پرتوګ سره، غاړه یی غمویو باندی جوړه وه اول ځل مه حسنات لاس کي ولیدل زړه کی می خوښ شوی وه کالی حسنات څخه اخلم غومبري ورته ښکلی کوم او ورته وایم: مننه کنه اوس ساره، اناهیتا، مخکي به دوه روپو کیدم مننه حسنات جانی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات په خندا وايي: ورځه خوره خوره راته ځان مکوه زه دي پيژنم
ژبه مې ورته راباسم مسخرې که وايم: ربنتيا هم تا سره مينه نکيږی همداسی تيره لرګي پشان ښه يی ..
حسنات خاندي راته: ورځه ورځه..

کالی مې بدل کړل ځان مې هينداره کی وليده ډير ښه يو ځای شوي رنګونه وه تضاد په ډول سپين پوستکي او شين رنګه کالي دا شين رنګه کالي انسان نور هم سپين ښکاره کوي..

يغما- حسنات حسنات وګوره ښنګه ښکاري!؟
حسنات زما په ليدلو سترګويی وځليدی او په خوشحالې وويل: وای وای وجلی ډير ښکلی شوی يی ماشاالله.
يغما- مهرباني موده ګرانيييی.
حسنات په خندا وويل- پوهيږم.
يغما- خاوري پوهيږم ستا پځان دومره باور دی زه مړه کړی يم.

حسنات زما خبروته ډير پام نکوی حديثه په لور ځي هغه هم آرايش باندی بوخته وه ورته وايي: حديثه هغه ظريفه آرايش سيټ دي راکه زه خپلي ورينداره جاني ته ووهم

حديثه آرايش کولو ښخه لاس اخلي زما لور ته ګوري او وايې: اه يغما ښومره شين رنګه کالی درسره ښه ښکاري.
په مسکاه جواب ورکوم: مننه ښکلی مې ..
حديثه- مننه ګراني ورينداری راشه کينه اول به تاته آرايش وکړم.
يغما- سمده .

حديثه لور ته ورځم مخامخ ورته کينم 20 دقيقی وخت ونيوه ترڅو حديثه وويل: خلاصه شوی وينتان دي پورته کړه ټول، کنه واده خلاص شوی يواځي ميلمانه پاتی دی دومره د وينتيانو فيشن ته ضرورت نشته.
يغما- هررقم ته غواری هغه رقم راته جوړ که.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حدیثه ویښتان می ټول پورته کوي ځودانی سیخک هم وهي! او وایي: سل زري ماشاالله ډیر ښکلی شوی ګراني.
ورته مسته خاندم او وایم: اه خجالت مه راکوه سترګي دي ښایسته ګوري!

حدیثه خاندی او زه پورته کیږم ټکری په سر کوم، خپل ځان باندی بوخته وم یو لس کلن هلک کوټی ته راغی او ویې ویل: یغما خور ځوک ده ؟؟؟
خواته یی ورځم مسکاه باندی ورته وایم: ووایه ګرانه زه یمه!
هلک خاندي راته یو خلطه زما لور ته نسئ او وایي: خاله دا زید لالا راته راکړه راته وویلی تاته راوړم اوتو کړی.

د هلک د لاس څخه کالی اخلم او په خندا ورته ووایم: سمده ګرانه په تمه اوسه همدا اوس درته اوتو کوم !

کالی د ماشوم څخه اخلم او بل کوټي په لور راونیږم کالی خلطی څخه راباسم ، تور رنګه کالي وه ! لیونه چنار ګل بابا حتما غواړي ما لیونی کړی فکر کولو څخه لاس اخلم کالي ورته اوتو کوم هلک دروازه څنګ کې ولاړ وه کالي ورکوم چې د برق پشان عمومي دروازه لور ته ځی، ټولی انجوني تیار کیږي دهلیز خواته ځي تقربیا نو غرمی تایم شوي وه، خلک ډیر نه وه یوازي خاص میلمانه پاتی وه غرمی ډوډی جلی کورني راوړي وه ډوډی هم وخوړله شوه بیا مجلس پیل شو.

سهار څخه تراوسه پوري می زید لیدلی نه وه ! زید فکر کی وم سارا په ژاړ کوټي خواته لاړه اناهیتا هم ورخطا خواته یی ورغله او ویې ویل: ګرانی سارا څه شوي خوړی ؟

سارا په سلګو سلګو ژړل اناهیتا، سارا غیږ کې نیوله وه آرامه کولی ! ټولی انجونو عجیبه عجیبه سارا ته کتل اناهیتا سارا له لاس څخه نیسی او دروازه په لور ځي اندیښمنه کیږم لږ ځند وروسته پورته کیږم دروازه په لور ځم دهلیز ته ورننوځم سارا ژړا غږ د کوټو د شالخوا څخه راتلي سم مې اوریدی نه بیا هم لږ خبرو غږ غوږونو ته می راته

سارا- اناهیتا نږدي وه زما لاس ماتې کړي.(سارا دا خبره کوی او بیا ژړا ته پیل کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اناهستا ورته وايې: ګرانی سارا آرامه اوسه!

سارا- مه .... مه يواځې هغه لاس ونيوه خوو هغه داسي ناسزاه خبري راته وکړي د يغما نيکمرغي باندی زما بخيلی او حسادت کيږی پوهيږم څه يي راته وويل؟(بيا يي ساندی پورته شول اناهيتا ورخطا باندی ورته وايي: ارامه اوسه اوس څوک خبر نشی پخدای قيامت به جوړ شي.

سارا- اناهيتا نپوهيږی هغه تورو کاليو سره يوسف د مجلس شوي وه.
اناهيتا په کلکه غوسه ناکه لهجه ورته وايي: سارا انسان شه وجلی ته نګوری هغه ښځه لري اول څخه مې تاته وويل چې زيد داسي څوک ندي چې ته يې د غوښتلو اراده وکړی او هغه لاس ته راوړی.! اول نه پوهيدی دومره ښکلا سره يی ستا خواته نګوری ته بيا هم هغی په تمه وي؟!

ولی دومره ساده او بيعقله يی؟ عمه لور کيسې څخه يی خبره نه يي؟ زيد هغه ته ارزښت ونکړه تاته به ارزښت درکړي؟ هاااان

دوی څه په اړه خبري کوي کومه خبره شوی؟ اوريدلو څخه لاس اخلم دروازه په لور ځم يو ماشوم ته وايم زيد ته غږ وکړه! وروسته د څو شيبو زيد دروازه څخه رانږوځي ورته ګورم زما په ليدولو خاندي او زما خواته راځي....

زيد- واه واه زما خايستو څومره ښايسته شوې ده.ما شا الله.
يغما د خبرو توان نه وو راکی او يواځې زيد ته مې کتل چې زيد وويل: يغما مې چيشې شوې دی ولی خبری نکوی ؟
په ډير ستونزمن ډول او کرار می ورته وويل: ساره ... ساره...
د زيد څهره له ډيری غصي سور شو.اوپه لوړ غږ يی وويل:هغه بی حيا جلی چيشې ويلی درته؟
سترګی می ښکته واچول او سلو می وويل: ستاسو مېنځ کې څه پيښ شول؟
زيد زما د زنی لاندی لاس راکش کوی او سر مې اوچت کوی او ورختا غوندی وايي:
يغما قسم په الله باور وکړه څه هيڅ ګناه نلرمه.نپوهېږمه هغيه بی حيا جلی څه ويلی درته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې شو کولی زید خواته وګورمه نیوهیږمه ولی؟ شاید د دی لپاره چې ساره د زید تعریف وکړو په دی جامو کی زید په لوړ غږ وویل:لعنتی ولی ګوری نه راته هاااا؟ وډاره شومه بیا کوم لېونتوب ونکړی.هیس کار د زید څخه ناشوني نده هغه هم کله چې غصه وی نه مې غوښتل خبری ورسره وکړمه پوهیدمه هم چې زید ګناه نلری.ولی بیا هم زړه مې خفه وو.رښتیا هم نیوهیږمه ولی داسی ومه.
په بی مینی انداز مې وویل:

یغما- زیده دا کور نده چی ته غږ داسی لوړ کوی.هیله کومه غلي شه.اوس به څوک واوری.او د ترور عزت به یوسی.!

زید په غوسه خاندی او وایي: ارام شمه!احمق ته ګوری نه راته بیا وایی آرام شمه.ډیر غواړی ما خوار او ذلیل وګوری. اصلا پوهیږې هغه هر ځای انجلې...(په وارخطایي مې لاس ورته خوله کی کیښوده .سترګی مې د توپ په اندازه شوې وو.نیوهیږدمه زېد دومره غصه کيږې چې د ژبې کنترول له لاسه ورکوي.

لیوني چنارګل یواځې زما خواته راکتل په غصه مې وویل: نشې کولی په دغه غصه او په دغه خبرو ځان پاک کړې .ته ووایه ساره سره دی څه کول ؟

په ټول وخت کی چې دا خبری مې کولی لاس مې د زید په خوله وه.
لاس مې واپس کومه او د ځواب په تمه یمه.زید ځما په لیدو غرق وو. او په بې خوده لهجه یې وویل: یغما نور دا رنګ وانغوندی.

د زید په خبره په حیرت باندی ورګورم! خدایه څه څه وایمه او دا لیونی څه وایی؟!
مخکی له دی چې ځواب ورکړمه د حویلې دروازه خلاصه شوه. یو ځوان د ننه شو چې د زید له برکته می ونه لیدو. ځکه زید زما مخ ونیول داسې لکه چې زید اول د هغه ځوان راتلو ته پام شوی وو نو ځکه لکه یو پناه پشانتی خپل سیوری لاندې پټه کړمه.تر سيېنې پوری یی رسیږدمه څه ټیټه نه ومه برعکس د لوړ قدو کی راتلمه.خو زید ډیر جېګ او اندامی وو.

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما که یو ټوټه کالی د هم څوک وګوری وژنمه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ورسېږي ځهرې ته دی پوهه شوې. نور دلته مه ودرېږه.(په لاسونو یی پړونی (ټیکری)راته سم کړو چې زه د زید په کارونو یی غرقه شوې ومه.ټوله غصه می هیره شوله او زید ته مې کتل.هر ثانیه له مخکی نه هم پری مینیدمه.هو خبره له مینې تیره شوې وه آو د محبت نړی ته می پښه اېښودی وه.

هغه نړی چی یغما یی بدله کړه بخیله شوې ومه. که مخکینی یغما ومه د ساره په ژړا زید می ملامت کول.او مغرور می ورته ویلی. ولې اوسنی یغما مخی ته یی دریدلی او حساب پوښتنه کوی. زید چې لیونتوب یی هم ښکلی دی یواځې ځما لپاره .
د دروازې پوری کیدلو اواز شو. چې زید وویل: ورځه وروسته غږیږو.

زید ولاړ او ما د هغه تک ته کتل په لوړو قدمونو دهلیز ته ننوتمه. سمه ده جسما دلته یمه ولی روح می هلته پاتی شو.په سستو قدمونو کوټې ته ولاړمه ټول انجونی په خبرو بوختې ول.او موضوع هم ساره وه.حسنات او امینی خواته لاړمه. او وایم: حسنات لږ اخوا کینه.

حسنات زما په لیدو یو څه شور خوری او ځآی راته تش کوی. څه دیوال خواته ناسته ومه خو حسنات زما او د امینې مېنځ کې ناسته وه.د امینی غږ لوړ شو: یغما ځنډ د وکړو چیری وی؟

یغما- هیڅ لږ تازه هوا مې خپل سږو ته ورکول.
امینه په خندا وایې: زه ښه ده چې پوهیږی هوا سږو ته داخل کیږی.
په شیطانی خندا می وویل:آه امینې جانی ټول خو ستا په څیر هفته فام ندی .

زما پدی خبره حسنات له خندا سره شوه.او امینی هم خپله خوله نیولی وه
حسنات په خندا وویل: جلی ته ځومره چالاکه یی.
اوږې می پورته اچوم اووایم: مهربانی مو ده.

مجلس مو ګرم وو چای مو څښل او خندل مو. دلته وخت ډیر ښه تیریدو هوا نوره تیاره شوله او د ډوډی تیاری پیل شو. وروسته له ډوډی انجونو لوښې ومینځل ذکیه ترور اجازه نه ورکوله لاس په تور او سپېن ووهمه.د خوب وخت رارسېدلی وو بوډی ښځی وخته ویدی شوې ول.یواځی مونږه انجونی پاتی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساره لکه بد اخلاقه ښځو هری انجلی ته خوله اچوله .کوښښ مې کولو چې سترګې په سترګو نشمه ورسره ځان مې لری ساتو ورنه. پوهېدمه دا هر څه ځما له وجهې دی.حدیثه او امینی ځایونه واچول.تول غزېدلې وو او کېسې مو کولی پوهیدمه نن اخری شپه مو دلته ده.انجونو سره مې ډیر عادت کړی وو.کیسی ختمې شول او انجونی ویدی شول سترګې می پټې کړل او ایت الکرسې مې تلاوت که تر څو بیا هغه خوب ونګورمه.

بیا هم هماغه خوب هماغه ځآی خو د سیند رنګ تور وو دقیقا لکه د زید د سترګو پشان، د سېنې په سر می دقیقا د زړه څنګ ته می یو مړاوی تور ګل وو.له ډاره د خوب څخه پاڅیدمه.کوټې ته می وکتل ټول ویده ول. د سهار ړنا ټوله کوټه روښانه کړی وه پاسیدم او د تشناب خواته لاړم ټول کور پاسیدلې و بغیر زمونږ د انجونو د کوټې څخه! اودس کوم او بیرته د کوټې خواته راځم او په انجونو غږ کوم:

یغما- انجونو پاسیږی سهار دی.
د هیچا غږ رانغې چې دا ځل مې یو څه په تیزه وویل: هوی پاسیږی نو...
حسنات په خوبجن غږ وویل: یغما دوه دقې نور مو هم پریږده.
یغما- نچ نه یو دقه نور دی لا نه پریږدم.

ما او حسنات خبری کول چې ناساپه سارا سر د کمپل څخه سر راوباسې او په غوسه یې وویل: یغما یې که هر سوک چې یې حق نلری د نور کسانو خوی خراب کړی، ته پاسیدلې یې معنا دا نده چې ضرور دا نور هم راوپیښ کړی.

د سار پدی خبرو حسنات په تلوار خپل ځای کې کینستل او ویې ویل: سارا د انسان پشان خبری وکړه، ته نشې کولې میلمه ته سپکاوی وکړی.
سارا هم لځایه پاسیدل او دا ځل یې په غوسه ناکه لهجه حسنات ته وویل: څه دی درباندی بده ولګیده؟ حق خبره تریخه وی کنه؟ صحیح ده چې وریندار دی ده او میلمنه ده خو د آسمان څخه نده راښکته شوی چې زه یې هر حرکت او خبره نادیده ونیسم او هیس ونه وایم ورته..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی دواړو په جنګ ټول انجوني راویښ شوی وه او هک حیران یې دوی ته کتل د دی ښځه مخکې چې حسنات دهغه قدوو جواب ورکړی ما تلوار وکړو او د دوی د جنګ ختم کولو لپاره مې وویل: حسنات بس دی! باسیره لاس او مخ دی ومینځه.

حسنات زما خواته راوکتل او ما د سترګو په اشاره و پوهه ول چې نور دی چوپه شي! د سهار چای وخوړل شو ډیر میلمانه لاړل تر غرمه خپل مینځو کې بوختې و او کور مو سره پاک کړو زید خاله ته ناری کړل ضرور کوم شئ ورته ویل؟! د څو دقو وروسته چې خاله راغله نو حسنات ته یې غږ کړو او ویې ویل:

خاله- حسنات لورکې خپل او د وریندارې کالې دی را ټول کړه.!

د خاله په خبره پوه شوم چې د تلو وخت دی، حسنات بغیر له کوم ځنډ ښځه پاسیده او زموږ کالې راټول کړه او په بکس کیخودل خاله خپل سپین ټیکری په سر کړو ما او حسنات هم خپل ټیکرانو کی ځانونه وپیچل! ما او حسنات د ټولو انجونو سره حدای پامانې وکړل، خاله هم د ذکیه ترور سره په خدای پامانې بوخته وه حسنات د ذکیه ترور خواته ولاړه او هغې د مخ ښکله ولو حال کې ورته وویل:
:□#شهاب
حسنات- خاله جانې تاسو هم زموږ کور ته بیا راشې، ستاسو پسې مو زړه تنګ کیږی.
ذکیه ترور حسنات غیږ کی نیسې او ښکل کوی او ورته وایې: سمده خاله دی درنه قربان شې ضرور راځم.

زه هم د خدای پامانې په نیت د ذکیه ترور خواته نږدی کیږم چې هغې هم ماته پام کیږی او خپل غیږه راته حلاصه ویې او وایې: ښه شو چې راغلې لور جانې، انشاءالله چې ښه وخت به دی تیر کړی وی؟
یغما- مننه ترور جانې، هو ډیر ښه وخت و د انجونو سره مې ساټ تیر شو.

ذکیه ترور زما مخ ښکل کړو او خپل د لاس ګوتمې زما په ګوته کړل! د طلا د ګوتمې په لیدو و شرمیدم او غوښتل می بیرته یې ورکړم چې ذکیه ترور وویل: لور جانې دا ستا او د زید خان د واده ډالې ده زیات شئ نده خو ته یې ومنه زما لخوا.
یغما- هیله کوم ترور جانې دا نو څنګه خبره ده تاسو مهربانې ده...

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخره خدای باماني خلاصیږی او د حویلي د دروازی خواته روانیږو، زید خپل په موټر ډېره وهلي او موږ ته په تمه و زموږ په رسیدو ژر اول خاله جاني ته بیا ما او حسنات ته د موټر دروازه خلاصه وی، په موټر کي کینم زید د موټر هینداره زما په مخ برابره وی، ښه شو د حسنات او خاله فکر نشو! په حیرت کي وم د زید و دومره بی پرواه کارونو ته!

موټر روښانه کوی او حرکت کو د څو دقو وروسته د حسنات اوف او چوف پورته کیږی او وایي: لالا یو سندره خو ولګوه لاره لری ده بیخي ستړی کیږو.

زید بغیر لدی چي د حسنات جواب ورکړی خپل موبایل له جیب راباسي او د یو چارچر پشان لین سره یې وصل کوی او موبایل د حسنات خواته نیسي او وایي: الخله هر سندره چي غواړی چالانده یې کړه!

حسنات په خوشحالي د زید له لاس څخه موبایل اخلي او خپل د خوښې سندری پسي ګرځي د څو دقو وروسته وایي: اها دغه دی پیدا مي کړو(سندره پلي کوی د سندری د اول بیت په آوریدو په تلوار د هینداری څخه د زید خواته ګورم چي سترګي مي د هغه د سترګو سره بندی پاتی کیږي...

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کُنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامه

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

(c) ketabton.com: The Digital Library

به تو چون سجده میکنم
شرّر به هر سینه میزنم

به غصه میخواهم که بعد از این
بت روی تو بشکنم

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامهٔ

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو!

د سندرې تر تمام کېدو د زید تندی تروش و چي معنا تراوسه غوسه دی! کله ناکله په هینداره کې مو سترګې سر جنګېدل چې هغه په ژر خپل نظر اخیستو زما د سترګو څخه، بلاخره کور ته ورسیدو زید خپل موټر خپل د یو انډیوال کور کې و دره ویې او نور لاره تر کوره پیاده روان شو، کورته ننوتلو ستړی ستومانه و دا هم ښه شول زید د ماښام لپاره ډوډۍ اخیستې وه، زید د ناستې کوټې خواته لاړو او حسنات ته یې وویل چای دم کړی.

ما هم خپل ټیکری په تار واچو او د آشپزخانې خواته ولاړم د حسنات سره مو په ګډه چای دم کړو او د ناستې کوټې خواته ولاړو حسنات ټولو ته د چای پیالې ډکې کړل، زید خپل په موبایل لګیا و لیونی بیخی یو ځل راکتل هم نه! ما او حسنات د چای څکلو حال کې د واده په اړه مو خبری کول او خندل مو، چای مو خلاص شو زید مو یواځې پریخود او د کور د بڼ خواته ولاړو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات ماش د پاک کولو لپاره راوړل د شپې د تیاره کیدلو پورې د ماش په پاک کولو باندې بوختې وو، د تیارې په خپره کیدلو د بې ښخه کور خواته ځو چې خاله وايي: انجونو هغه ډوډۍ ګرمه کړی ناوخته دی.

ډوډی خوړل کیږی او خاله زموږ ټولو ښخه مخکې د خوب لپاره خپلې بستری ته ځي، چنارګل راسره خبری نکول او د اتلس کلنو انجونو پشان يې ناز کوی! حسنات ته وایم: حسنات زه ځم د لالا د خوب ځای دی اچوم او ګورم کوم شئ ته خو ضرورت نلری!؟

حسنات- سمده ورځه او هو. دا غوړی هم واخله!
یغما- غوړی څه کوی؟
حسنات په ريشخند وويل: غوړی خلک څه کوی؟ خو هوښياری خپل ويښتيان او سر ورباندی غوړه ويې او چاپی کوی.
یغما- ښه ښه سمده زيات فلسفه مه وايه..

حسنات خپل سر چپ او راست خوځه ويې او زما پر حال افسوس خوری، د ناستې کوټې خواته ځم او کرار دروازه خلاصه وم زيد زما پر لیدو خپل سترګې پټه وی! عه دی نو بيخي د حد ښخه اوړی! نو زما غوسه هغه ورځ کوم ځای غلط وه؟ خو ويريږم کومه جنې دی زما خاوند خواته بد وګوری او زه دی ناخبره اوسیږم!

د غوړی ډوبې مخ ته کیدم او ځای ورته اچوم او کرار ورته وایم: کوم بل شئ خو دی پکار ندی؟

زيد هيس جواب رانکړو زړه مو غوښتل ټول ويښيان يې ورته وشکوم خو هيس مې ونه ويل او په غوسه د کوټې د دروازی خواته روانه شوم چې راپسی غږ کړو: چيرته؟
یغما- که اجازه راکړی صيب غواړم ويده شم.

زيد- سمده اول زما سر ويښيتان او سر چاپی کړه بيا لاړه شه...

حتا دغه جمله يې لا په غوسې او قهر وويل! زه هم په غوسی او قهر د زيد خواته ځم، د غوړو ډوبې راخلم او د زيد شاته په ځمکې کينم په غوسه مې خپل لاس په غوړو ولړی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلکه مې د زید په ويښتيانو کې ووهو چې زيد په غوسه وويل: يغما کش کړه نور هم کش کړه دا ميراث شوی ويښتيان.

زيد په غوسه دا خبره وکړل خو زه هم غوسه وم د هغه دی نازونو څخه نو خبره مې ورڅخه ومنل او په کلکه مې ويښتيان ورڅخه پورته خواته کش کړل چې د زيد چيغې بورته شوی او ويې ويل: اه يغما و دی شکول پخدای تول ويښتيان دی راته د بيخ څه وباسل..

د ماشومانو پشان وايم: بيا زما سره جنګ کوی!؟بيا زما سره خبری نکوی؟ ها؟
د زيد خندا غږ پورته کيږی او وايې: د همدی لپاره مې ويښتيان د بيخ څخه باسې؟ نه وايې خاوند دی ګنجې کيږی؟
په غوسه وايم: پريږده ګنجې شې ترڅو نور هيس سوک در ونګوری او زما د جګرخونې سبب نشې.

دغه خبری مې دومره په مظلومانه توګه وکړل چې خپل په ځان مې خپله زړه وسوځيدی څه ورسيږی زيد ته! د زيد خندا بنده شوه او په کراره او خفه لهجه يې وويل: ولې راباندی باور نلری؟

ويښتيان مې ورنه کرار چاپې کول او سترګې مې د اوښکو څخه ډکې وه! د خبرو توان مې نه درلود پدی ورځو کې بيحده زړه مې نازکه شوی وو! او په نه خبره مې هم ژړل زيد په همغه خفه او نيولې لهجه وويل: يغما راته ووايه ولې راباندی باور نلری؟ ته مګر نه پوهيږی ستا څخه بغير مې هيس سوک په نظر نه راځې. پوهيږی کله چې د هغه انجلې د خبرو له لاسه دی ماته نه راکتل څنګه مات شوم؟!

خپل ژړا کنترول کوم او کرار مې وويل: زه درباندی باور لرم ستا پاکې ماته ډير وخت مخکې معلومه شوی! ولې نه پوهيږی زه جنی يم هغه هم د يو مات شوی جنس څخه نه پوهيږی هغې ته سنګه په هغه تور کالو کې تعريف کولې!؟ زه اصلا نغواړم ته دومره ښايسته و اوسيږی په والله چې نغواړم دومره د هر چا نظر تاته جلب شې،

که کوم کس ستا خواته وګوری زه بخيلې کوم زما نه خوښيږی دا بخيلې خو زما لاس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نده همداسې کيږم، نغواړم زما څخه بغير دی سوک تاته وګوری په دی دومره لوی نړی کې ته يوازې زما حق يې ستا په نظر غټه غوښتنه ده؟!

نيو هيږم څه وخت اوښکو ټول مخ راته نيولي و زيد په شک راته وکتل او په حيرت يي وويل: خايستو مي ژاړي د کوم وخت څخه زما يغما دومره کمزوری شوی چې داسې په نه خبره ژاړی؟

لکه ماشومانو غوندي شوي وم شونډي مي پر يو بل کلکي کړي وي ترڅو ونه ژاړم زه له قوي اوسيدو نه ستړي شوي وم نمي غوښتل نور نر واوسم غوښتل مي د يو ښځي په څير ژوند وکړم او زيد راته نر توب وکړي زيد زما مخ خپل لاس کي نيسي او ورو وايې:

زيد- ژوند مي ژاره مه صدقه شم درته نا ا ډير وړه غوښتنه ده، خايستو مي ته څه وغواړي يا ونه غواړي زه يوازې او يوازې ستا يم ستا يم يغما، ښکلا پسي بلا پريده ماته وګوره که ټول دنيا ماته راوګوری زه يوازې او يوازې تاته درګورم، زما زړه او ساه ستا پوري اړه لري څه ګته لري د هغوي کتل کله چې زه ستا د مينې عبادت کوم!؟

سترګي مي پورته کړي او ورته مي کتل په خپل ګوتو يي سترګي راته پاکي کړي او ورو يي په سترګو ښکل کړم او ښايسته شعر يي وويل:

ديگران چون بروند از نظر از دل بروند
تو چنان در دل من رفته اي که جان در بدنی

نور اوښکي ختمي شوي خوشبختي مي د وجود په رګ رګ کي محسوس کوله د خبرو بدلولو لپاره مي وويل: ويل يې لاس دي ورته مات کړي و ريښتيا ده؟
د زيد پر شونډو موسکا خپره شوه او ويې ويل: څرمخکي ښه پوهيږي چې ما د هغه انجلۍ سره څه وکړل خو بيا هم ما ملامتوي! هوو خو کاش مات شوي وايې خو افسوس مات نشو.(بيا ناساپه په شيطنت وويل:

زيد- اصلا ته وايه ويښتيان دي ورته ولي نه شکول دا خو ستا وظيفه وه چي زړه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته له ژوند نه تور کړي واي يا ته فقط ما مخ کي شيره يې؟

د زيد په خبرو مې خندا راتله خپل خندا مې کنټرول نشو کړي او ومې خندل او په ملنډو مې وويل: هوي او چنارګل تولـه ستا ګناه ده چا نه دي اجازه اخيستي وه؟! چې ښځو مجلس کې هې تلې راتلې!! او ولې دې تور کالي اغوستي و؟ مګر ستا وحشي واده و!

زيد په حيرت راته کتل چې يو دم له خندا شين شو او ويې ويل: چاته چنارګل وايي هاا؟! او وحشي سوک ده يغما ؟!

د زيد غوږونو نه مې ونيول او وايم: تاته وايم! تا ښيم !ووايه توبه بيا دي نجونو منځ ته نه راځم !!
زيد په خندا وايې: يغما مکوه نشرميږي ځان نه مشر کس غوږونو څخه نيسي هې سپين سترګي !!

تازه مې پام شو چې موږ سومره د عمر توپير لرو! غوږ مې ورته پريخوده مخامخ ورته کينم او په حيرت وايم: زيد ته خو 7 يا اته کاله زما څخه غټ يې کنه؟(په خوله مې لاسچ ايږدم او په افسوس غوندې لهجې وايم: وي تخو بوډا يې دوه کاله بعد ديرش کلن کيږي؟!

زيد خاموش او تروش تندی باندی راته کتل او او په همغه غوسه ناکه لهجه يې وويل: ښه نوو بوډا يم که ځوان يم اوس دې خاوند يم او بل دا چې دومره هم ډير توپير نلرو نو خبر مه غتېوه..

د زيد په خبره زړه کې خاندم او ځان سره وايم: چنار ګل بابا ته زما سره نه غړيدي هاا او زورولم دي اوس ګوره د شپې ستوري درباندي په ورځ کې وينم کنه؟!په همغه خفګان مې دوام ورکړو: نا ډير زيات توپير دي ولې مې لومړي پام نشو زما قبول ندی (ويښتيانو ته يې اشاره کوم او وايم: وګوره ويښتيان دي سپين شوي؟
زيد په غوسه وويل: يغما عصاب مې مه خرابوه څه نه قبلوي؟ چتيات مه وايه!

سر مې ښکته پورته کوم او وايم: اوس هم سرى وخت دي، زه ستا د لمسي پر ځاي يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنه؟(زما په خبرى زيد له غوسې ځخه غاښونه يو پر بل كيخودل او غوړونه يي سره شول او په حيرت يې وويل: يغما څه وايي؟په هوښ يي؟! د څه ملسې؟ وګوره ويښتان مي تور دي سپين شوي ندي! (بيا خپل غاښونه يي ښكاره كړل او ويې ويل:وګوره غاښونه مې يو دم سم دي اوس هم ځوان يم.

په زړه كې د زيد و دى كارونو ته له خندا مړه وم، هي زه مي د زيد څخه صدقه شم چي ماشومانو غوندي ما غواړى قانع كړى، خو ظاهر كې خپل ځان همغسى خفه نيسم او وايم: نه نه نيكه زموږ ده ونشو.
زيد- يغما!!!!!!!!!
يغما- اصلا زه خپل مهر درته بخښم خوشي مې كړه(دا جمله مي بي اختياره له خولي ووته ناساپه خاموشي كوټه كي خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زيد وويل: څه؟ څه دى وويل؟؟؟؟
په ډار مي وويل: هيسس...
زيد زما خبر تكرار كړه:هيس؟!؟

سر مي ښكته پورته كړو او پتمه مي كتل ورته چي زيد خپلي ستركي ځمكي ته اچولي وي او تندي يي تروش نيولي و،كاش ګونګي شوي وي خو دا جمله مي نه وي ويلي!
كرار ورته وايم: زيد !
زيد-همم

يوهه شوم ډير غوسه دي ځكه هر وخت چي نوم يي اخلم داسي ده همم ځواب نه راكوي
كرار ورته وايم: تاو شه ويښتيان دي چاپې كړم.
زيد- نې غواړم زه ويده شه !

خبر مي ورنه جدي ونه ګڼله ګوتي مې په غوړو كړي او په ښكلي ويښتيانو كي مي ورته دننه كړي ويښتيان مي ورته چاپې كول او مظلومانه مي وويل: په خداي ټوكي مي كولي خفه يي رانه هوممم؟

ژوره ساه يي واخيسته او ډير مظلومانه يې وويل: ما سره داسي ټوكي مكوه حتي ټوكه يي هم ويرووڼكي ده راته يغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مې وويل: سمده په سترګو اوس اشتي؟ (او کوچني ګوته مې مخ ته ورته ونيوه ښکلي موسکا يې په شونډو خپره شوه او ويې ويل: اشتي؟! مګر سوک خپل د ژوند ځخه خفه کيدی هم شي؟ همم؟

د زيد په خبره مستانه خاندم او وينتيان يې مساژ کوم او په بالښت يې يو ټوټه اچوم تر څو بالښت په غوړو نشي او وايم: ښه نو زيد خان دا هم د وينتيانو چاپې او غوړه ول دی.
زيد- لاسونه دي دردمن مشه خايسته ښځې مي.
يغما- وظيفه مي ده زما جذابه خاونده.

زيد خاندی او وايې: يو ځل بيا ووايه خايستو مي؟!
د لومړي ځل نه په لوړ غږ وايم: وظيفه مي ده زمااا جذابه خااااوووونددده..
زيد زما په خبرو او کارونو خندل او د هغه د هر خندا په ليدو ما د خوشحالي او ژوندی اوسيدو احساس کوی دي، غوړي راخلم او دروازي خواته ځم چې زيد وايې: ښه شپه ولړي خايسته ښځې مي..!
يغما- تاته هم جذابه خاوند مي ..

سهار لکه تل په شان د لمانځه وروسته ويده نشو زيد ته مي سماور روښانه کړو تر څو اوبه ګرمي کړ او زيد خپل وينتيان ومينځې حمام وکړی، چاي وڅکل شو زه و حسنات د کور کارو کي بوخت شو، زيد حمام وکړو او باغچي ته لاړ تقريبا لس بجو پوري کور کار کي مصروفه وم چي ترور غږ وکړو: يغماا لورې؟!

کار نه مي لاس واخيست او ومې ويل:اورم ترور جاني
ترور- لوري يو ځل باغچې ته لاړه شه هيس مي زوې ته پام نکوي.
په نرمه موسکا مي وويل: په سترګو تروري

کوټي نه ووتم او باغچي ته لاړم زيد چوکي کي ناست و او چاي څکه پټه پټه لاړم او سترګي مي ورته پټي کړي لاسونه يې زما پر لاسو کيخوده داسي چي غوښتل يې پوه شي سوک ده؟

زيد په شيطنت وويل:اه دا بدرنګه لاسونه د چا دي؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه مي د سترګو ورته لري کړل او مخامخ ورته ودريدم او ومې ويل: خپل لاسونه دي بدرنګه دي بيخي کلنک غونديږ؟!
زيد په خندا وويل: دچا لاسونه بدرنګ دي زما ها!!! ژوند مي؟!

اه چي په ټوکو کي هم د ژوند مي کلمه نه هيروي زما ښکلې، حق په جانبه ودريدم او ومې ويل: زه وايم.

زيد په سترګو باندی په ظاهر زما په کتلو بوخت کيږی او خپل يو لاس د زنې لاندی ايږدی او وايي: ستا خبر په سر سترګو ځاي لري بدرنګه مي!
په حيرت مي وويل: زيد چاته دي بدرنګه وويل؟؟
زيد له خندا سور شو خو ځان يي کنټرول کړو او ويې ويل: تاته تا مګر ستا څخه بغير دلته بل سوک هم شته؟

د زيد په خبرو خاندم او په شيطانه او مغرورانه لهجه وايم: ښاغلي زيد خان همدي بدرنګي د عالم رسوا کړي له هيره خو دي نده وتي؟
د زيد خيره زما په خبرو د ښکلي موسکا څخه ډکه شوه او ويي ويل: نا نا مګر کيږي چي له هيره وباسم؟ ته د نړي تر ټولو ښکلي انجلي يي ناقه خو درته په ګونډو نشوم؟!

د زيد هر خبر زه د دی دنيا څخه باسلم داسي اثر کو پر ما لکه جادو هسې نه زيد د ښايست ښار جادوګر وی؟ مخامخ هغه ته په چوکې کينم او په پښتو ژبه وايم (ملګرو ناول فارسی دی او ناساپه يغما پښتو وايې نو ځکه زيد حيران دی ورته: وايم څه وخت ځې ښار ته؟

زيد يواځې په حيرت راکتل او ويې ويل: څه دی وويل؟
يغما- وايم څه وخت ښار ته ځې؟"
زيد- يغما تاته وايم تا هم پښتو زده ده؟

يغما- هو اکثر خلک راته وايي ستا لهجه او څيره پښتنو ته ورته ده ..
آيا رښتيا وايی ؟؟؟
زيد په همغه عجبيه او حيرت څخه ډک غږ وايي: د زړه سرمی څومره خوږه پښتو وايي!
هو ته مشرقی ښکلا لري. او لهجه دي هم بيخی ښايسته ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا جواب ورکوم: تاسو مهربانه یاست زما ښاغلیه
زید په زړه پوري مسکاه راته ګوري او وايي: پوهیږی زه دي نیکونونه نه پښتون یم ګرانی!

سر می خوځوم او وایم: هو پوهیږم رضوان ورور راته ویلي وو!
زید- نوره پښتو مه غږیږه،بیخی زړه وړونکي کیږي ښاپیری می !
د زید په خبره خاندم او وایم: سمده جانانه !
زید حیرانه وايي: جانان؟
یغما- هو، ته یی کنه !

زید خپل دواړه لاسونو باندی خپل مخ پټه وي چوکی ته تکیه کوي او آسما لور ته سر پورته کوي کراره ورته وایم: زید کوم څه شوي؟
زید- پریمیده دا لفظ دا احساس خپل مغز او زړه کي زنداني کړم !

کراره می وخندل لږ روسته زید خپل سر پورته کوي خاص آرامتیا سره زما لور ته ګوري او وایي: نن ځم ښار ته.
نا څاپه لوی غم زما په زړه حمله کوی او کرار او نیولي غږ باندی وایم: نن ورځ ؟
زید- هو.

فکر کی ډوبه شوم ،د څو شیبیو مخکي خوشحالی مي له مینځه لاړل چي زید د زید په غږ مي وروکتل: یغما جانی کوم څه وشول !
یغما - نه!
زید په خندا وايي : ولی نه وايي راپسي خفه کیږي؟ ولی نه وايي مه ځهګ د دی خبرو ویل دومره درته سخته ده!؟
یغما- که درته ووایم مه ځه بیا نه ځي؟!

زید- تر ابده پوري همدلته پاتی کیږم ، یوازي ووایه مه ځه.
یغما- نه، فرشته ترور حتما تا پسی خفه شوی باید لاړشی.
زید کرار خاندي او وایي: ای زما زړه آزاره یاره ته هم زما سره ځي خپل کورته !
یغما- یعنی څه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- یعنی دا چې ولاړه شه سامان دی راټول کړه نن ورځ یوځای ځوو..

یغما- رښتیا؟
زید- هو خایستو مې.
یغما- نو هغه ستا د عمه کورني څنګه کیږي!
زید- اوله خو هیس سوک هیس کار نشي کولېچ ځکه ته زما قانوني میرمن یي او دویم پاتی شوه کورني خبره مې هغوی سره رضوان خبري کړي!

غمجنه لهجه وویل: زید مریم سره به څنګه مخامخ کیږم؟ اصلا کورني سره به دی څنګه مخامخ کیږم؟ وایي به نه دا هلک څنګه جلی شوه هومممم؟
زید په خندا وایې: وایم د خدای په امر هلک جني شوه هههههه.
بد بد مې ورته وکتل چې زید په همغه خندا وویل: ښه تسلیم تسلیم ورځه بیګ دی تیار که ، ناوخته کیږي

یغما- سمده
په چګو کامو کور خواته ځم او ناری وهم: حسنات! حسنات !
حسنات- هـــا!
یغما- ته یوځلي دلته راشه.
حسنات- دغه ده درغلم.
حسنات په تیزه کوټې ته راغله او زما په لیدو یې وویل: څه شوي یغما؟

یغما- زید وایي بیګ دی تیارکه ښار ته ځووو؟!
حسنات په حیرانتیا وایی: ټوکي کوي؟
یغما- نه .
حسنات- یعنی ته هم لالا سره مې ځې ؟
سرمې خوځوم چې حسنات غمجنه کیږي الماری څخه بیګ راخلی او زما خواته نیسي او په خفه لهجه وایې: واخله دا دی بکس.

یغما- حسنات ولې دی تندی تروش سو؟
حسنات جواب نه راکوی او په همغه خفه او نیولې زړه د د رازی خواته ځي، زه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکس کې شیان تولوم او د حسنات پسې وځم په آشپزخانه کې ګورم ورباندی غږ کوم:
حسنات!
حسنات- ها!

سترګو ته مې ورنه وکتل سترګې سری وه! کرار ورته وایم: حسنات جانې خیرت خو دی څه شوی؟
حسنات راګوری او په ژړا وایې: یغما مه ځه.

وی دا زما پسې ژاړی؟ نږدی کیږم او غیږ کې نیسم او کرار او د دلداری لپاره ورته وایم: حسنات جانې خور مې مه ژاړه، بیا راځم نکیږی چې تل همدلته پاتی شم او ستاسو د اوږو بار اوسم اوبیا میلمستیا هم یو حد لري وخت لري.
حسنات غیږي څخه می جلا کیږي غمجنه لهجه وایي: یغما ما خو به نه هیره وي؟

یغما- لیونی مګر کولی شم تا هیره کړم؟
حسنات ژړا کی خاندي او وایې: او که هیره دي کړم مړه کوم دي.
دواړه په لوړ غږ خاندوو چې د زید غږ زموږ خندا ته د پای ټکی کیښود: یغما؟!
یغما- هـــا درغلم.

دواړه حویلی په لور ځوو زید دي ترور ځنګ کې ولاړ وه زما په لیدو ترور وویل: راشه زما لورکی(غیږي کې می نسئ او په غمجنه لهجه وایي: موږ ډیر تاسره عادت کړی وه زما لوري، هر وخت غواړي راشه زموږ غریبانو زړونه خوشحاله که.

لاسونی ورته ښکلی کوم وایم: ترور جاني ستاسو لطف مهربانه ده مه هم ستاسو سره عادت کړی! بیا هم میلمستیا یوحد لري، زحمتونه مو را اوبخښنی

ترور خاندي او وایې: رحمت یی زما ښکلی لور کي نه زحمت(ترور خپل د خبرو پسی یو قوطي زما خواته نسئ او وایې: لوری دا ما امانت ساتلی وه د زید میرمین لپاره! دا ماته حسنات پلار تحفه راکړي وه اوسي هم تاته تسلیمه وم.

یغما- مننه خو زه قبول کولی نشم ترور جاني..

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور خاندي او وايي: ته زما ناوی یی بیا ولی قبول کولی نشی؟!

د حسنات او ترور سره مې په ژړا خدای پاماني وکړل، اوږه په اوږه یو ځای د زید سره د هغه د ملګري کور په لور روانیږو زید خپل موټر ملګري کور څخه واخسته ښار خواته مو حرکت وکړو، هرڅومره ښار ته نیږدی کیدم زړه می نورماله حالت څخه خارج کیدی ډیری تیز تیز زړه می وهل کیدی په آرامه او لړزانده غږ مې زید ته وویل:

یغما- زید زه ډاریږم!
زید په مسکا باندی راته وکتل او زما لاس یې خپل لاس کې ونیو او په آرام یې ښکل کړو او ويې ویل: ولی ګرانی، ایا زه مړ یم چې ته ډاریږی؟!
قهرجنه لهجه وایم: زید پام دي شته چې څه وايي؟ که بیا دي داسي د مرګ خبره دی وکړل ځان څخه دی ګیله وکړه نه زما څخه؟!

زید زما لاس خپل لاسي کې نیولي او د موټر ګیر بدلوی په همغه حال کي زما لاس د هغه لاس کي بند دی خاندي او وايي: په سترګو خایستو مې په سترګو..!

او بیا خپل بل لاس د زنځیر پشان خپل په خوله کش کوی مطلب د خولی کشک مې وتړو او نور نه وایم. په ټول لاره ترڅو چې مانې ته رسیدو لاس مې په امن ترینه ممکن ځای کې قرار درلود هو د زید په مردانه لاسونو کې زما کوچني او ملایم ښځینه لاس بیخی معلومیدی لا نه! هر څومره چې مانې ته نزدی کیدلو هغومره زما ویره استرس زیاتیدو..

یغما- زید نکیږی لاړنشو؟
زید- نه د زید نفس نکیږی ټول زموږ تلو ته په انتظار دی، ربنتیا عمه او مریم هم راغلې او موږ ته په تمه دی.
د مریم د نوم په آوریدو فشار مې صفر شو او یو بد احساس مې ټول وجود ونیو په نیولې غږ مې وویل: زید هسی نه بیا حالت یې خراب شي؟! بیچاره انجلی..

زید زما لاس ته لږ زور ورکوی او په خندا وايي: اه زما لیونې! ته ولې دومره مهربانه يې؟ ولې یوځل دا دومره مهربانی دی زما فقیر او عاجز په حق کې نکوی چې د خلکو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق کې کوی؟!
یغما- زیـد د ټوکو او ریشخندی وخت ندی، باور وکړه ډیره سخته ده، څنګه د انجلۍ په نوم او نشان هغه کور ته ننوځم کوم ځای کې چې څه د پاسه یو کال مې ټولو ته ځان هلک معرفی کړی و؟ څه فکر به زما په اړه وکړی؟

زید- هیس فکر نکوی برعکس ډیر هم لیواله دی چې تا وګوری.!
یغما- یعنی هغوی په هر څه خبر دی؟
زید- هو رضوان د الف څخه نیولې تر یا ټوله کیسه هغوی ته کړی، او مور مې ستا د هلک کیدو په کار دومره افرین وویل چې بیخی نووو..

د زید په خبره په حیرت او خوشحالي ورګورم او وایم: ربښتیا وایې؟
زید- هو ستا په سر قسم زما د ځان څخه لا راباندی ګرانې..
او هو پلار، عمه او اسما هر ځل زنګ وهي او وایي: زموږ ناوی څه وخت راوړئ؟ بیخی نو زه یې هیڅ کړی یم ټول ستا پوښتنه کوی!

ما د پخوا پرتله په لا حیرت وویل: زما په سر قسم یاد کړه ربښتیا وایې؟

دا زما لپاره هیڅکله د باور وړ نه وه، ما یو لوی لانجې ته چمتو والي نیولې و، ما د زید د کورنۍ څخه د بد رد آوریدو ته چمتو والي نیولې و، ما د زید د عمه ښیراو او کنځلو ته چمتو والي نیولې و، او اخیره کې د مریم د لاس یو څپیره خوړلو ته! هیس مې باور نکیدو چې هغوی دی زه بغیر له کوم پیښې او جنجال څخه منلې اوسم؟!

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما نوره دی ونه وینم، چې خپل په سر ماته قسم راکړی!
یغما- په سترګو خو اوس راته ووایه چې دا ټول رییښتیا وو، یعنی ماته دوی سزا نه راکوي!

زید بریک ونیوه او موټر یې ودراوه! خپل نظر یې له سړک لرې کړو او ماته یې وکتل او ویې ویل: یغما، ته فکر کوې، چې زما په شتون کې دا امکان لری چې څوک تاته ترخې خبرې وکړي، څه ورسیږی ستا مجازات او سزا درکولو ته!!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د داسې احساس څخه ډکه وم چې پدې ورځو کې ما ته په سخته پیژندل شوی وو! د مینې په احساس،بې اختیاره د هغه په لور وخوځیدلم او د هغه مخ مې ښکل کړو! زید په حیرت باندې خپل لاس خپل مخ ته یوړو کوم ځای چې ما ښکل کړی و همغه ځای لمس کړو او زما خوا ته یې راوکتل!

د شرم څخه مې خپل سترګې د موټر څخه بهر خواته ونیول ترڅو د زید سره سترګو په سترګو نشم،زید له یو څه ځنډ وروسته اخیر حرکت وکړ وروسته یو څو دقیقو کې ودانۍ ته ورسیدو د مانۍ په لیدو زما په ذهن کې د یادونو سیلاب په څپو وهلو شو! ښه او بد یادونه! د ښو یادونو شمیر یقینا د بدو یادونو څخه ډیر وو!

ساتونکي دروازه پرانیزي او موږ ننوځو، خپل په لاس خپل د پوزی هغه حلقه(چارګل) ختا کوم او د ترور راکړی قوطي کې اچوم! تازه د ترور ډالۍ ته مې فکر شو،غوړوالی چې د شاپرک په څېر وی دومره نازک او ښکلی وو! د مانۍ په لیدو د ویری څخه یو غټ نفس اخلم چې زید راته غږ کوی: یغما!

د زید پر غږ د هغه خوا ته ګورم چې د هغه تندی تروش و! او د هغه په خفه څهری زه پوه شوم چې بیا مې یو داسې کار کړی چې زما د خاوند په مزاج بد ولږیده، مګر ما څه وکړل؟ پدی فکر کی وم چې زید وویل: ولې دې لری کړل؟

اها زما زړه د چارګل په لری کولو خفه شوو! په خندا سره مې ورته وویل: هر کله چې ته وغواړې نو زه به بیا په پوزه کړم خو اوس حالت سم نه دی خیر دې زید درک یې کړه! زید- زه نه پوهیږم چې څنګه حالت دی چې ته دومره خفه ښکاري؟!اسمه ده دا ځل تیریږم څه نه وایم خو بل ځل بیا نه تیریږم!

خپل لاس مې په سترګو کیخود چې مطلب په سترګو، زید موټر ودروی،موږ دواړه تری ښکته شو! زید زما څنګ ته ودرېد او زما لاس یې ټینګ ونیول او د ودانی په لور زما سره روان شو! څنګه چې موږ صالون ته نږدې کیدو، ما خپل لاس د هغه له لاس څخه راوباسه، خو زید زما لاس پرینښوده چې ما په مظلومانه لهجه وویل: زید په خدای بده ده زما لاس پریږده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- نوچ نه څه شی بد ده،ما ټول عمر ستا د لاس په خاطر هیڅا ته کتلي نه دي، او اوس چې خپل جوړه مې پیدا کړی ته وايي بده ده! ته پوهېږې، له هغه وخت چې ما ځان وپېژانده او په حلال او حرام پوه شوم، له هغه وخت مې ژمنه کړی وه چې زما ټول احساسات،مینه به زما د میرمنې وی او ستا په نشتون کې مې لا یو جنۍ ته په غلط نظر ندی کتلی..

زه به حیران کیدلم کله چې دا ځینی سړيان مې لیدل چې د ښځو د درلودو با وجود هم د پردی ښځو پسی دی او خپل میرمنې سره دوکه کوی، په داسې حال کې چې د ځوانې له وخت څخه تاته ژمن وم.

د زید د خبرو په آوریدو په پراخه موسکا مې وویل: یعنې چې زید خان له پیل څخه ما ته ژمن و، هوم! واقعاً لکه زما په څیر زه هم د هغه ځوانی ورځو کې چې ستا نوم او نشان لا نه و! خو زه تاته ژمنه وم.

زید -هو، زما ژونده مګر د الله تعالی وعده دی هیره کړی چې فرمایي" د پاکو نارینه وو لپاره، د پاکو ښځې دي او هر چا لپاره خپل جنس په څیر دی واقعاً چې همغه شان ورته رسیږی!" زه باور لرم چې زه او ته له یو جنس څخه یو د پاکو اوبو پشان.

ما په مسکا د زید خواته کتل! د هغه خبرې زما روح او روان ته آرمتیا ورکول، د څو دقیقو مخکې ویره او استرس مې له یاده وویسته او د هغه لاس مې په کلکه ونیوی موږ دواړه یوځای صالون ته ننوتو، ټول حاضر وو، رضوان په پراخه خندا زموږ ښه راغلاست ته راغی، زید یې په غېږ کې ونیوه! او په خندا یې ورته وویل:

رضوان- ای مضره،نوبت دی مراعات نه کړو له ما څخه دی مخکی ښځه پیدا کړه هوم!!!
زید ورو خاندی او وايي: ته بخښه وکړه ورور خپل په مشر باندی.
رضوان،د زید شاه په لاس څو ځلی ووهې او ویې ویل: بختور شی لالا مې!
زید یوازې خندل رضوان زما مخې ته ودریږی،او په ورته مسکا سره وایي: ورینداز جاني پخیر راغلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ځومره د رضوان په شتون کې د ورور په لرلو د خوشحالی احساس مې کول،په رښتیا چې هغه زما په حق کې د ریښتینې ورور ځخه لا زیا ورور ولې وکړل په کراره غږ ورته وایم: خیریوسی رضوان لالا!

رضوان موسکا کوي او نورو ته نوبت ورکوي! فرشتې ترور په مهربانه موسکا زموږ خواته راغله، ډیر مې د شرم احساس کولو،د ډیر شرم ځخه مې د زید لاس مې کلک ونیو چې فرشته ترور وویل: پخیر راغلی زما نازولې ناوی.!

فرشته ترور خپل د خبری سره سم خپله غیږ راته خلاصوی چی په ټوله خوشحالی یې مورنی غیږ ته پناه وړم، مخ راته په ښکل کوی لاس یی ښکل کوم او ددی مور په مهربانی فکر کوم ستاسو په اند که بل ځوک وی له ما یی همداسی ښه راغلاست کوو؟نه، حتما یی مخ راته په ځپیرو ډیزاین کوو، فرشتې ترور ورسته له ما زید په غیږ کی ونیو او په ګیله منده لهجه یې وویل:

فرشته ترور- د مور شاهزاده ولی دې له اوله راته ونه ویل
زید د مور لاسونه ښکلوی او په مسکا وایی: مورجانی ددی په اړه وروسته خبری کوو .

فرشته ترور په سر ښکته کولو او پورته کولو بسنه کوی،اسما په ښکلی مسکا می خواته راغله او په صمیمیت یی ښکل کړم او ویې ویل: ښه راغلې وریندار جانی!
د وریندار د نوم په اوریدو می زړه د حسنات هوا وکړه دی ځو ساعتونو کې ډیره ورپسې خفه شوی وم! په کراره د آسما جواب ورکوم: خوشحاله اوسی ګرانې!
اسما- ته هم وریندار جانی!

آسما ددی خبری په کولو یی ځان د زید غیږ ته واچوه! او په خندا یې وویل: لالا جانه مجرد لاړی متاهل(واده شوی) راغلی!
زید- ولې ښه ونشو !؟
اسما- ولی نه ډیر ښه شو رضوان لالا خو هسی هم زوړ شوی!
د ټولو د خندا غږ پورته شو چی رضوان په دروغي غوسی وویل: چا ویلې زه زوړ شوی یم؟ دا چې زید سپین سترګی وکړه او نوبت یی مراعات نکړو زما ګناه څه ده یا الله ته خپله خو وینی زما مظلوم حق خوړل شوی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو د خندا لا لاسی شونډې پر یو بل کلکې نیولې وې! چې فرشتې ترور په خندا وویل:
رضوان بس کړه نور همدا یې وقت دی!؟
رضوان- په سترګو میرمن فرشتې هر څه ستاسو امر وی!

رحیم تره،ترور،او مریم په کوچ کې ناست ول، ترور او رحیم تره په ښکلې مسکا د ښه راغلاست لپاره ودریدل مګم د مریم په لور مې نشو لیدلی!زید لومړیتوب وکړو او د پلار لاسونه یې ښکل کړل چې رحیم تره هم په خپل غیږ کې ونیوه! او ویې ویل: ماءشاالله زما زید ځان ته ځانته یو نر جوړ شوی، آن شاء الله چې خوشبخته شی او د یو بل تر څنګ زاړه شې!

زید- تاسو دی ژوندی وی پلارجانه!

ښه یوه شوی وم چې زید د ټولو لپاره ډیر ګران او اړین دی آن ډیر له رضوان او اسما نه!
د زید پسې زه د رحیم تره لاس ښکلوم چې سر می ښکلولی او د خوشبختي هیله راته کوې! ترور هم لکه د فرشتې ترور په څیر دواړه په غیږ کې ونیولو او په خوشحالی یې د مور ښه راغلاست وکړو، په خپلو ډیرو مهربانیو یې زه وشرمولم
اصلا دی کورنی د کېنی او ظلم بوی هم ندی حس کړی آن یو یی هم دا راته په مخ رانه وړه چې زه یو ورځ یوسف وم..؟!

اه چې څومره یې مننډویه وم سترګې مې په ډېر سختی د مریم خواته واړولې بیا هم د زید په لیدو کې غرقه وه! هغه زید چې هیڅکله د هغې نه وه! مریم لاس د زید په لورې ونیوه! او ویې ویل: مبارک دی وی!
زید د مریم لاس ونه نیو او په ټیټ سر او کرار غږ یې ورته وویل: مننه خورې!

د مریم د رنګ سور والی می له ورایه لیده خو څه می لا لاسه نه راتلل! مریم د زید له لیدو لاس اخلې او ماته ګورې! نظر یی دومره یخ وه چې د کلکې یخی حس می په خپل ځان کې وکړو،نږدی راغله او په غیږ کې یې ونیولم لا یی د غیږ د حیرت څخه نه وم وتلی چې د خبرو په اوریدو یی ګنګه او بی ژبی شوم، داسی یی خبری کولی چې یواځې ما اوریدلی دومره تیزه او هوښیاره وه، چې یوه دقیقه یی هم شونډې د دروغي مسکا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالی نه وی؟!

مریم په ریشخند لهجه وویل: نوم دی یغما ده سمده یوسف جانه؟؟ هههههه فکر کوی زما زید ستا شوی؟ نه غلطی مه کوه ته د لوبی گټونکی نه یی! فکر کوی نه پوهیږم د څه لپاره د سړیانو په کالیو کې مانی ته راننوتلي پوهیږم د زید د زړه د لاسته راوړلو لپاره دی دا کار کړی مګم قسم دې که د خاورو میلمنه می نکړی نوم مې مریم نده، د خوشحالی مخ په ونګوری زید تر پایه یواځې زما بت دی یواځې زما!!

د مریم د خبرو په آوریدو مې اه له ځیګر ووتل خدایه مګم مریم خپل عقل له لاسه ورکړی؟ مخکې خو داسی نجلی نه وه هیڅ مې باور نه راته دا دې همغه مظلومه مریم وی؟ اصلا د کومی ګناه لپاره ما محکوموي !مګم زید کوم وقت د مریم وه چې زه خبره نه یم؟ دومره هم فکر نکوی چی که د زید زړه په مکر او نازونو لاسته راوړل کېدلی نو بیا ولی خپله یې ونه توانیږده چې لاس ته یې راوړی؟

که ووایم د مریم له خبرو ونه ډاره شوم نو دروغ به مې ویلې وی! خبرې یې لکه تور سیوری زما ټولی خوشحالی یې راونغاړلې,د مریضو او لیونیو خلکو په څېر یې خبری کولی هیڅکله نورماله نه ښکاره کیدله او داسی لوی ډار یی زما زړه ته راواړوه، مریم له مانه جلا شوه او په همغه ساړه نظر یی راته کتل! چې د رضوان خبری زما فکرونو ته د پای ټکی کیښوده!

رضوان- ولی ولاړ یې کینی نور !!!!
ټول کینو او مجلس گرمیږی داسی ښکاریده چې غیر له مریم نه هیڅوک ددې اړیکی نه خفه او مخالف ندې، د چای په څښکلو او ترور په رنګارنګ سوالونه چی د زړه سواندی له مخې وو شب راورسیده! یوه کوټه چې د اسما د کوټې ترڅنګ وو راته یی راکړه!د خبرو په مطابق یی غوښتل یو غټ محفل ونیسي!
د رواجونو او کلتور له مخی!

د شپې خواړه تیاریږی او ټول دسترخوان ته ټولیږو! زید زما خواته کینی او په داسي مسکا چی نه محسوس کیږی وایې: زما خایستو څنګه ده؟
یغما- ښه ده که ته ورسره کار ونلري نوره هم ښه کیږی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید کرار یی وخندل او ویې ویل: عه میرمن یغما ګوری؟ اوس دی چې خسرګنی ولیدله زه دی له یاده وباسلم؟

یغما- هو تورکی ته وایم چی یوځای کی دی وتړی چی نور دی ونه ګورم.
زید- ولی خیر خو دی ستا سترګی غیر زما د لیدو نه بل هر څه ته منع شوی دی زما د سترګو تور!

اه وباسم دا څو ورځی عجیبه ډار لرم نپوهیږم ولی !مخکی له دی چې ځواب یی ورکړم سترګی می په مریم لګیږی چې په وینو ډکو سترګو راګوری ګواکې د پلار میراث مې ورته خوړلې وې!د زید د ځواب ورکولو بی فکره کیږم او خپل غاب راخلم او ځان لپاره ډوډی راخلم په نه اشتها خپله ډوډی خورم چی له دوه مړی نه زیات نه وو! دسترخوان ټولیږی او ټول خپلو کارونو ته ځی! اسما کله ناکله راسره ټوکی کوی او یوسف راته غږ کوی چی زما له مسکا سره مخ کیږی

زید او رضوان د شطرنج په لوبی بوخت ول! د رضوان غږ پورته کیږی او وایی ماته د منلو وړ نده یغما یوځل دلته راشه! په خندا د ترور او فرشته ترور له څنګه پورته کیږم او خواته یی ورځم!
یغما- هان وایه؟!
رضوان- ته دی د روانی خاوند ته وګوره دوکه کوي ټوله لوبه یی همداسی ویوړه! څه نه وایی ورته؟!
د څنګ چوکی باندی کینم او په دروغجنه غوسی وایم: هې چنارګله ونه وینم چی له تورکی سره کار ولرې!

زید په کړس خاندی او رضوان په حیرانتیا راته ګوری! چې ژر وایم: هغه مطلب مې وایم له لالا سره می کار مه لره چې ژوندی دی له پوسته کوم!
داخل رضوان خاندی او زید په حیرانتیا راته ګوری، رضوان په ټوکو او په همغه خندا کی وایی: ودي خوړه زید خان ژوندی دی له پوسته کوی له یاده دې ونه وځی!

زید- تاسو دواړو خور او ورور لاس یو کړی چې ما لیونی کړی که څنګه ها!؟
د شطرنج تختی ته ځیر کیږم سپینې دانی د رضوان وی او توری د زید، د سپینو دانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعداد له تورو دانو کم وو! او يواځي پادشاه او وزير او يو څو داني نوري پاتي وي دا يعنی زيد ګټونکي دي اي تورکيه خاوري دي په سر شه کله چي لوبه نشي کولي ولی دي خپله پوزه پرې کوي!

يغما- رضوان ولی ستا داني په ميدان کې کمې دی؟
رضوان لکه ماشومانو زيد ته اشاره کوی! او وايې: تولی دغه وحشی وخوړلی!
په خندا وايم: تولی!؟
رضوان سر ښکته او پورته کوی،له ډيری خندا کم پاتی وو په څمکه وغورځم په ځان مسلطه کيږم او په مسکا وايم: ښه نو زيد څه وکړی چی ته لوبه وګټی!
رضوان په خپل لاس د دانو حرکات راوښودل!په امری (امر کولو) لهجه وايم: هله زيد جانه څنګه چې لالا مې وايی همغسې وکه ولی دی ورسره دوکه کړی ها!؟

زيد په حيرانتيا راوکتل او رضوان له خندا شين وو زيد په همغه لهجه وويل: يغما ليونی شوی يی پخدای دوکه می نده کړی خپله يی زده نده بيځايه شله وی چی راځه لوبه کوو!

يغما- خو هر څنګه چې وی رضوان کومه دانه يی وړاندی کړی!
رضوان وزير ته اشاره کوی!زيد يواځې کتل چې ما وويل: زيد هله نو مخکې کړه!
زيد په نه زړه خپله دانه مخکې کوی په همدی توګه تورکی د لوبی ګټونکی کيږی! چې زه په خوشحالي وايم: هوراااااااااااا لالامی وګټله!
ما او رضوان خندل چې زيد په ټوکو وويل: تاسو دواړه په ربنتيا خور او ورور ونه اوسيږی؟ دواړه هم نمونه!؟

زيد- تا باندی خو زه هسې دوکه شوم، دې تورکې ته څوک جلی ورکوې!
زيد خپل د خبرو وروسته يې په لوړ غږ وخندل! رضوان اعتراض وکړ او ويې وويل: ما مه مجبوره وی،چی د سپينيدو کريم شروع کړم!
د رضوان په خبرو مې وخندل! او ومی ويل: چنار ګل تا ته وايم ونه ګورم، چې زما لالا ته تور ووايه، زه به پخپله يوه جلی پيدا کړم ورته د، ښاپيری په څير!

زيد- ښه ښه وبه ګورم!
رضوان ناساپه وويل: ربنتيا يغما، حسنات څنګه وه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبره ما او زيد په خلاصو سترګو يو بل ته وکتل،او په همغه حيرانتيا وويل:
ښه وه سلام يې ويلو!
رضوان- عليکم السلام
ما په آرامه وويل، رضوان،حسنات زما ورينداره کوی!؟؟ رښتيا وو ايه،رضوان ارام
وخندل او زما په څير يې وويل: چې خور مې يو څه ووايي او زه نه ووايم، دا امکان
لری؟!

د رضوان په خبره پوه شوم چی رضوان هم په زړه کې د حسنات سره مينه لری؟! د دی
خبری په پوهيدو په خندا وايم: کرار کينه تورکې،ستا په زړه ښه پوه شوم، زړه دی په کلی
کې پرېښودی وو! اوس خور مه بهانه کوه!
رضوان په خندا وايې: څنګه هوښياره يې؟
زيد په په کلکه لهجه وويل: څه خبره ده چې د ليوني په څېر خاندی؟
زه خپل ستونی صاف کړم او په جدي توګه ووايم: د خپل ورينداری په اړه مو خبری
کولی،خپله د رضوان څخه پوښتنه وکړه!

بې له ځنده پاڅېدم، پخلنځي ته لاړم، د چای ترموز مې لټولو!چې يو څوک پخلنځي ته
راننوځي، پرته ده کتلو چې څوک راننوته، خپل کار کې لګيا وم ترموز مې پيدا کړو،او
ګيلاس مې ډک کړو چې د مريم غږ مې وآوريدی چې ويې ويل: ته ډېر خوشحاله يې چې
دومره زر دې د کور خلکو په زړونو کې ځای پيدا کړو؟!

زه په چټکۍ سره بيرته وګرځيدم،چې مريم د دروازې مخې ته ولاړه ده،حيرانه شوم!
او ومې ويل:مطلب!؟
مريم- مطلب، ډير خوشحالې مه کوئ،تراوسه دا سر فلم دی!

بغير لدی چې د مريم خبری ته پام وکړم د دروازې په لور لاړم،غوښتل مې چې ځنګ نه
زر تيره شم، چې هغې د چايو څخه تازه ډک شوی ګيلاس راوخيستو او په ناساپه توګه يې
زما په لاسونو خالي کړو؟! د چای ګرم والې دومره زيات و چې بې کنټروله مې چيغه
کړه: اه وسوځيدم..

او همدلته پر ځمکه کېناستم او د اوښکو ډکو سترګو مې لاسونو ته ګورم! لاسونه مې لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور ګلاب په خیر شو، او د سوځیدني له امله سپیني پولی ښکاره شوی! زما له اوښکو ډکې سترګې زما د لاسونو د سوځولو له امله نه وې، بلکې د دې لپاره وې چې زما د عمه د کور یادونه ژوندي شوی.ښه مې په یاد دی،له هر غلطی وروسته څنګه زما لاسونه د جوش شوو اوبو سوځول!

زه د خپل ژوند په یوه پټه پاڼه کې ډوب وم چې زید او ټول په بیړه راغلل! مریم لا ولاړه وه او یوازې کتل،زید په ورخطا زما څنګ ته کیناست زما لاسونه یې ونیول او به ورختا یې وویل: ی...غما څه وشول؟!

ما نه غوښتل چې موضوع لویه شي! ما خپله کرکه زندانی کړه او په مشکل سره مې وویل: هیڅ مې فکر نه وو، چای مې په لاسونو توی شوی!
زید په غوسه وویل: توی شول او که چا دربانډی توی کړل؟(او د مریم په لور یې وکتل چې ما په تلوار وویل: نا توی شوو!

زید ما د اوړی څخه نیسي او پورته کوی مې،په چټکۍ سره تشناب ته لاړم، لاسونه مې د یخ اوبو لاندې ونیول، چې سوځیدل یې یو څه کم شول! چې زید کرار وویل: ښه یې، نفس مې؟

خپل سر په پورته کولو او ښکته کولو سره د هغه خبره مې تایید کړه، اسما په تلوار راننوتل او ویې ویل: لالا، په لاسونو یې دا ملحم ووهه، چې سوځیدو ځای پاتې نشي!
زید په ورخطایی سره ټول ملحم زما په لاسونو ووهل او ویې مښیل، ټول ولاړ وو او په غورځیدلو مخونو یې راته کتل!ما ټولو ته په خندا وویل: ولې ټول ولاړ یې؟زه ښه یمه؟دومره زیات هم نه یم سوځیدلی ښه یمه.

ترور په خفه لهجه وویل:لور مې کې زیات سوځیږی نو ډاکټر ته لاړ شه
یغما- نه،ترور جانی، دومره زیات ندی سوځیدلې، ښه به شي.

نه پوهیږم، خو د زید د عمه په سترګو کې مې په ښکاره ډول خجالت لیدو، ولې فکر کوم چې عمه پوهیږي چې زما د لاسونو سوځول د مریم کار دی! زما د غوښتنې سره سم، ټول مایوسه صالون خواته روان شول، یوازې رضوان پاتې شو! په ورو ګامونو سره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خواته راغلو او ويې وويل: زما خور، ته ښه يې؟

د هغه درد با وجود چې سينه کې مې تاو شوی وو په مسکا مې وويل: هو تورکۍ زه ښه يم، نه دي اوريدلي چې بده بوټې بلا لا نه وهي!
رضوان ژوره ساه واخيسته، او داسې لکه چې زما خبره يې نه يې اوريدلی ويې ويل:د مريم کار وو؟

يغما- نــ...(لا مې خبرې نه وه خلاصه کړې، چې زيد په غوسه له ځايه پورته شو، او رضوان ته يې مخ کړو او په غوسه يې وويل: رضوان قسم خورم، که بيا ځلی يوازی يو ځل بيا، زه دا لېونی جلۍ د يغما شاوخوا وګورمه، بيا هيچا خاطر نه کوم هيچا ښه به دا وی چې ته يو کار وکړئ که ماته دا کار پاتی شو بيا به ښه ونشی!

رضوان سر پورته ښکته کوي او وايې: زه به يې پخپله حل کړم، ته هم خپلې کوټې ته لاړ شه، ته هم له مريم نه په کمه نه يې؟!

رضوان د تلو څخه مخکې په يو زړه سواندی نظر ماته راګوی او بيا د آشپزخانې څخه وځې، او زه څومره د خلکو د زړه سوانده نظر څخه کرکه لرم خو لکه چې دا منحوس شيبې زما په قسمت کې ليکل شوی د اول څخه تر پايه،زيد زما څنګ ته ناست و او په غوسه ناکه سترګو يې زما لاسونو ته کتل چې کرار مې وويل: زيد!

زيد په ژړغوني او نيولې غږ وويل: جان د زيد خايستو..؟!
يغما- وګوره سوځيدل يی په پوره توګه له منځه لاړو! بيخی بيخی ښه يمه باور وکه!

ژوند مې خاوند مې لا تراوسه هم په فکر کې و، چې ماته د منلو نه وه، په ماشومانه لهجه په پښتو مې ورته وويل: ماسره زيد خبری نه کوي هوم؟
زيد ژوره ساه واخيسته او سترګې يې زما سترګو سره وترلې او هغه هم په پښتو ژبه وويل: اه يغما احساس کوم چې نړی کمزوری انسان يم،ګوره ما د خپل ګل نه حفاظت ونشو کړای،هغه ګل چې زړه په وينو راغوړيد! هغه ګل چې زما ساه د هغی په خندا پوری تړلی ده، حقا چې دا پولی ستا په ښايسته لاسونو باندی زما د مرګ حکم ......

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمله لا پای ته نه وه رسیدلې، لاس مې هغه خولې په لور ځی، د کلمې د بشپړیدو مخه نیسم! او په غوسه وایم: زیده ایا پوهیږی چې دا خبری دی ستا د ګل په تن باندی د ګلې (ژاله) په څیر وریږی! کومه ګلې چې د هغې ضعیفه وجود زخمی کوی !
هیله کوم بیا داسی مه وایه ، زما ژوند ستا پوری تړلی دی !

زید زما کیخودل شوی د لاس ګوتې ښکل کړل او په یو داسی مسکا چې ما تراوسه د هغه پشان نه ولیدلی ویې ویل:د سترګو توره! د زړه سر می لیونی کیږم کله چې ګورم زما په موجودیت کې دی تاته ضرر ورسیږی ! له منځه وړم هغه څه چې زما ژوند ته درد رسوی قسم دی.

د زید په خبرو لویه مسکا مې په شونډو خپره کیږی، زما زید څومره مرادنه زما څنګ کی ولاړ دی مګر کیږی چې د زید په شتون کیدی زه د ویری احساس وکړم؟ زید چې د غر پشان زما شاته ولاړ دی، هغه زید چې پوهیږم زما د یو اوښکې په توی کیدو د هغه اوښکې د تویه ولو سبب او کس د ریشې څخه پری کوی، نه زه نوره بی پناه او یواځې یغما نه یم زه اوس زید لرم هغه زید چې ماته د ټول دنیا حکم لری.

یغما- که دومره زما سره مینه لری نو د مرګ او تلو خبری مه کوه، مګر ستا زړه راځې خپل ګل په دومره وحشې او خونخواره خلکو مینځ کې یواځې پریږدی؟! هغه ګل چې د ژوندی پاتی کیدلو اوبه یې ته یې؟! هغه ګل چې بیحده کمزوری دی او یواځې ستا د مینې څخه تغذیه کوی! زید که د تلو خبره وکړی باور وکړه ستا څخه مخکې ستا ګل مړه کیږی او نور هیڅکله به ژوندی نشی.

زید- میرمن مې خایستو مې، دومره خوږی او په عین حال کی ترخې خبری مه کوه، زه لکه اغزی پشان خپل و ګل ته ژمن یم هر هغه خونخواره کس چې وغواړی زما ګل ته لاس راوړی ژوندی نه پریږدم.
د زید په خبره خاندم او وایم: اووو زید خان تر دی حده خطرناک کیدی شی؟!
زید هم زما پشان خاندی او په کراره وایی: زما ګرانې هیڅکله مه ختا وځه ځینی کسان شاید په ځهری عاجزه وی خو داسی کارونه کوی چې باور به دی رانشی،! د هر کس څخه هر کار امکان لری.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمده بدماش صیب اوس نیمه شپه شول ځم چې ویده شم.
زید- څنګه کولې شې دومره راحته ویده شې کله چې زما له سترګو دی خوب تخته ولې دی؟
په خندا وایم: ډیر ښه خوب هم راځې مزی داره ...
زید- هو پوهیږم زما په زړه ډبری خایستو.

یغما- سمده زه به یو ځا سالون ته لاړشم ترڅو د خاله جانې دوی تشویش او اندیښنه لری شی، او ښه شپه تاته غواړم زید خان.
زید- ستا شپه پخیر د سترګو توری.

د آشپزخانې څخه وځم او سالون ته ځم کله چې د کور غړو ته مې خپل د لاسونو د ښه والې خبر ورکړو نو ښه شپه ټولو ته وایم او خپل د کوټې خواته ځم، په کټ کینم او د نن ورځې پیښو ته فکر کوم! عجب ژوند لری میرمن یغما ټول د عجیب غریب کارونو څخه ډک دی! د مریم پدی کار داسی راته معلومیږی چې یو سخت لاره مې په مخه کیده.

په ځای کې مې څملم او سترګې د کوټې چت ته نیسم، چت چې په ښایسته سور ګلانو دیزاین شوی، ټول شپه د لاسونو د سوځیدو په درد مې تیره کړل او د خوب او ویښ په دنیا کې زنګیدم، سهار د مولا په آذان پاسیدم اودس مې وکړو او کوم عادت چې د حسنات دوی کور کې مې درلود غوښتل مې د کور ټول خلک راویښ کړم خو بیا یاد ته مې راغلل چې دا د حسنات دوی کور ندی، نو ځکه خپل د کار څخه پښیمانه شوم خو ناساپه مې ځان سره وویل: که ټول کور نشم راویښ کولې زید خو راویښ کولې شم د دی څخه مخکې چې مونځ یې قضا شې؟!

په کراره، کراره د زید د کوټې خواته روانه شوم ټول کور په درنه خاموشې کې اخته وو، د زید د کوټې دروازه مې کراره خلاصه کړه او ننوتلم زید د ماشومانو پشان ویده وو او ویښتیانو یې ټول مخ نیولې وو څنګ ته یې نږدی شوم او کرار مې ورته غږ کړو: زید

راویښ نشو په لاس مې د هغه ویښتیا د مخ څخه لری کړل او پورته مې واړول چې د زید لاس ته مې فکر شو عکس یې خپل د زړه په سر نیولې وو! په کراره عکس یې د لاس څخه راخلم، د عکس په لیدو نه حیرانه کیږم هو په عکس کې زه وم! خپل د عکس په لیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکا کوم او بیرته عکس د زید لاس کې ایږدم او د زید اوږه کراره خوځه وم او وایم: زید پاسیږه مونځ قضا کیږی شابه.

زما ژوند دواړو توري سترګي کراره خلاص کړي،څو دقیقی ماته زیر زیر ګوري او بیا زر پورته کیږي خپل خوب ځای کې کیني او وایي: یغما ته یی ؟
یغما- هو ، جناب اوس پورته شه لمونځ دی قضا کیدو حال کیدی شابه.

زید په ورخطایی باندی زما لاس نسئ او د هغه په کتلو مصروف کیږي، په داسې حال کي چې سری یې لاندي وو او خپل ګوتو باندی زما د لاسونو زخمونه لمس کول کرار یې وویل:یغما سوخت والي لږ شوی یا نه؟ ایا دي شپې دی خوب وکه؟

په مسکاه جواب ورکوم: اهان ، ډیره ښه ویده وم . اوس هم دي خبرو تیر شه لمونځ وکړ خاوند جانه.
زید ښکلی مسکاه دي خپلو شونډو میلمه کوي او وایي: خاوند جان دي قربان شي میرمن جانی.

د دروغ غوسه کي ورته وایم: خدای نکوی، لیوني خان !
دا خبره کوم او د دروازی خواته حرکت کوم د تلو څخه مخکې بیا وایم:لمونځ هیر نکړي.

دا خبره کوم او بیا بغیر لدی چي د جواب په تمه شم خپلي کوټي ته لاړم، کالی می بدل کوم لاسونو باندی ملحم وهم سوخ والي سپیني پوقانه هم نظر په شپه باندی لږ شوی وی ملحم خپل کار کړی وه دهلیز په لور لارم ، ټول ویښ وه سبا ناری یی میز باندی ځکل دهلیز ته ننوځم جګ غږ سلام کوم! یوازی مریم جواب رانکړو نورو په خوشحالي جواب راکړو لاس پوښتنه هم را نه وکړه

آخري څوکي می کیناستلو لپاره خوښه کړه رضوان هم کار لرو چای هم ځکلی نه وه شرکته تللی وه زید هم تراوسه لاندي راغلي نه وه، ټول په سبا ناری باندی مصروفه ول چې د زید غږ راغې:
زید- سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید غږ د دی سبب شو چې ټول د څوشبیو لپاره چای څکلو څخه لاس واخلي، زید ورزشي کالي په ځان وه ښکاره معلوم وه عادت په چیری ورزش کړي ورزش تراوسه پوري هیر کړی نده زید په جګو کامو زما خواته راځي او زما څنګ کې کیني او کرار راته وایي:سهار پخیر میرمن یغما

یغما- ستا سهار هم پخیر زید خان.
زید په خندا وایي: زما سهار هغه وخت پخیر شو ستا غږ وبیښ شوم.
خندا می دي شونډو میلمه کیږي چې فرشته ترور وایي: لوری کولی شي،نن لاړي شوو د طلا او کالیو اخیستو لپاره بازار ته؟

ستوني می صاف کوم او په آرامه وایم: هو ترور جاني ،هر رقم تاسو وغواړي.
فرشته- بیا سمده نن ورځ به بازار ته لاړی شو. زید ته اوزګار یی یا موږ خپله لاړی شوو!
زید- نه مورجانی اوزګار یم ، ستاسو خدمت کی یم
فرشته ترور خاندي او وایي:سپین سترګیه هلکه

سهار چای خلاصیږي، هرڅوک خپلو کوټو ته ځی بازار تلوو ته ځان تیار وي،نیو هیږم څه واغوندم، نمی غوښتل زید کورني کمه راشي همدی سوچ که وم دروازه ټک ټک غږ پورته شو!

یغما- راځي دننه.
آسما په لیدلو لږ اندیننه مي کمه شوه چې آسما به خوشحالي وویل: وریندارې جانی حجاب می درته راوړه ! لالا می نه خوښیږي بغیر حجاب څخه باندي لاړی شوو!
یغما- راځه دننه آسما جانی، ښه شول راغلی نیو هیدم څه واغوندم؟!
آسما په خندا راننوته زما لور ته راغله! حجاب یې خلاص کړو او په مسکا یې وویل: وریندارې حجاب دي خوښ شوو!
:□#شهاب
عربي حجاب وه لاستونی ، طلایي غمویو باندی ظریفه دیزان جوړ شوی وه په خوشحاله لهجه مې وویل: هو مننه ګراني ډیر ښکلی ده په زحمت شوي
آسما- وظیفه ده وریندارې جانی ترڅو تاسو حجاب اغوندئ زه بیرته راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- سمده.

آسما کوټي ځخه ځي زه حجاب اغوستلو باندی مصروفه شوم، حجاب سره می قد جګ ښکاره کيده مصروفه دي ځان ليدلو هينداره کی وم چي دروازه خلاصه شوه او آسما هم حجاب په ځان کړي وه لاس کي يوه بکسه وه کوټې ته رانوتلل او ويې ويل: يغماا جانی راځه که غواړي دا بکس ځخه هم ګټه واخله !

يغما - په دی کې څه دي؟
آسما آرامه خاندي او وايي: آرايش سامان دی نوو ......
يغما- اهان ډير ښه خو ما ګټه اخستلی زده ندی يعنی کولی نشم !
آسما- سمده کينه زه درته ساده آرايش کوم
تخت په سر کينم آسما بوخته کيږي مخ باندی می ! او وايې: دا هم زما ښکلی وينداره، آرايش ته هم ضرورته نلري
کراره خاندم او وايم: مهرباني دی ده آسما جانی!

آسما هم زما مسکاه پشان مسکاه باندی جواب راکړو، او د الماری په لور ځي! تور دسکول توري چپلی بوټ الماری ځخه راباسي او وايې: دا هم ډير ښه حجاب سره دي خوند کوی دا هم واغونده.
يغما- په سترګو ګرانی.
آسما- سترګی دی بی بلا ويندار جانی.

آسما ځی او زه تازه خپل د ليدلو لپاره وخت پيدا کوم، سترګي مي ريمل سره جوری وی، ګلابي غومبري، توري وريځي ،ډير ډير کم رنګ سترګو ليمو (سترګو شاه)باندی سور رنګ ښکلی منظره يی جوړه کړي وه تور تکری داسي په سر کوم يوتار وينتی می هم ښکاره نشئ، چپلی بوټ ، دسکول راخلم دهليز په لور ځم ! زما په نظر هيڅوک تيار ندی، ځکه يوازي زيد ناست وه هغه هم مبايل که مصروفه وه

يغما- دا نور چيرته دی ؟
زما په غږ زيد خپل سر پورته کوي نظري زما نظر کی قفل کيږي، آرامه پورته کيږي زما په لور راځي او په کلکه لهجه وايي: يغماااا بيادی آرايش کړي؟ ؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- اه نو ، بده ښکارم؟
زید- هو ډیر ډیر بده ښکاري هله لاړه پاک یې کړه.
یغما- نوچ پریده پریده بده ښکاره شم پاک کومه نه.

زید- یغما زما اعصاب مه خرا په وه !
مظلومانه وایم:خیر ده غوسه کیږي مه! فرشته ترور سره ځم نغوارم هغه ملګرو مخته کمه راشي
زید- چا ویلی بی آرایشه لاړ ه شي فرشته ترور کمه راځي هوم؟ کمه ښایسته یی چې آرایش دي هم وکړو؟!نور هم ښایسته شوي.

زید خبری کولې چې د فرشتي ترور غږ راغلو: زید زویه چیرته یی دي مور شاهزاده؟(اه چې څومره ښه وخت را ورسیده،زید څخه یی خلاصه کړم! فرشته ترور،مریم، عمه ،آسما دهلیز ته دننه شوي فرشته ترور زما په لیدو د خوشحالې څخه په ډکه خندا وایې: ماشاالله څومره ښایسته شوی زما لورکی.
هغه پشان په خندا جواب ورکوم: مهربانې مو ده ترور جانې.

زید په جدی لهجه وایي: د باندي په تمه یم زر راشي.
زید خپل خبری سری سم د باندی لور ته روانیږي! لږ ځنډ وروسته ټولې ورپسی باندی ورځوو ! مریم هر چاسره خبري نکوی اسما سره هم! دومره ډیر آرایشی کړی وه اصلي څیره یی ورک شوي وه ، هغه مریم چې ما مخکي پیژندلی د دی مریم سره یې د ځمکي او آسمان توپیر درلود، زید موټر ته تکیه کړي وه داسي فکرونه کي ډوب وه چې بیخی نو.....

زموږ شمیر زیات وه ټولی موټر شاتني سیت کي نه ځایدو مجبوره یوه زموږ څخه مخکي سیت کي کیني زید سره! چې فرشته ترور وویل: یغما لوري ته یوځای د زید سره کینه !
یغما- ترور جانې نکیږی تاسو یا عمه دي هلته کینې؟
زما په خبره فرشته ترور په خندا وایې: نه لورکی نکیږی ، شرم څه لپاره کوي بیګانه کس څنګ کې خوو نه کینې، زید دی خاوند دی !

په نه زړه د مخته دروازه خلاصه وم او د زید څنګ ته کینم چې زید په مسکا وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهرباني زما آغلـــــې ....

سترګي مي غوسه سره ورته تاوه وم او په چوکی کينم !ټول کيني او موټر حرکت کوی هيڅ کومه خبره يو بل مينځ کي ويلي کيږي نا يعنی هيڅوک خبري نکوی روسته د 20 دقيقو هدف ته رسيږو،ټولی ښکته کيږو کاليو مرکز ته ننوځو،دوم منزل ته ځوو يو دوکان ته داخلی کيږو،دوکاندار ډيرصميمت سره زيد ته ښه راغلاست وايي:

دوکاندار- وا وا زيد خان ، څنګه زموږ غريبانو کلبه ته دي قدم کينودو!
زيد- مهرباني لري اصف جانه ، د نکاح او د واده کالو د خوښه ولو لپاراه راغلي يو.
دوکاندار- ښه راغلاست راځي ډير ښه جنسونه درته ښکاره کوم !
ټول کاليو باندی مصروفه کيږي ښايسته ظريفه ديزان داره کالي لرل!سترګو باندي می کالي کتل سترګي می په يو ډير ښايسته کاليو باندی ولګيدی،سپين کالي ډير ډيره لويه لمنه! که ووايم لمني يوه لويه کوټه نيوله که دروغ می ويلی نه وي دومره لويه لمنه درلوده

ټوله لمن باندی سپين کرستال غمي کارول شوي وه لاستونی مکمل کرستال وه غاړی ملايي هم ساده وه ښايسته کالي ساده وه يوه لويه جالی (سپين تکری) شال هم درلوډير می خوښ شوی وه خو جرعت می کولی نشوو خوښه می په ژبه بيان کړم
چې زيد وويل: همدا دي خوښ شول زما ګلابه! زما هم خوښ شول خوو ډاريږم د کاليو سره وزری وکړي هغه شپه او و نه تښتي رانه؟!

مخکي لدي چې زه کوم جواب ورکړم زيد فرشته ترور ته غږ کوي: مور جانې ستاسو په نظر دا کالي څنګه دي؟

فرشته ترور- هو ډيرښکلی دی خو پريږده چې يغما يی خپله خوښه کړی!
زيد په خندا وايې: اه مور جانی زما خوښه د يغما خوښه ده، انديښنه مکوه!
فرشته ترور- توبه د نن له ځوانانو سپين سترګی هم يو حد لری،د مور شاهزاده!
زيد- په سترګو مور جانی.

د ټولو په موافقې می خپل د خوښی جوړه واخيسته، تقريبا يو دری ساعته ګرځو طلا مو واخيسته مګم وخت د نکاح او نکريزو جوړی ته پاتې نشو! مريم او اسما هم خپل ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالی واخیستل! یواځې فرشته ترور او د مریم مور نندارچیان ول. نور د ګرځیدو توان نه وو ړوډی مو هوټل کې وخوړله او کور ته راغلو زید موږ. ښکته کړو او خپله شرکت ته لاړه! هر چا خپل خریدونه خپلی کوټې ته یوړل! دومره ستړی وم چې پوهه نشوم کله د خوب نړي ته تللی وم !

د اسما په غږ د خوب نړي مې پریښوده: وریندار جانی!
یغما- ها ګرانې!
اسما- ویښه شوی یی!
پورته کیږم او په ځای کی کینم او وایم: هو ګرانی کوم کار دی وو؟
اسما- هو ښکته ټول تاته په تمه دی راځه چې چای وڅښکو.
یغما- په سترګو ګرانی.

له تخت نه ښکته کیږم او خپل ټکری په سر کوم او اسما ته وایم: راځه چی ځو!
اسما- وریندار جانی ته ښکته شه زه ګیټار(دومبره) راخلم او درځم!
په حیرانتیا وایم: ګیټار د څه لپاره؟؟؟
اسما- یو ځل دهلیز ته لاړه شه بیا پوهیږی!
سر ښکته او پورته کوم او دهلیز ته ځم، ټول ناست ول رضوان هم راغلی وو چای یی څښکه! سلام کوم او د ترور ترڅنګ کینم.

رضوان په خندا وویل:میرمن یغما درته سوپرایز(حیران کوونکی خبر) لرو !
په حیرانتیا وایم: زما لپاره؟
رضوان- هو هو وریندار جانی ستاسو لپاره (او مخ زید ته اړوی او وایي: همداسي نده زید خان!
اسما ګیټار په لاس راننوځي او د زید په لور ځی او وایې: دا دي واخله لالا!
زید ګیټار واخیست او رضوان ته یی وویل: یعنی نه کیږی له دی شرط نه دی واوړی؟

رضوان خپلی وریځې پورته اچوی او په ټوکو وایی: نه په هیڅ قیمت نغواړم ژوندی کنسرت له لاسه ورکړم
زید- سمده رضوان خان دا ځل یو صفر ستا په نفع
زید یوه غټه ساه اخلي او ګیټار په لاسونو کي جوړوي خپل نظر ماته ډالی کوی او په خوږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ یی شروع کوی د سندری په ویلو:

دراین زمانه ای بی های و هوی لال پرست
خوشا به حال کلا غانِ قیل و قال پرست

چگونه شرحد هم لحظه لحظه ای خود را
برای این همه ناباور خیال پرست

به شب نشینی خرچنگ های مردابی
چگونه رقص کند ماهیذلال پرست؟!

رسیده ها چه غریب و نچیده میافتند
به پای هرزه علف های باغ کال پرست

رسیده ام به کمالی که جزاناالحق نیست
کمال دار برای من کمال پرست

هنوز زنده ام و زنده بودنم خاری است
به تنگ چشمی نا مردم زوال پرست..

دومره یی ښکلی وویل چی وروسته له سندرې یې ټوله کوټه غلی وه،په دی ټول وخت کې یی ماته کتل!مګم ما د مریم حرکات د سترګو لاندې نیولې ول بغیر دستر ګو رپول ولو څخه یی زید ته کتل یعنی یوه دقیقه یی هم سترګی نه پټولی! د لاسونو د پړقا غږ د کوټی ټوله فضا ونیوله!
رضوان په ټوکو وویل: ظالمه ولی غواړی دا پرېینته ډوله غږ دی پټ وساتی که دا غږ ما درلودلی 24 ساعته می سندری ویلې!

زید- وتږه خوله دی رضوانه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو د زید په خبره وخندل،دوه اونۍ تیرې شولې او ټول په خریداری کې مصروف وو!
په دی ورځو کې زید ډیر کم وینم او زړه مې د هغی د لیدلو هوا کړی! مریم هم کله ناکله د عمه سره راځې او زما سره ښه رفتار کوی خو نه پوهیږم ولی ماته یې رینتینولې سمه نه ښکاری؟ولی فکر کوم دا ټول له یوې ډرامې ډیر څه ندی!؟
د جمعی ورځ وه زید او رضوان دواړه په بڼ کې ناست ول او نپوهیږم د څه په اړه غږیدل!

ظریفي ترور غوښتل چای بڼ ته یوسی،چی مخه یی نیسم او خپله چای وړلو ته مخکې کیږم!د تل په څیر ټکری می په خپلو ویښتو چی اوس ډیر رسیدلی ول جوړوم او د بڼ په لور ځم! په احتیاط می ګامونه اخیستل چې داسی نه پتنوس رانه ولویږي!لا می څو ګامه پاتی ول چې ورسیږم چی د رضوان اواز مې تر غوږ شو!

رضوان- زید شپږ ورځې شوی خو تر اوسه یې زخم صحیح ندی جوړ شوی، یو ځل ډاکټر ته لاړ شی ضد مکوه زخم یی بدتره کیږی! که ډاکټر ته نه ځی لږ تر لږه مور ته خو ووایه.!

زید- رضوانه ژر ژر دی خپل کار وکړه نه ډاکټر ته د تللو وخت لرم او نه یی حوصله!
رضوان په غوسی وویل: ولی دومره ناپوه او ضدي یی؟ ماشوم یې؟ پخدای نور خو په سپین ږیری توب یې خو اوس هم چرګه دی یوه پښه لری(د چا خبره نه منل او په خپله خبره ټینګار کول)! نپوهیږم څه درسره وکړم!

زید په اعتراضی ډول وایی: رضوانه یوځل د یغما مخکې ونه وایی چی سپین ږیری کیږی چی وژنم دی! هغه ځل یی هم وویل چی د لمسیۍ په ځای دی یم ، او غلطی می وکړه! که ستا له خولی یی هم واوری بیخی هوایی کیږی!

رضوان کرار وخندل او ویې ویل: ښه نو وروړمی ستاسو د عمر واټن ډیر دی هغه لا 20کلنه ده او ته 28 کلن یې! یعنی 8 کاله عمری واټن لری!
زید جدی او په کلکه لهجه وویل: ښه نو څه وکړم؟ نه چی ته هم فکر کوی یغما زما پر وړاندی لکه ماشومه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیوهیږم ولی بی حرکته ولاړه یم او خبرو ته می ورته غوږ نیولی!مګم راته د منلو وړ نده، یعنی زید فکر کوی چی زه په ریښتیا ریښتیا زید سره په نکاح کولو پښیمانه یم او غلطي می کړی؟! زما د ژوند سړی دومره زر خپه کیږی او زه نیوهیدلم؟منم یی چی زه د خپل د مینه په اظهار کولو کی ضعیفه یم،مګم کاش زید پوهیدلی چی که زه زر ځلې هم ژوندی شم نو زر ځلې به له خپل زید د خپل د ژوند له سړی سره نکاح کوم!
کاش پوهیدلی چې زما لپاره غیر له هغی نور ټول سړیان تر اخر حرام دی!

د ونی شتون ددی لامل شوی وو چې زید او رضوان می له سترګو پناه وی او یواځې می ورته غږ اوریده هغه هم سم نه! د زخم په یاد راوړلو می ټول فکرونه لاهو کیږی او په وارخطایي د زید او رضوان په لور ځم! د هغه څه چی می مخکی ول په لیدو یې حک او حیرانه پاتی کیږم
زید په چوکی ناست وو نیمه اوږه یی لوڅه وو او رضوان د الکول ډکه پختنه د هغی په اوږی ایښی وه! زما په لیدو دواړه وارخطا شول، رضوان له خپل کار نه لاس واخیست او زید په تلوار خپل یخن قاق واغوسته، دواړه مې مخکی ودریدل!

زید په حیرانتیا وویل: یغما ته دلته څه کوی؟
غلی او بی دمی پتنوس په میز کیږدم ستونی مې صافوم او کرار وایم: تاسو ته مې چای راوړه!
زید- ظریفي ترور راوړه تا ولی ځان په زحمت کړ!
ځواب مې ورنکړ او اوږی ته می ورته اشاره وکړه: ولی زخمی شوې؟
رضوان مخکی کیږی او وایې: هیڅ همداسی یوه دانه پری راختلی وه!
بد بد ورته ګورم او وایم: ته چپ شه مګم خپله ژبه نلری! موضوع مه تغیروه نیوهیږم بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی!

رضوان غلی شو او وروسته له لږ چوپتیا یی وویل: ښه نو تاسو دواړه خپل منځ کې جوړ راشی زه لاړم!
د تللو په حال کې یی وویل: او هو زید خدای دربادی رحم وکړی(او بیا په خندا ماته اشاره کوی، وای خدایا چی دا بشر په هیڅ حالت کې د ټوکو نه لاس نه اخلی!
رضوان په غټو ګامونو لاړه او موږ دواړه یی یواځې پریښودلو! مخ مې زید ته واړوه او په غوسی مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ګنګ شوی یی زیده! وایم بیا دی څه کړی! ولی دی اوږه زخمی شوی!
زید خپلی سترګی ځمکی کی ګنډلی وی او کرار یې وویل: یغما!
یغما- څه یغما!
زید- درته وایم یی (توضیح درکوم)
یغما- کینه غوږ یم!
زید په چوکی کیناسته او راته یې کتل! چې ما وویل: لری که یخن قاق دی!
زید په هغه حال کې چې سترګې یې د حیرانتیا څخه راوتلی وی وویل: اړینه نده، یو کوچنی زخم دی!

وریځې می پورته اچوم او وایم: غواړم چې همدا کوچنی زخم وګورم کومه ستونزه ده؟
زید د لږ ځنډ وروسته خپل کیڼ لاس د یخن قاق څخه راوباسي! او وايې:نه تاسو صاحب د اختیار یی میرمن می!
یغما- اه دا یعنی کوچني زخم دی!؟(د زخم په لیدو یې وریځې می تولی شوی! څلور د وینو ډک سوری! په حیرت وایم: زید دا په څه زخمی شوی؟ بیا دې جنګ کړی؟

زید په کرا وویل: په بوکس پنجې،نه زه عاجزک کله جنګ کولی شم هغوی راسره جنګ وکه!

پوف کوم او د الکول ډکه پخته یی په زخم نه چې په زخمونو کیږدم!
چی لاس یی له ډېره درده موټی کیږی چی زما سترګی هم ورسره پټیږي! په کراره وایم: ډیر درد کوی؟؟
زید په ټوکو وایی: نه د سترګو توره،کله چې ستا شفا ورکونکې لاسونه زما په زخم ولګیږي نو شوني ده چې ښه نشي؟
یغما- ډیری خبری مکوه چی اعصاب دی راته خراب کړی! پخدای ماشوم خو نه یی!
چی هر ځل باید جنګ وکړی!یعنی هر ځل چې له کوره وځي ماسره باید ددی ډار ووسی چی زخمی راګرځي هووم؟؟

زید- دا ځل زه ملامت نه وم نپوهیږم ولی له شا یی حمله وکړه زه ورسره ښکيل نشوم یواځې په بوکس پنجې یی ووهلم او وتښتیدل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه کې وايم الهی لاسونه يې مات شي چې ته يې وهلې! خو په خوله ورته وايم: شپې کورکمن او هګۍ پرې کيږدم ددی لامل کيږی چی زخمونه دی زر ښه شی دواړه خاموشه کيږو چی زيد په مظلومانه ډول وايی: يغما غوسه يې راته؟

يغما- زما سره خبری مه کوه.
زيد- ته وايې د ټول ژوند سره دی خبری مه کوه دا هم مګه امکان لری؟
يغما- نو قول راکړه خپل ځانته به فکر کوی نګوری زخمونه دی څومره ژور دی، نه وايې يو څوک به دی په تشويش شی!؟
زيد په شيطانی خندا وايې: هغه وخت دا يو نفر سوک دی چې ماته په تشويش کيږی؟

د ماشومانو پشان په قهر وايم: ستا بدبخت ميرمن، يعنی خدايه زه بايد دا وحشی غټ کړم؟! ظلم ندی؟
زما په خبرو زيد په لوړ غږ خاندی او وايې: د سترګو توره زه کله وحشی يم؟! او هو ته خايستو مې بايد لوی کړی.

سومره زه د زيد په خندا مئين يم، مګر امکان لری يو سوک دی زيد د خندا په حال کی وګوری او مئين نشی ورباندی؟ ناساپه بی اختياره ورته وايم: زيد نکيږی د نورو مخکې ونه خاندی؟
زيد په حيرت وويل: ولې ګرانې؟!
ټپ يې ورته ترم او څنګ ته يې کينم او وايم: پخدای بخيلې مې کيږی! اصلا حق نلری بغير د ماسک څخه د باندی لاړشی او هو وينيتيان دی واخله. پوه شوی؟!

زيد- عه بلاخره زما يغما هم پر ما بخيلې کوی(بيا خپل سر د آسمان خواته نيسې او په لوړ غږ وايې: خدايه شکر دی اخيره هم زما بت زه د خپل ومنلم.

خپل ګوت خپل پر شونډو نيسم او وايم: هيسسسس چنارګل اوس ضرور دی چی ټول خلک پر ما خبر کړی؟
زيد- هو ضرور دی هسی زه خپل پر ژوند باور نلرم غواړم هر څومره ژر چی کيږی زما ګل ما خپل ومنې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د کوم منلو څخه خبری کوی؟ که د زید د مینې احساسات زما په رګونو او فکر یې زما په مغزو کیدی ایا دا منل ندی نو څه دی؟ ولې پټ کړم پرېږده خبر شي چې زه د هغه په شتون ژوندی یم! پرېږده پوه شي زه هغه ته تسلیمه شوی یم، پرېږده پوی شې هغه زما د زړه او روح مالک شوی، زید تراوسه آسمان خواته کتل او خندل یې، او زه غواړم اقرار وکړم هر هغه خبره چې په زړه کې مې ده و تراویه مې پوره ویلی نه وه.

شاید نور هیڅکله داسی سم شانس په لاس رانشي،او د اظهار کولو لپاره ناوخته شوی اوسیږی زه پدی تقدیر باور نلرم باور نلرم چی دا بد تقدیر به زما شا ایله کړی او زه دی خوشحاله اوسیږم خپل ستوني صاف کوم او په جلا لفظ او کلمه کلمه وایم:

یغما- زید!
زید- د زید سپوږمې د زید نفس وایه!

غټه ساه اخلم او اخیره هم دا دروند بار خپل د اوږ څخه ښکته کوم او ورته هغه خبری کوم، کوم چې هره شپه د خوب څخه مخکې ځان سره مې کول نن پر ژبه راوړم او وایم: زید زما ژوند زما خاوند زه درسره مینه لرم په اندازه د هر هغه آرمان چې ورته ونه رسیدم، مینه درسره لرم خپل د ژوند غمونو په اندازه، تا زما ټول وجود خپل ځانته تسلیم کړی داسې یې لکه وینه چې په رګونو کې د جریان حالت کې وی.

د وجود زره،زره مې ستا د عشق ګواهې ورکوی، زید که زر ځله ژوندون وکړم هر زر ځله به زما د زړه مالک او صاحب ته اوسیږی، زه تا خپل په ټول وجود باندی منم زما ژوند.

زما د خبرو وروسته یو درنه خاموشی خپره شوه کرار خپل سترګې خلاصه وم، او د زید هک پک د حیرت څخه څهره وینم زید بغیر له کوم حرکت او حتا بغیر لدی چی سترګی وړپه وی مات راکتل چي په مسکا می ورته وویل: زما بت پرست زما په شتون کې ستا فکر او خیال چیرته تللی هوم؟

زید کرار وویل: یغما؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- جان يغما!
زيد- زه ويښ يم کنه؟
يغما- هو کنه؟!
زيد- ما يو ښېيره ووهه چې باور وکړم ويښ يم!
نږدې ورځم او مخ يې ښکله وم او وايم: مګر امکان لرى زه خپل خاوند په ښپيړه ووهم؟

زيد د څو ثانيو لپاره په حيرت راګورى او هيس خبره نکوى، د هغه پداسى راکتلو خندا مې راځى اخ زما زوند سومره و دى خبرو ته پتمه و او ما ورته ونه ويل هى هى زيد په همغه ناباوره غږ وايي: يغما فکر کوم په آسمانو کې يم او دا ټول يو خوب دى!

کرار يې چونګارى کوم او په خندا وايم: ها اوس پوى شوى ويښ يې او خوب ندى!
زيد کرار خاندى او وايي: هو زما د زړه سکون، پوى شوم ولې دى دا خبرى مخکى نکول؟ ولى دومره ظالمه وى؟
کرار وايم: نه پوهيږم ولې مى درته وخت نکول! احساس مى کړو اوس يې وخت دى ددى څخه مخکى چى ناوخته شي درته مى اظهار وکړو چى سومره راباندى ګران يې.

زيد- ناوخته کيدل نور په کار کى نشته، د عمر تراخيره به يو دبل سره يو د عمر تر اخيره به ته زما د زړه ملکه پاتى کيږى.
کرار خاندم او وايم: اميد لرم زما بد تقدير تا هم ځان سر اخته نکړى زيد.
زيد- زه تقدير ستا و مخ ته په ګونډو کوم زما خايستو!

د زيد په خبرو په مسکا باندى سر ښکته او پورته کوم مګر امکان لرى زيد يو خبره وکړى او زه يې ونه منم؟! هيس امکان نلرى زيد چى څه وايي هغه ضرور کوى، د زيد خندا او خوشحالي نه کنټرول کيدل، او زما زړه راته ويل يغما سم ورته وګوره زيد خبرى کول او ما ورته کتل زه د زيد په کتلو کى ډوبه وم چې د آسما غږ راغلو:

آسما- وريندارى موږ ځو بازار ته، ته هم راځه.
يغما- ته او مريم ځې؟
آسما- هو.
يغما- نه ګراني تاسو دواړه لاړشى زه مو نه مزاحمه کيږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما په اعتراض لرونکی لهجه وایي: عه وریندارې ولې مزاحم اوسیږی؟ خپل مریم ویل د یغما سره به بازار ته لاړشو.

زید په کلکه لهجه وویل: آسما ضرورت نشته، کله چې وایي نه ځم یعنی نه ځي، نور نو هسې ټینګار مه کوه.

د زید په خبرو د آسما څهره د خفګان څخه ډکه شوه او غوښتل یې چې لاړشی چې ما یې لاس کلک ونیو او ورته مې وویل: سمده آسما جانې ته لاړشه زه هم درځم درپسی.

آسما خپل سر ښکته او پورته کوی او د ماښې پخوا ځي چې زید په غوسه ناکه لهجه وایي: یغما فکر نکوی باید زما څخه اول اجازه واخلی؟ زه نغواړم ته دهغه انجلې سره د باندی لاړه شې..
یغما- و دی نه لیدو آسما سنګه خفه شوه! یو همدا نن ورسره ځم نور بیخی نه ځم سمده زما یوسف د زمانی؟

زید- افف ښه چل درځی چې سنګه ما راضی کړی، سمده لاړشه خو ژر بیرته راشه یو ثانیه لا ستا د بیلتون طاقت نلرم پوه شوی یو ثانیه.
یغما- سمده زما خاوند په سترګو.

زید خپل د جیب د پیسو بکس زما خواته نیسي او وایي: واخله هر شئ چې غواړی ځانته واخله او هو هر کله چې راغلی نو خپل دانه دانه خرید به ماته ښه یې سمده؟! غواړم وګورم زما خایستو څه څه اخیستي؟!

د زید د لاس څخه د پیسو بکسه راخلم او خلاصه وم یې، اوو څومره پیسی لری دا چنارګل د پیسو د مینځ څخه دری زره افغانی یواځې د احتیاط لپاره راخلم او بکس بیرته هغه ته ورکوم چي زید په حیرت وایي: همدومره؟د پیسو بکس ځان سره ویسه هسی هم زه ټول ورځ کور کی یم نن پکار می نده.

یغما- هو همدومره بسنه کوی دا مې هم یواځې د احتیطاط لپاره راوخیستل.
زید په خندا وایي: عجب لیونې ښځه لرم، زه سومره نیکمرغه یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا لځایه پاسیدم او د ماښې خواته لاړم، آسما او مریم تیار کړی ما ته په تمه ناستې وی.
په تلوار مې خپل حجاب واغوندو او د ماښې څخه بهر شو اسما مریم ته وویل: مریم چیرته لاړی شو؟

مریم موټروان ته آدرس ورکوی او موټر حرکت کوی د ډیر مزل وروسته موټر دریږی چې آسما و مریم ته وایې: مریم ولړی دومره لری راغلو؟ دا خرید خو په پارک مال کې هم کیدو؟!
مریم په پوسخند وایې: نه د دی ځای جنسونه د پارک مال په پرتله ډیر با کیفیت دی.

مریم او آسما خبری کول او ما یواځې هغه دواړو ته په خاموشې کی کتل، د یو څه خبرو وروسته د موټر څخه ښکته کیږو او مغازی ته داخله کیږو، آسما او مریم خپل د خرید اخیستلو باندی لګیا شول او ما یواځې د مغازی شیانو ته کتل، تقریبا خرید مو خلاص شوی وو او د تلو حال کې و چې ناساپه مریم خپل لاس به سر ووهی او ویې ویل: اه آسما د کالو خلطه مو دوکان کی پریخودل!(مریم خپل د خبری وروسته زما خواته راوکتل او ویې ویل: یغما جانې ته همدلته د موټر په تمه ودریږه ما او اسما ځو او ژر د کالو خلطه راخلو او راځو.

په مسکا ورته وایم: سمده تاسو لاړی شې زه همدلته تاسو ته پتمه یم.

مریم د آسما لاس ونیو، او خپل د ځان پسی په کشه ولو د دوکان خواته ویوړل، ډیر ژر زما د ست ګو پناه شول، تقریبا لس دقی ورته منتظره وم خو رانغله! چې اخیر د مجبوری څخه د مریم په تللی لاری کرار قدمونه اخلم او راونیږم ورپسی ټول مغازی می وکتل خو د مریم او آسما څخه هیس نام او نشان نه وو؟! ستړی شوم او یو یواځې ځای مې بیدا کړو هملته کینستم؟!

لا آرامه نفس مې اخیستې نه وو چې ی آشنا غږ مې واوریدی چې ویې ویل: بح بح ماشالله یغما جانه! د دومره وخت وروسته؟!

په تلوار مخ می شاته وګرځه ویې! او د مقابل کس په لیدو می لاسونه یخ شول او زړه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرکت څخه و دریدی! س....لیم. پښی می یاری نکوی چي ودرېږم خو کوشش کوم او په سختي باندی پاسیږم چې سلیم په شیطانه او مضر خندا وايي: اخیره هم زما په ګیر راغلی یغما جاني(او خپل د خبری سره سم زما لاس ته حمله کوی او نیسي مې، د هغه پدی کار به چغو او بغارو وایم:

یغما۔ ماته لاس مه وهه لری کړه دا مردار لاسونه دی.

خو سوک وه زما د غږ آوریدونکی؟ سلیم په زوره ما ځان پسی د مغازی څخه د دباندی خواته کش کوی او ټول د مغازی کسان یواځې کتونکی وه! یو لا مرستي ته می رانغي؟! لکه چي ټول شل او معیوب وه؟! دومره چغی می ووهل چی نور می غږ نه پورته کیدو اخیره په زاری می وویل: سلیم ته وقران ما نکاح ترلی، زه اوس متاهل یم

زما په خبرو سلیم په ریخند وخندل او ویې ویل: غواړی پدی خبرو دی ماته چل راکړی؟

سلیم د خبرو په حال زه خپل د موټر خواته کشه ولم، کله چې بوه شوم خبری ا زاری فایده نکوی اخیری کوشش می وکړو او چیغې می کړی: مـــــرستــــــه وکړی مـــــــرســـــــته(سلګې می بو ته شول خو هیس سوک مرستي ته رانغلو سلیم د موټر دروازه خلاص کړل او غوښتل یې چې ما موټر ته تیله وهی خو ما مقاومت وکړو د موټر دروازه می ونیول او په زاری می وویل: سلیم د قران روی ته وګوره، د خدای روی ته وګوره، مکوه! پخدای قسم ما واده کړی پرېږده خپل ژونــ...

خبره مي خلاصه شوی نه وه چی سلیم په مخ څپیړه راکړل او زما دژړا او خبرو مخ یې ونیو او به غوسه یې وویل: بې حیا انجلي لکه د انسان د لور پشان په موټر کی کینه کنه قسم پخدای ټول غاښونه دی په خوله کی درماته وم.

سلیم خپل د خبری سره سم زه لکه د قربانی حیوان پشان په موټر کی ختا کړم او حرکت یې وکړو، تولة لاره می چغی کړل ومې ژړل او زید ته مي ناری کړل، خو زید نه وه، زید رانغلو، زید غیب شو نور په بدن کی می هیس حرکت نه وو پاتی سر می په ښیښی تکیه کړی و، او خپل تقدیر ته تسلیمه شوی وم! ههه دا تقدیر بیا زه بدبخته کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تقدير دا ځل ضرور زما د خاوند زما د عمر ملا خامخا ماته وی، دا تقدير زما زيد ضرور ځان سره غرق کوی، پدی فکرو بيا می ژړا ته شروع ورکړل او د موټر ښيښه می په لاس وهل، د ژړا او ساندو مينځ کی می خدای ته ناری کړل، هغه خدای چی بيحده ورڅخه خفه وم، هغه خدای چی فکر کوم زه يې لياده باسلې يم؟!

خـــــــــــــــدايه ولـــــــــې؟؟؟ خــــــــــــــدايه ولــــــــــــــــــې؟؟؟

تازه د خوشبختې رنګ او بوی می ليدلی او احساس کړی وو، بيا دی ولی زه د دی نا آرامه سمندر کې ور ګډه کړه؟ مګر د کشتې څخه بغير زه دا نا آرمه سمندر څخه وتلې شم؟ خدايه زما کښتې راسره نده؟! خدايه زما زيد راسره ندی! خدايه زما ژغورنی راسره ندی! خدايه زه ډوبيږم زه غرقه کيږم، قسم دی وی ستا په جلال او جبروت نور ددی دومره تور تقدير د مقابلی توان راکې نشته، والله چې نه يې لرم...

سليم لکه چې کوڼ شوی وو او زما چيغی او زاری نه آوريدل، ړوند شوی وو او زما بد حال او ژړا يې نه ليدل پخدای چی نه يې ليدل، په بيحده سرعت روان وو، د ښار څخه ووتو او نور روښنای نه تر سترګو کيدل، لکه چې نور د خط اخيری ته ورسيدم!؟

موټر په يو کندواله کې و دريده او سليم لکه يو وحشی ځناور زما خواته راغلې او زه يې په زوره د موټر څخه ښکته کړم، او د يو تور تياری کور خواته يې کشه کړم، لکه يو حيوان يې ځان پسی کشه ولم او زما مقاومت او زور هيس فايده نه درلود، ما يواځې زيد ته ناری وهل هغه زيد چي زما د نار جواب يی په جان، عمر مې، نفس مې نه راکو

سليم د کور دروازه ډير په غوسه خلاصه کړه او په کور کي واچولم او په غوسه يي په چغو وويل: بنده که خوله دي بي شرمي انجلي نور دهغه بي شرف نوم په خوله وانخلي. په ژړا او ډير په سختي او په چغو مي وويل: بي شرف ته يي چي د خلکو ناموس دي لکه شغال راوړي زما زيد غيرت لری دهغه نوم په خپل مرداره خوله دي مه اخله

زما په خبرو د سليم مخ له غوسي سور شو او لکه يو ځناور يي راباندي حمله وکړه ويښتيان يي راته په لاس کي ونيول او په زور يي کش کړل،ويښتيانو نه يي ونيولم او يو کوتي خواته يي کش کړم کوتي ته ننوتو سره سم مخ يي راته په څپيړو ډک کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کنټرول يي له لاسه ورکړي و او چغي وهلې،کله چي له وهلو مي ستړي شو په ځمکه يي ووهلم او بيرون لاړ او دروازه يي بنده کړه

بي حرکته په ځمکي پرته وم د سر پوستکي مي زياد سوښت کو،پوزه او خوله مي له وينو ډکه وه خاموشه اوښکي مي تويولي د غږ پورته کيدو تاب مي درلود، ليونيو غوندي مي وخندل له غم او ژړا نه ډکه خندا زيد چيرته يي؟! راشه او وګوره خپله خايستو دي! زيد خايستو دي مړاوي کيږي او ته نه يي؟! راشه او مړه کيدل مي ګوره
نيو هيرم تر کوم وخته په ځمکه پرته وم ټول يادونه لکه د فلم په شان د سترګو نه مي تيريدل

د خوشحالي احساس مي کو چي په جرعت او وضاحت مي خپل مينه اظهار کړه خپل زيد ته خپل ژوند ته، شايد پوهيدم ښه شي مي پتمه ندي او خپل ټوله هستي مي د هغه سترګو پر وړاندي کيخوده، اګر چه ما لومړي ځل د حسنات د خاله د زوی محفل کي مي خپل زړه خبر کړي وه خو زيد پري ناباوره وه شايد ګمان يي کو له مجبوريت دا خبري کومه ښه ملامت هم نه وه ځکه په سمو کلمو مي اظهار نه و کړي
خو وس پوهيده ډير ښه پوهيده چي د هغه ځيزونو په اندازه چي ما نلرل ورسره مي مينه کوله په رښتيا چي پوهيده چي زه سومره بيګانه وم د مينې دالفاظو سره.

وجود مي يخ کيدو هميشه له تياره او لوړ ځاي څخه په بيحده اندازه مې ويره درلود، لاسونه مي د زيات ويرى څخه موټي کړي و او لړزيدل،سترګي مي پټي کړي او د زيد څيره مي خپل سترګو کي مجسم کړه يعني اوس به سنګه وي؟داسي نه چي بيا خپل کنټرول له لاسه ورکړي وي او ځانته زيان ورسه ويې؟!

پوهيږم حالت به يي ښه نه وي! زما زړه زما ژوند زما د لري والي طاقت نلري،د هر حقيقت په ويلو اوښکو مي لکه سيلاو په مخ څپي وهلي لکه ليونيو غوندي شوي وم کله مي خاموشه اوښکي تويولي کله مي خندل او کله مي د چغو غږ کيده، مګم نمي ويلي چي شپي ته يي زخم په کورکمن "ديګ مساله"او هګي پټي کوم؟! که پوهيدم ما لپاره شپه نه راځي ما به همغه وخت زخم ورته سم پټي کړي و

وايي چي ژوند مي يو نيمګړي قصه پشان شو، بيا هم په چغو ژاړم خپل د ټولو غمونه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندازه مي وژړل تر ډېره حده مي ټوله شپه مي همداسي تيره کړه په هره شيبه يي مړه شوم او ژوندي شوم زما تياره شپه د زر کلونو په اندازه راباندي تيره شوه زر کاله بيا هم د خپل خداي شکر ګذاره يم عصبي حمله راباندي رانغله د شپي باندي د سهار لمن خپره شوي وه خو زه بيا هم په تياري کي وم، لکه چې دی کوټې ته زما د ژوند پشان

ړنا نه دننه کيده؟!

د کوټي دروازه خلاصه شوه او زه په ځاي کي مي کيناستم خپل ځان مي ټيکري کي تاو کړو د سليم په راننوتو سره ځان کي تاوه شوم او عجيبه ويره مي زړه کي دننه شوه ټول وجود مي لکه پاڼه لرزيده او ژړا مي ستوني کي بنده وه سليم په شيطاني خندا وويل: شپه دي سنګه وه د ماما لوري؟!

د سليم د هر قدم نږدي کيدو سره زه شاته تلم چې سليم په ريشخند وويل: عه ولي ويريږي له مانه ګراني؟!
په ويرى او لړزى مي وويل:م ..نږ ....دى کيږه راته.
او د دى خبري سره سم مي اوښکو په مخ بيا په بهيدو شول چې سليم وويل: سپوږمي مې ته اول نه زما وي که هغه بيشرفه په مينځ کي نه وي راغلي، اوس هم اوښکي دي پاکه کړه او سبا نارى دې وخوره نغواړم د نکاح تر ورځى نوره هم مړاوي شي...!

په چغو مي وويل: د څه نکـــــــــاح هـــا؟په هوښ يي؟قسم په هغه پاک ذات چي زه د زيد ميرمنه يم يو ځل مي نکاح کړي مګم خلک سو ځله نکاح کوي؟!
سليم- اه يغما چټيات مه وايه ته چيرته او نکاح کول چيرته؟ پدى خبرو دي ما خپل کار نه منع کوي نشى.
يغما- د څه کار ښه به دا وي همدلته مي په سر څو مرمي خالي کړي.

سليم په مسخره خندا وويل: خيال پلو مه وهه، مګر تا تل نه ويل چې ذلت او خوارى تاتهک د مرګ حکم لري؟! نو ولي دا ذلت ته د پاي ټکي نه ايږدي تر کومه غواړي د هغه بيشرفه کور کي اوسيږى؟ تر کومه غواړي دلته داسي واوسيږى؟ باور وکړه د سر تاج مي جوړوم دي فقط يو ځل راته هو ووايه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا احمق زما په خبرو يقين نکوی او نه منې چي ما د زيد سره نکاح تړلی! وای دی زما په حال و اوسيږی که سليم د زور ځخه کار واخلی؟ په کراره لهجه ورته وايم: ماته ډير شيان د مرګ حکم لري لکه ستا اوسيدل دلته. محترم وروره زه ډير پخوا خپل سري کړښي نه تيره شوي يم دا هم مخ يي ډير پخوا مړه شوي يم ډير پخوا مي خپل مرګ تجربه کړي ما له ځه نه ډاره وی ها؟!

سليم په غوسه وويل: زما زغمل دومره سخت کار دي؟! سمده يغما پدی باندي پوهه شه چي د زيد په جنازه دي کينوم ما غوندي درد تجربه کړي، ته د زيد په وړاندی کمه راغلي کنه؟ زه ستا پړ وړاندي کم راغلم ما وبايلله ته هم بايد وبايلی؟!

ليوني شوې وم په لوړ غږ خاندم او وايم: ته حتي زيد له ځاي نه ښورولي نشي ته يي دي مړيني خبري کوي؟! (بيا مې خپل ټوله کرکه په خپلو سترګو او خبرو کي راټوله کړه او په کلکه مي وويل: دعا وکه د زيد لاس درته ونه رسيږی کنه ژوندي دي ښخ کوي سليم! په خداي ژوند دي درته جهنم ګرځه وی!

زما په خبرو سليم بيا خپل کنترول له لاسه ورکړو او راباندي حمله وکړه او په غوسه يي وويل: زما مخکي د هغه بي شرفه په اړه خبري کوي؟(د لاس په شا يي په خوله ووهلم د ويني خوند مي په خوله کي راپيدا شو خو خاموشه نشوم نيوهيږم دا دومره جرعت له کومه شو ما کي چې بيا مى وويل: بي شرف ته يي چي په يوي ښځي لاس پورته کوې، که نر يي د زيد سره مقابل شه چي لاس دي درماتوي کنه؟

بيغيرته ته يي چې د زيد د کتلو ځخه لا ويريږي ځه ورسيږی د هغه مړ کولو ته (خپل د دی خبری سره سم خپل د خولي ويني او لاړي د سليم پر مخ ورته توو کوم چې هغه هم داسي کلکه ووهلم چي پر ځمکي پريوتم او په غوسه يې وويل: تاسره بايد لکه د حيوان رفتار وشي د هغه خيال دي له سر نه وباسه که اړتيا شوه تر ابده دي دلته په همدی کوټه کې زنداني کوم.

په سختي او کرار وايم: هغه راځي زما زيد پرته له ما ژوند نشي کولي ايمان لرم چي هغه راځي(وحشي خبره يي راته ناديده ونيوله او ووت وينتيان مي پر مخ پريشانه پراته ول او دي تيکري له منځه وتي و چپ لاس مي مخ ته ونيوه او خپل د چلي(يعني کوژدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوتمي)په کټلو ډوبه شوم ورو مي ښکل کړه اوزړه ته مي نږدي ونیوله د احمد ظاهر یو سندره مي بي اختیار په خوله شوه

بیایی دیدنم ترسم که ان روز
بغیر از سبزه اي خاکم نبینی

سترګي مي له سترېيا او بیخوبي پټي شوي" یغما خوب ویني: زید لکه لیونیو په شان منډي وهلي او نوم یي راته اخیسته دومره په لوړ غږ چي په سل متري کي هم اوریدل کیده زه لکه بت ولاړه وم او لاسونه مي په ځنځیر تړل شوي و،زما زید خفه او پریشان و ښایسته وینتیان یي په مخ پریشانه ول،لکه د لري څخه چي زه یې ولیدم په ډیر چټکي زما خواته راغي په نږدي کیدلو سره یي سرعت کم شو لکه پیښي چي ورسره یاري نکوي..

زما په څو قدمي کي ودرید او پر ځمکه پریوت،ګونګه شوم حتي نوم مي ورته نشو اخیستي یوازي کتل مي زید په سل زحمت او سختي په ګونډو کینستې او په ریږدیدلي غږ یي وویل: خایستو مي ژوند مي برباد دي کړم په والله چي ملا مي ماته شوه قسم ماته شوه، اوري یغما ماته شوه، وګوره زخمونه مي ندي ښه شوي مګر تا نه و ویلي چي پټي کوي راته تسکین کوي وو ایه یغما؟!

وګوره درد یي زما له ټول وجودته رسیدلي خبري مي ورته اوریدي خو خبرو کولو توان را کي نه وه همغه د زړه څنګ ته تور ګلاب مي ورژیده او باعث شو چي ځنځیر مي شاته کش کړي، زید جیګ شو او ما خواته منډيي وهلي او چغی وهل: یــــغما ژوند مي مه ځـــــــــه ..... دزید ستوني ډک شو او لومړي د اوښکو څاڅکي له هغه ښکولو سترګو څخه وڅڅیدل واي چي ذره ذره د وجود مي اور واخیست
زما زید اوښکي تویولي زما ژوند اوښکي تویولي!

د تندي په احساس له خوب پاسیدم ستوني مي سوځیدو، سومره له دي لعنتي خوبونه نه مي کرکه کوله سومره دا زما لپاره کرکجن وه زه پو هیږم زما د زید حالت کټ مټ همغه وچي په خوب کي و خو حق یي نلره چي وژاړي زما زید اوښکي نه تویوي باید استوار وي، کلک وی، زما ژوند باید زمونږ په ځاي هم ژوند وکړي زما د حق برخه هم باید ژوند وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حق چي هيس کله ماته رانکړی شو،اي کاش هيس کله نه وي ليدلي اي کاش همغه شپه په موټر باندي ساه مي وتلي وي، زما زيد ددي بدبختيو لايق ندي زما عشق به هغه بربادي ته کش کړي چي قطعا منصفانه نده،زه مرګ وينم ښه احساس ددی کوټي او هغه تور ګلاب په اړه نه لرم که ونشم کړي مخکي له مړګ نه مي زيد وګورم څه؟ حتي فکر کول يي هم ويروونکي ده حتي له خپله مرګ نه هم د زيد بيا ځلي نه ليدل راته ويرونکي ده ...

يو هفته تيره شوه او هر شپه سليم شکنجه کولم او دومره وخت کي پوهه شوم مريم د سليم هملاسي وه او زما برمته کيدو کي لاس درلود، هيس مي باور نکيده چي تر دي حده پسته واوسيږی،هغه مريم چي په جيګ غږ يي خبري نشوي کولي نن يي زما ژوند په زندان بدل کړي سليم نه ډيره ويريدم هر شپه کوټي ته راته هميشه مي ځان حجاب کي تاووه خو ډير بد يي کتل کله يي غوختل ويښتيان او مخ مي لمس کړي چي زما په مقاومت به مخ کيده،له شپي او د کوټي نه مي کرکه کيده

هر وخت مي چي زيد وليده ورته وايم هميشه دی زمونږ د کوټي ګروپ روښانه پريږدي زه له تياري ويريږم ورته وايم دا کوټه شپي دومره ويروونکي کيږي چي فکر کوم خوري مي! ورته وايم خپل په لاسونو سره دی زما ويښتيان کرار جوړ کړی، ځکه سر پوستکي مي درد کوي،ورته وايم د ويښتيانو له کميدو مي دي نه قهر کيږي بيا به ريشه وکړي او ډير به شي..

ورته وايم د لاسونو شينوالي او مخ زخمونه مي دي ښکل کړي، دي جملي سره مي د ژړا او سلګې غږ پورته شو بيا ژړا مي پيل کړه او چغي مي کړې: زيد چيرې يې؟ په خداي ډاريږم تياري نه دلته يو سوک دي او هر شپه ما مړه کوي ويريږم راشه او ما په غيږ کي ونيسه،قول دی نور دي نه زوره وم بيا دي خبره پر ځمکه نه غورزوم ژړا مي زور واخيست...

قول دی نور تانه بغير چيري نه ځم، بيا مې سلګې غږ پورته شو بيا هم شپه شوه او د دي وحشي د شکنجي پتمه وم،د دروازي د خلاص کيدو پتمه وم،هو انتظار ختم شو سليم دننه شودا ولي دومره ځانته رسيدلې؟ ولې دومره سينګار يې کړی؟ولي لاسو کي ګلان دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم په مرداره خندا زما خواته راځي او وايي: زما سپوږمي سنګه ده اهاا له هیره مي ونه وځي ټیکري دي په سر که مولوي راځي....

په رپیدلی غږ می وویل: د چشي مولوي؟
سلیم- د نکاح تړولو لپاره!
سلیم خپل د خبری سری یوازي لاس زما مخ لور ته اوږده وي چې زه په ډیر سرعت سره شاته ځم او په کرکه باندی وایم: مردار لاسونه دي ماته مه اوږده وه.
سلیم په خندا وايي: سمده میرمن یغما ، اوس دی ځان تیار که !

ګلان زما غیږي اچوي او زما د جواب په تمه نکیږی او د باندی ځی! ټکری می کلک نیسم او د قسمت لوبې ته په تمه کیږم !سلیم یو بوډا سړی سره راننوځي
سلیم- مولوي صایب پیل کړه!

مولوي د نکاح خطبه ویلو پیل کوي،صبر دوی څه کوي! دی څه نکاح؟
څومره زه بیچاره یمه؟! په تیزه ژړا سره پورته شوم او وایم: د قرآن مخته وګوري! خاوند داره ښځه څنګه نکاح کوي؟په کوم قانون کې راغلي ښځي خاوند وي بغیر طلاق څخه بل چا سره نکاح وکړي؟

مولوي حیرانه ما ته راګوري او په غوسه سلیم ته وايي: فکر کوي زه ستا ریشخند وهلو لپاره یم ؟ دا مظلومه جلی څوک ده؟ په وهلو ټکولو په زوره نکاح ته مجبوره کوي؟ غواړي ما هم د خدای غضب کی اخته کړي؟

سلیم ډیر غوسه څخه سور شوي وه او همغه غوسه ناکه لهجه وايي: مولوي صایب دا جلی زما کوژدنه ده،خپلو اعصابو تعادل نلري یعنی لیون حالې ده، خبرو باندي باور مه کوئ یغما- په پیر ، په پیغمبر رښتیا وایم وګوري دا زما چله ده زید نوم مخ باندی لیکلی شوي په ګوتمې وګوری! زه لیونی نه یم ، پخدای لیونی نه یم دا سړی زه په زوره دي ځایه ته راوستی یم، خدای لپاز لپاره ما سره مرسته وکړي !
سلیم په غوسه وايي: مولوي صایب که نکاح نه تړلي بل څوک به راولم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولوي په غوسه پورته کيږي او وايي:دا نکاح هيڅ کوم شريعت کي منلو وړ نده او تړل کيږی هم نه ځوانه !

مولوی دا خبری کوی او د کوټې څخه وځي چې زه ورپسی چيغی ناری وهم او وايم: خيره دی مه ځئ لطفا مرسته وکړي راسره خير ده ...

سليم په وحشي انداز بيا زما وېښتان ونيول او خوله راته کلکه ونيوله او په غوسه يې وويل: بی حيا جلی زما عزت له مينځه وړي؟ درته ښايم سليم څوک دی؟(سليم د دی خبری سره سم زه په ځمکه ختا کړم او خپل د کاليو د دکمو په خلاصولو مصروف شو! د سليم پدی کککار په ويری مې ورکتل يا الله دا مردار غواړی څه وکړی!؟ په رپيدلی غږ مې ورته وويل: څه کوي؟

سليم په خبيث او شيطاني لهجه وويل: اوس به وګوري ميرمن يغما!
سترګي می پټي کړي ټول بدن مې د ويری څخه لړزيدی په لړزانده غږ وايم: مکوه ! قسم در کوم د هغه چا په سر چې درته ډير ګران وي، مکوه.

سليم لکه ليونيانو خاندی او وايي: د ګران انسان په سر قسم راکوی؟ ته يغما! ته ماته د ټولو څخه زياته ګرانه يې.يغما مجبوره دي کړم خپله ګناه دي ده .

سليم خپل لاس زما پر اوږه باندی ايږدی چې زه په چيغو ورته وايم: مکوه، مردار لاس مه راوړه، لاس مه راوړه !!!! لعنتيييبی (بيا هم زما لعنتی ژړا ډيره شوه چې سليم په همغه مسخره خندا وويل: ولی څه وشوو وډاره شوي سپوږمی؟!

هغه په ليدلو زما وضعيت خرابېدو زړه می بد بد کيده ، مردار انسان! په ربيدلی غږ ورته وايم: قسم خورمه يوازي يوه ګوته دي پر ما ولګيدی يوازي يوه ګوته نو هم خپل ځان وژنم او هم تا مردار....؟!

سليم- خوښه ستا لاس کيده،يا به ماسره نکاح کوي او يا هم..........
خپل په لاسونو باندی خپل غوږونو کلک نيسم او په چغو وايم: خوله دی بنده کړه بيشرفه! خبري مکوه نجسه! نغوارم ستا نجس خبري واروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سليم- دا ځلی دي لحاظ کوم بل ځلي دي لحاظ پکار نده.دا ټولی خبری دی زه نه آوریدلې نیسم، میرمن یغما خو سبا شپه که آسمان هم ځکمې ته راشې بیا هم زموږ د نکاح تړلو مخه نشې نیولې....

سليم دا خبری وکړل او د کوټې څخه ووتی دروازه یې هم ځان پسی قفل کړه، خپل سر می زنګنونو باندی کیخودلې وو، او نامعلومه راتلونکې ته می فکر کوه ! ولی دروغ! راتلونکې ته نه مرګ ته می فکر کوه؟! نور راتلونکي هم پکار نده !خپل ځان وژنې ته ذهن که لاره پیدا کومه خو دا سلیم ځناور ټول تیز شیان راته لري کړي وه زما د لاس رسې څخه.مخکې لدی چې سبا شپه راورسیږی زه باید خپل کار خلاص کړم؟!

سترګې مي درد کوی خلاصولی نشم،روحي تعادل نلرم عجيبه عجيبه شيان کوټې کې ګورم ډارونکي ښایسته څو شپې کیږي مور او پلار مې کوټه کې راته ښکاره کیږی وایي راته! لږ پاتی ده لوري ، ډیر زر یوځای کیږو، ټول پوهیږو یو ځای کیدلی قیمت ژوند مرګ ده !یوځای کیدلو لپاره باید مرګ خوند وګورم...

اوس هم زید راتلو ته په تمه یمه، خپلي روښنای په تمه وم هغه حتما راځي، راځی او ما ددی ځناور دی لاسه خلاصه وي، بیا خپلي خیالي دنیا ته ځمممم

یغما- موری تا زما زید لیدلی ؟ هههههههه یعنی لیدلی دی نده! که وګوري هغه ښکلا کي غرقه کیږی! زما زید لوږ قد لري، توري سترګي اوږده بانه توري وریځي ګنی، تور وینتان، قلمي پوزه، ښکلی شونډی، سپین پوستو کي! موري پوهیږي زید سترګي وینتانی زما قسمت پشان دي ډیر ډیر تور !

خو توپير يې دلته دی چې زه مینه د هغه په دواړو (وینتان سترګي) بلکل زما تقدیر غونډې هههههه هغه تل ماته (د سترګو تور)غږ کوي مور دومره لیونی دی هیڅ مه وایه!لیونتوب سری مینه لرم ، زما مخکي هغه شوخ ماشوم پشان دي خوو نورو ته جدي بد خویه او سنګین دی .....

په ټولو پاکي باندی زه مینه شوي یم هغه یوازي زما ده ! موري پوهیږي هغه اوله نه خبره وه زه جلی یم خو بده سترګي راونکتل،هغه داسي لکه یوسف پاک ښایسته ده، حیف نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري شاید نور زه هیڅکله د زید ملاقات ونشم کړی،ټوله شپه می په پټو سترګو خبري وکړي ذره می هم خوب ونکړو

سهار شوو زه اوس هم ژوندی وم،شپه نیږدي کیدو سره ډار مي لړوو چې سلیم به پخپل تصمیم ولاړ وی؟ وخت داسي زر تیریدو هیس می شپه راتلو ته فکر نشوو، ځان سره مي ویل چې همدا چی سلیم کوټې ت راننوتی نو زه به ورباندی حمله کوم او وسلحه به ورنه اخلم هو! دا یوازیني او آخیرني لاره همدا ده یا به وژغورل شم یا هم خدای پامان دنیا ....

ښکاره وخت باندی سلیم مردار قامت خلور لرګي دروازه کې ښکاره شوو، همدا چې غوښتل می حمله وربادي وکړم او وسله ورنه واخلم د یو چا غږ می واوریده.......

ولی هغه غږی زما ټول ډار لمینځه ویسو!؟ او د مرګ او ځان وژنی لځایه ژوندی پاتی کیدو ته می فکر وکړو؟آرامه ځان سره زمزمه کوم: زید،زید ....
یا الله یعنی زما زید راغلی !! مړه نشوم او بیا هم د زید ملاقات مې نصیب شوو! خدایه شکــــــــر دی خدایه شکـــــــــر دی.

د اوښکو ډکو سترګو باندي دروازی ته ځیر وم مخکي لدی چې سلیم کوم کار وکړي دروازه په تیزه خلاصه شوه، وای زما یوسف راغی !زما ژوند راغی! زه ډوبه شوم د زید په لیدلو کې او که زید لکه زخمي زمري، بغیر له کوم ځند څخه د سلیم خواته حمله وکړه! داسي سوکانو یې سلیم ته بند کړی وه لکه بوکس خلطه پشان موټو لاندي نیولی وه ...

هر بوکس چې زید سلیم وهې زما یو زخم باندی لکه چي مرحم کیخودو، سلیم نغوښتل ځان څخه دفاع وکړي لکه یو سبک او بی ارزښت شي ځمکی باندی پورت وه د زید چیغو نارو زه خپل د سمندر پشان خیالونو څخه اوباسلم: بی غیرته، زما ناموس ته سترګي پټي کړي وي، بی پلار نجس مرداره، زما ګل زما د بڼ څخه شکوي؟ ژوند دی درباندي زهر کوم پخدای پیښمانه کوم دی لکه سپي پشان باید د هغې د پښو لاندي وغورځیږی او بخښنه ورڅخه وغواړي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د هر چغو او نارو سره، خپل د سوکانو او لغتو ضربه ډیر ول، سلیم یې کلک د ویښتانو ونیوه سر یې ورشخه پورته کړو، اخ زړه می یخ شوو! زما خپل د وهلو خاطره د سلیم له لاسه د فلم پشان د سترګو څخه مې تیره شوه همغه شان وهل ټکول سلیم ماته راکړی کوم چې زید دا مردار ووهه،زید چغو سره خبري کولی لکه حساب چې حسای یې اخیستي د سلیم څخه ما یې خبري نه آوریدل یوازي د زید د لاسونو حرکت می په سترګو لیدو!

سلیم فکر کوه زه بی پناه یم! زما لپاره څوک نشته حساب پوښتنه وکړي؟ خو باید پوی شی زما شاته لکه زید غوندی یو غر تکیه او پناه مې ده، باید پوی شي د یو واده کړی شزی تخته ول څه سرانجام لری. زما عمر، زما ژوند زما خاوند تراوسه ماته یی فکر نه وو شوی،که هغه زه پدی حال ولیدلم چې ګل یې مړاوي شوي او عمر یي نیمې ته رسیدلې غروری شاید مات شي

کاشکی دي حالت کې ما ونګوری! کاشکی دا شین والي د بدن مې د وهلو له لاسه او دا وچ وینی زما د مخ ونګوری لکه د کیسو پشان خیال وي او لکه شیشه مات نشي د زید روسته یو بل څوک کوټې راننوت چهره راته ډیره اشنا وه؟! اووو دا سړی خو هماغه مولوي دی؟! یعنی مولوي په واسطه زید پیدا کړم؟ مولوي کوښښ کوه زید د سلیم څخه جلا کړي!

د هغه بوډا مولوي زور چیرته او زما د زید زور چیرته؟ په ډیره بدبختی سره مولوی زید د سلیم څخه چې پر ځمکی باندی خپل په وینو کې لت پت ډوب پروت وو جلا کړو! زید ژوره، ژوره ساه اخلي لږ ستړیا غوسه کمه کیږي
مولوي زید ته وایي: زویه دا زه د باندی باسم(مطلب سلیم(بس دی مړ دی کې خپل ښځه د لاس څخه ونیسه او د دی ځای څخه ژر لاړشی، اوس پولیسان رسیږي دا هسي هم حرکت کولی نشی(مولوي دا خبره کوی او سلیم په کش کولو کش کولو د کوټې څخه د باندی باسي!

اوس زه او زید یوازي پاتی شو، اوښکی می لکه سیلاو په مخ رارواني وي یوه لحظه هم درلیدلی نه زید خپل ښایسته د سپوږمی پشان مخ زما خواته راړوي!اوس کولی شم خپل صنوبر(یو رقم ګل دی) سم وګورم وای په کتلو کوم خشي نوم یي زړه دی په سینه کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې مات شو زما خاوند ځومره مات شوي وه ، ډېري بې حده لویه شوي وه،سترګو بې خوبې ځخه نارې وهلې!

ولې زه دلته ناسته یمه مګر نګورې زید راغلې!په سختي پورته کېږم خواته یې منډه کوم رسیدلو سرې یوځای د زید په نارینه او امن غیږي که پناه اخلم، د دنیا د ټولو امن ترین ځای که اوسیږم نور نه سلیم او نه تیاره څخه داریږم! زید بې حرکته ولاړ وه، او یوازې د زړه درزا وه چې آوریدل مې زما اوښکو دا لعنتې اوښکو د دریدو نوم نه اخیستو..سر مې د زید پهسینه که نور هم ننباسم، چې هغهخپل مردانه لاسونه زما د ملا ځخه تاوه ویې، چې زه په ژړا او ګیله مند لهجه ورته وایم:

یغما- چیرته وې؟ ؟؟ زید چیرته وې؟ ؟ ولې دې دومره ناوخته کړه؟(ژړا مې ډیره شوه ځان مې نور هم د هغه سینه پوره جوخت کړو،زید خاموش وه، د لږ ځند وروسته په نیولې غیر نورمال لهجه وویل:زید یغم ......ماا.....! (لفظ یې نیمه کې پاتې شوو او سر یې زما ویښتانو که ننباسي! ژوره ساه اخلي او زما ویښتان ژر، ژر ښکله ویې او وایې:

زید- زما خوږې مه ژاړه، زما سپوږمې مه ژاړه، وګوره تر یوې اندازه پوري زه هم مات شوي یم قسم پخدای نور ژړا لیدلې نشم..! (د زید غږې رپیدې ، سمي خبري نشوو کولې ژړا مې ستونکې بنده کړه سترګي مې بندي کړې ترڅو اوښکي مې د څڅیدلو لاره بنده شي، زید زما مخ خپلو لاسونه کي ونیوه او په ځیر ځیر یې زاا مخ ته کتل

زما د مخ په لیدو د زید د څهرې رنګ والوتې او په حیران لهجه یې وویل: یغما مخ دې؟؟؟

زه خپل سترګي د اوښکو څخه پاکې کوم د هغه لاسون چې زما پر مخ دې لاسونو مې نیسم او ښکل کوم یې په دروغجنې مسکا ورته وایم: هو زما مخ لږ حساس دې جدې مه نیسه! لږ وخت کې یوازې ځو ورځو کې ښه کیږي !ته راته ووایه ما پسې خفه شوې وې چنار ګل خان؟!

زید بغیر له کوم خبرې هک پک مات راکتل بغیر د سترګو له رپیدلو څخه یوازې د ستونې منه(مطلب هغه غتې) پورته ښکته کیدل زید ګونګ شوي وه بلکل، د زید حالت څخه داریږم ، پوهیدم زما په لیدلو عرش څخه فرش ته وغورځیده کرار ورته وایم: زید

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووایه خفه وي راپسي؟!
زید په سختي باندی په آرامه غږ وایي:هااا خفه شوی وم؟ زه مړ شوم یغما مړ شوم ، تباه دي کړم ، زما خایستو زید څخه هیس پاتی ندی ، په والله ندی پاتی...
:□#شهاب
د زید لفظونه او خبری زما په روح باندی تاثیر کوه، په درده ډکه خندا ورته وایم: زید باید ژوندي اوسي یغما لیاره! خپل عمر لپاره یی،تور سترګو لپاره یی ، هغه یغما لپاره چې هر شپې ستا په یادولو تیره وله ژوندي پاتي شوه!دا دلیلونه زما د خاوند لپاره بسنه نکوی! زه ستا څنګ کي د نړی تکړه انسان یمه.یوازي ستا لپاره می هرڅه په ځان تیر کړل دا یوازي څو دانی ساده زخمونه دي. تیر شو هیر شو زید نور ځان مه غمژن کوه.

زید آرام زما تندي ښکلی کوي او وایي: یغما ژوندي ورته دوزخ کوم، ستا د دي ټولو دانه دانه زخمونه حساب ورڅخه اخلم ! سړی به نه یم که د هغه نجس منحوس د مخ نقشه ورته بدله نکړم....

زه بغیر د کوم خبری څخه د زید په الفاظو کې چې ماته یې د خوږی زمزمي څخه په کمه نه غوږ نیولي وو، د دروازې په پرانستل کید او د ډزو غږ زما څخه د خبرو کولو فرصت واخیست، هر شئ په بشپړ سرعت سره پیښ شو! زه نه پوهېدم چې څه وشول او څه ونه شول! یوازینی شی چې مي احساس کاوه هغه درد و! د زړه په

څنګ کې مي د مړینی درد احساس کړ، په ځمکه راولیدم، ساه اخیستل راته سخت او سخت کیده،زید د لیونی په څېر چیغي وهلې، هر څه راته ګنګس وو!غږونه نور هم زیات شول داسي ښکاریده چې پولیس کور ته راننوتي دي!
زما ژوند هم د فلمونو په څیر شوی و، که پولیس یو څو دقیقې مخکې راغلي وایې خدایه ستا په خدای کې څه کمیدل؟

هو، زما تور تالي او بخت دلته هم خپل کار وکړ! زید زما څنګ ته کېناست او زما سر یې په غیږ کې کېښود! په ورخطا او غیر نورمال (نیولی غږ) وویل: یغما، پاڅېږه، ولې داسي راپرېوتې؟هله، ښه جلی، پورته شه، وګوره، زه راغلم، هرڅه پای ته ورسیده! زما خایستو ، یغما مې،ته نه اورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستا سپین کالی(د واده جامې) مې هره شپه په غیږه کې نیول!غوسه نشی ښه!باور وکړه لکه د سترګوو په شان مې ساتنه تری کوله!حتا یو لکه (رټه ټاپه) په نه ده اچول شوی!

زید خبرې کولې زه یوازی تماشه کوونکې وم، د خبرو چانس ما نه درلود، د سینه درد مې په ورو ورو زیاتېده! څومره چې ما فکر کاوه چې سینه مې ټوټه کیږی! زید په چیغو او په ډکو اوښکو یی وویل: لعنتی ،نو دا امبولانس ولې نه راځي! خدایه زما ګل ځی! خدایه، بی نفسه کیږم!(زید زما مخ په خپلو لاسونو منځ کی نیولی او په ګیله مند لهجه یې وویل: یغما، زما ګرانې، واورۀ! رضوان د واده تالار انتخاب کړی

که تالار ووینې حتماً، د هغه غوړونه اوباسی! زما هیڅ خوښ نشو! پورته شه، موږ به په ګډه رضوان ته سزا ورکوو!(ما ورته په ګنګس انداز کتل د زید خبری پای ته نه وی رسولې او مخ یې له اوښکو ډک شو، زما خاوند ....زما پناه.... د آسمان د پراخ والې په اندازه ژړل او زه بې وسه پریوتی وم! هغه ژړل او زه مړه کیدم! اوښکې بهېدې چې زما بې وسه بدن لړزېده.

درد مې دوه برابره شوو چې د زید اوښکو توان مې نه لرلو.زه په سختۍ سره خپل لاسونه پورته کوم، او په لړزه توګه د زید مخ ته یې نږدی کوم او د هغه د اوښکې په خپلو ګوتو پاکوم! په بی وسه او نیولې غږ ورته وایم:

یغما- زید...زما خاوند.... ژاړ..... ژړاه....نه ..... کوی !م..مه ژاړه...مه... ژاړه....
هغه زما ګوتې ښکلوي او دوام ورکوي،"یغما، ته باید زما لپاره د واده جامې واغوندي!" اوری؟؟؟؟؟؟اه ستا په خیر مې تنبله ناوی نه ده لیدلی!اه پورته شه ....

نو ګوره،بیا عصبي کیږم!(اه زما زید عصبي توازن نه لری، نور د خبرو توان راڅخه لاړو چې د زید غږ مې بیا واوریدی: رضوان، هغه به لاړه شي، ورته ووایه زه به له هغه پرته مړ کیږم، رضواااان ووایه چې مه ځاااا، هغه له ما خفه ده! هغه زما سره خبرې نه کوي، ته ورته ووایه،ته یی لالا یی نه یې!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاريده چې رضوان راغلی، خو ډېر ناوخته راغلو! کاش چې مخکی له تلو مې حسنات ورته خاستګاری کړی وی! خامخا به خوشبخته جوړه به وي د رضوان او حسنات د واده په فمر همغه حال کې مې په شونډو مسکا خواره شوه! رضوان په منډه زما خواته راغی او ويې ويل: زيد، جان لالا، ارام شه، امبولانس راځي، يغما هيڅ ځای ته نه ځي مګر پرته له دې چې خپل تورکی لالا پريږدي! همداسې نه ده يغما!؟؟مګر تا نه ويلی چې وريندار غواړم؟

په بې نفس او ناتوان شونډو مې کلمی په ځير وويل: تو..ر...کيه....
رضوان پورته شو او په چټکی له کوټې ووت! زيد بيا هم چيغې وهلې او ويل يې: ژوند مې،لږ نور هم وزغمه(طاقت)، اوس رارسيږی، زما لپاڼه وزغمه(طاقت) وکړه!
زما سترګې ورو ورو پټيدی او د زيد مخ ماته تار تار شو! يوازې د زيد شعر چې له اوښکو او چيغې سره ګډ و، وروستی خبره زما په حافظه کې پاتې شو!

خوش خرامان می روی
ای جانِ جان
بی من مرو...
سر به خرامانِ منی
ای دل و جان
بی من مرو....

" دلته ملګرو داستان د دريم کس مطلب د ليکوال په ژبه بيان کيږی"

وروسته له هغه چې يغما له مريم سره لاړه،زيد بی قراره وو ،په صالون کې په عصبي توګه قدم وهلو، د يغما په انتظار کې وو! يغما چې رانغله! څو ساعته تيړ شول، د زيد ناراحتی دومره زياته شوه، چې په هرو پنځو دقيقو کې به يې له مور څخه د جينکو د راتګ په اړه پوښتنه کوله! زيد په صالون کې ناست و او د يغما د راتلو انتظار يې کاوه،د جنګ او غوسی تياري يې نيولی وه د انجونو د ناوخته کيدو په خاطر!

چې د اسما د ژړا غږ زيد له فکری حالت څخه را وباسي!اسما په اوښکو او ډار سره زيد ته مخ کې وويل:لالا وريندرا..ورينداره....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په تلوار وویل:اسما یغما چرته ده؟ولې ژاړې؟
اسما په مشکل سره وویل: لالا یغما وی وړه... وریندازه یې په زور وی وړه!
د وریندازه یی وی وړه!!!!!! دی کلمې په اوریدو! د یخ اوبو سطل په زید مخکی خالي شو او بې نفس و دریدی او د لیونیانو پشان یې چغې کړل" څه وایې په هوښ یې؟ چا یغما ویوړه؟ مریم چیرته ده؟

د زید په خبرو د آسما ژړا نور هم زیاته شوه او ویې ویل: نه پوهیږم پخدای نه پوهیږم لالا! مریم بهر منتظر ده، زید پوی شوی وو چې د یغما په تخته ولو کې خامخا د مریم لاس شته نو ځکه بغیر له څه ویلو په تلوار او زغاسته د دباندی خواته منده وهی، د مریم په لیدو په غوسه د هغې خواته حمله کوی او وایې: چیرته ده یغما؟ مه وایه چې خبره نه یم چې پخدای قسم مغزی دی در مات کوم.

مریم په ویری او بنده،بنده لهجه وویل: زید د څه په اړه خبری کوی؟ زه له کومه پوهه شم چې یغما چا وړی؟
زید مریم په ځمکه ختا کوی او په غوسه ورته وایې: دعا وکړه کومه خبره چې کوی ربنتیا وی کنه خپل قبر دی خپله کیندلی دی.

زید د مریم د څنګ څخه په غوسه تیریږی او خپل موټر خواته ځي، موټر په چالانده کولو سره رضوان ته زنګ وهی او ددی پیښې په اړه یې خبر کوی، رضوان هم د زید پشان ورختا کیږی دواړه د پولیسانو حوزی ته ځي او شکایت درج کوی، د هغه ځای څخه چې د زید کورنی زیات خلکو پیژندل نو د حوزی مشر قومندان ورته زیات دلداری او د یغما د پیدا کولو قولونه ورکوی، د زید حالت نورمال نه وو رضوان پوهیدی خو هیس کار یې خپل د ورور د بنه کیدلو لپاره نشو کولی..

زید پداسی حال کې نه وو چې سوک دی ورسره په کراره خبری وکړی او هغه دی واوری، یو سوک د زید د سری کرښې څخه تیر شوی وو د زید وینه په جوش راغلی وه خو هیس کار یې نشو کولی او مجبور وو ځان کنټرول کړی، دواړه مانې ته ننوځي ټول موکود کسان په ژوره فکرونو او خفګان کې وه هیس سوک خوشحاله نه معلومیدی، زید بغیر له کوم خبری د یغما د کوټې خواته ولاړی او دروازه یې ځان پسی قفل کړه او هلته یې سر په زنګانه کیخودو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يغما عطر ټوله کوټه د بويه ډکه کړی وه، ژوره ساه اخلی او د يغما عطر خپل سينې ته کش کوی کوټه د نظر لاندی تيره وی او په غمجنه مسکا ځان سره وايي: يغما ملا دی زما و برباد کولو ته تړلی ده؟! هاا؟! زما خايستو وګوره زه دی کوم حال ته رسه ولې يم ... ای زما ليونی خبره يې کوم ورځ چی ما ستاس سره تصادف وکړو او تا راته به هغه سترګو وکتل همغه ورځ هم پوی شوم چی جنۍ يې! او هم می دربانډی زړه وبايلود...

سومره آسانه می زړه تاته ولږزيده، هغه زړه چی د هيس جنۍ په ليدو شور يې لا نه وخوړلی، ستا به يو نظر د عرش نه فرش ته راغي همغه ورځ پوی شوم چی زما ورځ را توره وی، همغه ورځ پوی شوم ته زما د مرګ فرشته يې، سومره هغه ورځ غوسه وی! سم د وحشی پيشوګانو پشان پوهيدم چی جنۍ يې نو ځکه تل می درته فکر و او ساتنه مې درنه کول او کوشش می کوی نور کسان خبر نشی دربانډی....

يغما تل د لری ښخه ستا خيال مې ساتی وګوره يو نن بی پروای می وکړل او انجام يې ستا الوتنه وه زما د ښنګ ښخه، يغما پوهيږی هره شپه ستا د عکس په کتلو ويده کيدلم؟! زما ناوکی زما سره دی څه وکړل وه ظالمې! يغما تا پر ما باندی تاريخ د سر ګردان کړو ما ټول بيچاره کړل خپل په غرور خو تا زه بدبخت او بيچاره کړم د ټولو ښخه..

لکه چې زما ښخه دی بدله واخيسته د ټولو هغه هم ښنګه سخت بدله دی هم واخيسته! پوهيږی کله چې دی هغه خبری وکړل(مطلب د يغما د مينی اظهار د سليم په لاس د تخته ول کيدو ښخه مخکی) خايستو مې په اسمانوو کی وم فکر نی کوی يو ښايسته خوب وينم، سومره کم و زما د خوشحالی بخت؟! که خبره شې څه پريکړه مي نيولی وه هغه ورځ(کوم ورځ چی يغما بيخبره د کندز خواته روانه شوی وه) شايد رانه مروره شی که هغه ورځ ستا ژړا نه وايې ما دواړه د مرګ لاسونو ته ورکول...

پوهيږی کله چې خبر شوم تللی يې حال می ښنګه شو؟ پوهيږی کله چې دی خپل وينتيان ووهل ټول شپه ما سنګه تيره کړه؟ پوهيږی کله چی عصبی حمله دربانډی راغله ما په شپو شپو خوب نشو کولی ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د لیونیانو پشان ځان سره خبری کول، خپل د سګریټو قوطی راوباسې او د سهار د هوا روښانه کیدو پوری دوه قوطی سګریټ ووهی، ټول کوټه د سګریټو د دود څخه ډکه وه سهار د مولا په آذان د پولیسو حوزی ته ولاړی، خو د یغما څخه هیس درک نه وو؟ داسی لکه چی ځمکه چاودلی وی او یغما دی پکی ننوتلی وی؟! ټوله ورځ یې حوزه کی تیره کړه خو هیس خبر یې د یغما څخه پیدا نکړو شپی ناوخته کورته راغې او بیا د یغما کوټې ته یې پناه یوړه او خبری شروع کړل د سو داسی کس سره چې شتون یی نه درلود....

د یغما بالښت یې په غیږ کی نیولی وو او د زیات عصبی او نارحتی څخه خوب وړیې وو، نن هم تیره شوه او د یغما څخه هیس خبر ونشو زید د جنون او لیونتوب اخری حد ته رسیدلی وو، هیچا دا جرئت نشو کولی چی د زید سره دی خبری وکړی حتا مور یې؟!!!

زید بیا د یغما کوټې ته ورغی او د هغې د کوټې په کټلو شو د واده د سپین جوړی په لیدو هک بک لکه ساه چی د بدن څخه وتلی وی ودریدی، هغه کال یې په کټ کیخودل او خپله هم ورسره پریوتی ټوله شپه یې د هغه کالو سره خبری کول: یغما پوهیږی هره شپه دی پدی کالو کې تصور کوم ای ظالمې سومره ښایسته ښکاری پدی سپین کالو کې....

په همدی توګه یوه هفته تیره شوه، داسی یو هفته چی مور ته په هفتې تیره شوه خو زید ته د زر کالو په برابر تیره شوه، پدی یو هفته کی هر ځل د مریم په لیدو د غوسی څخه یږ خپل کنترول له لاسه ورکو او که رضوان یې مخه نه وایې نیولی خامخا یې مړه کول، یو شپه ورته د حوزی څخه ورته زنګ راغی او د یغما د پیدا کیدو خبر یې ورکړی....

په تلوار یې ځان تر حوزی ورسه ویې، خبر راوړنکی مولوی وو! هغه د زور د نکاح تړلو سره د زور د نکاه لفظ په اوریدو د زید لاس او پښې له کار وولیدل او د دریدو توان یې له لاس ورکړو په ناباوره لهجه یې وویل: زما د خایستو په سر څه بلا راغلې؟

زید د پولیسانو د خبر په تمه نه پاتی کیږی مولوی ځان پسی کوی او د هغه د ورکړل شوی آدرس په لوری حرکت کوی، دومره په تلوار ځی چی په نیم ساعت کی هغه ټاکل شوی ځای ته هغه کنډولې پشان کورته رسیږی! په تلوار د موټر څخه ښکته کیږی او د کور په خوا زغلی بغیر له کوم ځنډ څخه کوټې ته ننوځي او د مخامخ صحنی او منظری

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لیدو هک پک کیږی، زید د اول څخه په سلیم شک درلود خو فکر یې نکوی چې دومره رزیل دی اوسیږی ...

خپل په ټول قدرت او توان یې سلیم د لغتو او بکوسونو لاندی ونیوییې، دومره کلک یې سلیم وهي چې هغه نور د حرکت توان نه درلود ضرور شاید هډوکی یې ورمات کړی وه! مولوی سلیم د کوټې څخه بهر وړی زید تراوسه یغما ته فکر نه وو شوی! د یغما په لیدو نړی ورته یو دم تیاره کیږی، مخ یې د وهلو څخه شین او تور اوښتې وو ویښتیان یې نامنظمه د ټیکری لاندی کش کړی وه..

یغما په غیږ کې نیسی وصال یې ډیر کم وو د توفنچې په ډز، د زید نړی کامل خرابه او برباده کیږی یغما پر ځمکه غورځیدلی وه او زید دهغه سر په غیږ کې نیولی چغی او سلګې وهل، رضوان د پولیسو سره یوځای وررسیدی، خو ډیر ناوخته وه ....
زید د لیونیانو پشان د یغما نیمه ژوندی جسد سره خبری کول، ګیلې کول او ژړل یې هو هغه زید چې د الماس پشان نه پری کونکې وو، خپل د معشوقې لپاره یې ژړل او ساندی وهل...

خبل د مړاوی شوی او رژیدلي ګل او برباد شوی عمر لپاره یې چغې وهل، د یغما د نیمه خلاص سترګو په بند کیدلو د زید بند د یخ پشان شو او چغې او ناری نور هم زیات شوه، رضوان بی غږه ژړل او زید یې په غیږ کې نیولی وو او د هغه د کنټرول کولو کوښښ یې کوی زید چغی وهل: رضوان یغما لاړه، پخدای لاړه، رضوان هغه لاړه، پریږده زه هم لاړشم، ساه مې لاړه، ژوند مې لاړه، پریږده زه هم لاړشم رضواااان مړ کیږم...

امبولنس راورسیدی او د یغما بی ساه وجود یې په سپین چپرکټ وځمله وو، زید د رضوان په هر خومره منع کولو او نه پریخودلو په امبولانس کې د یغما د کټ سره کینستې او د شفخانې پخوا یې حرکت وکړو...

په توله لاره کې زید د یغما په کتلو کې ډوب وو، یغما چې رنګ په مخ نه درلود او د یو مړاوی شوی ګل پشان ویده وه، زید ګونګې شوی وو حتا نور یې د یغما سره لا خبری نکول، او داسی ښکاریده چې د یغما څخه دی هم خفه وی! د بت پرست بت د هغه د سترګو وړاندی د غر له څوکې څخه په ولیدو وو! که ویې نه نیسی خامخا د بت د مات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدو مخکی زید نابود کیږی، امبولانس د شفخانی خواته نږدی کیږی او د یغما نفس او نبض هم په دریدو دی ....

امبولانس راغي او د زید بت يي عاجله کوټي ته بوتله،زید پر ځمکه ناست و حالت يي بيخي د هغه خلکو په شان و چي د ژوند اخري شيبيي تجربه کوي،هيس څه د هغه يو هفته مخکي زيد نه پاتي نه و هر سوک چي روغتون مخي نه تيريده نو د زيد باندي زړه سوزيده.زيد د خفګان په سمندر کي ډوب وهيچا ته يي پام نه و بغير خپل سپوږمي نه لږ ځنډ وروسته رضوان رازي او زيد پر ځمکه وينې چې په سوچونو کې غرق دی..

د زيد پر ليدو د رضوان په زړه کې عجيبه غم ننوزي، هغه زيد چي هيسکله په چا زړه نه سوزيده نن د يغما لپاره پر ځمکه ناست ده او په خود نده!اچا ګمان کو چي يو ورځ به زيد د ميني سمندر کي دومره ډوب شي داسي ډوبيدل چي د بربادي په قيمت يي وي؟!
رضوان د زيد خواته ځي او څنګ ته يي کيني او ورو وايي: زيد ! ته کور ته لاړ شه زه دلته يم هر وخت هر څه وشو زه درته وايم.

زيد هيس خبري نکولي او سترګي هغه کوټي ته چي يغما پکي وه پاتي وي، ايا مينه يي خپل بت پرست بوازي پريږدي او ځي يا وفا کوي او پاتي کيږی؟ رضوان بيا وويل: زيد لالا جانه اوري حالت دي ښه ندي جيګ څه
زيد سترګي لهجه باند ورته وويل: رضوان چيرته لاړ شم نګوري نفس مي تلو کي ده نګوري سوک په سپين تخت د شفخانی په وينو کي لت پت پراته ده؟ورور دي برباد کيږي نګوري څه مي پر سر راغله؟! چيرته ولاړ شم چي يغما دلته ده؟!

رضوان خپل مخ زيد نه پټ کړو او په لاسو يي خپل مخ اوښکي پاکي کړي،اوښکي تويولي دي دواړو لپاره اوښکي تويولي د يغما لپاره چي د خوښي مخ يي نه وليدلي او شايد ونه ويني هيس ... اوښکي تويولي د زيد لپاره چي د سيند غاړي ته ولاړ دي که يغما ګټوونکي نشي زيد هم ورپسي ځانن غورزه ويې.څه يي پر قوي ورور شوي و؟!

هغه ورور چي خپل د نيکه پر مرګ چې د پلار څخه ورته ډير ګران وو يوه اوښکه تويه نکړل، هغه ورور چي قدرت نښان د دوی په کور کې وو، هغه ورور چي د پلار تکيه او ډډه وو، هغه ورور چي روضوان ته يي تل د مشر ورور پشان حمايت او مرسته کول د

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما غم څه حال ته ورسه ویې؟!!

زید ماشومانو پشان په کیله منده لهجه وایي: رضوان که لاړه شي که زما د حالت مراعت ونکړي! رضوان نزي کنه؟ هر وخت وینه شوه ښه صحیح پري غوسه کیږم لیوني غواړي مونږ پعذاب کړی...نا ... نا نه غوسه کیږم یو ځل سترګي خلاصي کړي ټول قهر او ناز یي اخلم..

رضوان خپل غږ صاف کړو او ویې ویل:هو وینیه کیږی یغما تا نه بغیر هیچ چیرته نزي خو که وینه شي اوتا دي حالت کي وګوري دربندي په غوسه کیږی.
زید- پریده غوسه شي پریږده وګوري له ما سره یي څه وکړل؟! پریده وګوري ټوکه یي هیس ښه نه وه.

رضوان زید غیږ کي نیسي او ارامه وایي: هه نر دومره ضعیف نه وي خپل کنټرول لاس کي ونیسه.!
زید- چا لپاره نر توب وکم دهغه چا لپاره چي دي لعنتي کوټه کي د چړو لاندي ده؟
د زید هر کلمه د رضوان زړه په نښه کړي و هیس کله یي زید دومره بي وسه نه و لیدلي، که پلار اومور یي زید وګوري خداي نکرده د دي دنیا نه به ولاړ شي،مور یي فشار لري او پلار یي هم زړه حمله پري تیره شوي ده.هیس کله د زید داسي کتلو توان نلري ...

زید۔ رضوان دا دروازه ولي نه خلاصه وی دا ډاکټران؟ داسي خو به نه وي چي یغما----
--(زید خپل خبر نیمه پریخوده حتي د خبري کولو نه هم ویره لرله..بعد له ډیري مودي عملیات کوټه خلاصه شوه شین آسماني کالو والا ډاکټران راووتل زید په منډه خوا ته ورغي او په ورخطا یې وویل: میرمن مي سنګه ده
ډاکټرانو زیډ ته وکتل او ماسکونه یي ښکته کړل او ویې ویل: عملیات پخیر تیر شو په وخت مو راوسته خو پاسیدل یي د خداي لاس کي ده!!ځکه زخم سره مریض حمله عصبي هم لرله ....!

زید خپل غږ صاف کړ او بي واره یې وویل: یعني امکان لري ,,,,,,,,,چي هیس کله وینه نشي ,,,,کمااا....!
ډاکټر- هو امکان یي شته البته ناروغ باید د خپل د ویښ کیدو لپاره لامل پیدا کړی!؟ مطلب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې مغز فعال دی باید یو امید او ډاډ ورکول شي ترڅو هغه خپل بدن ته د راویښ کیدلو اجازه ورکړی! کنه زمونږ له لاسه څه نه راځي.. هو متاسفانه اوس کما حالت کیده ....

زید سترګو باندي تیاره شوه که رضوان نه وایي شاید پر ځمکه غورزیدلي وي، ډاکټران لاړل او زید یي همسي برباد پریخود رضوان په تشویش وویل: زید وروره ښه یي؟

زید خپل سر وښورو او په منډه موټر خواته ورغي...
رضوان- زید چیرته صبر موټرواني نسي کوي حالت دي ښه ندي دواړه
ځو زیدددددد....

خو زید بغیر د رضوان د خبرو د آرویدلو خپل موټر ته لاړ او په اخر سرعت یي حرکت وکو،ځان خالي کولو ته باید چیرته تللي وایي؟ هغه ځاي چي خپل قسم یي پوره کړي؟
حوزي ته ننوتو سره سم قومندان ورته ښه راغلاست وویل: زید خان پخیر راغلې انشاالله حاجي صیب ښه دي؟

زید خپل سر وخوځه ویي او په جدیت یي وویل: چیرته دي؟
قومندان- په یو تیاري کوټه کیدي.
زید خپل سر د قومندان غوږ ته نږدي کوي او کرار وایي: تیزاب لري؟؟
د زید په خبره د قومندان سترګي له حیراني خلاصي پاتی کیږی او په کلکه لهجه زید ته وایي: قانون به فیصله وکړي ..

زید په معنا داره الفاظو ورته وایي: که قانون واخلم؟
(د زید په خبره د قومندان په څهری شیطانه خندا راغله چي زید بیا وویل: قیمت؟
قومندان د خندا او خوشحالي څخه په نیولي غږ وایي: پنځه لکه!
زسد- لس لکه..

د زید په خبره د قومندان خوشحالي نور هم زیاته شوه او په غوړه مالي ډول یي وویل:
سمده زید خان هیس سوک به پوی نشي هر څه یو پیینه په خیر ښکاره کو..
زید خپل سر ښوروي او وایي: ورخطا یم چیرته دی؟ کومه کوټه کیدی؟ او هوو چوکي مو هیره نشي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان- هر څه چي تاسو امر وکړی...

قومندان خپل يو اعتمادي کس ته وويل چي چوکي اوتيزاب راوړي،خپله يي زيد سره د کوټي په مخ روان شو رسيدلو سره سم افسر له چوکي او تيزاب سره راځي چي زيد هغه دواړو ته وايي: تاسو تللي شي.
قومندان او افسر ځي ! زيد سليم سره يوازي پاتی کيږي،سليم د کوټي کونج کي پروت و د زيد په ليدو يي قهقهه خندا پيل کړه او ويې ويل: اه د فلم هلکه د يغما داغ مي درته پر زړه پريخوده، زما که نشوه ستا هم نشوه ...

ايا تاسو خو د زيد څخه د رحم توقع او اميد خو نلري؟! زيد په بي رحمي وربانديي حمله وکړه او لکه حيوان يي ووهه تر دي چي د هډوکو د ماتيدو غږ يي اوريدل کيده،داسي بوکسونه په خوله کی ورکړل چي ټوخي سره وينه يي خوله نه راغله او همغه وهلو وخت کي وزته وويل: دا د دي لپاره چي زما د ښځي نوم په خپل مرداره خوله وانخلي ...

زيد د ډير ستړيا څخه په چوکي کيناست،لستوني بډ وهل يخ او بي رحمه يي سليم ته کتل هر سومره يي کتل زړه يي تيره ته بدليدو او رحم يي وجود نه تلو .چوکي سليم څنګ ته کيخوده او د تيزابو بوتل چي اوس يي سر خلاص کړي و په لاسو کي نيسي سليم د ويښتيانو څخه نيسي او ځان خواته کش کوي،د زيد غاښونه يو په بل لګيږي له غوسه نه او د لاسو فشار يي ډيرکيږی..

زيد- په همدا مردار لاسونه دي زما پر ښځي وار مړی وو؟؟ (او بيا د سليم دواړه لاسونه نيسي او تيزاب پري اچوي د سليم چغي پورته شوي،له هري چغي سره يي د زيد په شونډو ويرونکي موسکا راتله..لاسو نه يي چي خلاص شول
ويښتيان يي نيسي او مخ بانديي يو دم تيزاب اچوي ...سليم چغي وهلي او زيد لکه ليونيو خندل...

سليم- مرسته- مرسته ـ مرسته وسوځيدم(زيد پورته کيږي او چوکي هخوا اچوي)
سليم- مرسته ـ مرسته اوبه اوبه وسوځيدم..
زيد- وسوځيږه هر شپه وسوځيږه دا زما حساب و د قانون او د قانون څخه هم پورته پورته (اشاره اسمان ته کوي او وايي:پاتي هغه جدا حساب دي. زما د خايستو ستا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرداري چهري په کتلو نباید پخواني بد خاطرات ورياد شي...لکه سپي باید مړ شي درد سره باید مړ شي خووو نه زما پر لاسو...! مړ به شي پر خپله کله چي ونشي کولي خپل مخ چاته ښکاره کړيک؟!

زيد خپل لستوني ښکته کوی او د کوټي ښځه وځي د قومندان خوا ته ځي،قومندان د زيد په ليدو پهچاپلوسانه لهجه وايي:کار دي خلاص شو زيد خان؟!

زيد خپل بکس راباسي او قلم له ميز سر ښځه را اخلي،او پيسو مبلغ پري ليکي او قومندان ته ورکوي قومندان په ډير خوشحالي وايي: مهرباني مو ده حاجي صيب ته سلام کوي.

زيد پرته له ځواب نه د حوزي ښځه وزي اوروغتون ته زي،تيلفون يي مکرر زنګ راتلو ورته خو ځواب يي نه ورکو،بعد له لږ ټايم او فاصلي روغتون ته ورسيدپه بي ځانه قدمو د يغما کوټي خوا ته لاړو دروازه يي خلاصه کړه او ورو ننوته د يغما تخت ته نږدی شو هغه يغما چي اوس په ژوره خوب نړی ته تللي وه،زيد د يغما په څيره کي ډوب شوټول مخ يي شين او ټپي ټپي و رنګ يي سپين الوتي و سري شونډي نوري سري نه وي بلکې رنګ يي سپين شوي و...

زيد خپل لړزانده لاس د يغما مخ خواته کيخود،د مخ شين والي او زخمونه ورته لمس کول او څاڅکي اوښکي تويولي مخ ته يي نږدي شو او دانه دانه زخمونه يي ورته ښکل کړل سر يي په لاسو ورته کيخود او په سختي وويل: يغما جيګه شه ستړي شوم سمده غوسه شه مروره شه چغي ووهه خو داسي مه ويده کيږه،وګوره خايسته مخ نه دي رنګ تللي! خپل سترګو نه مي مه محروم کوه؟! سپوږمي مي اسمان دي ستا ښځه بغير نا تکميل دي پاسيږه او ژوند ته مي معنا ورکړه...

زيد خبري کولي او يغما خاموشه پرته وه،شپګ ورځي تيري شوي او د يغما حالت کي هيس کوم تغيير رانغي زيد حالت نورمال نه و په 24ساعتو کي 20ساعت يغما سره و په دومره وخت کي سليم د مريم سره په همکاري اعتراف وکړ او د مريم کار محکمې پوری کش سو،خو کورني لخوا رد شوه نوره هيس سوک حاضر نه وه چي د مريم مخ ته لا وګوري او هغې خپل په کوټه کی ځان قيدی کړی وه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقريبا لس بجي وي چي زيد په ورخطايي کور ته راغي،زړه يي د ډاکټر د خبري طاقت نه درلود ډاکټر ويلي ول بايد ماشينونه لري کړو د يغما څخه او بدن(مثال زړه، ګورده، دا د کما ته چي کوم کسان ورشی د څو ورځو د تيريدو وروسته دا غوښتنه د مريض د پيواز څخه ډاکټران تل کوی.) غړی يي خلکو ته اهدا کړو..مګر شوني ده چي د زيد په موجوديت دي ماشينونه د يغما څخه لري شي؟

او د هغه د خايستو د وجود حصي بل چاته اهدا شي؟په اوږدو قدمو سره د عمارت نه لري دوه کوټو خواته لاړ،زيد درد لره خو د مور او پلار په موجوديت کي نشو کولي خپل درد ښکاره کړي، خامخا هغوي نشو کولي دومره درد وزغمي،زيد محکوم و چي د کورني مخکي ځان خوشحال او نورمال ښکاره کړي، کوټې ته د رسيدلو سره سم د پخلنځي ټول لوښي يي مات کړل ليونيانو غوندي شوي و،خوب کوټي ته دننه شو هغه کوټي ته چي يو وخت پکي يغما وه ...!

ګلدان يي مات کړو او خپل ويښتيان يي کلک ونيول،خپل ويښتيان يي کش کول او چغي وهل: لعنتي حق نلري لاړه شي مګر زما بدبخت اوسيدل درته بسنه نکوي بسنه نکوي هومم! زيد خپل د هري خبري سره يي اوښکي تويولي،په کم حق وايي چي ماشينونه لري کو تري؟وايي خپل د خايستو وجود مي نورو ته اهدا کړم ههههههه خپل د مړيني سند مي راباندي امضا کوي!! کوم ځاي انصاف دي خدايه نګوري حال مي؟ بس ندي؟

ځان سره يي خبري کولي او ديوال ته تکيه کړي وه لږ زنډ وروسته تيلفون يي راوخيست او د موبايل پر سکرين يي د يغما عکس راوړ، د يغما يو يو عکس يې اړوه ويې تر دی چې هغه عکس ته ورسيدی چي يغما ته په ګونډو شوي و او د چپلکې بند يي ورته تړه؟ خواشيني وخندل او عکس يې ښکل کړو او سترګي پټي کړي و او خوب يوړه... خوب يې ليدې چي يغما سپين کالي پر تن وه لکه ناوي؟! ويښتيان يي اوږده شوي و تر ملا پوري رسيدل وه!

زيد- زما خايستو سومره ښکلي شوي يې؟
يغما خندل او شاته شاته تله..
زيد- يغما چيرته ځې مانه بغير؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما د يوې شيبې لپاره ودرېده او په خوښۍ يې وويل: زيد دا ځای ډېر ښکلی دی! ته غواړې چې ماسره لاړ شې؟
زيد په نيولي غږ وايې: زما خايستو ته دا د اور کرښه نه ګوري، زه نشم کولی د دی کرښې څخه تير شم.
يغما- هو، ته نه شې تېرېدای، له هغه ځايه څوک نه شي راتلای!

زيد- نو ته چټکي وکړه يو ګام مخکې راشه، شايد ته وکولاي شی چې له دی کرښې راتيره شي!
يغما په فکر ډوبه شوه او ويې ويل: زيد، مور مې هلته انتظار کوي، ناوخته کيږي، زه بايد لاړ شم! حتماً راته غوسه کوي!
زيد- نو زه به څه شم؟ سمه ده، زه هم راځم انتظار وکړه!

زيد په لوړ قدمونو سره د اور کرښو په لور روان شو! يغما ته نژدې کيدو سره يغما چيغه کړې: زيد، ودريږه، نږدې کيږه مه، دا ځای ستا لپاره نه ده!
زيد په غوسه لهجه وايې: که نه راځې زه به پخپله راځم، له دې کرښې څخه نه ويريږم،

زيد د کرښې د اوختلو څخه په يو قدمې کې وو، چې د تيليفون زنګ پۀ غږ له خوبه راويښ شو او د هغه خوب نيمايي پاتې و! زيد په خپلو لاسونو خپلې سترګې مبنلی، د سهار رڼا په خونه کې خپره شوی وه.زيد تليفون ته بی حوصلی ځواب ورکړ!
د رضوان خوشحاله او له انرژې ډک غږ په تليفون کې وپيچلو شو: زيددددددد هله زر خپل ځان شفاخانی ته راورسه،يغما په هوش راغله پخدای چې د ربنتيا لکه ستا په څير ليونی ده، يواځې ستا نوم اخلې!

زيد د حيرانتيا له امله ډيرې خبرې نشو کولی، باور يې نه شو کولی،چې خدای د هغه غږ آوريدلی ويې او د هيله لبيک ويلې،بی له اختياره ځمکی په مخ سجده وکړه

"اوس کيسه د يغما له خولې بيان کيږی"

ما په سختۍ سره سترګې خلاصې کړې، د رڼا سره،داسې نه ښکاري چې ما ډير خوب کړی وي!سپينه خونه زما سره اشنا نه وه، خپل ذهن فشار راوړم په يادولو دا چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته یم! لومړی شی چې زما یاد ته راغلو د ډېرو غږ و او وروسته
د زید اوښکي! لکه چې زه اوس شوک څخه بهر شوم، ما په چیغو زید نوم واخیست!

یغما- زیددد....
زما لاس او زما د سیني په چپ اړخ کې، سخت درد تاو شو، د څو شیبو لپاره بې حرکته
پاتې شوم او بیا ځلی مې د زید نوم غږ کړو: زیددد

دروازه پرانیستل شوه او نرس په چټکۍ سره رادننه شوه! هغه سمدلاسه له کوټې څخه
ووته او څو دقیقې وروسته ډاکټر سره راغله،دواړو په حیرانۍ ماته کتل!
توبه خدایه په دوی څه شوی دی! فقط چې جن یې لیدلی وی! زه خپل ستونی صاف کړم
او په لوړ غږ وایم: زما خاوند چیرته دی؟
د نرسې په شونډو موسکا خپره شوه! وایي: هغه لیوني ستا خاوند دی! څومره بختوره یې
دا چې زیاته مینه درسره لري نژدي وو ډاکټر سره جنګ کړی وایې.همدا تېره شپه لاړو!

زړه مې غوښتل د هغې وینتان وشکوم! هیڅوک حق نه لري چې زما زید ته لیونی
ووایي!غوښتل مې چې ځواب ورکړم، چې دروازه خلاصه شوه او رضوان ورخطا
راغی، په ډېر حیرانتیا سره وویل:یغما!

یا خدایه په دوي څهٔ شوي، خو یو مرمۍ وخوړلی یم، مړه نه وم زه بیا ژوندی شوم چې
دوی به حیران شي!نرس راغله زما لاس څخه یې سیروم پیپ لرې کړو، ډاکټر هم زما
سترګې په ګروپ سره کتنه کوی، او د زړه ضربان یې وڅیړل (چک)بهر لاړه!
رضوان هم حیران وچ کلک ولاړ وو!

یغما- هوی تورکی څه شوي؟ ریښتیا یاد مې دي چې کلي ته لاړه شم او حسنات باندی
مرکه وکړم،له یاده خو نه دی وتلی؟؟؟
رضوان حیرانتیا ورو ورو په خندا بدلیږی او وایې: نه له یاده مې نه دي وتلي،څنګه یې
اوس؟درد احساس خو نه کوی!

یغما- نه، یوازې دا لاس مې درد کوي،د دې ډاکټر له امله چې دوی ستنې کار کړي دي!
رضوان په خندا سره خپل سر وښوراوه ویې چې زه بیا وایم: ترور ښه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- هو، هره ورځ ستا لیدو ته راتلله! شاید یو څو ساعته وروسته راشئ
په حیرانتیا سره مې وویل:او هی څو ورځې؟ما څومره خوب وکړی؟

رضوان خپه او غلی شو! چې ما وربانده غږ کړو: زید چیرته دی؟ دا نه وایي چې یوه
دلته پرته ده او مرمی یې خوړلې! خاوري په سر نشي دا چنار ګل!
رضوان په ارمه وخندل او ویې ویل؛یغما پخدای ستا خوږې ژبې پسې خفه شوي وم.

مخکې لدې چې زه ځواب ورکړم ، دروازه په کلکه ډول خلاصه شوه زید بنده ساه رادننه
شو! زما په لیدو په خپل ځاي کې جام ودریږي! زما خاوند ډیر سترې ښکاري! د هغه
ږیره ولي دومره زیاته ده؟؟ تیره شپه څخه د نن ورځی کمه وه!

په کراره وایم: رضوان تا تراوسه دا انسان کړي نه دي،وګوره د مریض کوټې ته څنګه
رادننه شو!

رضوان ارام وخندل او د دروازی په لور ولاړ! او زید ته په رسیدو هغې زید ورو په شا
ووهلو او په مسکا سره وویل: دا ته او دا هم ورینداره!

رضوان لاړ او دروازه یې وتړله! زید بیا هم بې حرکته ولاړ و!
په شیطانت مې وویل: هوی چنار ګل اوښکي تویدل دي راته په یاد دي هههههههه څنګه
دي چیغي وهلي!نژدی وو چې غوږونه راته کاڼه کړي ولا!

له لږ ځنډ وروسته زید په ورو قدمونو زما خواته راغی!
په ناباوره وویل: یغما؟
په خندا سره وایم: جان یغما!
زید یوازې لیدلی او ښوریده نه! په کټ کې ځان راټولوم لږ شان ځای ورته پریږدم!
له لاس څخه نیسم په خوا کي ورته ځای ورکړم! زید لا اوس هم په شوک کي وو،یعني په
دوی څه شوي پېښه خو پرون شپه تېره شوه،او زه نن په راوینه (په هوش)شوم! نو
کوم ځایي حیرانتیا لری؟ په کراره ورته وایم: زید ګونګی یې هوم؟؟
زید د لیونی په څیر زما مخ ته کتل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا د هغې مخ په خپل لاس پوښم او د هغه اوږه په خپل لاسونو مینځ کې ټینګه نیسم، سر مې د هغه په نارینه اوږه باندې کیدم! او وایم: زید، ماته داسې مه ګوره، زه وېرېږم! او هوو دومره درپسې خفه شوی یم چې مه وایه!(زید خبرې نه کول! چی ما بیا وویل: زید، ته په غوسه یې؟ ماسره خبرې نه کوی هووووم؟؟

زید ستونی صاف کړو او په ارامه سره وایی: ښه یې؟
یغما-هو، هو، زه ډېره ډېره ښه یم، ته زما تر څنګ اوسئ دا ناشونې ده چې ښه نه اوسم!
زید خپل سر پورته کړ او زما په سر کېښود او ژوره ساه یې واخیسته! ما په ماشومانو په لهجه وویل: زید، ته زما ویښتان لاس ووهه؟

د زید موسکا مې احساس کړه، هغه زما په ویښتو ښو ښکلې مچو کیښودل،د هغه ګوتې زما ویښتو ته لاړه او یو ښکلی ساز یې جوړ کړی! شیطانې فکر د یادولو لپاره د هغه له اوږو سر پورته کوم او په پراخه موسکا سره وایم: زید، په یوه شپه کې دې څه وکړل؟ وګوره څومره بوډا شوې!هههههه ته دی ږیرې ته وګوره!

زما د خبرو په تعقیب، ما خپل لاس د هغه په ږیره کېښود او زه د ماشوم په څیر لوبوم، زید په خندا راته وکتل او ویې ویل: زما خایستو، ته فکر کوې چې په یو شپه کې دومره بوډا شوم؟ ته نه پوهېږې چې څو ورځې بې پروا ویده وې! ته نه پوهېږې چې ما څه ورځې راوړې ای ظالمی!!؟ ته نه پوهېږې چې پرون شپه دوې لعنتی ماته څه وویل؟

زما لاس حرکت څخه ودریدل! او زه په حیرانتیا سره وایم: څو ورځې ویده وم؟

د زید سترګو د خپګان رنګ ونیو! خاموشه شو او څه یې ونه ویل چې ما بیا وویل: زید، راته ووایه، داسې نه چې کما تللی وم؟

زید سترګې بندې کړی او په آرامه یې وویل: هو شپږ ورځې ویده وې(یعنې کما کې وی) ژوند مې شپږ ورځې او شپې چې هر یو یې په ما باندی زر کاله تیریده! هسی خو زه بوډا نه شوم!

یعنې شپږ ورځې زه په خپل حال کې نه وم؟؟ یعنی په همدې خاطر تول حیرانه وو چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويښه شوم؟؟ زما خاوند په همدي خاطر مات شوي دي! زيد خپل د خبرى ورروسته په شيطانت وايي: او هو ربنتيا دا خبره هم بايد وکړم زه ځوان هلک وم ستا د لاسه بوډا شوم دی څو ورځو کی نو هيس ډول حق نلری ماته بوډا وواييی او ما نشي پريخودلی، تا زه بوډا کړم، اوس مي بايد وزغمي د سترګو توره..

د زيد په خبره زه خپل سترګي تنګ کوم او په کلکه يي چونګاری کوم او وايم: چا وويل چي زه تا ايله کوم، هو؟ ليونی چنار ګل! که ته وغواړي، بيا هم زما لاس نه خلاصيدلی نشي!

زيد په لوړ غږ خاندی او ما خپل غيږ خواته کش کوی او وايي:ای زما زړه ليونيه !!!!څومره چي زه ستا سرپناه پسي خفه وم، څومره زه ستا په خندا پسي خفه وم!

هيڅکله مي هغه ورځي فکر نه کاوه، چي دومره ژور عاشق (ميئن) شم.....

په خندا وايم: زيد، پاڅيږه، زما زغم ختم شو،اوس به څوک راشئ زموږ پوزي به پري شي پخدای!

زيد- خو زما زغم زما د ژوند تر پايه نه ختميږي، زما زړه،ته نه غواړې چي پوزه دې پرې نشي، نو ژر روغ شه چي کور او خپلي ژوند ته لاړ شو!

خدايه دی انسان سترګي ورځ په ورځ سپينيږي! په حيرانی وايم: يعنی چي ستا پوزه به نه پرې کيږي او يوازې زما پوزه به پرې شی! ته د شرم او حيا په نوم څه نه پيژني؟

زيد خپلي وريځی اوچتي کړې او زه يي نور هم کلک خپل غيږه کې ونيولم او ويې ويل: نه، شرم څه شی دی! ؟ ته زما ښځه يې، نامحرمه خو نه يی يا نامحرمه يی راته؟ ؟

د خپلو خبرو په تعقيب يي شيطاني وخندل، چي ما په دروغجنه غوسه وويل: ته زما په کټ کې د شيطان په څير پورت يې، غټ سړی يې، که زما څخه نه شرميږې، لږ خو خدای وشرميږه، پورته شه نو!

زيد په خندا وايي: يغما ته لېونی شوی يی؟؟ ولی وشرميږم،هسی مې عصاب مه خرابو ولا همدلته خبل ټول وينتان شکوم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هڅه کوله چې زما خندا کنټرول کړي، مګر کولی شم خپله خندا کنټرول کړم،د لبلبو په څیر د خندا تکه سره وم په خندا وایم: ولې خپل ویښتان شکوی؟ خبر اوسه،چې یو تار ویښته دی کم شوو،نه دی کوم خبره ختمه (تمام)؟

دخپلی خبرو په تعقیب، خپل سر پورته کوم او د هغه ویښتان خپلو د ګوتو سره څیړم چې زید وایي: یغما ته څه کوئ؟
یغما- ګورم چې ویښتان دی کم دی او که پوره!!
زید په لوړ غږ خندای او وایې: نه کم شوی دی،ستا په جدائی کې ټول توی شول!

زه پوهیدم چې هغه ریښتیا وایی، تل د کنټرول څخه بهر شی، نو خپل ویښتان شکوي! ما د ګواښ په توګه وویل: زید، پخدای که لاس دی ویښتانو کي ووهل،لاسونه به دی مات کړم،افسوس ستا په ویښتانو چنار ګل!
زید- په سترګو ښځي می زما واک ستا په لاس کې دی!

په شونډو مې پراخه موسکا راښکاره شوه او وایم: ښه سمه د اوس پورته شه،ځاي دي راته تنګ کړو!
زید- یغما همدا ستا زړه تنګون وو همدومره؟ د څو دقیقو لپاره مي پرېږده چې راحته ساه واخلم.
یغما- خو زما ځاي دی راتنګ کړی وی توبه خدایه،هاا خفه وم مګر اوس خفه نه یم،که پورته نشوي داکټر ته غږ کوم نور دی زړه!

لېونی چنارګل نه پوهېده یو پېړی په اندازه خفه شوی وم، خو زه ویریدم چې څوک رانشي او به شرمو ونه شرمیږو خلکو ته، زه پوهیدم چې هرکله زما خبره رامخکی شي زید نور د هیچا خبرو ته ارزښت نه ورکوی..زید له یو ټوپ سره کټ څخه ښکته شو ظاهراً غوسه وو او ویې ویل: صحیح شو ځاي دی پراخه شو!؟

په یوه شیطانت موسکا سره،کټ د خپلو لاسونو او پښو سره ټول بستر محاصره کوم او وایم: هوو ډېر ډېررررر ځای مي پراخه شوو! سربیره پردې، وزن او دا سپورت عضلاتی هم باید اوبه کړي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- بیا ولې؟؟
سغما- ځکه چې ډیر ځای نیسي هههههههه!

زید په خندا ماته کتل، ما دا ټولې خبرې د هغه د مزاج د بدلون له امله کولې. زید چوکی سره زما څنګ ته راغلی!د ماشومانو او مظلومانه یې وویل: ته زما په حق ډېره ظالمه یې بدرنګې!مجبور چې دربانډی بنه(دویم ښځه) راوړم

د زید په خبره بالبنت ورته وربانډی ور غورځوم! او په حیرانتیا مې وویل: چاته دی بدرنګه وویل!؟؟په چا بانډی بنه راوړی هاااااان؟؟؟ (زید وخندل او په خپلو سترګو یې ماته اشاره وکړه! چې ما په غوسه وویل: هلووو لیونۍ زید خان! ته له کوم ځایه پوهه شې چې همدا بدرنګه چې لوړ قد،نری وریځې،ښایسته سترګې، غونچه شونډې ،بینی ګګ قندول، او اخیره کې د شیدو په شان سپینه نو څومره خاستګاری لری هوممم؟؟؟

او په عین حال کې،هم تاته او هم خپلی بنی ته اور اچوم سپین سترګې‌به بدرنګک!!
زه خبری کوم،او هغه ورو ورو خندل!زما خاوند خاندی، او زه د ګل پشان غوټیږم

زید کرار وایې: اه، زما خایستو څومره مغروره شوی! هو، زه ستا د ښکلا په پرتله هیڅ نه یم! په ناحقه خو ستا بت پرست نه یم!
خندل مې او په لوړ غږ وایم: وایې،زه قربان شم خپل مات شوی خاوند څخه!"
زید- خدای دی نه کوی د سترګوو توره!هیڅکله داسې مه وایه حالت مې د خراب کیږی ستا دی لفظ ته.....؟!

په خندا مې ورته وویل: زیده زه د ربنتیا شیږ شیږ ورځی ویده شویی یمه؟
د زید څیره خفګان څرګند کړ او سترګې یی ښکته کړی.ما نه غوښتل چې د زید خفګان وګورمه زید خپل سر یی کرار وخوځول او ویې ویل:هو
یغما- بیا څه وشول؟
زید- څه وشول؟؟؟
یغما- مطلب ولې دومره ویده شوی یمه؟

زید نور هم خفه شو او په نیولې غږ یې وویل: ډاکټر ویل ته په هوښ راتلو لپاره باید یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلیل پیدا کړي.خو تا د هوښ راتلو لپاره حتمن کوم دلیل نه درلوده. حتا همدا پرون شپه یی وویل چی ماشین باید بند کړو او د بدن غړي دیــ(زید خپل د خبرو دی ځای کې چوپ شو زید څه وویل؟ ما د هوښ راتلو لپاره دلیل نه درلود؟ مګر زید خپل زما لپاره دلیل نه وو؟ مطلب زید فکر کوی چی ما کوښښ ندی کړي په هوښ راتلو لپاره او زید می له پامه غورځولي.

په غوسه مې وویل: ډاکټر غلط کړی چې داسی یی ویلی .په هوښ راتلو می یو دلیل پوري اړه درلود.کنه ستا په شتون کې هیڅکله بی هوښه کیدلم نه. یو هیڅړی څه می په خوب لیدل هر وخت؟! یعنی شیړ. شپي او ورځې مې یواځې همدا یو خوب مې لیدلې(زید ما خواته کتلو خبری یی نکول.چې ما وویل: زیده ته می لیدلی کوښښ می کول ستا خواته راشمه خو هغه ځنځیر چی زما په پښو لاسو کی تړلی وو نه می شو کولی درشمه.نیو هیڅړمه اخر ځل چی شاته تیل وهل شومه څه سبب شو چې ځنځیر وشلیدل او تا خواته می منډه کړل...

زید ډیر خفګان سره زما خواته کتل چې ما کرار وویل: زیده داسی مړاوی مه اوسه.وګوره جوړه تیاره یمه.بد بوتې بلا هم نه وهی.او تر څو چی ستا وینتان لکه غابښونو په شان دی سپیڼ نکړمه هیچ چیری نه ځمه وعده ده.

زما په خبری ښایسته خندا زما د خاوند په خوله راښکاره شول او ویې ویل: وعده ده؟ په ډاډمن لهجه او په خندا می وویل: وعده وعده ده.

مازدیګر ترور،اسماء،او رحیم تره له ګلانو سره راغلل ډیر خوشحاله ول.او کامله شفا یی راته وغوښتله. یو ساعت کیناستل او بیار ولاړل.زید باندی تللی وو فکر کوم کار یی درلوده.حوصله می نه وه نوره او هوا هم تیاره کیدله. ځان می د مجلې په لوستلو بوخت کړی وو.او د چیستان په ځواب مې فکر کول.چی دروازه خلاصه شوه.
ور خواته می وکتل او حیرانه شومه زید له ګلانو او ډیرو پلاستیکونه یی په لاس د ننه شو.ډیره حیرانتیا می د زید ظاهرې بڼې ته وو؟! خومره یې په خپل ځان ګوتی وهلي وو.

ږیره یي کمه کړی وه.او نقره یی یخنقاق یی په ځان وو،په خندا زما خواته راغی.
او ویې ویل: د سترګو تور می ښنګه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بد می ورته وکتل، چې زید په حیرانتیا وویل: بیا څه شوې ولې داسی ګوری؟
یغما- لومړې نو چیری ورک وی؟دوهم واده د دی چی دومره دی په ځان ګوتې وهلې؟!

زید کرار وخندل او ویې ویل: لومړی خو ولاړمه او خپل میني ته می خریداری وکړه.
دوهم خپلی ښځی لپاره می په ځان ګوتې وهلې کومه ستونزه ده؟
یغما- لومړی خو دی ښه وکړه د روغتون ډوډی بیخی زړه یی راله خرابه کړی یواځې
غرمه می ډوډی یی خوړلې.او دوهم وای دی پرځان وی زید که چا درته کتلی وی...
زید په کړس کړس وخندل او ویې ویل: ښه نو چې راګورې نو زما ګناه څه ده؟!

یغما- تاته چا ویلي ځان نه یوسف د زماني جوړ کړی؟ او څه دلته په جړ سر پرته یمه؟(
زید د ډیر خندا څخه خبری نشوې کولې چې ما بیا وویل: هیییی پر ما باندی خاندی؟!
زید سر یی د نه پشان وخوځول او ویې ویل: نه خدای نکړی.
یغما- سمه ده ته راوړه څه دی راوړی.رشتیا کاکو خو د هیر شوې ندی؟

زید زما خواته راغی او سپین ګلونه یی زما خواته ونیول او په خوشحالي وویل: دا دی
زما ګل ته ډالی ..
په خندا می ګلان واخیستل او بوی می کړل او ومې ویل: مننه جانان می.
زید داسی ښایسته وخندل چی بی اختیاره می وویل: ستا خندا زما ژوند ښایسته
کوي.وخانده او زما د ژوند اوری تل لپاره ښایسته کړه.

زید- په ستررررررګو ته همداسی راته ناری وکړه څه به تل درته خاندمه.(ګلونه یو
څنګ ته ایږدمه او پلاستیکونه یی له لاسه اخلمه.هههههههه داسی لکه یو ماشوم ته یی
چی خریداری کړی یی.له چپس څخه نیولې تر لالي پاپ ژاوله او ډول ډول جوسونه یی
اخیستی ول.اخ جان قربان می له خاوند نه شمه.هههههههه خاوند ستا نه قربان.لکه یو
وږی پشان لګیا کیږمه خوړلو ته.. چې د زید غږ اورم چې وایې:

زید- جان می لږ په کراره ولا تول یی ستا دی.
له خوړلو نه ډډه کومه او بالښت ته تکیه کوم او وایم:سمه ده هسی هم مړه شوم نوره.
زید- کوم ځآی خو دی درد نکوی؟
د زید د پعذابه ولو سوچ مي ذهن ته راغي او په شیطانه لحجه مي وویل: نه ښه یم یواځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ مړ کړه او خپله هم لاړ شه .
زید په حیرانتیا وویل: څه؟؟ چیرته ولاړ شمه یعنی څه غواړي؟نو ځه دا ټول لاره د چا لپاره راغلی یمه؟

اوږې مې پورته واچولې او په خندا وایم: ماته یې څه د نرسانو لپاره به راغلی یې فقط چې زه دې نه پیژنمه!!؟
زید- یغما اعصاب مې مه خرابوه سمه انسان غوندې کینه ولا خفه شوې یمه درپسې.
ای جان دومره یې په مظلوم انداز وویل چې زړه مې ورته و سوځیدی او د پعذاب کولو مې ورنه ډډه وکړه. او ومې ویل: ښه سمه ده اوس ځان ماشوم ماشوم مکوه .
زید په خندا شو او ویې وویل:یغما کولی شې لږ ځآی قرض راکړې؟

خندا مې تیره کړه او په تنده لهجه مې وویل: نه ځآی مې تنګ کیږی .
زید- پخدای هماغه کنج کې ځآن ځایومه څو دقیقو لپاره .
خندا مې نور نه کنټرول کیده په خندا مې وویل: سمه ده.خو یواځې څو دقیقې!
زید خوشحاله شو وو خواته مې راغی یوې خواته ټولیږمه او زید ته ځآی ورکومه.
زید کټ کې څنګه ته مې تکیه وهی او وایې: دومره هغه چوکې کې کیناستلم بیخس ستړی شوم.

یغما- کاش کور ته تلی وایې!؟
زید- نه نو دومره هم ستړی نه یمه او هو یو بل څه غواړمه ښکاره کړمه درته.(زید خپل د خبرې سره سم خپل موبایل راویستو او عکس زما سترګو مخې ته نیسي. موبایل ورنه اخلمه او عکس ته په غور ګورمه.د قصر (هال)په شانتی ځآی وو؟! په حیرت وایم: زید دا څه لپاره دی؟

زید په خوشحالي وایې: زما او ستا د واده تالار یو میاشت وروسته ان شاء الله.
واده مخکې لرو؟په حیرانتیا مې وویل: ټوکې کوی؟
زید- نه ولي ټوکې وکړم؟! خیر کار کې تلوار ښه دی!

تر سهاره مو کیسې وکړی او ومو خندل،کله چې سهار زید له ډاکټر سره خبری وکړی او زما رخصتیی واخیستل.تقریبا یو میاشت تیږه شوه او جالبه پیښې وشوې راسره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه حسنات او خاله زما لیدو ته راغلل چې حسنات می هم ریباری وکړه.که څه هم د زید غیرت سره مقابل شو خو زما په شتون حل شو.امکان نه درلوده زما په شتون زما ورور ته چنارګل څه ووایی.خو زما کارونه یی بی ځوابه نه پرېښودل.

لکه ټام او جیری(پیشو او موږک)پشان شوې وو کله ناکله یی ځوروله.اخر رضوان ا حسنات ته یی وړوکی محفل ونیول. او زمونږ دواړو واده یوه ورځ کی وټاکل شوه.
په حقه چې ښایسته جوړه وه دواړه.وروسته له مودو د واده ورځ ورسېدله .هو سبا آخری ورځ زما پرته له تخلص می ده.سبا ته د ټولو مخ کی د زید تخلص ځانته اخلمه.یغما زید غضنفری.

سترګی می وتړلې خو خوب مې د سترګو څخه تختیدلي وو،په سختی می سترګی وتړلې او ویده شومه.سهار له آذانو سره پاڅیدمه.اودس می وکړو او د شکر سجده می پر ځآی کړه.حسنات او اسما راغلل راته .دری واړو جامی مو واخیستې او سینګارتون په لوری ولاړو.د سینګار کار تقریبا څلور ساعته وخت ونیول.
لومړی حسنات تیاره شوه.اوففف چې څومره ښایسته شوې وه د نکریزو شپی په جامو کی.

یغما- حسنات څومره ښایسته شوې یې ما شاء الله.
حسنات په ناز وخندل او وویل: مننه کوم خوږې می .
یغما- هغه خو هسی هم یمه خو ته هم ښایسته شوې یې .
زما په خبره حسنات او اسما دواړو وخندل.اوس زما د سینګار نوبت وو سینګار ښځې ته می ډیر تاکید وکړو چې ساده فیشن راته وکړی.ډیر سینګار می نه وو خوښ.

څوکی کیناستمه دوه ساعته می ښور هم ونخوړلو، کار یی خلاصیږی بالاخره او د پاڅیدو اجازه راکوی.زما سره د اسما کار هم خلاص شو.اسما هم ډیره ښایسته شوی وه د ارایشکرې او اسما و حسنات تعریف خندا یی راوستلو.سینګار والا ښه خپل کار کی بلد وو ډیر ښایسته او ساده فیشن یی کړی وو.

اسما په خندا راته وویل:اوفففف چی دواړه وریندار ګانی می سپوږمی په شان ښکلی شوې.نظر نشي ما شاء الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات له شرم نه په ډکه لهجه وویل:خپله هم ښايسته شوې یې ګرانې.
يغما- هوی مننه او تعریفونه پرېږدی زید او رضوان ته زنګ وکړی .چې راشی کار ختم دی.

اسما سر خوځوی او زید ته زنګ کوی او مور ته وایې: تاسي خپل شالونه خپل پر مخ واچوی هغوی هم اوس رارسېږي .

څنګه چی اسما ویلې وه مور هم خپل شالونه په مخ اچو او زید و رضوان ته په تمه کیږو وروسته له پینځه دقو د موبایل غږ پورته شو او اسما جواب ورکړو: سمه ده ورور دا دی در ووتلو(آسما مونږ ته اشاره کوی او وایې: هله چی راغلل یغما ته په تمه شه اول حسنات ورمه.ترور له رضوان سره راغلی په تمه نشی .
يغما- سمه ده لاړه شه.

اسما حسنات دباندی وړی او بیا راځی ما له لاسه نیسی او وایې: راځه وریندار جانی.
کرار کرار د اسما سره له سینګارتون څخه وځو.سر می ښکته وو او شال سره می زید نشو لیدلی. خو پوهېدمه چې د نن شپې د مجلس لمر بیا هم زید دی.زید د موټر دروازه مور ته خلاصوی او څه وو اسما دواړه شاه سېټ کی کینو.

موټر له ښایسته سندری سره حرکت کوی.او وروسته له څو دقو تالار ته رسېږو. اسما زمونږ نه مخکی ښکته شوه او لاړه. چې ما وریسی ناری کړل:هی اسما چیرته ځی؟ ما اوس څوک یوسی.؟
زید په خندا وویل: څه دی ورمه.
له شرم نه می غمبوری سره شول .زید ښکته شو او د موټر دروازه یې راته خلاص کړه زه یې د لاس ونیولمه او په ښکته کیدو کی یی مرسته وکړه راسره. فرشته ترور او ترور دواړه زما ښه راغلاست ته راغلی ول.

لاس په لاس د زید سره تالار ته ننوتلو او ناوی خونی ته لاړو.په ننوتو سره سترګی می په رضوان او حسنات ولګیدلی،حسنات سر یی ښکته نیولی وو او رضوان غږېده.
کرار د زید غوږ اندی ته وایم: زید وګوره دواړه څومره ښایسته ښکاری ما شاء الله.
زید- هو خایستو مې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان خبرو زمونږ خبری بندی کړی: واه واه یوسف زلیخا راورسیدل(رضوان خپل د خبرو سره سم راغی او زید یی په غیږه ونیوی او ویې ویل:مبارک د وی وروره او تاته هم اغلی یغما.
زید- ژوندی اوسی رضوانه.اوس ته ما پرېږده او حسنات ته ولاړ شه چې زه خو خپل د میرمنې مخ خو وګورم..؟!

رضوان خاندی او سپېڼ سترګی وایی او ځی چې زه زید ته وایم: زید بده ده مننې ته د هم پرینښوده څه کار د وو ورسره .
زید- بد نده زما سپوږمی.نیو هېڅ ېږې دی ورځی ته می څومره انتظار کړی.(زید خپل د خبری سره سم خپل لاسونه پورته کوی او زما شال سم کوی نشم کولی دا وخت بیان او توصیف کړم درته زید زما او څه د زید له لیدو حیرانه ومه.اوففففففف د لونګی او افغانیو کالیو سره څومره ښایسته شوې وو.بیخی افسانو په شان.

زید کرار غږ باندی وویل: زر ما شاء الله ما شاء الله ژوند می(زه د شرم څخه سر ښکته اچوم چې زید په خندا وایې: همدا شرم می خوښېږې ستا خایستو مې.
زید زما لاس نیسی او رضوان او حسنات خواته ځي.نن دواړه ورونه ډیر ښایسته شوې ول وای د مجلس په بخیلو انجونو غږ می سم کومه او په لوړ آواز وایم: هی تورکیه څنګه نور دی ویستلی.
زما په خبری رضوان په خندا وایې: خپله خو دی زما فقیر د عالم څخه زیات نور ویستلی.
په خندا وایم:هغه خو ده ولی ته هم بد نه یی ورور.

څلور واړه خاندو چې زموږ د خندا سره سم فرښته ترور خاله او اسما یوځای کوټې ته راننوځې، او موږ د تالا مجلس سالون ته هدایت کوی اول حسنات او رضوان داخل کیږی بیا زه او زید ټول سالون تالار د چک چکو غږ نیسې لکه چې د زید عمه او مریم ندی راغلې! مجلس په خلاصیدو وو یواځې د سپین واده کالو اغوستل پاتې وه..

ما د حسنات سره د کالو په اغوستلو کې مرسته وکړل او هغې زما سره، د حسنات سپین د واده کالې زما د کالو څخه زیات ساده وه یو تورکې جوړه وه، د زید غږ مې واوریدی چې ناری وهل: یغما راشم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو راځه.
زید او رضوان دواړه جوړه رادخل کیږی کوټې ته، تورکې د حسنات خواته روان شو خو زید هک پک د دروازی مخکې ولاړ وو او ماته یې راکتل، د څو ثانیو وروسته زید زما خواته رانږدی کیږی او په پراخه مسکا وایې:

در وصف تو چې گویم؟؟
که تو خود جانې و جهانې....

د واده محفل خلاص شو او نکاح د دویم ځل لپاره وتړل شوه، او د مشرانو د لاسونو په ښکوله ولو سره چې د فرشته ترور، خاله، او رحیم کاکا چې زموږ دواړو هم د حسنات او هم زما د وکیل شو، ما په عمر کې دومره مهربان انسان نه وو لیدلی .. د مانې خواته روان شو فرشته ترور د دری منه سپاندی(اسفند) دود کولو وروسته اجازه راکوی هر یو خپلې کوټې ته لاړشې، زید د محفل څخه نیولې تراوسه زما لاس کلک نیولې وو او یو ثانیه یې لا خوشې نکړو ټول وخت یې راته ښایسته اشعار زمزمه کړل..

زید د کوټې دروازه خلاصه وی او دواړه کوټې ته ننوځو، وای دا کوټه سومره ښایسته سینګار شوی وه، ټول کوټه د سپین ګلابو باندی ډیزاین شوی وه او د ګلابو ښایسته بوی ټوله کوټه نیولې وه، زید غټه ساه اخلې او په خندا وایې: اه خلاص شو راحته شوم.(او خپل د خبری سره سم ما د لاس څخه نیسې او د کټ خواته ځې د واړه کوړه څنګ په څنګ په کټ کې کینو، زید زما سترګې ښکله وی او زه یې په مقابل کې دهغه مردانه لاس ښکله وم..

زید خپل سر زما غیږ کې ایږدی او خپل په ښایسته غږ وایې: اه زما خایستو، د زر کلونو په اندازه ستړی یم! دا لاری سومره خاوری او تکلیفونه درلودل! خو شیرنې او خوږ والې یې د درد څخه زیات وو! خایستو مې غواړم د زر کالو په اندازه ستا غیږه کې خوب وکړم او ته راته کیسې وکړی..

خپل لاس د زید په ویښتیانو کې تیره وم او وایم: نو کیسه درته وکړم؟
زید- زما عمره ته یواځې کیسه وکړه زه د عمر تر اخیره ستا د کیسو د آوریدو څخه نه ستړی کیږم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید په خبره خاندم او وینتیان یې ښکله وم او وایم: نو غوږ ونیسه زما مغروره چنارګله خپل ستوني صاف کوم او کرار د کیسې په بیان کولو شروع کوم:

وو نه وو په پخوا زمانه کې یو جنۍ وه..
په نوم د یغما، زړه یې د نوم پشان د غمونو کور وو..

تقدیر یې د شپې پشان تور او بدبخت وو..
ناساپه د دی په ژوند یو رڼا وپرقیده..

تور او د غم آسمان باندی یو لمر وځلیدی..
زړه یې یو سړی و تخته ویې...

هغه سړی چې د یوسف پشان خایسته وو...
او د زلیخا پشان عبادت کونکې..

د قیس د جنون (مجنون) په اندازی..
او خپل د غرور تر حده..

هغه کس بل سوک نه وو بلکې د هغې بت پرست..
زید مشهور په بت پرست..

هغه بت برست چې د هغه مینې د هغه بت ته نوی ژوند او نوی روح ورکړل، هغه بت چې د بت پرست په مینه لیونی شو او ساه او روح یې واخیستل او د زید په مینه کې ډوبه شول...

#د بت پرست ناول پای...
#لیکوال: ناشناس...
#ژباړونکې: خواجه زی خیرونديه اداره..

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه کوم د ټولو هغه ملګرو څخه چې د ژباړی او د ناول په نور تخنیکي کارونو کې زموږ سره مرسته وکړل او خاص مننه ستاسو لوستونکو څخه چې موږ مو حمایت او تشویق کړو دا وو د بت پرست ناول پای د نور داسې خونده ور ناولونو د ویلو لپاره زموږ د ټلګرام چینل جوین او خپل ملګری دعوت کړی...

#خواجه زی صاحب.

Https://t.me/shuhab00

Edit From bashir Ahmad Shabab

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library